អាន តាឡគីម

ប្រជុំបញ្ជីរាយមាតិកា
ក្នុងគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរ

ភាគ ២

(ព្រះសូត្រ)

ផ្សាយចេញពី

Website: www.btkhmer.com
e-mail: anntaykim@yahoo.fr

ប្រទេស បារាំង

ព.ស. ២៥៦២   គ.ស. ២០១៨

បុព្វហេតុ

ដោយខ្ញុំឃើញ ក្នុងគម្ពីរព្រះត្រៃបិដក ទំព័រមាតិកា ដែលនៅខាងចុង សៀវភៅនីមួយៗ ទាំង១១០ក្បាល មានទំព័រខ្វះ ពិបាកនឹងអានពីព្រោះតួអក្សរបោះពុម្ព រលប់ៗ ។ ដើម្បីសម្រួលក្នុងការស្រាវជ្រាវ ឬ ការអានសៀវភៅក្នុងគម្ពីរ ព្រះត្រៃបិដក ទាំង ១១០ ក្បាលនោះ ខ្ញុំបានចម្លងឡើងវិញនូវ មាតិកាទាំងឡាយ នៅក្នុងសៀវភៅនីមួយៗ ហើយ ប្រមូលផ្តុំដាក់ក្នុងសៀវភៅ ដោយចែកជា ៣ ភាគ គឺ ភាគទី ១ (**ព្រះវិន័យ**) ភាគទី ២ (**ព្រះសុត្ត**) ភាគទី ៣ (**ព្រះអភិធម្ម**) ដែលមានចំណងជើងថា ៖

« **ប្រជុំ បញ្ជីរាយមាតិកា ក្នុងគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរ** »

ហើយផ្សាយជាធម្មទាន នៅក្នុង website របស់ខ្ញុំឈ្មោះ btkhmer.com ។ ចំពោះសៀវភៅខ្វះ ដែលមិនមាន បញ្ជីមាតិកា ខ្ញុំបានបង្កើតបញ្ជីមាតិកាថ្មីបន្ថែមជា គម្រប់ ដោយខ្ញុំចម្លងពីអត្ថបទដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនោះ ។ បើមានពាក្យ ចម្លង ឬ សរសេរខុស នៅក្នុងសៀវខ្ញុំនេះ សូមលោកអ្នកមេត្តាអភ័យទោស និង ជួយកែតម្រូវ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដល់សង្គមជាតិយើង ។ ក្នុងការចម្លងនេះ ចំពោះពាក្យណាដែល បោះពុម្ពមិនច្បាស់ ខ្ញុំបានផ្ទៀងផ្ទាត់ ពាក្យនោះ ទៅនឹងពាក្យនៃអត្ថបទ ក្នុងទំព័រ សៀវភៅនោះ ខាងផ្នែកជាភាសាខ្មែរជាមុនសិន បើនៅតែមិនឃើញ ទើបខ្ញុំរកពាក្យនោះខាងផ្នែកជា ភាសាបាលីទៀត ហើយបើនៅតែមើលមិនដាច់ទៀត ខ្ញុំក៏ដាក់ ពាក្យនោះក្នុងវង្វង់ក្រចក តាមដែលខ្ញុំមើលប្រហែលៗស្មានៗ ឬក៏ដាក់ចុចៗ (xxx…….) ។ លោកអ្នកអាចយកសៀវភៅនេះ ទៅបោះពុម្ពផ្សាយជាបន្ត ដោយសេរី ។

សៀវភៅ **ប្រជុំ បញ្ជីមាតិកា** ទាំង ៣ ភាគនេះ មាន ជា format pdf ផង និង ជា format Word ផង។ Format Word មានប្រយោជន៍ ទៅថ្ងៃក្រោយ អាចយកសៀវភៅនោះ ទៅកែឆ្នៃ ដើម្បីនឹងបោះពុម្ព សាជាថ្មី ។ ដើម្បីចម្លងសៀវភៅនោះពី website របស់ខ្ញុំឈ្មោះ btkhmer.com ទៅជា format Word ត្រូវធ្វើ copier [1] សៀវភៅពី website ហើយបន្ទាប់មកធ្វើ coller[2] នៅក្នុង fichier format Word មួយថ្មីរបស់លោកអ្នក ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាសៀវភៅនេះ អាចផ្តល់ប្រយោជន៍ ជូនលោកអ្នកដែលមានបំណងចង់អាន គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរ ។

Champs-sur-Marne, le 15 Mai 2017.

អាន តាឡ គីម

---

[1] មុននឹង ចម្លង (copier) ផ្នែកណាមួយនៃ អត្ថបទ គេត្រូវ រើសយក (sélectionner) អត្ថបទនោះសិន ។ បន្ទាប់មក នៅលើអត្ថបទនោះ ត្រូវចុចខាងស្តាំ (cliquer droit) លើកូនកណ្តុរ (la souris) នៅពេលនោះ មានកូនបង្អួចមួយលេចឡើង ហើយ នៅក្នុងបង្អួច ត្រូវចុច (dans la fenêtre cliquer sur) លើពាក្យ « copier » ។

[2] បើ មិនទាន់មាន fichier Word នោះទេ ត្រូវបង្កើត fichier Word ថ្មីមួយទៅ ដោយប្រើ Microsoft Word។ បន្ទាប់មក នៅលើ fichier Word នោះ ត្រូវចុចខាងស្តាំ (cliquer droit) លើកូនកណ្តុរ (la souris) នៅពេលនោះ មានកូនបង្អួចមួយលេចឡើង ហើយ ត្រូវចុច (cliquer) លើពាក្យ « **coller** » ។
នេះ ជារបៀប copier-coller ដែលគេធ្លាប់ប្រើជាទូទៅ ៕

មាតិកា ………………………………………………………………………………… ……………………លេខបិដក…….ទំព័រ		
សុត្តន្តបិដក សីលក្ខន្ធវគ្គ (ភាគ ១ ដល់ ភាគ ២)		
បឋមភាគ	០១៤	10
ទុតិយភាគ	០១៥	14
ទីឃនិកាយ មហាវគ្គ (ភាគ ៣ ដល់ ភាគ ៤)		
តតិយភាគ	០១៦	19
ចតុត្ថភាគ	០១៧	24
ទីឃនិកាយ បាដិកវគ្គ (ភាគ ៥ ដល់ ភាគ ៦)		
បញ្ចមភាគ	០១៨	30
ឆដ្ឋភាគ	០១៩	35
មជ្ឈិមនិកាយ មូលបណ្ណាសក (ភាគ ១ ដល់ ភាគ ៣)		
បឋមភាគ	០២០	38
ទុតិយភាគ	០២១	45
តតិយភាគ	០២២	49
មជ្ឈិមនិកាយ មជ្ឈិមបណ្ណាសក (ភាគ ៤ ដល់ ភាគ ៦)		
ចតុត្ថភាគ	០២៣	57
បញ្ចមភាគ	០២៤	65
ឆដ្ឋភាគ	០២៥	75
មជ្ឈិមនិកាយ ឧបរិបណ្ណាសក (ភាគ ៧ ដល់ ភាគ ៩)		

សត្តមភាគ	០២៦	80
អដ្ឋមភាគ	០២៧	87
នវមភាគ	០២៨	91
សំយុត្តនិកាយ សគាថវគ្គ (ភាគ ១ ដល់ ភាគ ៣)		
បឋមភាគ	០២៩	99
ទុតិយភាគ	០៣០	107
តតិយភាគ	០៣១	118
សំយុត្តនិកាយ និទានវគ្គ (ភាគ ៤)		
ចតុត្ថភាគ	០៣២	124
សំយុត្តនិកាយ ខន្ធវារវគ្គ (ភាគ ៥ ដល់ ភាគ ៦)		
បញ្ចមភាគ	០៣៣	131
ឆដ្ឋភាគ	០៣៤	137
សំយុត្តនិកាយ សឡាយតនវគ្គ (ភាគ ៧ ដល់ ភាគ ៨)		
សត្តមភាគ	០៣៥	146
អដ្ឋមភាគ	០៣៦	155
សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ (ភាគ ៩ ដល់ ភាគ ១០)		
នវមភាគ	០៣៧	163
ទសមភាគ	០៣៨	176
សំយុត្តនិកាយ មហាវារវគ្គ (ភាគ ១១)		

ឯកា ទសមភាគ	០៣៩	185
អង្គុត្តរនិកាយ ឯក-ទុកនិបាត (ភាគ ១)		
បឋមភាគ	០៤០	193
អង្គុត្តរនិកាយ តិយនិបាត (ភាគ ២)		
ទុតិយភាគ	០៤១	195
អង្គុត្តរនិកាយ ចតុក្កនិបាត (ភាគ ៣ ដល់ ភាគ ៤)		
តតិយភាគ	០៤២	197
ចតុត្ថភាគ	០៤៣	198
អង្គុត្តរនិកាយ បញ្ចកនិបាត (ភាគ ៥ ដល់ ភាគ ៦)		
បញ្ចមភាគ	០៤៤	204
ឆដ្ឋភាគ	០៤៥	205
អង្គុត្តរនិកាយ ឆក្កនិបាត (ភាគ ៧)		
សត្តមភាគ	០៤៦	213
អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត (ភាគ ៨)		
អដ្ឋភាគ	០៤៧	219
អង្គុត្តរនិកាយ អដ្ឋកនិបាត (ភាគ ៩ ដល់ ភាគ ១០)		
នវមភាគ	០៤៨	222
ទសមភាគ	០៤៩	227
អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត (ភាគ ១១ ដល់ ភាគ ១២)		

ឯកាទសមភាគ	០៥០	230
ទ្វាទសមភាគ	០៥១	236
ខុទ្ទកនិកាយ ខុទ្ទកបាឋ ធម្មបទគាថា (ភាគ ១)		
ឧទាន បឋមភាគ	០៥២	239
ខុទ្ទកនិកាយ ឥតិវុត្តកៈ (ភាគ ២)		
ទុតិយភាគ	០៥៣	245
ខុទ្ទកនិកាយ សុត្តនិបាត (ភាគ ៣)		
តតិយភាគ	០៥៤	249
ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ថុ (ភាគ ៤)		
ចតុត្ថភាគ	០៥៥	252
ខុទ្ទកនិកាយ បេតវត្ថុ ថេរគាថា (ភាគ ៥)		
បញ្ចមភាគ	០៥៦	254
ខុទ្ទកនិកាយ ថេរគាថា ថេរីគាថា(ភាគ ៦)		
ឆដ្ឋភាគ	០៥៧	261
ខុទ្ទកនិកាយ ជាតក (ភាគ ៧ ដល់ ភាគ១០)		
សត្តមភាគ	០៥៨	266
អដ្ឋភាគ	០៥៩	278
នវមភាគ	០៦០	283
ទសមភាគ	០៦១	285

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ (ភាគ ១១)		
ឯកាទសមភាគ	០៦២	287
ខុទ្ទកនិកាយ ជាតក (ភាគ ១២)		
ទ្វាទសមភាគ	០៦៣	288
ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស (ភាគ ១ ដល់ ភាគ ៣)		
បឋមភាគ	០៦៤	288
ទុតិយភាគ	០៦៥	289
តតិយភាគ	០៦៦	290
សំយុត្តនិកាយ ខន្ធវារវគ្គ (ភាគ ៦)		
ឆដ្ឋភាគ	០៦៧	292
សំយុត្តនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស (ភាគ ២)		
ទុតិយភាគ	០៦៨	298
សំយុត្តនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ (ភាគ ១ ដល់ ភាគ ៣)		
បឋមភាគ	០៦៩	299
ទុតិយភាគ	០៧០	300
តតិយភាគ	០៧១	301
ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន (ភាគ ១ ដល់ ភាគ ៥)		
បឋមភាគ	០៧២	304
ទុតិយភាគ	០៧៣	308

តតិយភាគ	០៧៤	316
ចតុត្ថភាគ	០៧៥	321
បញ្ចមភាគ	០៧៦	327
សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ពុទ្ធវំស ចរិយាបិដក	០៧៧	329

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 014)

សុត្តន្តបិដក បឋមភាគ សីលក្ខន្ធវគ្គ ១៤
ព្រហ្មជាលសូត្រ សាមញ្ញផលសូត្រ
អម្ពដ្ឋសូត្រ និង សោណទណ្ឌសូត្រ

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
សីលក្ខន្ធវគ្គ	
ព្រហ្មជាលសូត្រ ទី១	១
ការវៀរពីជគាម និង ភូតគាម ឲ្យវិនាសជាដើម	១៣
ការប្រកបល្បែងបាស្កាជាទីតាំងនៃសេចក្ដីប្រមាទ	១៥
ការប្រកបនូវវត្ថុជាទីតាំងនៃការស្អិតស្អាងរាងកាយ	១៧
និយាយអំពីពាក្យប្រណាំងប្រជែង	១៩
ការពោលកុហក និងការពោលរាក់ទាក់ ជាដើម	២១
តិរច្ឆានវិជ្ជា	២៣
ការកំណត់នូវចំណែកនៃខន្ធខាងដើម បុព្វេនិវាសានុស្សតិ	៣១
ការកំណត់នូវចំណែកនៃខន្ធខាងដើម ហេតុ ៤ យ៉ាង	៤៣
ការកំណត់នូវចំណែកនៃខន្ធខាងដើម ប្រកបដោយ អមរាវិក្ខេបទិដ្ឋិ	៦៣
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ អធិច្ចសមុប្បន្នទិដ្ឋិ	៧១
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ អបរន្តកប្បទិដ្ឋិ	៧៥
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ ខន្ធមាឃតនទិដ្ឋិ ជាអសញ្ញីវាទ	៧៧
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ ខន្ធមាឃតនទិដ្ឋិ ជានេវសញ្ញី នាសញ្ញីវាទ	៧៩
ព្រហ្មជាលសូត្រ ឧច្ឆេទវាទ	៨៣
ព្រហ្មជាលសូត្រ ទិដ្ឋិធម្មនិព្វានវាទ	៨៧

ព្រហ្មជាលសូត្រ សស្សតវាទ	៩៣
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ អមរាវិក្ខេបទិដ្ឋិ ជាដើម	៩៥
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ ខន្ធមាយតនទិដ្ឋិ ជាដើម	៩៧
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ បុព្វន្តាបរន្តកប្បទិដ្ឋិ ជាដើម	៩៩
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ អបរន្តកប្បទិដ្ឋិ ជាដើម	១០៧
ព្រហ្មជាលសូត្រ ប្រកបដោយ បុព្វន្តាបរន្តកប្បទិដ្ឋិ ជាដើម	១០៩
សមញ្ញផលសូត្រ ទី ២	១១៤
រឿងព្រះបាទ អជាតសត្តុ	១១៥
ការសួរអំពីផលនៃ សមណប្បដិបត្តិ ដែលឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង	១២៣
វាទ: របស់គ្រូឈ្មោះ បូរណ:	១២៥
វាទ: របស់គ្រូឈ្មោះ មក្ខលិ	១២៩
វាទ: របស់គ្រូឈ្មោះ អជិត:	១៣៥
វាទ: របស់គ្រូឈ្មោះ បកុធ:	១៣៩
វាទ: របស់គ្រូឈ្មោះ និគណ្ឋ:	១៤១
វាទ: របស់គ្រូឈ្មោះ សញ្ជ័យ	១៤៣
ការសួរអំពីផលនៃ សមណប្បដិបត្តិ ដែលឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង	១៤៧
សមញ្ញផលសូត្រ សីលក្ខន្ធកថា មជ្ឈិមសីលំ	១៦១
សមញ្ញផលសូត្រ សីលក្ខន្ធកថា មហាសីលំ	១៦៩
សមញ្ញផលសូត្រ សេចក្តីសង្រួម ក្នុងឥន្ទ្រិយ	១៧៧
សមញ្ញផលសូត្រ សតិសម្បជញ្ញ: សេចក្តីសន្តោស	១៧៩
សមញ្ញផលសូត្រ សេចក្តីឧបមានៃ នីវរណធម៌ ទាំង ៥	១៨១
សមញ្ញផលសូត្រ ទុតិយជ្ឈាន សេចក្តីប្រៀបដោយអន្លង់ទឹក	១៨៧
សមញ្ញផលសូត្រ តតិយជ្ឈាន	១៨៨
សមញ្ញផលសូត្រ ចតុត្ថជ្ឈាន	១៨៩

សមញ្ញផលសូត្រ ការបង្អោនទៅដើម្បី ញាណទស្សនៈ	១៩១
សមញ្ញផលសូត្រ ការនិម្មិតនូវកាយ ដែលសម្រេចអំពីចិត្ត	១៩៣
សមញ្ញផលសូត្រ ញាណជាគ្រឿងតាក់តែង ឫទ្ធិ	១៩៥
សមញ្ញផលសូត្រ ចេតោបរិយញ្ញាណ	១៩៩
សមញ្ញផលសូត្រ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ	២០១
សមញ្ញផលសូត្រ ចតូបបាតញ្ញាណ	២០៥
សមញ្ញផលសូត្រ អាសវក្ខយញ្ញាណ	២០៩
សមញ្ញផលសូត្រ ការទ្រង់សំដែងព្រះអង្គជាឧបាសករបស់ព្រអជាតសត្តុ	២១១
សមញ្ញផលសូត្រ ការទ្រង់អនុមោទនារបស់ព្រះបាទ អជាតសត្តុ	២១៣
អម្ពដ្ឋសូត្រ ទី ៣	២១៥
រឿង អម្ពដ្ឋមាណព	២១៧
ការពោលបន្តុះបង្អាប់ថាជា ពួជគហបតី ជាគំរប់ ២ និង គំរប់ ៣	២២៥
ពោលអំពី សក្យវង្ស	២២៧
ការញាំញីដោយពាក្យថា កូនទាសី	២២៩
ពោលអំពីវង្សរបស់ អម្ពដ្ឋមាណព	២៣១
ការបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា និងចរណៈ	២៤១
ប្រធាននៃសេចក្តី សាបសូន្យ នៃគុណសម្បទា គឺ វិជ្ជា និងចរណៈ	២៤៣
ពួកឥសីដែលជាបុព្វបុរស	២៤៩
មហាបុរិសលក្ខណៈ ២ប្រការ	២៥៣
រឿងព្រាហ្ម ឈ្មោះ បោក្ខរសាតិ	២៥៥
សោណទណ្ឌសូត្រ ទី ៤	២៦៤
កិត្តិសព្ទ របស់ព្រះមានព្រះភាគ	២៦៧
គុណកថារបស់ សោណទណ្ឌព្រាហ្មណ៍ ពុទ្ធគុណកថា	២៧៥
សេចក្តីត្រិះរិះ របស់ សោណទណ្ឌព្រាហ្មណ៍	២៧៩

ការចូលទៅគាល់ ព្រះមានព្រះភាគនៃ សោណទណ្ឌព្រាហ្មណ៍	២៨១
សេចក្តីត្រិះរិះ របស់ សោណទណ្ឌព្រាហ្មណ៍	២៨៣
ការបញ្ញត្តិថាជាព្រាហ្មណ៍ មានអង្គ ៥	២៨៥
ការបញ្ញត្តិថាជាព្រាហ្មណ៍ មានអង្គ ៣	២៨៧
ការបញ្ញត្តិថាជាព្រាហ្មណ៍ មានអង្គ ២	២៨៩
ការពោល តប ត របស់ សោណទណ្ឌព្រាហ្មណ៍	២៩១
ការពោលអំពីគុណ របស់ អង្គកមាណព	២៩៣
ពោលអំពី សីល និង បញ្ញា	២៩៥
សោណទណ្ឌព្រាហ្មណ៍ សំដែងខ្លួនជាឧបាសក	២៩៧
បំណាំងរបស់ សោណទណ្ឌព្រាហ្មណ៍	២៩៩

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 015)

សុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ ទុតិយភាគ សីលក្ខន្ធវគ្គ **១៥** (ព.ស. ២៥០១)	
មាតិកា	*លេខទំព័រ*

កូដទន្តសូត្រ ទី ៥	
រឿងកូដទន្តព្រាហ្មណ៍	៣
ពោលអំពីគុណ នៃ កូដទន្តព្រាហ្មណ៍	៧
ពុទ្ធគុណកថា	១១
យញ្ញសម្បទា ៣ប្រការ មានបរិក្ខារ ១៦	១៧
ការពោលអំពីព្រះបាទ មហាវិជិតរាជ	១៩
ការពោលអំពី មហាយញ្ញ របស់ព្រះបាទ មហាវិជិតរាជ	២១
សេចក្តីត្រិះរិះ របស់ កូដទន្តព្រាហ្មណ៍	៤៣
ពុទ្ធយញ្ញ កថា និច្ចភត្តទាន	៤៥
សរណគមន៍	៤៧
ការកើតឡើងនៃព្រះតថាគត	៤៩
ការសំដែងខ្លួនជាឧបាសកនៃ កូដទន្តព្រាហ្មណ៍	៥១
ការយាងចូលទៅកាន់រោងយញ្ញពិធី របស់កូដទន្តព្រាហ្មណ៍	៥៣
មហាលិសូត្រទី ៦	
សុត្តនិទាន	៥៧
សមាធិដែលភិក្ខុចម្រើនដោយចំណែកមួយ ការឃើញនូវរូបទិព្វ	៦១
សមាធិដែលភិក្ខុចម្រើនដោយចំណែកមួយ ការស្តាប់ឮសំឡេងទិព្វ	៦៣
សមាធិដែលភិក្ខុចម្រើនទាំងពីរចំណែក ការឃើញរូបទិព្វជាដើម	៦៥

ការប្រព្រឹត្តដែលជាហេតុធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសេមាធិការនា	៦៧
ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវចេតោវិមុត្តិ និងបញ្ញាវិមុត្តិជាដើម	៦៩
ពុទ្ធគុណកថា សីលសម្បទា ឈាន	៧១
ការត្រេកអរចំពោះ ភាសិត របស់ព្រះមានព្រះភាគ	៧៣
ជាលិយសូត្រ ទី ៧	
សីលសម្បទា ឈាន	៧៥
ការត្រេកអរចំពោះ ភាសិត របស់ព្រះមានព្រះភាគ	៧៧
មហាសីហនាទសូត្រ ទី ៨	
ការតិះដៀលតបៈ ទាំងពួងជាដើម	៧៩
ពោលអំពីការលះ អកុសលធម៌	៨១
ពោលអំពី ការសមាទានកុសលធម៌	៨៣
ពោលអំពីផ្តើមនូវ តបៈរបស់ អចេលកស្សប	៨៧
សម្បទា ៣ ប្រការ	៩១
ពោលអំពី សាមញ្ញគុណ និង ព្រហ្មញ្ញគុណ	៩៣
ពោលអំពីការចម្រើនមេត្តាចិត្ត	៩៧
សម្បទា ៣ យ៉ាង	១០១
សីហនាទ ក្នុងបរិសទ្យទាំងឡាយ	១០៣
តិត្ថិយបរិវាស និង បព្វជ្ជាឧបសម្បទា នៃអចេលកស្សប	១០៧
បោដ្ឋបាទសូត្រ ទី ៩	
ព្រះមានបញ្ញរះភាគទ្រង់ពុទ្ធដំណើរចូលទៅរកបោដ្ឋបាទបរិព្វាជក	១១១
ការពោលអំពី អភិសញ្ញានិរោធ	១១៣
តតិយជ្ឈាន និង ចតុត្ថជ្ឈាន	១១៧
អរូបជ្ឈាន មានវិញ្ញាណញ្ចាយតនជ្ឈាន ជាដើម	១១៩
អនុបុព្វាភិសញ្ញានិរោធសម្បជានសមាបត្តិ	១២១

ការពោលអំពី សញ្ញា និង ញាណ	១២៣
ការពោលអំពី សញ្ញា និង ខ្លួន	១២៥
ប្រស្នាដែលតថាគតមិនបានព្យាករ	១២៧
ប្រស្នាដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករ និងប្រស្នាដែលមិនទ្រង់ព្យាករ	១២៩
ចិត្តហត្ថិសារីបុត្ត និង បោដ្ឋបាទបរិព្វាជក	១៣១
ធម៌ប្រព្រឹត្តទៅដោយចំណែកមួយក៏មាន មិនមែនដោយចំណែកមួយក៏មាន	១៣៣
ធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយចំណែកមួយ	១៣៥
ការពោលអំពីទិដ្ឋិ របស់សមណព្រាហ្មណ៍	១៣៧
ការបាននូវឧឡារិកអត្តភាព	១៤៥
ការបាននូវអរូបអត្តភាព	១៤៧
ការបាននូវអត្តភាព មានឧឡារិកអត្តភាពជាដើម	១៥១
សេចក្តីដោះស្រាយ របស់ចិត្តហត្ថិសារីបុត្រ	១៥៣
ការបាននូវអត្តភាព មានឧឡារិកអត្តភាពជាដើម	១៥៧
ព្រះចិត្តហត្ថិសារីបុត្ត មានអាយុបានសម្រេច ព្រះអរហន្ត	១៥៩
សុភសូត្រ ទី ១០	
មាណពចូលទៅកាន់សំណាក់នៃព្រះ អានន្ទត្ថេរ	១៦១
ព្រះ អានន្ទត្ថេរ ចូលទៅកាន់លំនៅ របស់សុភមាណព	១៦៣
ការបាននូវសទ្ធា ក្នុងព្រះតថាគត	១៦៥
ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស ព្រោះ តិរច្ឆានវិជ្ជា	១៦៧
សីលសម្បទា	១៦៩
សតិសម្បជញ្ញៈ	១៧១
ការជម្រះចិត្តឲ្យស្អាត ចាក នីវរណធម៌ ទាំង ៥	១៧៣
សេចក្តីឧបមានៃ នីវរណធម៌ ទាំង ៥	១៧៥
ការពោលអំពី ឈាន សេចក្តីឧបមានៃឈាន	១៧៧

ការពោលសរសើរ ព្រះ អានន្ទត្ថេរ នៃសុភមាណព	១៨៣
ការពោលអំពី បញ្ញា សេចក្តីឧបមានៃ បញ្ញា	១៨៥
សោតធាតុទិព្វ	១៨៩
ចេតោបរិយញ្ញាណ	១៩១
បុព្វេនិវាសនុស្សតិញ្ញាណ	១៩៣
ចុតូបបាតញ្ញាណ	១៩៥
អាសវក្ខយញ្ញាណ	១៩៧
សុភមាណបសរសើរ ព្រះអានន្ទត្ថេរ ការសំដែងខ្លួនជា ឧបាសក	១៩៩
កេវដ្តសូត្រ ទី ១១	
បាដិហារ្យ ៣ យ៉ាង ការពោលអំពី ឥទ្ធិវិធិ	២០៣
ការពោលអំពី អាទេសនាបាដិហារ្យ	២០៥
ការពោលអំពី អនុសាសនីបាដិហារ្យ	២០៧
រឿងភិក្ខុអ្នកស្វែងរក មហាភូតរូប	២០៩
សេចក្តីព្យាករណ៍ប្រស្នាអំពី មហាភូតរូប	២១៩
លោហិច្ចសូត្រ ទី ១២	
សុត្តនិទាន ការទូលសួរអំពីមិនមានអាពាធជាដើម (ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ)	២២៣
ការក្រាបបង្គំទូលកត្តកាល ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ	២២៥
ពោលអំពីព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សាកសួរលោហិច្ចព្រាហ្មណ៍	២២៧
ពោលអំពីការទ្រង់ដោះទិដ្ឋិខុស របស់លោហិច្ចព្រាហ្មណ៍	២៣១
គ្រូដែលគួរដល់ការចោទប្រកាន់មាន៣ ពួក	២៣៥
គ្រូ ទី ២ ដែលគួរដល់ការចោទប្រកាន់	២៣៧
គ្រូ ទី ៣ ដែលគួរដល់ការចោទប្រកាន់	២៣៩
សាស្តា មិនគួរដល់ការចោទប្រកាន់ ការសម្តែងខ្លួនជាឧបាសកនៃ	២៤១

លោហិច្ចព្រាហ្មណ៍	
តេវិជ្ជសូត្រ ទី ១៣	
ការប្រឹក្សាគ្នានៃវាសេដ្ឋមាណព និងភារទ្វាជមាណព ពុទ្ធគុណកថា	២៤៥
ពោលអំពីវាសេដ្ឋមាណព និងភារទ្វាជមាណព មានសេចក្តីប្រកាន់ខុសគ្នា	២៤៧
ពោលអំពីព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សាកសួរវាសេដ្ឋមាណព	២៤៩
មគ្គាមគ្គកថា ពួកឫសីជាបុព្វបុរស	២៥៧
សេចក្តីឧបមាដោយជណ្តើរ	២៥៩
ពួកឫសីជាបុព្វបុរស	២៦១
សេចក្តីឧបមាដោយស្ទឹងអចិរវតី	២៦៣
កាមគុណទាំង ៥	២៦៥
នីវរណធម៌ ៥ ប្រការ	២៦៧
ការទ្រង់សាកសួរ វាសេដ្ឋមាណព	២៦៩
បដិបទា ជាគ្រឿងញុំាងសត្វឲ្យទៅកាន់ព្រហ្មលោក	២៧១
ការពោលអំពីចេតោវិមុត្តិ មានកំណត់ប្រមាណមិនបាន	២៧៥
ការសំដែងខ្លួនជាឧបាសក និងបញ្ជីរឿងនៃ សីលក្ខន្ធវគ្គនោះ	២៧៩

សន្លឹក ចន្លុលប្រាប់មាតិកា (*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 016)

សុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ តតិយភាគ

មហាវគ្គ ១៦

មហាបទានសូត្រ មហា និទានសូត្រ និង មហាបរិនិព្វានសូត្រ

(ព.ស. ២៥១៤)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
មហាបទានសូត្រ ទី ១	១
ភាណវារៈ ទី១ ប្រវត្តិនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ៧ ព្រះអង្គ	៣
ភាណវារៈ ទី១ ពោលអំពី បុព្វេនិវាសានុស្សតិ របស់ព្រះមានព្រះភាគ	១៥
ភាណវារៈ ទី១ ពោលអំពី ធម្មតារបស់ព្រះពោធិសត្វ	២៣
ភាណវារៈ ទី១ ពោលអំពី មហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២	៣៣
ភាណវារៈ ទី១ ពោលអំពី ប្រវត្តិរបស់ព្រះវិបស្សីកុមារ	៤១
ភាណវារៈ ទី២ ពោលអំពីព្រះវិបស្សីកុមារ ស្តេចទៅកាន់ទីឧទ្យាន	៤៥
ភាណវារៈ ទី២ ពោលអំពី ការទតឃើញទេវទូតទី១	៤៧
ភាណវារៈ ទី២ ពោលអំពី ការទតឃើញទេវទូតទី២	៤៩
ភាណវារៈ ទី២ ពោលអំពី ព្រះតម្រិះ នៃព្រះបាទ ពន្ធុមៈ	៥៣
ភាណវារៈ ទី២ ពោលអំពី ការទតឃើញទេវទូតទី៣	៥៥
ភាណវារៈ ទី២ ពោលអំពី ព្រះតម្រិះ នៃព្រះបាទ ពន្ធុមៈ	៥៩
ភាណវារៈ ទី២ ពោលអំពី ការទតឃើញ អ្នកបួស	៦១
ភាណវារៈ ទី២ ការទ្រង់ផ្នួសនៃព្រះ វិបស្សីកុមារ	៦៣
ភាណវារៈ ទី២ ព្រះតម្រិះ របស់ព្រះវិបស្សី ពោធិសត្វ	៦៥
ភាណវារៈ ទី២ ការទ្រង់ពិចារណា សមុទយវារៈ	៦៧
ភាណវារៈ ទី២ ការទ្រង់ពិចារណា និរោធវារៈ	៧១
ភាណវារៈ ទី២ ការទ្រង់ពិចារណា នូវការកើតនិងការរលត់ ក្នុងឧបាទានខន្ធ ៥	៧៥
សុត្តន្ត បិដក ទីឃនិកាយ មហាវគ្គ	៧៦
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី អារាធនា នៃមហាព្រហ្ម	៧៩
ភាណវារៈ ទី៣ ការទ្រង់ប្រមើលមើល នូវសត្វលោក	៨១

ភាណវារៈ ទី៣ គាថាជាពាក្យអារាធនា នៃព្រហ្ម	៨៣
ភាណវារៈ ទី៣ រឿងព្រះខណ្ឌ រាជកុមារ និង តិស្សកុមារ	៨៥
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ពួកមហាជន	៨៩
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី ធម្មចក្ខុរបស់បព្វជិត ទាំង ៨៤០០០ រូប	៩៣
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី ព្រះតម្រិះរបស់ព្រះពុទ្ធ វិបស្សី	៩៥
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី ការត្រាច់ទៅកាន់ ចារិក នៃពួកសាវ័ក	៩៧
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី ការបន្ទឺសាស័ព្ទនៃពួកទេវតា	១០១
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី ការទ្រង់សម្តែងបាតិមោក្ខ	១០៣
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី ការក្រាបបង្គំទូលនៃទេវតា	១០៥
ភាណវារៈ ទី៣ ពោលអំពី ធម្មជាតិដែលតថាគតបានជ្រាបច្បាស់ហើយ	១១៥
មហានិទាន សូត្រ ទី ២	១១៧
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី បដិច្ចសមុប្បាទ	១១៩
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ហេតុនិងបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ទាំងឡាយ	១២៥
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ហេតុនិងបច្ច័យ នៃពួក អកុសលធម៌	១២៧
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ហេតុនិងបច្ច័យ នៃពួកធម៌ មានឆន្ទរាគៈ ជាដើម	១២៩
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ហេតុនិងបច្ច័យ នៃ វេទនា	១៣១
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ហេតុនិងបច្ច័យ នៃពួកធម៌ មាន ផស្សៈ ជាដើម	១៣៣
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ការបញ្ញត្តខ្លួន	១៣៥
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ការ មិនបញ្ញត្តខ្លួន	១៣៩
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ការពិចារណាខ្លួន	១៤១
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ការមិនពិចារណា នូវវេទនា ថាជាខ្លួន	១៤៥
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី វិញ្ញាណដ្ឋិតិទាំង ៧	១៤៧
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី វិមោក្ខទាំង ៨	១៥១
ពុទ្ធភាណវារៈ ឧភតោភាគវិមុត្តិ	១៥៣

មហានិព្វាន សូត្រ ទី ៣	១៥៤
វជ្ជិភាណវារៈ និទានកថា	១៥៥
វជ្ជិភាណវារៈ ពោលអំពី អបរិហានិយធម៌ ទាំង ៧ របស់ពួកវជ្ជីក្សត្រិយ៍	១៥៧
វជ្ជិភាណវារៈ ការទ្រង់ប្រជុំភិក្ខុទាំងឡាយ	១៦៣
វជ្ជិភាណវារៈ ពោលអំពី អបរិហានិយធម៌ ៧ របស់ពួក របស់ពួកភិក្ខុ	១៦៥
វជ្ជិភាណវារៈ ពោលអំពី អបរិហានិយធម៌ ៦ របស់ពួក របស់ពួកភិក្ខុ	១៧៣
ពុទ្ធភាណវារៈ ព្រះមានព្រះភាគស្ដេចទៅកាន់ អម្ពលដ្ឋិកាឧទ្យាន	១៧៥
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពីការសាកសួរ ព្រះពុទ្ធគុណ	១៧៧
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពីអានិសង្ស នៃត្រៃសិក្ខា	១៨១
ពុទ្ធភាណវារៈ ព្រះមានព្រះភាគស្ដេចចូលទៅកាន់ផ្ទះសម្នាក់	១៨៣
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី ការសាងក្រុងក្នុង បាដលិគ្រាម	១៨៧
ពុទ្ធភាណវារៈ រឿងសុនិធៈ និង វស្សការព្រាហ្មណ៍	១៨៩
ពុទ្ធភាណវារៈ អនុមោទនគាថា	១៩១
ពុទ្ធភាណវារៈ ព្រះឧទានរបស់ព្រះមានព្រះភាគ	១៩៣
ពុទ្ធភាណវារៈ កាទ្រង់សម្ដែង ចតុរារិយសច្ច	១៩៥
ពុទ្ធភាណវារៈ ការក្រាបបង្គំទូលសួរ គតិរបស់ពួកសាវ័ក	១៩៧
ពុទ្ធភាណវារៈ ការទ្រង់សម្ដែងធម៌បរិយាយ ឈ្មោះធម្មាទាសៈ	២០១
ពុទ្ធភាណវារៈ ការទ្រង់សម្ដែង សតិប្បដ្ឋាន ៤	២០៣
ពុទ្ធភាណវារៈ ស្ដេចយាងទៅកាក់ទីអង្គាស របស់នាង អម្ពបាលី	២០៩
ពុទ្ធភាណវារៈ ទ្រង់មានព្វហពុតញថដីកាប្រារព្ធ នឹងព្រះអានន្ទ	២១៣
ពុទ្ធភាណវារៈ ព្រះមានព្រះភាគចូលទៅកាន់ បាវាលចេតិយ	២១៥
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពីអានុភាពនៃ ឥទ្ធិបាទ ទាំង ៤	២១៧
ពុទ្ធភាណវារៈ ពោលអំពី អារាធនាព្រះមានព្រះភាគឲ្យបរិនិព្វាន	២១៩
ពុទ្ធភាណវារៈ ការទ្រង់ដាក់ អាយុសង្ខារ	២២៥

ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពីហេតុនៃការកក្រើកផែនដី	២២៧
ពុទ្ធភាសិត:ពោលអំពី បរិស័ទ ៨ ពួក	២២៩
ពុទ្ធភាសិត:ពោលអំពី អភិភាយតនៈ ទាំង ៨	២៣១
ពុទ្ធភាសិត: វិមោក្ខ ៨ រឿងក្រុងមារ	២៣៧
ពុទ្ធភាសិត:ពោលអំពី ពុទ្ធបរិស័ទ ៤ពួក	២៣៩
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពី អានុភាព របស់ ឥទ្ធិបាទ	២៤៣
ពុទ្ធភាសិត:ពោលអំពី សំវេជនីយធម៌	២៥១
ពុទ្ធភាសិត: ការទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ	២៥៣
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពី អភិញ្ញា ទេសិតធម៌	២៥៥
ពុទ្ធភាសិត: ការទ្រង់ទតក្រុងវេសាលី ជា បច្ឆិមទស្សនៈ	២៥៧
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពីអរិយធម៌ ៤ យ៉ាង	២៥៩
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពី មហាបទេស ៤ យ៉ាង	២៦១
ពុទ្ធភាសិត: រឿងនាយចុន្ទកម្មារបុត្ត (កូនជាងមាស)	២៦៧
ពុទ្ធភាសិត: លោហិតបក្ខន្ទិកាពាធ	២៧១
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពី ហេតុអស្ចារ្យចំឡែក	២៧៣
ពុទ្ធភាសិត: ការសម្តែងខ្លួនជាឧបាសក នៃបុក្កុសមល្លបុត្ត	២៨១
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពីហេតុអស្ចារ្យចម្លែក	២៨៣
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពី ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់ស្ទឹង កកុធៈ	២៨៥
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពីចង្ហាន់បិណ្ឌបាតទាំង ២ មានផលច្រើន	២៨៧
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពីការបូជាចំពោះ តថាគត	២៨៩
ពុទ្ធភាសិត: រឿងឧបវាណភិក្ខុ	២៩១
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពីសេចក្តីកន្ទក់កន្ទេញរបស់ទេវតា	២៩៣
ពុទ្ធភាសិត: ពោលអំពីសំវេជនីយដ្ឋាន ៤ កន្លែង	២៩៥
ពុទ្ធភាសិត:ពោលអំពី ការប្រតិបត្តិក្នុងសរីរៈ ព្រះចក្រពត្តិរាជ	២៩៧

ពុទ្ធភាណវារៈពោលអំពី ថូបាហេបុគ្គ ៤ ពួក	២៩៩
ពុទ្ធភាណវារៈ ទ្រង់ត្រាស់ឲ្យហៅអានន្ទត្ថេរ	៣០១
ពុទ្ធភាណវារៈពោលអំពី អច្ឆរិយព្ភុតធម៌ ៤ យ៉ាងក្នុងព្រះ អានន្ទត្ថេរ	៣០៣
ពុទ្ធភាណវារៈពោលអំពីអច្ឆរិយព្ភុតធម៌ ៤ យ៉ាងក្នុងព្រះ ចក្រពត្តិរាជ	៣០៥
ពុទ្ធភាណវារៈពោលអំពី រាជធានី ឈ្មោះ កុសាវតី	៣០៧
ពុទ្ធភាណវារៈ ការថ្វាយដំណឹងដល់ មល្លក្សត្រិយ៍ នៃក្រុងកុសិនារា	៣០៩
ពុទ្ធភាណវារៈ រឿងសុភទ្ទ បរិព្វាជក	៣១១
ពុទ្ធភាណវារៈពោលអំពី គ្រូអ្នកធ្វើលិទ្ធិ ដូចកំពង់ ទាំង ៦ នាក់	៣១៥
ពុទ្ធភាណវារៈ ទ្រង់សម្តែងធម៌ដល់សុភទ្ទបរិព្វាជក	៣១៧
ពុទ្ធភាណវារៈ បព្វជ្ជា និង ឧបសម្បទារបស់ សុភទ្ទបរិព្វាជក	៣១៩
បរិនិព្វានភាណវារៈ ព្រះបច្ឆិមវាចា របស់ព្រះមានព្រះភាគ	៣២១
បរិនិព្វានភាណវារៈ បរិនិព្វាន នៃព្រះមានព្រះភាគ	៣២៥
បរិនិព្វានភាណវារៈ ការថ្វាយដំណឹងបរិនិព្វាន	៣៣១
បរិនិព្វានភាណវារៈ មល្លក្សត្រិយ៍ ជាប្រធាន ៨ អង្គ	៣៣៣
បរិនិព្វានភាណវារៈ ការថ្វាយព្រះភ្លើង សរីរៈ របស់តថាគត	៣៣៥
បរិនិព្វានភាណវារៈ រឿងព្រះមហាកស្សបត្ថេរ	៣៣៧
បរិនិព្វានភាណវារៈ រឿងព្រះបាទ អជាតសត្តុ ជាដើម	៣៤៣
បរិនិព្វានភាណវារៈ រឿងការចែកព្រះ សរីរធាតុ របស់ព្រះមានព្រះភាគ	៣៤៧
បរិនិព្វានភាណវារៈ ពុទ្ធសារិរិកគាថា	៣៤៩

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 017)

សុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ ចតុត្ថភាគ មហាវគ្គ ១៧

មហាសុទស្សនសូត្រ   ជនវសភសូត្រ   មហាគោវិន្ទសូត្រ

មហាសមយសូត្រ   សក្កបញ្ហសូត្រ   មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ

៩៩ ចាយាសិរាជញ្ញសូត្រ

(ព.ស. ២៥១៤)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្រង់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
មហាសុទស្សនសូត្រ ទី ៤	១
បឋមភាណវារ: ពោលអំពីកុសាវតីរាជធានី	៣
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី ការកើតប្រាកដនៃ ចក្កវ័តន៍	៧
បឋមភាណវារ: ពោលអំពីការកើតប្រាកដនៃ ហត្ថិរតន៍	៩
បឋមភាណវារ: ពោលអំពីការកើតប្រាកដនៃ មណិរតន៍	១១
បឋមភាណវារ: ពោលអំពីការកើតប្រាកដនៃ គហបតិរតន៍	១៣
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី ឫទ្ធិ ៤ យ៉ាង	១៥
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី បរវិតក្ក របស់ព្រះបាទ មហាសុទស្សន:	១៧
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី ព្រាហ្មណ៍ និង គហបតី	២១
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី ការសាងធម្មប្រាសាទ	២៣
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី ការសាងស្រះបោក្ខរណី	២៩
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី ដើមត្នោតវិចិត្រដោយកែវមរកតជាដើម	៣១
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី ព្រះឧទានរបស់ព្រះបាទ មហាសុទស្សន:	៣៣
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី សម្បត្តិវិចិត្រផ្សេងៗនៃមហាទស្សន:	៣៥
បឋមភាណវារ: ពោលអំពី បរិវិតក្ករបស់ព្រះបាទ មហាទស្សន:	៣៧
ទុតិយភាណវារ: ពោលអំពីព្រះនាង សុភទ្ទាទេវី	៣៩
ទុតិយភាណវារ:ពោលអំពី ព្រះបាទមហាសុទស្សន:មានព្រះបន្ទូលតប	៤៥
ទុតិយភាណវារ: ការក្រាបទូលអនុលោម តាមព្រះបាទ មហាសុទស្សន:	៥១
ទុតិយភាណវារ: បច្ឆិមជាតិរបស់ ព្រះបាទ មហាសុទស្សន:	៥៥
ទុតិយភាណវារ: សំវេគកថា	៥៩

ជនវសភសូត្រ ទី ៥	៦០
ជនវសភសូត្រ ទ្រង់ព្យាករក្នុងកំណើតនៃ បញ្ញា និង គតិ និង បុណ្យ	៦១
ជនវសភសូត្រ សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ព្រះអានន្ទមានអាយុ	៦៥
ជនវសភសូត្រ ការជួលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគនៃព្រះអានន្ទមានអាយុ	៧១
ជនវសភសូត្រ ពោលអំពី ជនវសភយក្ស	៧៣
ជនវសភសូត្រ អនុមោទនាកថា របស់ សក្កទេវរាជ	៧៩
ជនវសភសូត្រ ពោលអំពី ព្រហ្មឈ្មោះ សនង្កុមារ	៨១
ជនវសភសូត្រ ពោលអំពី សំឡេងមានអង្គ ៨ របស់ សនង្កុមារព្រហ្ម	៨៥
ជនវសភសូត្រពោលអំពី អានិសង្សនៃការចម្រើនឥទ្ធិបាទ	៨៩
ជនវសភសូត្រពោលអំពី ការបាននូវ ឱកាសទី ១	៩១
ជនវសភសូត្រពោលអំពី ការបាននូវ ឱកាសទី ២-៣	៩៣
ជនវសភសូត្រពោលអំពី សតិប្បដ្ឋាន ទាំង ៤	៩៥
ជនវសភសូត្រពោលអំពី ធម្មគុណ	៩៩
ជនវសភសូត្រ សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់វេស្សវណ មហារាជ	១០១
ជនវសភសូត្រពោលអំពី ការតំណាលប្រាប់ តៗ គ្នា	១០៣
មហាគោវិន្ទសូត្រ ទី ៦	១០៤
មហាគោវិន្ទសូត្រ ពោលអំពីគុណ ជារបស់ពិត ៨ ប្រការ របស់ព្រះមានព្រះភាគ	១០៧
មហាគោវិន្ទសូត្រ ការពោលចរចារបស់ទេវតាពួកខ្លះ	១១៣
មហាគោវិន្ទសូត្រ បុព្វនិមិត្តនៃការកើតប្រាកដរបស់ព្រហ្ម	១១៥
មហាគោវិន្ទសូត្រ ការកើតប្រាកដនៃ សនង្កុមារព្រហ្ម	១១៧
មហាគោវិន្ទសូត្រ សំឡេងមានអង្គ៨ របស់សនង្កុមារព្រហ្ម	១១៩
មហាគោវិន្ទសូត្រពោលអំពីគុណ ជារបស់ពិត ៨ ប្រការ របស់ព្រះមានព្រះភាគ	១២១
មហាគោវិន្ទសូត្រ ការនិម្មិតអត្តភាពដ៏លើសលប់ នៃ សនង្កុមារព្រហ្ម	១២៥
មហាគោវិន្ទសូត្រព្រះបាទ ទិសម្បតិ និងរឿង ជោតិបាលមាណព	១២៧

មហាគោវិន្ទសូត្រ ពោលអំពីហេតុដែលបានឈ្មោះថា មហាគោវិន្ទព្រាហ្មណ៍	១២៩
មហាគោវិន្ទសូត្រ រឿងព្រះបណ្ឌពជបុត្រ	១៣១
មហាគោវិន្ទសូត្រ រឿងព្រះបាទ បណ្ឌ	១៣៣
មហាគោវិន្ទសូត្រ កិត្តិសព្ទដ៏ពិរោះរបស់ មហាគោវិន្ទព្រាហ្មណ៍	១៣៧
មហាគោវិន្ទសូត្រ មហាគោវិន្ទព្រាហ្មណ៍ចូលទៅរកព្រាហ្មណ៍ មហាសាលជាដើម	១៤១
មហាគោវិន្ទសូត្រ ការសាងអាស្រម ថ្មីរបស់មហាគោវិន្ទព្រាហ្មណ៍	១៤៣
មហាគោវិន្ទសូត្រ ការឆ្លងឆ្លើយ ជាមួយនឹង សនង្កុមារព្រហ្ម	១៤៥
មហាគោវិន្ទសូត្រ ការសួរអំពីដំណើរទៅកាន់ព្រហ្មលោក	១៤៧
មហាគោវិន្ទសូត្រ ពោលអំពីក្លិនពុល	១៤៩
មហាគោវិន្ទសូត្រពោលអំពី ការក្រាបបង្គំទូលលាព្រះបាទ រេណុ	១៥១
មហាគោវិន្ទសូត្រពោលអំពី ការក្រាបបង្គំទូលលា ក្សត្រិយ៍ទាំង ៦ អង្គ	១៥៣
មហាគោវិន្ទសូត្រ ការអង្វរ មហាគោវិន្ទព្រាហ្មណ៍ នៃក្សត្រិយ៍ទាំង ៦ អង្គ	១៥៧
មហាគោវិន្ទសូត្រ ការលាភរិយាទាំង ៤០នាក់នៃ មហាគោវិន្ទព្រាហ្មណ៍	១៦១
មហាគោវិន្ទសូត្រ ចិត្តប្រកបដោយមេត្តារបស់មហាគោវិន្ទព្រាហ្មណ៍	១៦៣
មហាគោវិន្ទសូត្រ ពោលអំពី ព្រហ្មចរិយធម៌ របស់ មហាគោវិន្ទព្រាហ្មណ៍	១៦៥
មហាគោវិន្ទសូត្រ ពោលអំពី ព្រះសកទាគាមិ និង ព្រះសោតាបន្ន	១៦៧
មហាសមយសូត្រទី ៧	១៦៨
មហាសមយសូត្រ ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគនៃទេវតាជាន់សុទ្ធាវាស	១៦៩
មហាសមយសូត្រ គាថានីមួយៗ នៃទេវតាជាន់សុទ្ធាវាស	១៧១
មហាសមយសូត្រ នាមនិងគោត្ររបស់ពួកទេវតា	១៧៣
មហាសមយសូត្រនាមនិងគោត្ររបស់ពួកទេវតា និងស្តេចលោកបាល	១៧៧
មហាសមយសូត្រ ឈ្មោះរបស់ពួកទេវតា	១៨១
មហាសមយសូត្រ ឈ្មោះនៃពួកទេវតា	១៨៥
មហាសមយសូត្រ ពាក្យរបស់មារ	១៨៩

សក្កបញ្ហសូត្រទី ៨	១៩១
សក្កបញ្ហសូត្រ រឿងបញ្ចសិខគន្ធព្វបុត្ត	១៩៣
សក្កបញ្ហសូត្រ គាថារបស់ បញ្ចសិខគន្ធព្វបុត្ត	១៩៥
សក្កបញ្ហសូត្រ សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ទេវានមិន្ទ	២០១
សក្កបញ្ហសូត្រ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ	២០៣
សក្កបញ្ហសូត្រ រឿងគោបិកាសក្យធីតា	២០៧
សក្កបញ្ហសូត្រ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់តម្រិះ	២១៣
សក្កបញ្ហសូត្រ ប្រស្នាព្រះឥន្ទ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករប្រស្នា	២១៥
សក្កបញ្ហសូត្រ និយាយអំពីសមណព្រាហ្មណ៍ដទៃ	២៣៣
សក្កបញ្ហសូត្រនិយាយអំពី សង្គ្រាម ទេវតានិង អសុរ	២៣៥
សក្កបញ្ហសូត្រ អំណាចនៃប្រយោជន៍ ៦ប្រការ	២៣៧
សក្កបញ្ហសូត្រ ការបាននូវសេចក្តីសោមនស្ស	២៤១
សក្កបញ្ហសូត្រ ពាក្យជាទីបំផុតនៃសូត្រ	២៤៣
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រទី ៩	២៤៤
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ឧទ្ទេសវារកថា	២៤៥
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ អានាបានបព្វៈ	២៤៧
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ឥរិយាបថបព្វៈ	២៤៩
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ សម្បជញ្ញបព្វៈ	២៥១
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ បដិក្កូលមនសិការបព្វៈ	២៥៣
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ធាតុបព្វៈ	២៥៥
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ សិវថិកាបព្វៈ	២៥៧
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ការពិចារណានូវវេទនា	២៦១
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ការពិចារណានូវ ចិត្ត	២៦៥

មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ការពិចារណានូវ ធម៌	២៦៧
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ នីវរណបព្វៈ	២៦៩
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ខន្ធបព្វៈ	២៧១
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ អាយតនបព្វៈ	២៧៣
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ពោជ្ឈង្គបព្វៈ	២៧៧
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ សច្ចបព្វៈ	២៨១
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ទុក្ខអរិយសច្ច	២៨៣
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ សមុទយ អរិយសច្ច	២៨៧
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ និរោធ អរិយសច្ច	២៩៣
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ មគ្គ អរិយសច្ច	២៩៧
មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ អានិសង្សនៃការចម្រើនសតិបដ្ឋាន	៣០១
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ ទី១០	៣០៥
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ កិត្តិស័ព្ទសរសើររបស់ព្រះកុមារក្សប	៣០៧
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ សាវណីយកថា	៣០៩
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ និយាយអំពីទោសមានអកុសលកម្មបថ ជាដើម	៣១១
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ ពាក្យឧបមាដោយចោរ	៣១៣
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ និយាយអំពិ អានិសង្ស កុសលកម្មបថ	៣១៧
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ ពាក្យឧបមាដោយរណ្តៅលាមក	៣១៩
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ និយាយអំពីការវាចាកកម្មប មានបាណាតិបាតជាដើម	៣២៣
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ ប្រមាណនៃអាយុរបស់ទេវតាជាន់តាវត្តឹង្ស	៣២៥
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ ពាក្យឧបមាដោយបុគ្គលខ្វាក់អំពីកំណើត	៣២៧
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ និយាយអំពីសមណព្រាហ្មណ៍ដែលមានសីល	៣២៩
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ សេចក្តីប្រៀបដោយនាងព្រាហ្មណ៍ដែលមានគ៌ភ	៣៣៣
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រសេចក្តីប្រៀបដោយ ចោរដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់	៣៣៥

បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ សេចក្តីប្រៀបដោយ យល់សប្តិ	៣៣៧
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ សេចក្តីប្រៀបដោយ ដុំដែក	៣៣៩
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រពោលអំពីការស្វែងរកជីវៈ របស់ចោរដែលស្លាប់ទៅ	៣៤១
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រសេចក្តីប្រៀបដោយ បុរសដែលផ្លុំស័ង្ខ	៣៤៣
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រពោលអំពីការស្វែងរកជីវៈ របស់ចោរដែលស្លាប់ទៅ	៣៤៧
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រសេចក្តីប្រៀបដោយជដិលអ្នកបម្រើភ្លើង	៣៤៩
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ សេចក្តីប្រៀបដោយពួកឈ្មួញរទេះច្រើននាក់	៣៥៣
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រសេចក្តីប្រៀបដោយ បុរសចិញ្ចឹមជ្រូក	៣៦១
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ សេចក្តីប្រៀបដោយអ្នកលេងបាសកាពីរនាក់	៣៦៣
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ សេចក្តីប្រៀបដោយបុរសអ្នកនាំយកបាច់សំបកធ្មៃ	៣៦៧
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ ការសម្តែងខ្លួនជាឧបាសកនៃព្រះបាទបាយាសិរាជញ្ញៈ	៣៧១
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ សេចក្តីប្រៀបដោយអ្នកគួរ	៣៧៣
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រពោលអំពីទានរបស់ព្រះបាទបាយាសិរាជញ្ញៈ	៣៧៥
បាយាសិរាជញ្ញសូត្រពោលអំពីព្រះគវម្បតិត្ថេរ និង បាយាសិទេវបុត្រ	៣៧៩

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 018)

សុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ បញ្ចមភាគ ចាដិកាវគ្គ ១៨

ចាដិកសូត្រ ឧទុម្ពរិកសូត្រ ចក្កវត្តិសូត្រ

អគ្គញ្ញសូត្រ សម្បសាទនិយសូត្រ និង ចាសាទិកសូត្រ

មាតិកា	លេខទំព័រ

បាដិកសូត្រ ទី១	១
រឿងសុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ ពោលអំពីការក្រាបបង្គំលាព្រះមានព្រះភាគ	៣
ពោលអំពីឥទ្ធិប្បាដិហារិយ៍	៥
ពោលអំពី ច្បាប់ទំលាប់	៧
ពោលអំពី គុណនៃព្រះរតនត្រ័យ	៨
ពោលអំពី ព្រះមានព្រះភាគគង់នៅក្នុង ឧត្តរកានិគម	១១
ពោលអំពី កុក្កុរវត របស់អចេលកោរក្ខត្តិយៈ	១៣
ពោលអំពី ធ្វើមរណកាលរបស់អចេលកោរក្ខត្តិយៈ	១៥
ពោលអំពី ការធ្វើ និង មិនធ្វើ ឥទ្ធិប្បាដិហារិយ៍	១៧
ប្រស្នារបស់សុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ	១៩
ពោលអំពី ទិដ្ឋិអាក្រក់របស់សុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ	២១
រឿងអចេល បាដិកបុត្រ	២៣
ពោលអំពី ការរើសគូប្រណាំងប្រជែងរបស់អចេល បាដិកបុត្រ	២៥
ព្រះវាចារបស់ព្រះមានព្រះភាគមិនដែលមានដំណើរបែកចេញជា២ផ្លូវ	២៧
ពោលអំពីសេចក្តីប្រព្រឹត្តិរបស់ចេល បាដិកបុត្រ	២៩
ព្រះមានព្រះភាគស្តេចចូលទៅកាន់អារាមរបស់ អចេលបាដិកបុត្រ	៣១
ពោលអំពីភ័យសេចក្តីតក់ស្លុតព្រឺរោមរបស់ អចេលបាដិកបុត្រ	៣៣
ពោលអំពីបុរសម្នាក់ចូលទៅរក អចេលបាដិកបុត្រ	៣៥
ពោលអំពី ការបរាជ័យ របស់ អចេលបាដិកបុត្រ	៣៧
ពោលអំពីសេចក្តីប្រៀបធៀប ដោយសីហាមីគរាជ និង ចចកចាស់	៤៥
គាថាជាគ្រឿងប្រៀបធៀបដោយ សីហាមីគរាជ និង ចចកចាស់	៤៧
ពោលអំពីឥទ្ធិប្បាដិហារិយ៍	៥១
ពោលអំពី ច្បាប់ទម្លាប់ជាដើម	៥៣
ពោលអំពី មហាព្រហ្មជាដើម	៥៥

ពួកទេវតាឈ្មោះ ខិឌ្ឌាបទោសិកា និងការបញ្ញត្តិច្បាប់ទម្លាប់	៥៩
ពួកទេវតាឈ្មោះ មនោបទោសិកា និងមិនមែន មនោបទោសិកា	៦៣
ពោលអំពីការបញ្ញត្តិច្បាប់ទម្លាប់ ដែលកើតឡើងដោយមិនអាស្រ័យហេតុ	៦៥
ពោលអំពី សុករិមោក្ខ	៦៧
ឧទុម្ពរិកសូត្រ ទី ២	៧០
ឧទុម្ពរិកសូត្រ រឿងនិគ្រោធ បរិព្វាជក	៧១
ពោលអំពីតបោជិគុច្ឆវាទ ជាដើម	៧៧
ពោលអំពី ឧបក្កិលេស នៃការខ្ពើមបាប ដោយព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកិលេស	៨៣
ពោលអំពីសេចក្តីបរិសុទ្ធិ នៃការខ្ពើមបាប ដោយព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកិលេស	៨៨
ពោលអំពីតបោជិគុច្ឆវាទដែល ដល់នូវកំពូលធម៌ និង ខ្លឹមធម៌	៩៥
ពោលអំពីការសាកសួរនៃ សន្ធានគហបតី	១០៥
ពោលអំពី កុណនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ	១០៧
ពោលអំពី អានិសង្សដ៏ឧត្តម នៃការប្រតិបត្តិក្នុងធម៌ វិន័យ	១០៩
ចក្កវត្តិសូត្រ ទី ៣	១១៥
ចក្កវត្តិសូត្រ រឿងស្តេចចក្រពត្តិព្រះនាមទល្ហនេមិ រតនៈ ៧ ប្រការ	១១៧
ចក្ករត័ន៍ ជាទិព្វបាត់ទៅ	១១៩
ពោលអំពីចក្កវត្តិវត្ត	១២១
អានុភាពនៃ ចក្ករតន៍	១២៣
អានុភាពនៃ ចក្ករតន៍ ការទ្រង់ប្រៀនប្រដៅដោយធម៌	១២៥
ចក្ករតន៍ ជាទិព្វច្យុតចាកទី	១២៧
ចក្ករតន៍ ជាទិព្វបាត់ទៅ	១២៩
ការមិនទ្រង់ព្រះរាជទានទ្រព្យដល់ពួកមនុស្សដែលឥតទ្រព្យ	១៣១

ការទ្រង់ព្រះរាជទានទ្រព្យ ការទ្រង់ប្រៀនប្រដៅដោយធម៌	១៣៣
អទិន្នាទាន ការកាត់ក្បាល (ចោរ)	១៣៥
ការមិនទ្រង់ព្រះរាជទានទ្រព្យជាដើម	១៣៧
អកុសលកម្មបថ ១០ប្រការ ការសាបសូន្យអាយុ	១៤១
ដំណើរកើតនៃសេចក្ដីទ័លក្រជាដើម	១៤៣
សេចក្ដីប្រៀបធៀបដោយស្មៅគៃ លលក ជាភោជនដ៏ប្រសើរ	១៤៥
និយាយអំពីគំនំដ៏ក្លៀវក្លាជាដើម	១៤៧
សេចក្ដីវៀរចាកអកុសលកម្មបថ សេចក្ដីចំរើនដោយអាយុជាដើម	១៤៩
ការកើតឡើងនៃព្រះបាទសង្ខរាជ	១៥៣
អំពីគុណកថានៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាម មេត្តេយ្យ	១៥៥
និយាយអំពិធម៌ចំរើនអាយុជាដើម	១៥៧
និយាយអំពី ឈាន ទាំង ៤	១៥៩
អគ្គញ្ញសូត្រ	១៦១
អគ្គញ្ញសូត្រ និយាយអំពី វណ្ណៈទាំង៤	១៦៣
និយាយ អំពី ធម៌ ស និងធម៌ ខ្មៅ	១៦៧
ពោលអំពី ជាតិ ផ្សេងៗ ជាដើម	១៦៩
សេចក្ដីចំរើននៃលោក	១៧១
និយាយអំពី ផែនដី មានរសជាដើម	១៧៣
និយាយអំពី ក្រមរ ផែនដី ជាដើម	១៧៥
និយាយអំពី ពណ៌សម្បុរជាដើម	១៧៧
ការសំឡឹង មើលគ្នាទៅវិញ ទៅមក	១៧៩
និយាយអំពី ការនាំយកស្រូវ សាលី ជាដើម	១៨១
ការចែកស្រូវ សាលី ការតាំងភ្លឺស្រែ	១៨៣
ការសន្មតិសត្វម្នាក់ ការប្រគល់ឲ្យចំណែកស្រូវ សាលី	១៨៥

និយាយអំពី បាបធម៌ មានអទិន្នាទាន ជាដើម	១៨៩
ការកើតឡើងនៃ អក្ខរៈទី ៣ថា អជ្ឈាយិកា អជ្ឈាយិកា	១៩១
ការប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ ផលនៃការប្រព្រឹត្តិអាក្រក់	១៩៣
ការប្រព្រឹត្តិល្អ ផលនៃការប្រព្រឹត្តិល្អ	១៩៥
គាថារបស់ សនង្កុមារព្រហ្ម	១៩៧
សម្បសាទនីយសូត្រ ទី៥	១៩៩
កាសម្បសាទនីយសូត្រ ការត្រាសសួរចំពោះព្រះសារីបុត្រ	២០១
សប្បសាទនទេសនា សេចក្តីឧបមា ដោយ នគរ	២០៣
ពោធិបក្ខិយធម៌ កិរិយាញុំាងបុគ្គលឲ្យស្គាល់នូវ អាយតនៈ	២០៥
ដំណើរ ចុះកាន់គភ៌ មាន ៤ យ៉ាង	២០៧
អាទេសនវិធី ទី ៣	២០៩
អាទេសនវិធី ទី ៤	២១១
បុគ្គល ៧ ពួក	២១៣
បដិ បទា ៤ យ៉ាង	២១៥
អនុសាសនវិធា ៤ យ៉ាង	២១៧
វិមុត្តិញ្ញាណ របស់បុគ្គលដទៃ	២១៩
សស្សតវាទ ៣ ប្រការ	២២១
បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ	២២៥
ឥទ្ធិវិធា ២ យ៉ាង	២២៧
ឬទ្ធិ ប្រកបដោយអាសវៈ ឬទ្ធិ មិនមានអាសវៈ	២២៩
ព្រះសារីបុត្រសួរព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករ	២៣១
ព្រះឧទាយិ សំដែងអំពីសេចក្តីជ្រះថ្លា	២៣៥
បាសាទិកសូត្រ	២៣៧
បាសាទិកសូត្រ ការក្រាបបង្គំសួរព្រះមានព្រះភាគ	២៣៩

ធម្មវិន័យដែលសាស្តាពោលទុកមិនល្អ	២៤១
កិរិយាត្រាស់ដឹកនៃព្រះសាស្តា ភាវៈនៃធម៌ដែលទ្រង់សំដែង ទុកល្អហើយ	២៤៣
ពួកសាវ័កដែលមិនបានដឹងសេចក្តីច្បាស់ ក្នុងព្រះសទ្ធម្ម	២៤៧
ភាវៈនៃសាស្តាជាថេរៈ ជាអ្នកដឹងរាត្រីជាដើម	២៤៩
ភាវៈនៃពួកភិក្ខុជាថេរៈ ជាអ្នកធ្មៀវឆ្លាស ជាដើម	២៥៥
ព្រហ្មចារ្យ បរិបូណ៌ ទាំងអស់	២៥៧
ពោលអំពី អភិញ្ញាទេសិកធម៌	២៥៩
ធម្មភាសិតរបស់សង្ឃ ជាព្រហ្មចារី	២៦១
ការទ្រង់អនុញ្ញាតបច្ច័យ មានចីវរប្បច្ច័យ ជាដើម	២៦៥
សុខល្លិកានុយោគ ៤ យ៉ាង	២៦៧
អានិសង្ស នៃ សុខល្លិកានុយោគ ៤ យ៉ាង	២៧១
ការឈប់ប្រព្រឹត្ត កន្ទង ហេតុទាំង ៩ យ៉ាង	២៧៣
ប្រស្នាដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ព្យាករ និង មិនទ្រង់ព្យាករ	២៧៥
ប្រស្នាដែលព្រះតថាគត មិនទ្រង់ព្យាករ	២៧៧
ទិដ្ឋិនិស្ស័យ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណែក ខាងដើម ជាដើម	២៨១
អធិប្បញ្ញត្តិនៃ សមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងឡាយ	២៨៣
សតិបដ្ឋាន ទាំង៤	២៨៥
ធម្មបរិយាយ គួរជាទី ជ្រះថ្លា	២៩១

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (លេខសៀវភៅបិដក : 019)

សុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ ចាដិកវគ្គ ទុតិយភាគ ១៩

(ព.ស. ២៥០៣)

មាតិកា	លេខទំព័រ

លក្ខណសូត្រ ទី ៧	១
ពោលអំពី លក្ខណៈ៣២ប្រការ	៣
ពោលអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	៧
គាថាសំដែងអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	២១
ពោលអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	២៥
គាថាសំដែងអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	២៧
ពោលអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	៣៧
គាថាសំដែងអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	៤១
ពោលអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	៤៣
គាថាសំដែងអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	៥៧
គាថាសំដែងអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	៥៩
ពោលអំពី ការកសាងបុព្វកម្ម នៃព្រះតថាគត	៦៥
សិង្គាលកសូត្រទី៨	៦៧
កម្មក្កិលេស៤យ៉ាង	៦៩
ពោលអំពើអបាយមុខ៦យ៉ាង	៧១
បុគ្គលមិនមែនជាមិត្ត ៤ពួក	៧៩
មិត្ត៤ពួកដែលមានសន្តាន ល្អ	៨១
និគមគាថា	៨៣
ទិសទាំង៦ និយាយអំពីទិស ទិសខាងត្បូង	៨៥
ទិសទាំង៦ និយាយអំពីទិស ខាងជើង	៨៧
ទិសទាំង៦ និយាយអំពីទិស ខាងលើ	៨៩
និយាយអំពីទិស ទិសខាងក្រោម និងខាងលើ	៩១
សេចក្តីសរសើនៃសិង្គាលកមាណព និងការដល់នូវសរណគមន៍	៩៣
អាដានាដិយសូត្រទី៩	៩៤

រឿងមហាពជទាំង៤	៩៥
គាថា នមស្សការចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ៧ ព្រះអង្គ	៩៧
ដំណើរ រះនៃព្រះអាទិត្យ មានរស្មីក្តៅរក្វា	៩៩
វិរុឡ្ហមហាពជគង់ក្នុងទិសខាងត្បូង	១០១
ដំណើរ រះនៃព្រះអាទិត្យមានរស្មីក្តៅរក្វា	១០៣
និយាយអំពីឧត្តរកុរុទ្វីប ជាដើម	១០៥
និយាយអំពី យានដំរី ជាដើម	១០៧
ការរក្សាទាក់ទងដោយអាជានា ជានគរ	១០៩
ពួកអមនុស្សមានយក្ខជាដើម	១១៥
ពោលអំពីរឿងរ៉ាវនៃស្តេចធំទាំង៤	១១៧
សង្គីតិសូត្រ ទី១០	១២៣
ព្រះមានព្រះភាគស្តេច ចូលទៅកាន់សណ្ឋាគារស្ថាន	១២៥
ការផ្តើមរណកាលនៃនិគ្គណ្ឋនាជបុត្រ	១២៧
ពោលអំពីព្រហ្មចរិយធម៌ដែលតាំងនៅស្ថិតស្ថេរ	១២៩
ពួកធម៌ពីរៗ ដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	១៣១
ពួកធម៌បីៗ ដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	១៣៥
ពួកធម៌បួនៗ ដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	១៤៧
ពួកធម៌ប្រាំៗ ដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	១៧៣
ពួកធម៌ប្រាំមួយៗដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	១៩៣
ពួកធម៌ប្រាំពីរៗ ដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	២០៩
ពួកធម៌ប្រាំបីៗ ដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	២១៥
ពួកធម៌ប្រាំបួនៗដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	២៣៣
ពួកធម៌ដប់ៗ ដែលរាប់ចូលក្នុង ការសង្គាយនា	២៤៣
ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ប្រទានសាធុការ	២៥៣

ទសុត្តរសូត្រ ទី ១១	២៥៤
ប្រភេទនៃធម៌ មួយៗ	២៥៥
ប្រភេទនៃធម៌ ពីរៗ	២៥៧
ប្រភេទនៃធម៌ បីៗ	២៥៩
ប្រភេទនៃធម៌ បួនៗ	២៦៣
ប្រភេទនៃធម៌ ប្រាំៗ	២៦៧
ប្រភេទនៃធម៌ ប្រាំមួយៗ	២៧៩
ប្រភេទនៃធម៌ ប្រាំពីរៗ	២៩៥
ប្រភេទនៃធម៌ ប្រាំបីៗ	៣០៥
ប្រភេទនៃធម៌ ប្រាំបួនៗ	៣២៩
ប្រភេទនៃធម៌ ដប់ៗ	៣៤១
ឧទ្ទានគាថា	៣៥៧

សន្លឹក ចន្លូលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 020)

សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ មូលបណ្ណាសក បឋមភាគ

២០

(ព.ស. ២៥០២)

មាតិកា	លេខទំព័រ
មូលបរិយាយវគ្គ	១
មូលបរិយាយសូត្រ ទី ១	១
នយភូមិបរិច្ឆេទ ទី ១	៣
នយភូមិបរិច្ឆេទ ទី ២	១១
នយភូមិបរិច្ឆេទ ទី ៣	១៣
នយភូមិបរិច្ឆេទ ទី ៥	១៥
នយភូមិបរិច្ឆេទ ទី ៦	១៧
នយភូមិបរិច្ឆេទ ទី ៨	១៩
សព្វាសវសំវរសូត្រ ទី ២	២១
អាសវៈដែលត្រូវលះដោយ ការឃើញ	២៣
អាសវៈដែលត្រូវលះដោយ ការសេព	៣១
អាសវៈដែលត្រូវលះដោយ ការ អត់ធន់	៣៣
អាសវៈដែលត្រូវលះដោយ ការ បន្ទោបង់	៣៥
អាសវៈដែលបានលះហើយ ដោយ ការឃើញ ជាដើម	៣៧
ធម្មទាយាទសូត្រ ទី ៣	
ពោលអំពី បិណ្ឌបាតរបស់ព្រះតថាគត	៤១
ពោលអំពី ការយកធម៌ ជា មត៌ក	៤៣
ពោលអំពី ការមិនហាត់ធ្វើនូវ វិវេក	៤៥
ពោលអំពី ការហាត់ធ្វើនូវ វិវេក	៤៧
មជ្ឈិមាបដិបទា	៤៩
ភយភេរវសូត្រ ទី ៤	៥២
ពោលអំពី សេនាសនៈដ៏ស្ងាត់	៥៣

សេនាសនបរិយាយ ១៦	៥៥
ពោលអំពី ភ័យ និង សេចក្តី ស្ញើប	៦៧
ការៈនៃសត្វ មានសេចក្តីមិនវង្វេងជា ធម្មតា	៦៩
ពោលអំពី បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ	៧១
ពោលអំពី ចតូបបាតញ្ញាណ	៧៣
ពោលអំពី អាសវក្ខយញ្ញាណ	៧៥
ការសំដែងខ្លួនជាឧបាសក នៃជាណុស្សោណិព្រាហ្មណ៍	៧៧
អនង្គណសូត្រ ទី ៥	៧៨
បុគ្គល ៤ ពួក	៧៩
ពាក្យដែលហៅថា អង្គណៈ អង្គណៈ	៨៥
អង្គណៈ ទី ៤	៨៧
អង្គណៈ ទី ៧-៨	៨៩
អង្គណៈ ទី ១០	៩១
អង្គណៈ ទី ១១	៩៣
អង្គណៈ ទី ១៣	៩៥
ការៈនៃអកុសលគ្របសង្កត់ចិត្ត ដោយអំណាចនៃសេចក្តីប្រាថ្នា	៩៧
សេចក្តីប្រៀបធៀបដោយជាង ចាំង (ចាំងឈើ)	៩៩
សេចក្តីប្រៀបធៀបដោយ មនុស្សកំឡោះ ឬ ជំទង់	១០៣
អាកង្ខេយ្យសូត្រទី ៦	១០៥
សេចក្តីប្រាថ្នា ជាគំរប់ ៥ ជាដើម	១០៧
សេចក្តីប្រាថ្នា ជាគំរប់ ១១ និង ១២	១០៩
សេចក្តីប្រាថ្នា ជាគំរប់ ១៥	១១១
សេចក្តីប្រាថ្នា ជាគំរប់ ១៦	១១៣
វត្ថូបមសូត្រ ទី ៧	១១៥

ឧបក្កិលេស ១៦	១១៧
សេចក្តីជ្រះថ្លាមិនញាប់ញ័រក្នុងព្រះរត្នត្រ័យ	១២១
ផលនៃសេចក្តីជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះរត្នត្រ័យ	១២៣
ពោលអំពីអប្បមញ្ញាភាវនា	១២៥
គាថាដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែង	១២៧
សិន្ទរិកភិក្ខុ បានសំរេចព្រះ អរហត្ត	១២៩
សល្លេខសូត្រតី ៨	១៣០
រូបជ្ឈាន ៤ យ៉ាង	១៣១
អរូបជ្ឈាន ៤ យ៉ាង	១៣៣
ហេតុនៃសេចក្តី ផូរផង់	១៣៥
ហេតុនៃការជៀសវាង	១៤១
ហេតុនៃការ ញ៉ាំងខ្លួនឲ្យបានខ្ពស់	១៤៥
ហេតុនៃ សេចក្តី រំលត់	១៤៧
គាថាជាទី បំផុតនៃ សូត្រ	១៥១
សម្មាទិដ្ឋិសូត្រ ទី ៩	១៥២
ពោលអំពី កុសល និង អកុសល	១៥៣
ការសួរប្រស្នានៃភិក្ខុទាំងឡាយ	១៥៥
អាហារវារៈ	១៥៧
សច្ចវារៈ	១៥៩
ជរាមរណៈ វារៈ	១៦១
ជាតិវារៈ	១៦៣
ភវវារៈ	១៦៥
ឧបាទានវារៈ	១៦៧
វេទនាវារៈ	១៦៩

ផស្សវារៈ	១៧១
សឡាយតនវារៈ	១៧៣
នាមរូបវារៈ	១៧៥
សង្ខារវារៈ	១៧៧
អវិជ្ជាវារៈ	១៧៩
អាសវវារៈ	១៨១
ពាក្យជានិគម	១៨៣
សតិប្បដ្ឋានសូត្រ ទី ១០	១៨៥
នវសីវថិកាបព្វៈ	១៨៥
អានាបានបព្វៈ	១៨៧
ឥរិយាបថបព្វៈ	១៨៩
បដិកូលបព្វៈ	១៩០
ធាតុបព្វៈ	១៩៣
វេទនានុបស្សនាសតិបដ្ឋាន	១៩៩
ចិត្តានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋាន	២០១
នីវរណបព្វៈ	២០៣
ខន្ធបព្វៈ	២០៩
អាយតនបព្វៈ	២១៣
ពោជ្ឈង្គបព្វៈ	២១៥
សច្ចបព្វៈ	២១៩
ទុក្ខអរិយសច្ចៈ	២២១
ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ចៈ	២២៥
ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចៈ	២២៩
ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា អរិយសច្ចៈ	២៣៣

អានិសង្សនៃការចំរើនសតិបដ្ឋានទាំង៤	២៣៧
ពាក្យជានិគម	២៣៩
សីហនាទវគ្គ	២៤២
ចូឡសីហនាទសូត្រ ទី ១	២៤២
សមណៈ មាន ៤យ៉ាង	២៤៣
ទីបំផុត នៃសេចក្តី ជ្រះថ្លា	២៤៥
ទិដ្ឋិ ២ ប្រការ	២៤៩
ឧទាន ៤យ៉ាង	២៥១
ពោលអំពី ឧទានមាន តណ្ហាជាហេតុជាដើម	២៥៥
ការត្រេកអរ ចំពោះ កាសិត របស់ព្រះមានព្រះភាគ	២៥៧
មហាសីហនាទសូត្រ ទី ២	២៥៨
ការចូលទៅស្រុកវេសាលីនៃព្រះសារីបុត្រ	២៥៩
ពោលអំពី ឥទ្ធិ វិធី	២៦១
តថាគតពលញ្ញាណ ១០ ប្រការ	២៦៣
វេសារជ្ជញ្ញាណ ៤ យ៉ាង	២៧១
បរិសទ្យ ៨ ពួក	២៧៥
កំណើត ៤ យ៉ាង	២៧៧
គតិ ៥ យ៉ាង	២៧៩
បណ្តា ឧបមាទាំង ៦ ពោលអំពីសេចក្តី ឧបមា ទី ១	២៨១
បណ្តា ឧបមាទាំង ៦ ពោលអំពីសេចក្តី ឧបមា ទី ២	២៨៣
បណ្តា ឧបមាទាំង ៦ ពោលអំពីសេចក្តី ឧបមា ទី ៤	២៨៥
បណ្តា ឧបមាទាំង ៦ ពោលអំពីសេចក្តី ឧបមា ទី ៥	២៨៧
បណ្តា ឧបមាទាំង ៦ ពោលអំពីសេចក្តី ឧបមា ទី ៦	២៨៩
ព្រហ្មចរិយធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៤	២៩១

ប្រភេទនៃ ទុក្ករកិរិយា	២៩៧
វាទ: និង ទិដ្ឋិ របស់សមណព្រាហ្មណ៍ ពួកខ្លះ	២៩៩
មហាទុក្ខក្ខន្ធសូត្រទី ៣	៣០៩
វាទ: របស់ អន្យតិរ្ថិយ	៣១១
តម្រេករបស់កាមទាំងឡាយជាដើម	៣១៣
ទោសរបស់កាមទាំងឡាយ	៣១៥
ការលាស់ចោលនូវកាមទាំងឡាយជាដើម	៣២៣
ទោសនៃរូបទាំងឡាយ	៣២៥
ការកំណត់ដឹងនូវរូប	៣២៩
តម្រេកនៃវេទនាទាំងឡាយ	៣៣១
ការកំណត់ដឹងនូវ វេទនា	៣៣៣
ចូឡទុក្ខក្ខន្ធសូត្រ ទី ៤	៣៣៥
ការកំណត់ដឹងនូវ វេទនា	៣៣៧
ទោសនៃកាមទាំងឡាយ	៣៣៩
ការឈរជើយ នៃពួកនិគ្រន្ថ	៣៤៧
ការទ្រង់សាកសួរពួកនិគ្រន្ថ	៣៤៩
ពោលអំពីការនៅជាសុខដ៏លើសលុប	៣៥១
អនុមានសូត្រ ទី ៥	៣៥៤
ធម៌ដែលធ្វើឲ្យជាអ្នកប្រដៅក្រ	៣៥៥
ធម៌ដែលធ្វើឲ្យជាអ្នកប្រដៅ ងាយ	៣៥៩
ប្រភេទនៃការគយគន់មើលខ្លួន ដោយខ្លួនឯង	៣៦៣
ការពិចារណា ខ្លួន ដោយ ខ្លួនឯង	៣៧១
ការត្រេកអរ ចំពោះភាសិតរបស់ព្រះមហា មោគ្គល្លាន	៣៨១
ចេតោខីលសូត្រ ទី ៦	៣៨២

បង្គោល របស់ចិត្ត ៥ ប្រការ	៣៨៣
ចំណង របស់ ចិត្ត ៥ ប្រការ	៣៨៥
បង្គោល របស់ចិត្ត ៥ ប្រការ	៣៨៧
ចំណង របស់ ចិត្ត ៥ ប្រការ	៣៨៩
សេចក្តីប្រៀបធៀបដោយ ស៊ុតមាន់	៣៩៣
វនបត្ថសូត្រ ទី ៧	៣៩៤
ប្រភេទនៃការចូលទៅអាស្រ័យនៅដងព្រៃ	៣៩៥
ប្រភេទនៃការចូលទៅអាស្រ័យ នូវបុគ្គល	៤០១
មធុបិណ្ឌិកសូត្រ ទី ៨	៤០៤
ប្រស្នារបស់ ទណ្ឌបាណិសក្យៈ	៤០៩
ការទ្រង់សំដែង ដោយសេចក្តី សង្ខេប	៤១១
អធិប្បាយដោយសេចក្តីពិស្តារ	៤១៥
ការក្រាបបង្គំទូលសួរចំពោះ សេចក្តីដែលចែកហើយ	៤២៣
ពាក្យឧបមារបស់ព្រះ អានន្ទត្ថេរ	៤២៥
ទ្វេធាវិតក្កសូត្រ ទី ៩	៤២៧
វិតក្កមាន ៦ យ៉ាង	៤២៩
វិជ្ជា ៣ ប្រការ	៤៣៥
មិច្ឆាមគ្គ មានអង្គ ៨	៤៣៩
ព្រះបណ្តាំនៃព្រះ តថាគត	៤៤១
វិតក្កសណ្ឋានសូត្រ ហេតុ ទី ១	៤៤៣
ហេតុ ទី ៣	៤៤៥
ហេតុ ទី ៤	៤៤៧
ហេតុ ទី ៥	៤៤៩
ការលះបង់នូវអកុសល វិតក្ក	៤៥១

ឧទ្ទានគាថា	៤៥៣

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 021) សុត្តន្តបិដក បញ្ញមនិកាយ មូលបណ្ណាសក ទុតិយភាគ **២១** (**ព.ស. ២៥០៤**)	
មាតិកា	*លេខទំព័រ*
ឱបម្មវគ្គ	១
កកចូបមសូត្រ ទី ១	១
ការនៅច្រឡូកច្រឡំនឹងភិក្ខុនី	៣
ការបរិភោគភោជន តែក្នុង អាសនៈ មួយ	៧
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	៩
គន្លងនៃពាក្យ ៥ ប្រការ	១៥
សេចក្ដីប្រៀបធៀបដោយការគូររូបក្នុង អាកាស	១៩
សេចក្ដីប្រៀបដោយសំពៀតស្បែកខ្លាត្រី	២១
ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តចំពោះឧវាទ ដែលប្រៀបដោយ រណារ	២៥
អលគទ្ទូបមសូត្រ ទី ២	២៦
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ	២៧
ការក្រាបបង្គំទូលអំពីទិដ្ឋិរបស់អរិដ្ឋភិក្ខុ	៣១
ការទ្រង់ឲ្យហៅ អរិដ្ឋភិក្ខុ	៣៣

ការទូន្មានដៀលអរិយ្ឋភិក្ខុ	៣៥
ធម៌ទាំងឡាយដែលមោឃបុរសរៀនមិនល្អ	៣៩
ធម៌ទាំងឡាយដែល កុលបុត្រ រៀនល្អ	៤៣
ធម្មទេសនាមានឧបមា ដូចក្បូន	៤៥
ហេតុជាទីតាំងនៃទិដ្ឋិ មាន៦ យ៉ាង	៤៧
ពោលអំពីសេចក្តី តក់ស្លុត	៥១
អត្តវាទុបាទាន និង ទិដ្ឋិនិស្ស័យ	៥៥
ការទ្រង់សាកសួរចំពោះ ពួកភិក្ខុ	៥៧
ភិក្ខុដែលឈ្មោះថា មានសន្ទះទ្វារកង់ លើកឡើងហើយជាដើម	៥៩
បញ្ញត្តិ សច្ចៈ ទាំង ២	៦១
ផលនៃសេចក្តី ប្រតិបត្តិ	៦៧
វម្មិកសូត្រ ទី ៣	៧៣
ប្រស្នា ១៥យ៉ាង	៧៣
ការទ្រង់ ព្យាករណ៍ ប្រស្នា ១៥ យ៉ាង	៧៧
រថវិនីតសូត្រ ទី ៤	៨០
ពោលអំពិសេចក្តីសន្តោសជាដើម	៨១
សេចក្តី បរិវិតក្ក នៃព្រះ សារីបុត្រ	៨៣
សេចក្តី សរសើរ ព្រះ បុណ្ណៈ	៨៥
វុសិតព្រហ្មចរិយប្បញ្ហា	៨៧
វិសុទ្ធិទាំង ៧	៩១
ឧបមាដោយរថ ព្រះទីនាំងទាំង៧	៩៣
ពាក្យពាក់ទាក់ទៅវិញទៅមក	៩៧
និវាបសូត្រទី ៥	១០០
សេចក្តីប្រៀបធៀបដោយពួក ម្រឹគ ទី១ ទី ២	១០១

សេចក្ដីប្រៀបធៀបដោយពួក ម្រឹគ ទី៣	១០៣
សេចក្ដីប្រៀបធៀបដោយពួក ម្រឹគ ទី ៤	១០៧
សាមណព្រាហ្មណ៍ ពួក ទី ១	១១១
សាមណព្រាហ្មណ៍ ពួក ទី ២	១១៣
សាមណព្រាហ្មណ៍ ពួក ទី ៣	១១៥
សាមណព្រាហ្មណ៍ ពួក ទី ៤	១១៩
ដំណើរ នៃ មារ និង បរិស័ទ នៃ មារ	១២៣
បាសរាសិសូត្រ ទី ៦	១២៥
ព្រះមានព្រះភាគស្រេចចូលទៅកាន់អាស្រម របស់ រម្មកព្រាហ្មណ៍	១២៧
ការស្វែងរកមិនប្រសើរ	១២៩
ការស្វែងរកដ៏ប្រសើរ	១៣៣
ស្ដេចចូលទៅរកអាឡារតាបស	១៣៥
ស្ដេចចូលទៅរកឧទ្ទកតាបស	១៣៩
ការស្វែងរកសន្តិវរបទ	១៤៣
ការទ្រង់រំពឹង ពីធម៌ដែលបានសម្រេចហើយ	១៤៥
ការក្រាបបង្គំទូលអារាធនា នៃសហម្បតិព្រហ្ម	១៤៧
ការទ្រង់ប្រមើលមើលសត្វលោក	១៤៩
ការទ្រង់រំពឹងអំពី ព្រះបឋមទេសនា	១៥១
ទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាជាមួយនឹង ឧបកាជីវក	១៥៥
ទ្រង់សម្ដែងធម៌ដល់ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ	១៥៧
កាមគុណ៥	១៦៣
ឧបមាដោយម្រឹគ ៣ ពួក	១៦៥
អរូបជ្ឈាន ៤	១៦៧
ចូឡហត្ថិបទោបមសូត្រ ទី ៧	១៦៩

ស្នាមព្រះបាទ ទាំង ៤	១៧១
ឧទានវាចារបស់ ជាណុស្សោណិព្រាហ្មណ៍	១៧៥
ឧបមាដោយស្នាមជើង ដំរី ទាំង ៤	១៧៧
ភាពជាអ្នកប្រកបព្រមដោយ សិក្ខា និង សាជីវៈ	១៨១
រូបជ្ឈាន ៤	១៨៧
ចុតូបបាតញ្ញាណ	១៨៩
អាសវក្ខយញ្ញាណ	១៩១
មហាហត្ថិបទោបមសូត្រ ទី ៨	១៩៣
បឋវីធាតុ	១៩៥
អាបោធាតុ	២០០
តេជោធាតុ	២០៣
វាយោធាតុ	២០៧
ខន្ធសង្គហៈ	២១១
មហាសារោបមសូត្រទី ៩	២១៦
មែកនិងស្លឹកនៃព្រហ្មចរិយធម៌	២១៧
ក្រមរ នៃព្រហ្មចរិយធម៌	២១៩
សំបក នៃព្រហ្មចរិយធម៌	២២៣
ស្រាយ នៃព្រហ្មចរិយធម៌	២២៧
ខ្លឹម នៃព្រហ្មចរិយធម៌	២៣១
ទីបំផុត នៃព្រហ្មចរិយធម៌	២៣៥
ចូឡសារោបមសូត្រ ទី ១០	២៣៦
ឧបមាដូចបុរស អ្នកត្រូវការដោយខ្លឹមឈើ	២៣៧
បុគ្គល ទី ១	២៤១
បុគ្គល ទី ២	២៤៣

បុគ្គល ទី ៣	២៤៥
បុគ្គល ទី ៤	២៤៧
បុគ្គល ទី ៥	២៤៩
ឧទ្ទានគាថា	២៥៥

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*)(លេខសៀវភៅបិដក : 022)

សុត្តន្តបិដក

មជ្ឈិមនិកាយ មូលបណ្ណាសក តតិយភាគ

២២

មហាយមកវគ្គ (ព.ស. ២៥០៤)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
មហាយមកវគ្គ	១
ចូឡគោសិង្គសាលសូត្រ ទី១	១
ការប្រព្រឹត្តិនូវបដិសណ្ឋារៈ	៣
សេចក្តីមិនប្រមាទ	៥
ជា សុវិហារធម៌ (ធម៌ជាទីនៅសប្បាយ)	៧
ការទ្រង់ពន្យល់ដោយ ធម្មិកថា	១៣
កិត្តិសព្ទនៃព្រះថេរៈ មានព្រះ អនុរុទ្ធ ជាដើម	១៥
ការទ្រង់សរសើរព្រះថេរៈ មានព្រះ អនុរុទ្ធ ជាដើម	១៧

មហាគោសិង្គសាលសូត្រ ទី២	១៩
ការទ្រង់សរសើរ ភិក្ខុ ជាពហុស្សូត្រ	២១
ការទ្រង់សរសើរ ទិព្វចក្ខុ	២៣
ការទ្រង់សរសើរ អភិធម្មកថា	២៥
ការទ្រង់សរសើរ សមាបត្តិ	២៧
ការសរសើរ ភិក្ខុ ជាពហុស្សូត្រ	២៩
ការសរសើរ ភិក្ខុ ដែលរីករាយ ក្នុងការពួនសម្ងំ	៣១
ការសរសើរ ភិក្ខុ អ្នកនៅក្នុងព្រៃ ជាដើម	៣៣
ការសរសើរ អភិធម្មកថា	៣៥
ការសរសើរ សមាបត្តិ	៣៧
ការទ្រង់សរសើរ ធម៌ជាទីអស់ អាសវៈ	៣៩
មហាគោបាលសូត្រ ទី ៣	៤០
ភាពនៃគង្វាលគោ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តី ចំរើន	៤១
ភាពនៃភិក្ខុ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តី ចំរើន	៤៣
ភាពនៃគង្វាលគោ ដែលគួរដល់សេចក្តី ចំរើន	៤៧
អង្គ ១១ របស់ភិក្ខុ	៤៩
ចូឡគោបាលសូត្រ ទី ៤	៥៣
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	៥៥
ឧបមាដោយគោ ៥ ពួក	៥៧
ចូឡ សច្ចកសូត្រ ទី ៥	៦១
ពួកស្តេចលិច្ឆវី ប្រជុំគ្នា ក្នុងសន្ថាគារដ្ឋាន	៦៣
ពាក្យប្រៀបធៀប របស់ សច្ចកនិគន្ថបុត្រ	៦៥
ពាក្យប្រៀនប្រដៅ ដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយច្រើន	៦៧
ការសាកសួរដោយពាក្យឧបមា	៧១

ការទ្រង់ព្យាករណ៍ព្រះត្រៃលក្ខណ៍	៧៣
ឧបមាដោយអ្នកត្រូវការខ្លឹមឈើ	៧៧
ពាក្យឧបមារបស់ ទម្មខលិច្ចវីបុត្រ	៧៩
ការពិចារណា សង្ខារ ថាមិនមែនជាខ្លួន	៨១
ការទ្រង់ទទួលនិមន្ត ដើម្បីឆាន់ ក្នុងថ្ងៃស្អែក	៨៥
មហា សច្ចកសូត្រ ទី ៦	៨៨
ការប្រកបរឿយៗ នូវកាយភាវនា	៨៩
ពោលអំពី ចិត្ត ភាវនា	៩៣
ភាវៈ នៃកាយនិងចិត្ត ដែលបុគ្គលបាន អប់រំ	៩៥
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ព្រះពោធិសត្វ	៩៧
ស្តេចចូលទៅរក អាឡារតាបស	៩៩
ស្តេចចូលទៅរក ឧទ្ទកតាបស	១០៣
ឧបមាទាំង ៣ ឧបមា ទី ១	១០៧
ឧបមា ទី ២	១០៩
ឧបមា ទី ៣	១១១
ប្រភេទ នៃទុក្ករកិរិយា	១១៣
វិញ្ញាណជាគ្រឿងរលឹកតាមនូវ ស្មារតី	១២៥
បណ្តា វិជ្ជាទាំង ៣ វិជ្ជាទី ១	១២៧
វិជ្ជាទី ៣	១២៩
ភាពនៃបុគ្គល ដែលវង្វេង និង មិនវង្វេង	១៣១
ការពោលសរសើរព្រះ មានព្រះភាគ	១៣៣
ចូឡតណ្ហាសង្ខយសូត្រ ទី ៧	១៣៦
វិមុត្តិកថាដោយសង្ខេប	១៣៧
ការចូលទៅគាល់ សក្កទេវរាជ	១៣៩

ការពោលសរសើរ វេជយន្តប្រាសាទ	១៤១
វិមុត្តិកថា	១៤៣
មហា តណ្ហាសង្ខយសូត្រ ទី ៨	១៥០
ការដោះទិដ្ឋិអាក្រក់	១៥១
ការក្រាបបង្គំទូលទិដ្ឋិអាក្រក់ របស់ សាតិភិក្ខុ	១៥៣
ការទ្រង់សួរអំពីទិដ្ឋិអាក្រក់ របស់ សាតិភិក្ខុ	១៥៥
ការទ្រង់សាកសួរទិដ្ឋិរបស់ សាតិភិក្ខុកេវដ្តបុត្ត	១៥៧
ទីកើតនៃវិញ្ញាណ	១៥៩
ការពោលអំពីខន្ធបញ្ចក: ដែលកើតហើយ	១៦១
អាហារ ៤ យ៉ាង	១៦៣
សមុទយ វារ:	១៦៥
បច្ចយន័យ	១៦៧
សមុទយន័យ	១៧១
និរោធន័យ	១៧៣
ធម្មគុណកថា	១៧៧
ហេតុជាទីប្រជុំ កើតឡើងនៃគង់ទុក្ខ	១៨១
ពុទ្ធគុណកថា	១៨៥
ភាពជាអ្នកប្រកបដោយសិក្ខា និង សាជីវ:	១៨៧
ការជម្រះចិត្ត	១៩១
សេចក្ដីរលត់នៃគង់ទុក្ខ	១៩៣
មហាអស្សបុរសូត្រ ទី ៩	១៩៦
បណ្ដាធម៌ទាំង ១០ ធម៌ទី ១	១៩៧
បណ្ដាធម៌ទាំង ១០ ធម៌ទី ៣	១៩៩
បណ្ដាធម៌ទាំង ១០ ធម៌ទី ៥	២០១

បណ្តាធម៌ទាំង ១០ ធម៌ទី ៧	២០៣
មហាអស្សបុរសូត្រ ធម៌ទី ៩ ក្នុងពួកធម៌ ១០	២០៥
សេចក្តីប្រៀប ៥ យ៉ាង	២០៩
ឈានសុខ ទី ២ ក្នុងពួក ឈាន ៤	២១៣
ឈានសុខ ទី ៣ ក្នុងពួក ឈាន ៤	២១៥
វិជ្ជា ទី ១ ក្នុងពួកវិជ្ជា ៣	២១៧
វិជ្ជា ទី ៣ ក្នុងពួកវិជ្ជា ៣	២១៩
ព្រះខីណាស្រព មានឈ្មោះ ៧	២២១
ឈ្មោះរបស់ព្រះខីណាស្រព ៧ប្រការ	២២៣
ចូឡអស្សបុរសូត្រ ទី ១០	២២៤
បដិបទា ដ៏សមគួរ	២២៥
បដិបទា ខុស របស់ សមណៈ	២២៧
បដិបទា ដ៏សមគួរ ដល់ សមណៈ	២៣៣
ឧទ្ទាននៃ មហាយមកវគ្គ	២៣៧
ចូឡយមកវគ្គ	២៣៨
សាលេយ្យកសូត្រ ទី ១	២៣៨
ពុទ្ធគុណកថា	២៣៩
អកុសលកម្មបថ ១០	២៤១
កុសល កម្មបថ ១០	២៤៧
ផលនៃកិរិយាប្រព្រឹត្តិស្មើ ពោលគឺប្រព្រឹត្តិតាមធម៌	២៥១
វេរញ្ជកសូត្រ ទី ២	២៥៥
អកុសលកម្មបថ ១០	២៥៧
កុសល កម្មបថ ១០	២៦១

ផលនៃកិរិយាប្រព្រឹត្តិធម៌ ប្រព្រឹត្តិស្មើ	២៦៣
មហាវេល្លទសូត្រ ទី ៣	២៦៨
ប្រស្នាសួរអំពី បុគ្គលមានប្រាជ្ញា ជាដើម	២៦៩
ប្រស្នាសួរអំពី វេទនាជាដើម	២៧១
បច្ច័យ ពីរប្រការ	២៧៣
បឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយអង្គ ៥	២៧៥
ឥន្ទ្រិយ ៥ ប្រការ	២៧៧
ដំណើរផ្សេងគ្នានៃបុគ្គល ពីរ ពួក	២៧៩
សំនួរ គឺ បច្ច័យ	២៨១
ចេតោវិមុត្តិ ២	២៨៣
វេទនាបញ្ហា	២៨៧
ចូឡវេទល្លសូត្រ ទី ៤	២៨៨
សំនួរ អំពីហេតុដែលនាំឲ្យកើតសក្កាយៈ	២៨៩
សំនួរ អំពី សក្កាយទិដ្ឋិ	២៩១
សំនួរ អំពី មគ្គ	២៩៣
សំនួរ អំពី និរោធ	២៩៥
វេទនាបញ្ហា	២៩៧
អនុសយប្បញ្ហា	២៩៩
បដិភាគប្បញ្ហា	៣០១
ការទ្រង់សរសើរធម្មទិន្នាភិក្ខុនី	៣០៣
ចូឡធម្មសមាទានសូត្រ ទី ៥	៣០៤
ធម្មសមាទានទី ១	៣០៥
ធម្មសមាទានទី ២	៣១១
ធម្មសមាទានទី ៣ទី ៤	៣១៣

មហាធម្មសមាទានសូត្រ ទី ៦	៣១៥
ធម៌ ដែលគួរសេព និងមិនគួរសេព	៣១៧
គតិ នៃ អវិជ្ជា	៣១៩
ធម្មសមាទានទី ១	៣២៥
ធម្មសមាទានទី ២	៣២៧
ធម្មសមាទានទី ៣	៣២៩
ធម្មសមាទានទី ៤	៣៣១
ឧបមា ទី ២	៣៣៣
ឧបមា ទី ៥	៣៣៥
វីមំសកសូត្រ ទី ៧	៣៣៧
ការស្វែងរកធម៌	៣៣៩
ការសាកសួរតទៅទៀត	៣៤៣
សេចក្តីជឿមិនរំកើប ក្នុងព្រះតថាគត	៣៤៥
កោសម្ពិយសូត្រ ទី ៨	៣៤៦
ការទ្រង់សាកសួរពួកភិក្ខុនៅ កោសម្ពី	៣៤៧
សារាណីយធម៌ ៦ប្រការ	៣៤៩
ញាណទី ១ ក្នុង អង្គ ៧	៣៥៣
ញាណទី ៣ ទី ៤ ក្នុង អង្គ ៧	៣៥៥
ញាណទី ៥ ក្នុង អង្គ ៧	៣៥៧
ញាណទី ៧ ក្នុង អង្គ ៧	៣៥៩
ព្រហ្មនិមន្តនិកសូត្រ ទី ៩	៣៦១
មារចូលជ្រៀតជ្រែក	៣៦៣
ការទ្រង់ដោះទិដ្ឋិរបស់ពួកព្រហ្ម	៣៦៧
សេចក្តីអស្ចារ្យ មិនធ្លាប់មាន	៣៧៣

មារចូលជ្រៀតជ្រែក	៣៧៥
មារតជ្ជនីយសូត្រ ទី ១០	៣៧៩
សេចក្ដីវិតក្កនៃមារ	៣៨១
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	៣៨៣
សេចក្ដីបរិវិតក្កនៃ មារ	៣៨៥
ឧបមាដោយសត្វលា	៣៨៧
ឧវាទនៃព្រះ កកុសន្ធៈ ជាម្ចាស់	៣៨៩
មហានរកទាំង ៣	៣៩៣
គាថាជាទី បំផុត	៣៩៥

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 023)

សុត្តន្តបិដក

មជ្ឈិមនិកាយ មជ្ឈិមបណ្ណាសក ចតុត្ថភាគ

២៣

(ព.ស. ២៥០៤)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
គហបតិវគ្គ	១
កន្ទរកសូត្រ ទី ១	១
ការទ្រង់ប្រដៅដោយល្អ	៣
សតិបដ្ឋាន ៤	៥
បុគ្គល ៤ពួក	៧
ការទ្រង់សរសើរ បេស្សហត្ថារោហបុត្រ	១១
ការទ្រង់ចែកបុគ្គល ទី ១	១៣
ការទ្រង់ចែកបុគ្គល ទី ៣	១៥
ការទ្រង់ចែកបុគ្គល ទី ៥	១៧
ការដល់ព្រមដោយ សិក្ខា និង សាជីវៈ	១៩
ការជម្រះចិត្តឲ្យស្អាត ចាក នីវរណធម៌	២៣
បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ	២៥
ចុតូបបាតញ្ញាណ	២៧
អាសវក្ខយញ្ញាណ	២៩
អដ្ឋកនាគរសូត្រ ទី ២	៣០
រឿង ទសម គហបតី	៣១
រូបជ្ឈាន ៤	៣៣
អប្បមញ្ញភាវនា	៣៥
អរូបជ្ឈាន ៤	៣៧
ការបូជា ព្រះ អានន្ទ	៣៩

សេក្ខប្បដិបទាសូត្រ ទី ៣	៤០
ការទ្រង់ប្រើប្រាស់ជាដំបូង នៃព្រះមានព្រះភាគ	៤១
ធម៌ ៦ យ៉ាង	៤៣
ការស្គាល់ប្រមាណ ក្នុងភោជន	៤៥
ព្រះសទ្ធម្ម ៧ ប្រការ	៤៧
បដិបទានៃសេក្ខបុគ្គល	៤៩
ភាវៈនៃ វិជ្ជា និង ចរណៈ	៥៣
ការទ្រង់សរសើរ ព្រះ អានន្ទ	៥៥
បោតលិយសូត្រ ទី ៤	៥៦
ការទ្រង់ត្រាស់ហៅដោយពាក្យថា គហបតី	៥៧
បោតលិយសូត្រ ធម៌ ទី ១	៦១
បោតលិយសូត្រ ធម៌ ទី ៣	៦៣
បោតលិយសូត្រ ធម៌ ទី ៥	៦៥
បោតលិយសូត្រ ធម៌ ទី ៦	៦៧
បោតលិយសូត្រ ធម៌ ទី ៨	៦៩
សេចក្ដីឧបមាដោយរាងឆ្អឹង	៧១
សេចក្ដីឧបមាដោយ ដុំសាច់	៧៣
សេចក្ដីឧបមាដោយ យល់សប្តិ	៧៥
សេចក្ដីឧបមាដោយ ផ្លែឈើ	៧៧
ភាពនៃត្រៃវិជ្ជា	៧៩
ភាពនៃបុរស អាជានេយ្យ និង មិនមែនជា អាជានេយ្យ	៨១
ជីវកសូត្រ ទី ៥	៨៣
ការចំរើន មេត្តាព្រហ្មវិហារ	៨៥
ការចំរើន ព្រហ្មវិហារ មានករុណាព្រហ្មវិហារ ជាដើម	៨៧

ឋាន: ៥ យ៉ាងនៃការសម្លាប់សត្វ	៨៩
ការដល់នូវ សរណ: ស្មើដោយជីវិត	៩១
ឧបាលិវាទសូត្រ ទី ៦	៩២
ទណ្ឌ: ៣ យ៉ាង	៩៣
កម្ម ៣ យ៉ាង	៩៥
តំណាលអំពីការនិយាយឆ្លើយឆ្លង	៩៧
បំណងនឹងលើកឡើងនូវវាទ:	៩៩
ឧបាលិ គហបតី ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	១០៣
សួរអំពី ទណ្ឌ:	១០៥
សួរ តប ត អំពីប្រស្នាដែលសួរហើយ	១០៧
ការដល់នូវសរណ: ស្មើដោយជីវិត	១១១
ភាវ: នៃទាន មានផលច្រើន និង មិនមានផលច្រើន	១១៣
ការរាំងទ្វារ ចំពោះពួកនិគ្រន្ថ	១១៥
ការចូលទៅជា សាវ័ក	១១៧
ការចុះចូលជាសាវ័ក	១១៩
និគ្គន្ថនាដបុត្រ ចូលទៅរក ឧបាលិ គហបតី	១២១
កិច្ចកល សម្រាប់ បោកប្រាស់	១២៣
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	១២៧
ការប្រកាសខ្លួនជាសាវ័ក	១៣១
កុក្កុរោវាទសូត្រ ទី ៧	១៣៥
គតិរបស់បុគ្គល អ្នកមានសមាទាន កុក្កុរវត្ត	១៣៧
គតិរបស់បុគ្គល អ្នកមានសមាទាន គោវត្ត	១៣៩
ការប្រកាសសេចក្តីជ្រះថ្លាចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ	១៤១
កម្ម ៤ យ៉ាង	១៤៣

បរិវាស ៤	១៤៧
អភយរាជកុមារសូត្រ ទី ៨	១៤៩
ប្រស្នាប្រកបដោយទីបំផុតទាំងពីរ ខាង	១៥១
ប្រស្នាពោលអំពីវាចាដែលមិនជាទីគាប់ចិត្ត	១៥៣
វាចាប្រកបដោយប្រយោជន៍	១៥៧
ការដល់សរណគមន៍ ស្មើដោយជីវិត	១៥៩
ពហុវេទនីយសូត្រ ទី ៩	១៦១
ពោលអំពី វេទនា	១៦៣
សេចក្តីសុខក្នុងរូបជ្ឈាន និង អរូបជ្ឈាន	១៦៧
សេចក្តីសុខក្នុង សញ្ញាវេទយិតនិរោធ	១៦៩
អបណ្ណកសូត្រ ទី ១០	១៧១
ការពោលអំពីវាទៈ ដែលជាសឹកសត្រូវ	១៧៣
អបណ្ណកធម៌ ដែលបុគ្គលធ្វើមិនពេញលេញ	១៧៧
អបណ្ណកធម៌ ដែលបុគ្គលបានធ្វើ ពេញលេញល្អ	១៧៩
ពោលអំពីវាទៈ ដែលជាសឹកសត្រូវ	១៨១
វាចាដែលជាសឹកសត្រូវ នឹងព្រះអរិយៈ	១៨៥
វាចាដែលមិនជាសឹកសត្រូវ នឹងព្រះអរិយៈ	១៨៧
វាចាមិនមែនជាសឹកសត្រូវ ដល់ព្រះអរិយៈ	១៨៩
ការពោលអំពីវាទៈ ដែលជាសឹកសត្រូវ	១៩១
អបណ្ណកធម៌ដែលបុគ្គល ធ្វើមិនពេញលេញ	១៩៥
វាចាមិនមែនជាសឹកសត្រូវ ចំពោះព្រះអរិយៈ	១៩៧
ការពោលថា អរូបព្រហ្មមិនមាន	១៩៩
ការពោលថា ការរលត់នៃភពមិនមាន	២០១
បុគ្គល ៤ ពួក	២០៣

ការទ្រង់ចែកបុគ្គល ជា ៤ពួក	២០៥
ការពោលសរសើរ ព្រះធម្មទេសនា	២០៩
ភិក្ខុវគ្គ	២១១
ចូឡរាហុលោវាទសូត្រ ទី ១	២១១
ឧបមាដូចដំរីដែលចូលកាន់សង្គ្រាម	២១៣
សេចក្ដីប្រៀបធៀបដោយកញ្ចក់	២១៥
កាយកម្ម	២១៧
វចីកម្ម	២២១
មនោកម្ម	២២៣
ការជម្រះកម្ម ទាំង ៣	២២៧
មហារាហុលោវាទសូត្រ ទី ២	២២៩
ការពោលអំពីធាតុទី ១ ក្នុងពួកធាតុទាំង ៥	២៣១
ការពោលអំពីធាតុទី ៣ ក្នុងពួកធាតុទាំង ៥	២៣៣
ការពោលអំពីធាតុទី ៥ ក្នុងពួកធាតុទាំង ៥	២៣៥
ការចំរើនភាវនាឲ្យដូចជាទឹក	២៣៧
ការចំរើនភាវនាឲ្យដូចជា អាកាស	២៣៩
ការពោលអំពី អានាបានស្សតិ	២៤១
ចូឡមាលុង្ក្យវាទសូត្រ ទី ៣	២៤៥
ការក្រាបបង្គំទូលអំពីសេចក្ដីត្រិះរិះ	២៤៧
ការទ្រង់សាកសួរប្រស្នាដែលសួរហើយ	២៥១
ឧបមាដូចបុរសត្រូវព្រួញមុត	២៥៣
ការទ្រង់សម្ដែងទិដ្ឋិ	២៥៧
ទិដ្ឋិដែលទ្រង់ព្យាករ	២៥៩

ទិដ្ឋិដែលទ្រទ្រង់សំដែង	២៦១
មហាមាលុង្ក្យវាទសូត្រទី៤	២៦២
អនុស័យ៥ យ៉ាង	២៦៣
ឱរម្ភាតិយសំយោជនៈ ៥	២៦៥
ការលះបង់សំយោជនៈ ទាំង ៥	២៦៧
មគ្គជាគ្រឿងលះបង់នូវសំយោជនៈ	២៦៩
រូបជ្ឈាន ៤	២៧១
អរូបជ្ឈាន ៤	២៧៣
មគ្គជាគ្រឿងលះបង់នូវសំយោជនៈ	២៧៥
ភទ្ទាលិសូត្រ ទី ៥	២៧៧
ការធ្វើចីវរកម្ម	២៧៩
ការមិនបានដឹងនូវហេតុ	២៨១
អំពីភិក្ខុមាន ឧភតោភាគវិមុត្តភិក្ខុ ជាដើម	២៨៣
ការមិនបានបំពេញសិក្ខា	២៨៥
ការបានបំពេញសិក្ខា	២៨៩
សេចក្តីរំងាប់ អធិករណ៍	២៩៣
សេចក្តីស្រឡាញ់ស្ងួចស្ងើង	២៩៧
ហេតុដែលឲ្យទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទ	២៩៩
ឧបមាដូចបុរសអ្នបង្ហាត់សេះ	៣០១
ធម៌ ១០ ប្រការ	៣០៣
លដុកិកោបមសូត្រ ទី ៦	៣០៥
ការក្រាបបង្គំទូលអំពីសេចក្តីត្រិះរិះ	៣០៧
ឧបមាដូចសត្វប្រចៀប	៣១១
ឧបមាដូចសត្វដំរី	៣១៣

ឧបមាដូចបុរសកម្សត់	៣១៥
ឧបមាដូច គហបតី ឬ គហបតីបុត្រ	៣១៧
បុគ្គល ៤ពួក	៣២១
ការពោលអំពី ឈាន ៤	៣២៥
ការពោលអំពីការលះ	៣២៧
ចាតុមសូត្រ ទី ៧	៣៣០
សំឡេងគឹកកង សំឡេងអ៊ូអរ	៣៣១
ពួកសក្យៈចូលគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៣៣៣
ព្រហ្មក្រាបបង្គំទូល អារាធនា	៣៣៥
ពួកភិក្ខុចូលគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៣៣៧
ការពោលអំពីភ័យកើតអំពី រលក	៣៣៩
ការពោលអំពីភ័យកើតអំពី ក្រពើ	៣៤១
ការពោលអំពីភ័យកើតអំពី អន្ទង់ទឹក	៣៤៣
ការពោលអំពីភ័យកើតអំពី ត្រីសាហាវ	៣៤៥
នឡកបានសូត្រ ទី ៨	៣៤៧
ការពោលអំពីសេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងព្រហ្មចារ្យ	៣៤៩
ការទ្រង់សាកសួរអំពី អាសវៈ	៣៥៣
ផាសុវិហារធម៌របស់ភិក្ខុ	៣៥៥
ផាសុវិហារធម៌របស់ ឧបាសក	៣៦១
ផាសុវិហារធម៌របស់ឧបាសិកា	៣៦៣
គោលិស្សានិសូត្រ ទី ៩	៣៦៧
អារញ្ញកវគ្គ ទី ៣	៣៦៩
អារញ្ញកវគ្គ ទី ៥	៣៧១
អារញ្ញកវគ្គ ទី ៨	៣៧៣

អារញ្ញកវគ្គ ទី ១២	៣៧៥
អារញ្ញកវគ្គ ទី ១៥	៣៧៧
អារញ្ញកវគ្គ ទី ១៧	៣៧៩
កីដាគិរីសូត្រ ទី ១០	៣៨១
ការចូកគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៣៨៣
វេទនា ៣	៣៨៧
ការពោលអំពី សុខវេទនា	៣៨៩
ការពោលអំពី ទុក្ខវេទនា	៣៩១
សេចក្តីមិនប្រមាទ	៣៩៣
បុគ្គលទី ១ ក្នុងពួកបុគ្គលទាំង ៧	៣៩៥
បុគ្គលទី ៤ ក្នុងពួកបុគ្គលទាំង ៧	៣៩៧
បុគ្គលទី ៦ ក្នុងពួកបុគ្គលទាំង ៧	៣៩៩
បុគ្គលទី ៧ ក្នុងពួកបុគ្គលទាំង ៧	៤០១
ការត្រេកអរ ចំពោះ អរហត្តផល	៤០៣
ការបានសម្រេចនូវផលពីរ ប្រការ	៤០៥

សន្លឹក ចន្លុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 024)

សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ មជ្ឈិមបណ្ណាសក

បញ្ចមភាគ

២៤

(ព.ស. ២៥១៤)

មាតិកា	លេខទំព័រ
បរិញ្វាជកវគ្គ	១
ចូឡវច្ឆគោត្តសូត្រទី ១	១
ការពោលបង្អាច់ដោយពាក្យមិនពិត	៣
គហិសញ្ញោជនៈ	៥
ការទ្រង់ព្យាករណ៍ថាលទ្ធិរបស់តិរ្ថិយថាសូន្យ	៧
អគ្គិវច្ឆគោត្តសូត្រទី ២	៨
ទិដ្ឋិ ១០ប្រការ	៩
ការទ្រង់សំដែងសេចក្តីឃើញយ៉ាងព្រៃស្បាតជាដើម	១៥
ការសួរអំពី វិមុត្តិ	១៧
ការសួរអំពី ការឆេះ និងការរលត់ភ្លើង	១៩
ការលះបង់ នូវខន្ធ	២១
ការពោលសរសើរ ព្រះធម្មទេសនា	២៣
មហាវច្ឆគោត្តសូត្រទី ៣	២៥
ធម៌ ១០ប្រការ	២៧
ការសួរ អំពី ឧបាសក	២៩
ការសួរ អំពី ឧបាសិកា	៣១
ការបានបំពេញធម៌	៣៣
ការពោលសរសើរ ព្រះធម្មទេសនា	៣៧
អានុភាពនៃ ឫទ្ធិ	៣៩
បរចិត្តវិជ្ជា	៤១
ចុតូបបាតវិជ្ជា	៤៣

ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៤៥
ការទ្រង់សរសើរវច្ឆគោត្តភិក្ខុ	៤៧
ទីឃនខសូត្រ ទី ៤	៤៨
វាទ និង ទិដ្ឋិ របស់ សមណព្រាហ្មណ៍ពួកមួយ	៤៩
ការលះបង់នូវទិដ្ឋិ	៥១
ការពិចារណានូវរាងកាយ	៥៥
ការនឿយណាយក្នុងវេទនា ៣	៥៧
ការសំដែងខ្លួនជាឧបាសក	៥៩
មាគណ្ឌិយសូត្រទី ៥	៦០
កិត្តិសព្ទរបស់ព្រះមានព្រះភាគ	៦១
ស្តេចចូលទៅកាន់រោងភ្លើង	៦៣
ការពោលអំពី អាយតនៈ មាន អាយតនៈ គឺ ចក្ខុជាដើម	៦៥
ការពោលអំពី អាយតនៈ មាន រូបាយតនៈ ជាដើម	៦៧
សេចក្តី ប្រៀបដូច កាម ជាទិព្វ	៦៩
សេចក្តី ប្រៀបដូច បុរស កើតឃ្លង់ទី ១	៧៣
សេចក្តី ប្រៀបដូច បុរស កើតឃ្លង់ទី ២	៧៥
សេចក្តី ប្រៀបដូច បុរស កើតឃ្លង់ទី ៣	៧៧
កាមតណ្ហា	៧៩
សេចក្តី ប្រៀបដូច បុរស ខ្វាក់ពី កំណើត	៨១
គាថាសម្រាប់បុថុជ្ជន	៨៣
សេចក្តីអាពាធនានៃមាគណ្ឌិយ បរិព្វាជក	៨៥
ការពោលសរសើរ ព្រះធម្មទេសនា	៨៩
មាគណ្ឌិយ ភិក្ខុ បានសម្រេច ព្រះ អរហន្ត	៩១
សន្ទកសូត្រទី ៦	៩២

តិរច្ឆាន កថា	៩៣
ធម្មីកថា	៩៥
ការពោលអំពី វាទៈនិង ទិដ្ឋិ	៩៧
អព្រហ្ម ចរិយវាស ទី ១	៩៩
អព្រហ្ម ចរិយវាស ទី ២	១០៣
អព្រហ្ម ចរិយវាស ទី ៣	១០៥
អព្រហ្ម ចរិយវាស ទី ៤	១០៩
ព្រហ្ម ចរិយធម៌ ទី ១	១១៥
ព្រហ្ម ចរិយធម៌ ទី ៣	១១៩
ព្រហ្ម ចរិយធម៌ ទី ៤	១២១
ពុទ្ធគុណកថា	១២៣
វិជ្ជា ៣ ប្រការ	១២៥
ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសនូវហេតុ ៥ ប្រការ	១២៧
សេចក្តីប្រៀបដូចបុរសកំបុតដៃជើង	១២៩
ទី បំផុតនៃ សូត្រ	១៣១
មហាសកុលុទាយិសូត្រទី ៧	១៣២
តិរច្ឆានកថា	១៣៣
ការក្រាបបង្គំទូលអំពីអន្តរាកថា	១៣៥
សេចក្តីមិនគោរពដល់គ្រូទាំង៦	១៣៧
សេចក្តីគោរពដល់ព្រះសាស្តា	១៤១
ការពោលអំពីធម៌ ទី ១ ក្នុងពួកធម៌ ៥	១៤៣
ការពោលអំពីធម៌ ទី ៣-៤	១៤៥
ការមាន អាហារតិច	១៤៧
សេចក្តី សន្តោស	១៤៩

ធម៌ ទី១	១៥៣
ធម៌ ទី ៣	១៥៥
ធម៌ ទី ៤	១៥៧
សម្មប្បធាន ៤	១៥៩
ពោជ្ឈង្គធម៌៧ប្រការ	១៦១
វិមោក្ខ ៨ប្រការ	១៦៣
អភិកាយតនៈ ទាំង ៨	១៦៥
ឈាន ទាំង ៤	១៦៩
ទុតិយជ្ឈាន	១៧១
ចតុត្ថជ្ឈាន	១៧៣
មនោមយិទ្ធិ	១៧៥
ឥទ្ធិវិធញ្ញាណ	១៧៧
ទិព្វសោតធាតុញ្ញាណ	១៧៩
ចេតោបរិយញ្ញាណ	១៨១
បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ	១៨៣
ទិព្វចក្ខុញ្ញាណ	១៨៥
ធម៌ ទី ៥	១៨៧
សមណបុណ្ឌិកសូត្រ ទី ៨	១៨៨
តិរច្ឆានកថា	១៨៩
វាទៈនៃ បរិព្វាជក	១៩១
វាទៈនៃព្រះមានព្រះភាគ	១៩៣
ធម៌ ១០ ប្រការ	១៩៥
ការពោលអំពី សីល ជាអកុសល	១៩៧
ការពោលអំពី សីល ជា កុសល	១៩៩

ការពោលអំពី សង្កប្បៈ ជា កុសល	២០១
អសេក្ខធម៌ ១០ប្រការ	២០៣
ចូឡសកុលុទាយិសូត្រទី ៩	២០៥
ការក្រាបបង្គំទូលអំពីរឿងរាវនៃបរិស័ទ	២០៧
ការពោលអំពីប្រស្នាប្រារព្ធ ទីបំផុតខាងដើម និង ខាងចុង	២០៩
សេចប្រៀបដូចបុរសអ្នកប្រាជ្ញនាង ជនបទកល្យាណី	២១៣
សេចក្តីប្រៀបដូចពន្លឺអម្ពិលអម្ពែកដែលជា តិមិជាតិ	២១៥
សេចក្តីប្រៀបដូចពន្លឺព្រះចន្ទ ក្នុងថ្ងៃ ១៥កើត	២១៧
ការសួរអំពីសេចក្តីសុខដោយចំណែក មួយ	២១៩
ការសួរអំពីសេចក្តីសុខ និង ទុក្ខ	២២១
ការសួរអំពីលោកដែលមានសេចក្តីសុខដោយចំណែកមួយ	២២៣
រូបដ្ឋាន ៤	២២៥
ញាណ ៣ ប្រការ	២២៧
ការក្រាបបង្គំទូលសូមផ្នួស	២២៩
វេខណសសូត្រទី ១០	២៣១
ការសួរអំពីពន្លឺដែលថ្ងៃថ្លា	២៣៣
ការសួរអំពីពន្លឺ ទាំងពីរ	២៣៥
ការពោលសរសើរ សេចក្តីសុខដែលជាកំពូលនៃកាម	២៣៩
ការពោលអំពី ទីបំផុត ខាងដើម និង ខាងចុង	២៤១
ទីបំផុតនៃ បរិព្វាជកវគ្គ	២៤៣
រាជវគ្គ	២៤៥
ឃដិការសូត្រ ទី ១	២៤៥
រឿងរ៉ាវធ្លាប់មានមកហើយ	២៤៥

ការបបួល ជោតិបាលមាណព	២៤៧
ការចូលទៅគាល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ	២៥១
បំណងរបស់ ជោតិបាលមាណព	២៥៣
រឿងព្រះរាជាដែនកាសី ទ្រង់ព្រះនាម កិកិ	២៥៥
ស្តេចចូលទៅកាន់ព្រះរាជដំណាក់ព្រះបាទ កិកិ	២៥៧
ការទ្រង់សរសើរឃដិការស្មូនឆ្នាំង	២៥៩
ការត្រេកអរចំពោះ ភាសិត	២៦៧
រដ្ឋបាលសូត្រ ទី ២	២៦៨
ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២៦៩
ការទូលសូមបព្វជ្ជា	២៧១
ការពោលលាមាតាបិតា	២៧៣
ការពោលអង្វរ រដ្ឋបាលកុលបុត្រ	២៧៥
ការពោលអង្វរ មាតា បិតា	២៧៧
ការអនុញ្ញាតឲ្យទៅបួស	២៧៩
ការបានសម្រេចព្រះ អរហត្ត	២៨១
ការប្រាប់ដំណឹងព្ររដ្ឋបាល	២៨៣
ការចូលទៅកាន់លំនៅរបស់បិតា	២៨៥
គាថាជាទីសង្វេគ	២៨៩
ស្តេចចូលទោរកព្រះរដ្ឋបាល	២៩១
ការពោលអំពីសេចក្តីសាបសូន្យព្រោះជរា	២៩៣
ការពោលអំពីសេចក្តីសាបសូន្យព្រោះ ភោគ	២៩៥
ធម្មុទ្ទេស ៤ ប្រការ	២៩៧
ការពោលអំពី ធម្មុទ្ទេស ទី ១	២៩៩
ការពោលអំពី ធម្មុទ្ទេស ទី ២	៣០១

ការពោលអំពី ធម្មទេ្វស ទី ៣	៣០៣
ការពោលអំពី ធម្មទេ្វស ទី ៤	៣០៥
និគមគាថា	៣០៧
មឃទេវសូត្រ ទី ៣	៣១១
រឿងព្រះបាទ មឃទេវៈ	៣១៣
បុព្វជ្ជា នៃព្រះបាទ មឃទេវៈ	៣១៥
ការទ្រង់ប្រៀនប្រដៅព្រះរាជបុត្រច្បង	៣១៧
បុព្វជ្ជា នៃ ព្រះរាជបុត្រ ព្រះបាទមឃទេវៈ	៣១៩
ការចំរើនព្រហ្មវិហារទាំង៤	៣២១
ព្រះឥន្ទ្រមានព្រះរាជបំណងចង់ឃើញ ព្រះបាទនិមិរាជ	៣២៣
ការនាំចូលទៅកាន់រោង សុធម្មា	៣២៥
ទ្រង់មានព្រះរាជបណ្តាំនឹងខ្មាន់ព្រះកេស	៣២៧
ការទ្រង់ប្រៀនប្រដៅព្រះរាជបុត្រច្បង	៣២៩
ការៈ ជាបុរស ថោកថយ	៣៣១
កល្យាណវត្ត	៣៣៣
បធុរសូត្រ ទី៤	៣៣៥
ប្រស្នាប្រាវព្វវណ្ណៈទាំង ៤	៣៣៧
ការៈនៃវណ្ណៈ ទាំង ៤ ស្មើៗគ្នា	៣៤១
ប្រស្នាប្រាវព្វវណ្ណៈទាំង ៤ ដែលជាចោរ	៣៤៧
ប្រស្នាប្រាវព្វវណ្ណៈទាំង ៤ ដែលជា សមណៈ	៣៤៩
ការទ្រង់ត្រាស់សរសើរព្រះមហា កច្ចានៈ	៣៥១
ការប្រកាស់ខ្លួនជាឧបាសក	៣៥៣
ពោធិរាជកុមារសូត្រ ទី ៥	៣៥៤
ការទ្រង់ទទួលនិមន្តដើម្បីឆាន់ក្នុងថ្ងៃស្អែក	៣៥៥

ស្តេចចូលទៅកាន់និវេសន៍ របស់ព្រះ រាជកុមារ	៣៥៧
ស្តេចចូលទៅរកអាឡារតាបស	៣៥៩
ស្តេចចូលទៅរកឧទ្ទកតាបស	៣៦៥
ឧបមាទី ១	៣៦៩
ឧបមាទី ២	៣៧១
ឧបមាទី ៣	៣៧៣
អប្បានកជ្ឈាន	៣៧៥
ការផ្តាច់អាហារ	៣៨១
ការមានអាហារតិច	៣៨៣
វេទនាដ៏ខ្លោចផ្សា	៣៨៥
ការទ្រង់សោយអាហារដ៏គ្រោតគ្រាត	៣៨៧
អាសវក្ខយញ្ញាណ	៣៨៩
ភាវៈជាអ្នកមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិច	៣៩១
ព្រហ្មក្រាបបង្គំទូល អារាធនា	៣៩៣
ពពួកសត្វមានសេចក្តីប្រៀបដូចផ្កាឧប្បល ៣យ៉ាង	៣៩៥
ការទ្រង់ប្រារព្ធអំពី បឋម ធម្មទេសនា	៣៩៧
ការទ្រង់ចួបនឹងឧបកាជីវក	៣៩៩
ស្តេចចូលទៅរក បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ	៤០១
ប្រស្នាប្រារព្ធមគ្គព្រហ្មចរិយៈ	៤០៧
ការទ្រង់សាកសួរអំពីការឡើងជិះដំរី	៤០៩
អង្គនៃសេចក្តីព្យាយាម ៥ប្រការ	៤១១
ការប្រកាសព្រះអង្គជាឧបាសក	៤១៥
អង្គុលិមាលសូត្រ ទី ៦	៤១៨
ការទូលឃាត់ព្រះមានព្រះភាគ	៤១៩

ការទ្រង់សម្តែង ឫទ្ធិ	៤២១
សេចក្តីត្រិះរិះ នៃអង្គុលិមាលចោរ	៤២៣
ព្រះបាទបសេនទិស្តេចចូលទៅគាល់ព្រះមានបុណ្យ	៤២៥
ការទ្រង់ចង្អុលបង្ហាញអង្គុលិមាលភិក្ខុ	៤២៧
ការក្រាបបង្គំលាព្រះមានព្រះភាគ	៤២៩
សច្ចវាចារបស់អង្គុលិមាលភិក្ខុ	៤៣១
ការទ្រង់ត្រេវែងដុំដី និង ដម្បងជាដើម	៤៣៣
ឧទានរបស់ព្រះអង្គុលិមាល	៤៣៥
បិយជាតិកសូត្រ ទី ៧	៤៣៩
ពួកអ្នកលេងល្បែងភ្នាល់	៤៤១
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលហៅព្រះនាងមល្លិកា	៤៤៣
ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៤៤៥
ការពោលអំពីរឿងធ្លាប់មានមកហើយ	៤៤៧
ប្រស្នាប្រារព្ធសត្តសង្ខារ ជាទីស្រឡាញ់	៤៥១
ឧទានរបស់ព្រះបាទ បសេនទិកោសល	៤៥៥
ពាហិតិយសូត្រទី ៨	៤៥៦
ព្រះបាទ បសេនទិ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងបុរសម្នាក់	៤៥៧
ប្រស្នាប្រារព្ធ កាយ វចី មនោ សមាចារ	៤៥៩
ការលះបង់នូវអកុសលធម៌ទាំងពួង	៤៦៣
ប្រស្នាប្រារព្ធ កុសលធម៌ទាំងពួង	៤៦៥
ការទទួលសំពត់ ពាហិតិកា	៤៦៧
ការបានឃើញ ព្រះ អានន្ទ	៤៦៩
ធម្មចេតិយសូត្រទី ៩	៤៧០
ស្តេចចូលទៅកាន់សួនច្បារ	៤៧១

ស្តេចចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	*៤៧៣*
ការពោលអំពីការយល់ធម៌	*៤៧៥*
ធម្មចេតិយភាសិត	*៤៨៧*
កណ្ណកត្ថលសូត្រ ទី ១០	*៤៨៨*
ចតុវណ្ណវិសេសបុច្ឆា	*៤៨៩*
អង្គនសសេចក្តីព្យាយាម ៥	*៤៩៧*
ទេវប្បញ្ហា	*៥០១*
បសេនទិកោសលបុច្ឆា	*៥០៥*
ឧទ្ទាន	*៥០៧*

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*)(*លេខសៀវភៅបិដក* : 025)

សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ មជ្ឈិមបណ្ណាសក ឆដ្ឋភាគ

២៥

(ព.ស. ២៥១៤)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
ព្រាហ្មណវគ្គ	១
ព្រហ្មាយុសូត្រ	
អំពីការហៅរកឧត្តរមាណព	៣
អំពីឧត្តរមាណព ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៥
អំពីការដើរដាប់តាមព្រះមានព្រះភាគ	៧
អំពី ព្រះ មហាបុរិសលក្ខណៈ	៩
អំពីឧទានរបស់ព្រហ្មាយុព្រាហ្មណ៍	១៩
អំពីការហៅមាណពម្នាក់	២១
អំពីការចូលគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២៣
អំពីការត្រិះរិះរបស់ព្រះមានព្រះភាគ	២៧
អំពីការសួរប្រស្នាចំពោះព្រះមានព្រះភាគ	២៩
អំពីការទ្រង់សម្តែង អនុបុព្វិកថា	៣១
អំពីការទ្រង់ចូលទៅកាន់ផ្ទះរបស់ ព្រហ្មាយុព្រាហ្មណ៍	៣៣
អំពីការព្យាករណ៍គតិរបស់ ព្រហ្មាយុព្រាហ្មណ៍	៣៥
សេលសូត្រទី ២	៣៦
អំពីការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៣៧
ការទទួលនិមន្តនៃព្រះមានព្រះភាគ	៣៩
សួរសព្ទដែលរកបានដោយក្រ	៤១
សេលព្រាហ្មណ៍ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៤៣
ព្រះតម្រិះរបស់ ព្រះមានព្រះភាគ	៤៥
ការពោលសរសើរព្រះមានព្រះភាគ	៤៧
ទ្រង់ចូលទៅកាន់អាស្រមរបស់កេណិយជដិល	៥១

សេលកិច្ចចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៥៣
ការពោលសរសើរព្រះមានព្រះភាគ	៥៥
អស្សលាយនសូត្រទី ៣	៥៦
ការចូលទៅរកអស្សលាយនមាណព	៥៧
ការជួលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៥៩
អកុសលកម្មបថ	៦១
អំពីការចំរើនមេត្តាចិត្ត	៦៥
អំពីឧបមាដោយការកាត់យកគ្រឿងលំអិត	៦៧
អំពីឧបមាដោយការបង្កាត់ភ្លើង	៦៩
ឧបមាដោយការនួររួមជាមួយនឹងព្រាហ្មណកញ្ញា	៧១
ឧបមាដោយការ ដោយការបង្កាត់ សេះ និង លា	៧៣
ទ្រង់ដំណាល រឿងព្រេង	៧៥
ឃោដមុខសូត្រទី ៤	៨៣
បុគ្គលបួន ពួក	៨៥
បរិស័ទ ពីរពួក	៨៩
បុគ្គល ទី ១	៩១
បុគ្គល ទី ២	៩៥
បុគ្គល ទី ៣	៩៧
ការសមាទាន ដោយ សិក្ខា និង អាជីវ:	៩៩
ការសង្រួមឥន្ទ្រិយ	១០៣
រូបជ្ឈាន៤	១០៥
ចុតូបបាតញ្ញាណ	១០៧
អាសវក្ខយញ្ញាណ	១០៩
ឃោដមុខព្រាហ្មណ៍ ដល់នូវសរណៈ	១១១

ការឲ្យឃោដមុខព្រាហ្មណ៍ ធ្វើសាលាសម្រាប់សង្ឃ	១១៣
ចង្កីសូត្រ ទី ៥	១១៤
អំពីសេចក្តីសរសើរពុទ្ធគុណ	១១៥
អំពីសេចក្តីសរសើរ ចង្កីព្រាហ្មណ៍	១១៩
ការពោលសរសើរព្រះមានព្រះភាគ	១២១
ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃាត់ កាបទិកមាណព	១២៧
ការទ្រង់សួរតបទៅ កាបទិកមាណព	១២៩
ការទ្រង់ព្យាករនូវការរក្សាសច្ចៈ	១៣៣
ការទ្រង់ព្យាករនូវការ កើតឡើងនៃសច្ចះ	១៤១
ការទ្រង់ព្យាករនូវ ធម៌មានឧបការៈ ច្រើន	១៤៣
កាបទិកមាណព ដល់នូវត្រៃសរណៈ	១៤៧
ឯសុការីសូត្រ ទី ៦	១៤៨
ការសម្តែងនូវការបំរើ	១៤៩
សំដែងអំពីទ្រព្យសម្រាប់ខ្លួន	១៥៥
ភាពនៃបុគ្គលត្រេកអរ នឹង កុសលធម៌	១៥៩
ធនញ្ជានិសូត្រ ទី ៧	១៧០
ការសួរដំណឹង ធនញ្ជានិព្រាហ្មណ៍	១៧១
ការចូលទៅរក ធនញ្ជានិព្រាហ្មណ៍	១៧៣
ការប្រព្រឹត្តខុសធម៌ និង ការប្រព្រឹត្ត មិនស្មើ	១៧៥
ការសួរតប ធនញ្ជានិព្រាហ្មណ៍	១៨១
ការប្រាប់នូវសេចក្តីទុក្ខជាទម្ងន់	១៩១
ការសួរតបទៅ ធនញ្ជានិព្រាហ្មណ៍	១៩៧
ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២០១
វាសេដ្ឋសូត្រ ទី ៨	២០៣

ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២០៥
បញ្ហា របស់ព្រាហ្មណ៍	២០៧
ការព្យាករនូវពាក្យថាព្រាហ្មណ៍	២០៩
សុភសូត្រ ទី ៩	២២៥
ហេតុជាទីតាំងនៃការងារ ៤យ៉ាង	២២៧
ការបញ្ញត្តិធម៌ ៥ យ៉ាង	២៣១
ឧបមាដោយបុរសខ្វាក់អំពី កំណើត	២៣៧
ការសួរតបទៅសុភមាណព	២៤១
សំដែងអំពី កាមគុណ	២៤៣
សំដែងអំពី ឈាន	២៤៥
ការសួរតបទៅសុភមាណព	២៤៧
ការដោះស្រាយរបស់ សុភមាណព	២៤៩
ការសួររកផ្លូវ	២៥១
សំដែងអំពី អប្បមញ្ញា	២៥៣
ជាណុស្សោណិព្រាហ្មណ៍ ជួបនឹងសុភមាណព	២៥៧
សគារវសូត្រ ទី ១០	២៥៨
ការជួលទៅរកសគារវមាណព	២៦១
ការទ្រង់ព្យាករនូវសេចក្តីផ្សេងគ្នានៃពួកសមណៈព្រាហ្មណ៍	២៦៣
សំដែងអំពីរឿងដែលធ្លាប់មានមក	២៦៥
ការទ្រង់ចូលទៅរក អាឡារតាបស	២៦៧
ការទ្រង់ចូលទៅរក ឧទ្ទកតាបស	២៦៩
ឧបមា ទី ១	២៧៥
ឧបមា ទី ២	២៧៧
ឧបមា ទី ៣	២៧៩

សេចក្តីព្យាយាមដ៏លំបាក	២៨១
អំពី អប្បានកដ្ឋាន	២៨២
ការសោយអាហារតិច	២៨៩
អំពី រូបដ្ឋាន ៤	២៩៣
ចុតូបបាតញ្ញាណ	២៩៧
ការសរសើរព្រះមានព្រះភាគ	២៩៩
ការដល់នូវត្រៃសរណៈ	៣០១

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 026)

សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ ឧបរិបណ្ណាសក

សត្តមភាគ

២៦

(**ព.ស. ២៥០៥**)

មាតិកា	លេខទំព័រ
ទេវទហសូត្រ	១
ទេវទហសូត្រ ទី ១	១
ការសួរចំពោះនិគ្រន្ថ	២
ពាក្យគួរនិយាយ និង មិនគួរនិយាយ	៤
ឧបមាដោយបុរសត្រូវសរ	៧
ការសួរចំពោះធម៌៥ យ៉ាង	១៣
ពាក្យគួរនិយាយ និង មិនគួរនិយាយ	១៥
ការសួរដេញដោលចំពោះពួកនិគ្រន្ថ	១៨
សេចក្ដីប្រឹងប្រែង និងសេចក្ដីព្យាយាមឥតផល	២១
សេចក្ដីប្រឹងប្រែង និងសេចក្ដីព្យាយាមមានផល	២៧
បុគ្គលប្រកបដោយសីលក្ខន្ធ	៣៥
ការចូលឈាន	៤៣
ភាពនៃទិព្វចក្ខុ	៤៥
ភាពនៃអាសវក្ខយញ្ញាណ	៤៧
ការមកកាន់ឋានដែលគេគប្បីសរសើរ	៤៩
បញ្ចត្តសូត្រ ទី ២	៥១
ការបញ្ញត្តិអត្តា	៥៣
ឧបមាដោយពាណិជ	៦៣
អបរន្តទិដ្ឋិជាដើម	៦៥
ទិដ្ឋិផ្សេងៗ	៦៩
ឧបមាដោយម្ជុប់និងកំដៅថ្ងៃ	៧១
ការកើតឡើងនៃពាមិសសុខ	៧៣

សេចក្តីប្រកាន់មាំ របស់សមណព្រាហ្មណ៍	៧៧
កន្ទិសូត្រទី ៣	៧៩
វាទផ្សេងគ្នាក្នុងធម៌ដ៏វិសេស	៨១
ការធ្វើជាអ្នកព្រងើយ	៨៩
ការព្យាករណ៍ដោយប្រពៃ	៩១
សាមគាមសូត្រទី ៤	៩២
ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៩៥
ការសួរចំពោះអានន្ទ	៩៧
វិវាទ មូល ៦	៩៩
យេភុយ្យសិកា	១០៣
អមូឡ្ហវិន័យ	១០៥
ភស្ស បាបិយសិកា	១០៧
តិណវត្ថារកៈ	១០៩
សារាណីយធម៌ ៦	១១១
សុនក្ខត្តសូត្រ ទី ៥	១១៥
ការវិសជ្ជនារបស់ព្រះមានព្រះភាគ	១១៧
ភាពនៃបុគ្គលមានអធ្យាស្រ័យឱនទៅរកលោកាមិស	១១៩
ភាពនៃបុគ្គលមានអធ្យាស្រ័យទៅរក អានេញ្ជសមាបត្តិ	១២១
ភាពនៃបុគ្គលមានអធ្យាស្រ័យឱនទៅរកនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិ	១២៣
ភាពនៃបុគ្គលមានអធ្យាស្រ័យឱនទៅរកព្រះនិព្វាន	១២៥
ឧបមាដោយបុសត្រូវសរ	១២៧
ភាពនៃបុគ្គលមានអធ្យាស្រ័យឱនទៅរកព្រះនិព្វាន ដោយប្រពៃ	១៣១
ហេតុមិនដែលមាន	១៣៧

អានេញ្ជសប្បាយសូត្រ ទី ៦	១៣៩
អានេញ្ជសប្បាយប្បដិបទា	១៤១
អាកិញ្ចញ្ញាយតនសប្បាយប្បដិបទា	១៤៥
នេវសញ្ញា នាសញ្ញាយតន សប្បាយប្បដិបទា	១៤៧
នេវសញ្ញា នាសញ្ញាយតនៈ	១៤៩
អរិយវិមោក្ខ	១៥១
គណកមោគ្គល្លានសូត្រទី ៧	១៥៣
ការទូន្មាននូវបុរស	១៥៥
ភាពនៃសតិសម្បជញ្ញៈ	១៥៧
ការទូន្មាននូវបុរស	១៥៩
ការបានសម្រេចនូវនិព្វាន និង មិនបានសម្រេច	១៦១
ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សួរតប	១៦៣
ការដល់នូវត្រៃសរណៈ	១៦៧
គោបកមោគ្គល្លានសូត្រទី ៨	១៦៨
ព្រះអានន្ទចូលទៅរកគោបកមោគ្គល្លានព្រាហ្មណ៍	១៦៩
វស្សការព្រាហ្មណ៍ចូលទៅរកព្រះអានន្ទ	១៧១
ភាពនៃបុគ្គលមានធម៌ជាទីពឹង	១៧៣
ពាក្យវិសជ្ជនារបស់ព្រះអានន្ទ	១៧៥
ពាក្យបុច្ឆារបស់វស្សការព្រាហ្មណ៍	១៧៧
បសាទនីយធម៌	១៧៩
វស្សការព្រាហ្មណ៍ ប្រឹក្សានឹងឧបនន្ទសេនាបតិ	១៨៣
សេចក្តីសរសើរ វត្ត វេឡុវ័ន	១៨៥
ការចូលឈាន	១៨៩
មហាបុណ្ណមសូត្រ ទី ៩	១៩០

បុច្ឆាចំពោះបញ្ហាបាទានក្ខន្ធ	១៩១
ភាពនៃធម្មជាតិមិនមែនជាសក្កាយទិដ្ឋិ	១៩៥
ភាពនៃគុណទោស និងការរលាស់ចេញក្នុងបញ្ចក្ខន្ធ	១៩៧
ការប្រៀនប្រដៅក្នុងត្រៃលក្ខណ៍	១៩៩
ចូឡបុណ្ណមសូត្រ ទី ១០	២០៣
ភាពនៃ អសប្បុរស	២០៥
ភាពនៃ សប្បុរស	២០៩
ឧទ្ទាន	២១៣
អនុបទវគ្គ	២១៤
អនុបទ សូត្រទី ១	២១៤
បឋមជ្ឈាន	២១៥
តតិយជ្ឈាន	២១៧
អាកាសានញ្ចាយតនៈ	២១៩
អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ	២២១
ភាពនៃកិរិយាដល់នូវការស្ងាត់	២២៣
ការត្រេកអរចំពោះភាសិតនៃព្រះមានព្រះភាគ	២២៥
ឆវិសោធនសូត្រទី ២	២២៦
អាហារ ៤ យ៉ាង	២២៧
ធាតុ ទាំង ៦	២២៩
ការព្យាករណ៍នូវ អនុធម៌	២៣១
ការបរិបូណ៌ ដោយសីលក្ខន្ធដ៏ប្រសើរ	២៤១
ការពោលអំពីឈាន	២៤៣
អាសវក្ខយញ្ញាណ	២៤៥

សប្បុរិសសូត្រ ទី ៣	២៤៧
ធម៌របស់សប្បុរស និង អសប្បុរស	២៤៩
ការត្រេកអរចំពោះភាសិតនៃព្រះមានព្រះភាគ	២៦៧
សេវិតព្វាសេវិតព្វសូត្រទី ៤	២៦៨
ធម្មជាតគួរសេព និង មិនគួរសេព	២៦៩
កាយ សមាចារ	២៧១
វចី សមាចារ	២៧៣
មនោ សមាចារ	២៧៩
ចិត្តុប្បាទ	២៨១
ការបានចំពោះនូវ សញ្ញា	២៨៣
ការបានចំពោះនូវ ទិដ្ឋិ	២៨៥
ការបានចំពោះនូវ អត្តភាព	២៨៩
ការប្រទានទូវសាធុការ	២៩១
កាយ សមាចារ	២៩៣
ការបានចំពោះនូវ អត្តភាព	២៩៥
អាយតនៈ ៦	២៩៧
វត្ថុ គួរសេព និង មិនគួរសេព	៣០៣
ការដឹងច្បាស់នូវសេចក្ដីនៃភាសិត	៣០៩
ពហុធាតុកសូត្រទី ៥	៣១១
ការឈ្លាសក្នុងធាតុ	៣១៣
ការឈ្លាសក្នុង បដិច្ចសមុប្បាទ	៣១៧
ការឈ្លាសក្នុង ហេតុ និង មិនមែនហេតុ	៣១៩
ឈ្មោះនៃធម្មបរិយាយ	៣២៧
ឥសិគិលិសូត្រ ទី ៦	៣២៨

ឈ្មោះភ្នំ	៣២៩
ព្រះនាមព្រះ បច្ចេកពុទ្ធ	៣៣១
មហាចត្តារីសកសូត្រ ទី ៧	៣៣៥
សម្មាទិដ្ឋិ	៣៣៧
សម្មា សង្កប្បៈ	៣៣៩
សម្មា វាចា	៣៤១
សម្មា កម្មន្តៈ	៣៤៣
សម្មា អាជីវៈ	៣៤៥
ភាវៈ នៃធម៌ជាប្រធាន	៣៤៧
សេចក្តីសរសើរ	៣៥១
អានាបានស្សតិសូត្រ ទី ៨	៣៥២
សេចក្តីត្រេកអរនៃព្រះមានព្រះភាគ	៣៥៣
ភាពនៃធម៌មានខ្លឹមសារដ៏បរិសុទ្ធ	៣៥៥
ការប្រកប ភាវនា	៣៥៧
ភាពនៃអានាបានស្សតិមានអានិសង្សច្រើន	៣៥៩
សតិប្បដ្ឋានន ៤	៣៦៣
ពោជ្ឈង្គ ៧	៣៦៧
វិជ្ជា និង វិមុត្តិ	៣៧៣
កាយគតាសតិសូត្រ ទី ៩	៣៧៤
ភាព នៃ កាយគតាសតិ មានអានិសង្សច្រើន	៣៧៧
ភាពនៃភិក្ខុ ធ្វើនូវសេចក្តីដឹងខ្លួន	៣៧៩
ភាពនៃកាយ ជាបដិក្កូល	៣៨១
ភាពនៃសរីរៈស្លាប់ដែលគេចោលក្នុងព្រៃស្មសាន	៣៨៣
បឋមជ្ឈាន	៣៨៥

ទុតិយជ្ឈាន	៣៨៧
ឧបមាដោយបុរស ទទួរសំពត់ស	៣៨៩
មារបាននូវចន្លោះ	៣៩១
មារ មិនបាននូវចន្លោះ	៣៩៣
ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ដោយប្រាជ្ញាដ៏ក្រៃលែង	៣៩៥
ការបាននូវ អានិសង្ស ១០ ជាប្រាកដ	៣៩៧
សង្ខារូបបត្តិសូត្រទី ១០	៤០០
ភាពនៃការកើតក្នុងទេវលោក នោះៗ	៤០៣
ភាពនៃការមិនកើតក្នុងទីណាៗ ឡើយ	៤១៥

សន្លឹក ចន្ទុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 027)

សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ ឧបរិបណ្ណាសក

អដ្ឋមភាគ ២៧

(ព.ស. ២៥០៥)

មាតិកា	លេខទំព័រ

សុញ្ញតវគ្គ	១
ចូឡសុញ្ញតសូត្រ ទី ១	១
អរញ្ញសញ្ញា	៣
បឋវីសញ្ញា	៥
វិញ្ញាណញ្ចាយតនសញ្ញា	៧
អាកិញ្ចញ្ញាយតនសញ្ញា	៩
នេវសញ្ញា នាសញ្ញាយតនសញ្ញា	១១
អនិមិត្តចេតោសមាធិ	១៣
ការនៅដោយសុញ្ញតៈ	១៥
មហាសុញ្ញតសូត្រទី ២	១៧
ពាក្យថាឋានៈ និងមិនមែនឋានៈ	១៩
ការសម្រេចនូវសុញ្ញតផលសមាបត្តិ	២១
ការដឹងច្បាស់ក្នុងហេតុនោះៗ	២៣
កាមគុណ ប្រាំ	២៩
កថាវត្ថុដប់	៣១
ឧបទ្រពសិស្ស	៣៣
ឧបទ្រពព្រហ្មចារ្យ	៣៥
សេចក្តីប្រតិបត្តិជាមិត្ត	៣៧
អច្ឆរិយព្ភូតធម្មសូត្រ ទី ៣	៤០
អន្តរាកថា	៤១
ពោធិសត្វកើតក្នុងពួកទេវតាជាន់តុសិត	៤៣
ពោធិសត្វចុះកាន់ផ្ទៃមាតា	៤៨
ពោធិសត្វចេញចាកផ្ទៃមាតា	៥១

ការត្រេកអរចំពោះភាសិត	៥៧
ពក្កុលត្ថេរច្ឆរិយព្ភូតសូត្រ ទី ៤	៥៨
សេចក្ដីអស្ចារ្យ	៥៩
ទន្តភូមិសូត្រទី ៥	៦៥
អចិរវតសមណុទ្ទេស ចូលគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៦៧
ឧបមាដោយដំរីដែលគួរទូន្មាន	៦៩
ឧបមាដោយភ្នំធំ	៧១
ឧបមាដោយដំរី	៧៥
ពោលអំពីពុទ្ធគុណ	៧៩
ធម៌មានសតិប្បដ្ឋានបួនជាដើម	៨១
ឧបមាដោយដំរីឬមិនទាន់ទូន្មាន	៨៧
ឧបមាដោយដំរីដែលទូន្មានហើយ	៨៩
ភូមិជសូត្រទី ៦	៩០
ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយៈ	៩១
ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៩៣
ឧបមាដោយបុរសអ្នកត្រូវការដោយប្រេង	៩៧
ឧបមាដោយបុរសអ្នកត្រូវការទឹកដោះស្រស់	៩៩
ភាពនៃកិរិយាត្រាស់ដឹងនូវផល	១០១
ឧបមាដោយបុរសអ្នកត្រូវការប្រេង	១០៣
ឧបមាដោយបុរសអ្នកត្រូវការទឹកដោះខាប់	១០៥
សេចក្ដីរីករាយចំពោះភាសិត	១០៧
អនុរុទ្ធសូត្រទី ៧	១០៨
បុរសម្នាក់ចូលទៅរកព្រះអនុរុទ្ធ	១០៩
សេចក្ដីដោះស្រាយនូវចេតោវិមុត្តិ	១១១

កិរិយាកើតក្នុងភពទាំងបួន	១១៥
ព្យាករណ៍នូវស្មើនៃទេវតា	១១៧
ភាវៈនៃវាចាស្ពាន	១២៧
ឧបក្កិលេសសូត្រទី ៨	១២៩
ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឃាត់ភិក្ខុ	១៣១
គាថាប្រារព្ធនូវការជម្លោះ	១៣៣
នាយទាយបាល ឃាត់ព្រះមានព្រះភាគ	១៣៧
ភាពនៃបុគ្គលមានចិត្តជាមួយគ្នា	១៣៩
ភាពនៃបុគ្គល មិនធ្វេសប្រហែស	១៤៣
ឧបមាដោយបុរសដើរផ្លូវឆ្ងាយ	១៤៧
ភាពនៃបុគ្គលមានសេចក្តីព្យាយាមតឹងពេក	១៤៩
ការកើតឡើងនៃសេចក្តីប្រាថ្នាហួសពេក	១៥១
ការកើតឡើងនៃសេចក្តីត្រិះរិះ	១៥៣
ភាវនា ៣ ប្រការ	១៥៩
ពាលបណ្ឌិតសូត្រទី ៩	១៦១
ទុក្ខក្នុងបច្ចុប្បន្នរបស់បុគ្គលពាល	១៦៣
ឧបមាដោយបុរសត្រូវលំពែង	១៦៩
ចំណង ប្រាំប្រការ	១៧១
និយាយអំពី នរក	១៧៣
និយាយអំពី កំណើតសត្វតិរច្ឆាន	១៧៥
ឧបមាដោយអណ្តើកខ្វាក់	១៧៩
ពាលភូមិ	១៨១
សុខក្នុងបច្ចុប្បន្នរបស់បណ្ឌិត	១៨៣
ចក្កវត្តិ	១៩១

អស្សរ័តន៍	១៩៥
ឥត្ថីរតន៍	១៩៧
គហបតិរតន៍	១៩៩
សេចក្តីសុខរបស់ស្តេចចក្រពត្តិ	២០១
សេចក្តីសុខរបស់បណ្ឌិត	២០៥
ទេវទូតសូត្រទី ១០	២០៧
ទេវទូត ទីមួយ	២០៩
ទេវទូត ទីពីរ	២១៣
ទេវទូត ទី បី	២១៥
ទេវទូត ទី បួន	២១៧
ទេវទូត ទី ប្រាំ	២១៩
មហានរក	២២៣
គូថ នរក និង កុក្កុលនរក	២២៧
ស្ទឹងទឹកផ្សា	២២៩
និគមគាថា	២៣១

សន្លឹក ចន្លុះប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 028)

សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ ឧបរិបណ្ណាសក

ឆវមភាគ

២៨

(**ព.ស. ២៥០៦**)

មាតិកា	លេខទំព័រ
វិភង្គវគ្គ	១
ភទ្ទេករត្តសូត្រ ទី ១	១
សេចក្តីសង្ស័យក្នុងខន្ធជាអនាគត	៣
សេចក្តី មិនសង្ស័យក្នុងខន្ធជាអនាគត	៥
ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមានរាត្រីមួយដ៏ចម្រើន	៧
អានន្ទភទ្ទេករត្តសូត្រ ទី ២	៩
សេចក្តីអាឡោះអាល័យបញ្ចក្ខន្ធជាអតីត	១១
សេចក្តីមិនប្រាថ្នានូវបញ្ចក្ខន្ធជាអនាគត	១៣
ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមានរាត្រីមួយដ៏ចម្រើន	១៥
សេចក្តីអាឡោះអាល័យបញ្ចក្ខន្ធជាអតីត	១៧
មហាកច្ចានភទ្ទេករត្តសូត្រ ទី ៣	១៩
ព្រះសមិទ្ធិមានអាយុចូលទៅរកព្រះមានព្រះភាគ	២១
ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមានរាត្រីមួយដ៏ចម្រើន	២៣
សេចក្តីត្រិះរិះនៃពួកភិក្ខុ	២៥
ពួកភិក្ខុចូលទៅរកព្រះមហាកច្ចាន:	២៧
សេចក្តីសរសើរព្រះមហាកច្ចាន:	២៩
សេចក្តីអាឡោះអាល័យបញ្ចក្ខន្ធជាអតីត	៣១
សេចក្តីប្រាថ្នានូវបញ្ចក្ខន្ធជាអនាគត	៣៣
សេចក្តីសេមសោមក្នុងពួកធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន	៣៥
សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	៣៧
គាថាសំដែង ពីរាត្រីមួយដ៏ចម្រើន	៣៩
សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	៤១

លោមសកង្កិយសូត្រទី ៤	៤២
គាថាសំដែង ពីរាត្រីមួយដ៏ចម្រើន	៤៣
ការចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៤៥
ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សួរតប	៤៧
សេចក្តីអាឡោះអាល័យបញ្ចក្ខន្ធជាអតីត	៤៩
សេចក្តីរសេមរសាមក្នុងធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន	៥១
សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	៥៣
ចូឡកម្មវិភង្គសូត្រទី៥	៥៤
កិច្ចនិមន្តរបស់សុភមាណព	៥៥
ការវៀរចាកបាណាតិបាត	៥៧
ភាពនៃបុគ្គលជាអ្នកក្រោធ	៥៩
ភាពនៃបុគ្គលជាអ្នកច្រណែន	៦១
ការមិនឲ្យនូវវត្ថុមានបាយជាដើម	៦៣
ភាពនៃបុគ្គលជាអ្នករឹងត្អឹង	៦៥
ភាពនៃបុគ្គលជាអ្នកមិនសាកសួរ	៦៧
សេចក្តីប្រតិបត្តិដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាយុខ្លីជាដើម	៦៩
ការដល់នូវត្រៃសរណៈ	៧១
មហាកម្មវិភង្គសូត្រទី៦	៧២
ពាក្យចរចា	៧៣
ការក្រាបទូលនូវពាក្យចរចា	៧៥
ការចែកនូវកម្មវិភង្គ	៧៧
បុគ្គលបួនពួក	៧៩
ការពោលដោយទិដ្ឋិក្ខចកាន់	៨១
សេចក្តីយល់ក្នុងមហាកម្មវិភង្គ	៨៧

ភាពនៃបុគ្គលអ្នកទទួលនូវវិបាក	៩៣
សឡាយតនវិភង្គសូត្រទី៧	៩៧
មនោបវិចារៈ	៩៩
គេហសិតសោមនស្ស	១០១
គេហសិតទោមនស្ស	១០៣
នេក្ខម្មសិតទោមនស្ស	១០៥
នេក្ខម្មសិតុបេក្ខា	១០៧
ការលះគេហសិតសោមនស្ស ជាដើម	១០៩
សតិប្បដ្ឋានបី	១១១
សតិប្បដ្ឋានពីរ	១១៣
ភាពនៃបុគ្គលជាសារថីអ្នកទូន្មាននូវបុរស	១១៥
សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	១១៧
ឧទ្ទេសវិភង្គសូត្រទី៨	១១៨
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ	១១៩
ការចូលទៅរកព្រះមហាកច្ចានៈ	១២១
ឧបមាដោយបុគ្គលអ្នកត្រូវការដោយខ្លឹមឈើ	១២៥
ការចែកអត្ថ នៃឧទ្ទេសដោយពិស្តារ	១២៧
វិញ្ញាណមិនរាត់រាយ	១២៩
ភាពនៃចិត្តឋិតនៅខាងក្នុង	១៣១
ភាពនៃចិត្តមិនឋិតនៅខាងក្នុង	១៣៣
សេចក្តីតក់ស្លុតព្រោះមិនប្រកាន់មាំ	១៣៥
សេចក្តីមិនតក់ស្លុតព្រោះមិនប្រកាន់មាំ	១៣៧
ការក្រាបទូលព្រះមានព្រះភាគ	១៣៩
អរណវិភង្គសូត្រទី ៩	១៤៣

ភាពនៃធម៌ដ៏ថោកទាប	១៤៥
មជ្ឈិមប្បដិបទា	១៤៧
ភាពនៃកិរិយាលើកតំកើងជាដើម	១៤៩
ការសំដែងធម៌	១៥២
កាមគុណប្រាំ	១៥៥
ការមិនពោលពាក្យក្នុងទីកំបាំងមុខ	១៥៧
ភាសាក្នុងជនបទ	១៥៩
សេចក្តីព្យាយាមដោយសោមនស្ស	១៦១
មជ្ឈិមប្បដិបទា	១៦៣
ពាក្យពោលក្នុងទីកំបាំងមុខ	១៦៥
ពាក្យពោលរហ័ស	១៦៧
សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	១៦៩
ធាតុវិភង្គសូត្រទី ១០	១៧០
ព្រះមានព្រះភាគចូលទៅកាន់កុម្ភការនិវេស	១៧១
ឧទ្ទេសនៃធាតុវិភង្គ	១៧៣
មនោបវិចារៈដប់ប្រាំបី	១៧៥
បឋវីធាតុ	១៧៧
តេជោធាតុ	១៧៩
អាកាសធាតុ	១៨១
វេទនា	១៨៣
ឧបមាដោយកំដៅ	១៨៥
ឧបមាដោយជាងមាស	១៨៧
ឧបមាដោយប្រទីបអុចប្រេង	១៩៣

អ្នកប្រាជ្ញ	១៩៧
សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	១៩៩
សច្ចវិភង្គសូត្រទី ១១	២០១
ការញ៉ាំងធម្មចក្រឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ	២០៣
ទុក្ខអរិយសច្ច	២០៥
ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច	២០៩
មគ្គអរិយសច្ច	២១១
ការប្រាប់នូវអរិយសច្ច	២១៣
ទក្ខិណាវិភង្គសូត្រទី១២	២១៤
ការអង្វរករនៃនាងមហាបជាបតិគោតមី	២១៥
កិរិយាអង្វរករនៃព្រះអានន្ទ	២១៧
កិរិយាមិនមែនជាការតបស្នងដោយល្អ	២១៩
សេចក្តីផ្សេងគ្នានៃទក្ខិណាទាន	២២១
ទក្ខិណាវិសុទ្ធិ	២២៧
សឡាយតនវគ្គ	២៣២
អនាថបិណ្ឌិកោវាទសូត្រទី១	២៣២
ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃអាពាធ	២៣៣
អាយតនៈខាងក្នុង	២៣៧
ចក្ខុសម្ផស្សជាដើម	២៣៩
បញ្ចក្ខន្ធ	២៤១
លោកនេះនិងលោកខាងមុខ	២៤៣
អនាថបិណ្ឌិកទេវបុត្តចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២៤៥
សេចក្តីសរសើរវត្តជេតវន	២៤៧

សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	២៤៩
ឆន្នោវាទសូត្រទី២	២៥០
កិរិយាប្រព្រឹត្តិទៅនៃអាពាធ	២៥១
បញ្ហាកម្មនៃព្រះសារីបុត្ត	២៥៥
កិរិយាចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២៥៩
បុណ្ណោវាទសូត្រទី ៣	២៦១
ការឲ្យឱវាទ	២៦៣
ភាពកំណាចនៃពួកអ្នកសុណាបរន្តជនបទ	២៦៥
បរិនិព្វានៃព្រះបុណ្ណ	២៦៩
នន្ទកោវាទសូត្រទី ៤	២៧១
ការឲ្យឱវាទដល់ភិក្ខុនី	២៧៣
អាយតនៈខាងក្រៅ	២៧៥
វិញ្ញាណកាយ	២៧៧
វេទនាខន្ធ	២៧៩
អាយតនៈខាងក្រៅ	២៨១
ឧបមាដោយអ្នកសម្លាប់គោ	២៨៣
ពោជ្ឈង្គប្រាំពីរ	២៨៥
ការជួលទៅកាន់រាជការាម	២៨៧
អាយតនៈខាងក្នុង	២៨៩
វិញ្ញាណកាយ	២៩១
ឧបមាដោយប្រទីបប្រេង	២៩៣
ឧបមាដោយដើមឈើ	២៩៥
ឧបមាដោយអ្នកសម្លាប់គោ	២៩៧
ពោជ្ឈង្គប្រាំពីរ	២៩៩

សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	៣០១
ចូឡរាហុលោវាទសូត្រទី ៥	៣០២
ចក្ខាយតនៈ	៣០៣
ចក្ខុសម្ផស្ស	៣០៥
មនោវិញ្ញាណ	៣០៧
សេចក្តីនឿយណាយក្នុងអាយតនៈជាដើម	៣០៩
ឆឆក្កសូត្រទី៦	៣១១
វិញ្ញាណកាយប្រាំមួយ	៣១៣
វេទនាកាយប្រាំមួយ	៣១៥
ភាពនៃ អនត្តា	៣១៧
ដំណើរកើតឡើងនៃសក្កាយ	៣២៣
ដំណើររលត់ទៅ នៃសក្កាយ	៣២៥
ភាពនៃពាក្យមិនសមហេតុ	៣២៧
ភាពនៃពាក្យសមហេតុ	៣២៩
សេចក្តីត្រេកអរចំពោះភាសិត	៣៣៣
សឡាយតនវិភង្គសូត្រទី៧	៣៣៤
ការចម្រើនឡើងនៃតណ្ហា	៣៣៥
ការលះបង់នូវតណ្ហា	៣៣៩
ការពេញបរិបូណ៌ដោយការនៅ	៣៤១
ការកំណត់ដឹងនូវធម៌ជាដើម	៣៤៣
នគរវិន្ទេយ្យសូត្រទី ៨	៣៤៧
ភាពនៃបុគ្គលដែលគេមិនគប្បីធ្វើសក្ការៈ	៣៤៩
ភាពនៃបុគ្គលគួរធ្វើសក្ការៈ	៣៥១
ការសួររកហេតុយោបល់	៣៥៣

ការដល់នូវសរណៈ	៣៥៥
បិណ្ឌបាតបារិសុទ្ធិសូត្រទី ៩	៣៥៦
សុញ្ញតាវិហារសមាបត្តិ	៣៥៧
នីវរណបញ្ហា	៣៦១
ឥន្ទ្រិយបញ្ហា	៣៦៣
ពោជ្ឈង្គបញ្ហា	៣៦៥
វិជ្ជាវិមុត្តិបញ្ហា	៣៦៧
ឥន្ទ្រិយភាវនាសូត្រទី១០	៣៦៨
ការនិមន្តរបស់ព្រះអានន្ទ	៣៧១
ការចម្រើននូវឥន្ទ្រិយ	៣៧៣
សេក្ខប្បដិបទា	៣៨១
ឧទ្ទាន	៣៨៥

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 029)

សំយុត្តនិកាយ សគាថវគ្គ

បឋមភាគ

២៩

(ព.ស. ២៥០៦)

មាតិកា	លេខទំព័រ
ទេវតាសំយុត្ត	១
នឡវគ្គទី ១	១
ឱឃតរណសូត្រ ទី ១	១
និមោក្ខសូត្រទី ២	៣
ឧបនេយ្យសូត្រ ទី ៣	៤
អច្ចេន្តិសូត្រ ទី ៤	៥
គតិច្ឆិន្ទិសូត្រ ទី ៥	៦
ជាគរសូត្រ ទី ៦	៧
អប្បដិវិទិតសូត្រ ទី ៧	៨
សុសម្មុដ្ឋសូត្រ ទី ៨	៨
មានកាមសូត្រ ទី ៩	៩
អរញ្ញសូត្រ ទី ១០	១០
នន្ទនវគ្គ ទី ២	១២
នន្ទនសូត្រ ទី ១	១២
នន្ទិសូត្រ ទី ២	១៣
នត្ថិបុត្តសមសូត្រ ទី ៣	១៤
ខត្តិយសូត្រ ទី ៤	១៥
សកមានសូត្រ ទី ៥	១៦
និទ្ទាតន្ទិសូត្រ ទី ៦	១៦
ទុក្ករសូត្រ ទី ៧	១៧

ហិរិសូត្រ ទី ៨	១៨
កុដិកាសូត្រ ទី ៩	១៨
សមិទ្ធិសូត្រ ទី ១០	២០
សតិវគ្គទី ៣	២០
សតិសូត្រ ទី ១	៣២
ផុសតិសូត្រ ទី ២	៣២
ជដាសូត្រ ទី ៣	៣៣
មនោនិវារណសូត្រ ទី ៤	៣៤
អរហន្តសូត្រ ទី ៥	៣៥
បជ្ជោតសូត្រ ទី ៦	៣៧
សរសូត្រ ទី ៧	៣៨
មហទ្ធនសូត្រ ទី ៨	៣៩
ចតុចក្កសូត្រ ទី ៩	៤០
ឯណិជង្ឃសូត្រ ទី ១០	៤០
	៤១
សតុល្លប្បកាយិកវគ្គទី ៤	៤៣
សព្ភិសូត្រ ទី ១	៤៣
មច្ឆរិសូត្រ ទី ២	៤៧
សាធុសូត្រ ទី ៣	៥១
នសន្តិសូត្រ ទី ៤	៥៧
ឧជ្ឈានសញ្ញិសូត្រ ទី ៥	៦០
សទ្ធាសូត្រ ទី ៦	៦៣
សមយសូត្រ ទី ៧	៦៥
សកលិកសូត្រ ទី ៨	៦៨

បឋមបជ្ជុនធីតុសូត្រ ទី ៩	៧៤
ទុតិយបជ្ជុនធីតុសូត្រ ទី ១០	៧៦
អាទិត្តវគ្គទី ៥	៧៨
អាទិត្តសូត្រ ទី ២	៧៨
កិន្ទទសូត្រ ទី ៣	៨១
អន្ទសូត្រ ទី ៤	៨១
ឯកមូលសូត្រ ទី ៥	៨២
អនោមិយសូត្រ ទី ៦	៨២
អច្ចរាសូត្រ ទី ៧	៨៣
វនរោបសូត្រ ទី ៨	៨៤
ជេតវនសូត្រ ទី ៩	៨៦
មច្ឆរិសូត្រ ទី ១០	៨៩
ជរាវគ្គ ទី ៦	៩៤
ជរាសូត្រ ទី ១	៩៤
អជរសាសូត្រ ទី ២	៩៤
មិត្តសូត្រ ទី ៣	៩៥
វត្ថុសូត្រ ទី ៤	៩៦
បឋមជនសូត្រ ទី ៥	៩៦
ទុតិយជនសូត្រ ទី ៦	៩៧
តតិយជនសូត្រ ទី ៧	៩៨
ឧប្បថសូត្រ ទី ៨	៩៨
ទិតិយសូត្រ ទី ៩	៩៩
កវិសូត្រ ទី ១០	១០០
អន្នវគ្គទី ៧	១០១

នាមសូត្រ ទី១	១០១
ចិត្តសូត្រ ទី ២	១០១
តណ្ហាសូត្រ ទី ៣	១០២
សញ្ញោជនសូត្រ ទី ៤	១០៣
ពន្ធនសូត្រ ទី ៥	១០៣
អត្តាហកសូត្រ ទី ៦	១០៤
ឧឌ្ឌិតសូត្រ ទី ៧	១០៤
បហិតសូត្រ ទី ៨	១០៥
ឥច្ឆាសូត្រ ទី ៩	១០៦
លោកសូត្រ ទី ១០	១០៦
យត្វាវគ្គទី ៨	១០៨
យត្វាសូត្រ ទី១	១០៨
រថសូត្រ ទី២	១០៩
វិត្តសូត្រ ទី៣	១០៩
វុិទ្ធិសូត្រ ទី៤	១១០
ភីតសូត្រ ទី៥	១១១
នជិរតិសូត្រ ទី៦	១១២
ឥស្សរសូត្រ ទី៧	១១៤
កាមសូត្រ ទី៨	១១៥
បាថេយ្យសូត្រ ទី៩	១១៥
បជ្ជោតសូត្រ ទី១០	១១៦
អរណាសូត្រ ទី១១	១១៧
ទេវបុត្តសំយុត្ត	១១៩

កស្សបវគ្គទី ១	១១៩
បឋមកស្សបសូត្រ ទី១	១១៩
ទុតិយកស្សបសូត្រ ទី២	១២០
មាឃសូត្រ ទី៣	១២១
មាគធសូត្រ ទី៤	១២២
ទាមលិសូត្រ ទី៥	១២៣
កាមទសូត្រ ទី៦	១២៥
បញ្ចាលចណ្ឌសូត្រ ទី៧	១២៧
តាយនសូត្រ ទី៨	១២៧
ចន្ទិមសូត្រ ទី៩	១៣១
សុរិយសូត្រ ទី១០	១៣៣
អនាថបិណ្ឌិកវគ្គទី ២	១៣៦
ចន្ទិមសសូត្រ ទី១	១៣៦
វេណ្ឌុសូត្រ ទី២	១៣៧
ទីឃលដ្ឋិសូត្រ ទី៣	១៣៨
នន្ទនសូត្រ ទី៤	១៣៨
ចន្ទនសូត្រ ទី៥	១៤០
វាសុទត្តសូត្រ ទី៦	១៤១
សុព្រហ្មសូត្រ ទី៧	១៤១
កកុធសូត្រ ទី៨	១៤២
ឧត្តរសូត្រ ទី៩	១៤៤
អបាថបិណ្ឌកសូត្រ ទី១០	១៤៥
នានាតិត្ថិយវគ្គទី ៣	១៥១
សិវសូត្រ ទី១	១៥១

ខេមសូត្រ ទី២	១៥២
សេរីសូត្រ ទី៣	១៥៤
ឃដិការសូត្រ ទី៤	១៦០
ជន្តុសូត្រ ទី៥	១៦៤
រោហិតស្សសូត្រ ទី៦	១៦៦
នន្ទសូត្រ ទី៧	១៧០
នន្ទិវិសាលសូត្រ ទី៨	១៧១
សុសិមសូត្រ ទី៩	១៧២
នានាតិត្ថិយសូត្រ ទី១០	១៧៩
កោសលសំយុត្ត	១៨៥
ទហរវគ្គ ទី ១	១៨៥
ទហរសូត្រ ទី១	១៨៥
បុរិសសូត្រ ទី២	១៩១
រាជសូត្រ ទី៣	១៩២
បិយសូត្រ ទី៤	១៩៤
អត្តរក្ខិតសូត្រ ទី៥	១៩៨
អប្បកសូត្រ ទី៦	២០១
អត្ថករណសូត្រ ទី៧	២០៣
មល្លិកាសូត្រ ទី៨	២០៥
យញ្ញសូត្រ ទី៩	២០៧
ពន្ធនសូត្រ ទី១០	២១០
ជដិលវគ្គទី ២	២១៣
ជដិលសូត្រ ទី១	២១៣

បញ្ចរាជសូត្រ ទី២	២១៨
ទោណបាកសូត្រ ទី៣	២២២
បឋមសង្គាមវត្ថុសូត្រ ទី៤	២២៥
ទុតិយសង្គាមវត្ថុសូត្រ ទី៥	២២៨
ធីតុសូត្រ ទី៦	២៣៣
បឋមអប្បមាទសូត្រ ទី៧	២៣៤
ទុតិយអប្បមាទសូត្រ ទី៨	២៣៦
បឋមាបុត្តកសូត្រ ទី៩	២៤២
ទុតិយាបុត្តកសូត្រ ទី១០	២៤៨
បុគ្គលវគ្គទី ៣	២៥៣
បុគ្គលសូត្រ ទី១	២៥៣
អយ្យិកាសូត្រ ទី២	២៦២
លោកសូត្រ ទី ៣	២៦៥
ឥស្សត្ថសូត្រ ទី៤	២៦៧
បព្វតោបមសូត្រ ទី៥	២៧៣
មារសំយុត្ត	២៨០
តបោកម្មវគ្គទី ១	២៨០
តបោកម្មសូត្រ ទី១	២៨០
នាគសូត្រ ទី២	២៨២
សុភសូត្រ ទី៣	២៨៣
បឋមបាសសូត្រ ទី៤	២៨៥
ទុតិយបាសសូត្រ ទី៥	២៨៧
សប្បសូត្រ ទី៦	២៨៩

សុប្បតិសូត្រ ទី៧	២៩២
នន្ទនសូត្រ ទី៨	២៩៣
បឋមអាយុសូត្រ ទី៩	២៩៤
ទុតិយអាយុសូត្រ ទី១០	២៩៦
បាសាណវគ្គទី២	២៩៨
បាសាណសូត្រ ទី១	២៩៨
សីហសូត្រ ទី២	២៩៩
សកលិកសូត្រ ទី៣	៣០១
បដិរូបសូត្រ ទី៤	៣០៣
មានសសូត្រ ទី៥	៣០៥
បត្តសូត្រ ទី៦	៣០៦
អាយតនសូត្រ ទី៧	៣០៨
បិណ្ឌសូត្រ ទី៨	៣១១
កស្សកសូត្រ ទី៩	៣១៣
រជ្ជសូត្រ ទី១០	៣១៦
សម្ពហុលវគ្គទី៣	៣២០
សម្ពហុលសូត្រ ទី១	៣២០
សមិទ្ធិសូត្រ ទី២	៣២៤
គោធិកសូត្រ ទី៣	៣២៨
សត្តវស្សសូត្រ ទី៤	៣៣៤
មារធីតុសូត្រ ទី៥	៣៣៩

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 030) សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ សគាថវគ្គ ទុតិយភាគ ៣០ (ព.ស. ២៥០៦) (*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។	
មាតិកា	លេខទំព័រ
ភិក្ខុនី សំយុត្ត	១
អាឡវិកាសូត្រទី ១	១
គាថារបស់អាឡវិកាភិក្ខុនី	៣
សោមាសូត្រ ទី២	៣
គាថារបស់សោមាភិក្ខុនី	៥
គោតមីសូត្រ ទី៣	៥
គាថារបស់កិសាគោតមីភិក្ខុនី	៧
វិជយាសូត្រ ទី៤	៧
គាថារបស់វិជយាភិក្ខុនី	៩
ឧប្បវណ្ណាសូត្រ ទី៥	១០
ពាក្យពោលរបស់ឧប្បលវណ្ណាភិក្ខុនី	១១
ចាលាសូត្រ ទី៦	១២
ពាក្យពោលរបស់ចាលា ភិក្ខុនី	១៣
ឧបចាលាសូត្រ ទី៧	១៤

ពាក្យពោលរបស់ឧបចាលា ភិក្ខុនី	១៥
សីសុបចាលាសូត្រ ទី៨	១៦
ពាក្យពោលរបស់សីសុបចាលា ភិក្ខុនី	១៧
សេលាសូត្រ ទី៩	១៨
ពាក្យពោលរបស់សោលា ភិក្ខុនី	១៩
វជិរាសូត្រ ទី១០	២០
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់វជិរាភិក្ខុនី	២១
ឧទ្ទាននៃភិក្ខុនីសំយុត្តនោះដូច្នេះ	២៣
ព្រហ្មសំយុត្ត	២៤
អាយាចនវគ្គ ទី ១	២៤
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ព្រះមានព្រះភាគ	២៥
សេចក្តីអារាធនារបស់សហម្បតិព្រហ្ម	២៧
ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់រមិលមើលសត្វលោក	២៩
បរិវិតក្ករបស់ព្រះមានព្រះភាគ	៣១
គារវសូត្រ ទី២	៣១
សេចក្តីបរិវិតក្ករបស់ព្រះមានព្រះភាគ	៣៣
សេចក្តីគោរពព្រះសទ្ធម្ម	៣៥
ព្រហ្មទេវសូត្រ ទី៣	៣៦
ពាក្យសហម្បតិព្រហ្ម	៣៧
ពកសូត្រ ទី៤	៤០
ពាក្យរបស់ព្រហ្ម	៤១
ទ្រង់ជ្រាបនូវបរិវិតក្ករបស់ព្រហ្ម	៤៥
អបរាទិដ្ឋិសូត្រ ទី៥	៤៥

សេចក្តីបរិវិតក្ករបស់ព្រះមានព្រះភាគ	៤៧
ទ្រង់ញុំាំងព្រហ្មឲ្យសង្វេគ	៤៩
ព្រហ្មចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៥១
បមាទសូត្រ ទី៦	៥១
ការអួតអានុភាព	៥៣
ព្រហ្មចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៥៥
បឋមកោកាលិកសូត្រ ទី៧	៥៥
តិស្សកសូត្រ ទី៨	៥៦
ព្រហ្មចូលទៅរកកោកាលិកភិក្ខុ	៥៧
តុទុព្រហ្មសូត្រ ទី៩	៥៧
កោកាលិកភិក្ខុចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៥៩
ទុតិយកោកាលិសូត្រ ទី១០	៥៩
កាលកិរិយានៃកោកាលិកភិក្ខុ	៦១
ការសួរនូវប្រមាណនៃអាយុក្នុង បទុមនរក	៦៣
ឧទ្ទាននៃអាយាចនវគ្គនោះគឺ	៦៦
ព្រហ្មបញ្ចកៈ	៦៧
សនង្កុមារសូត្រ ទី១	៦៧
ទេវទត្តសូត្រ ទី២	៦៨
អន្ធកវិន្ទសូត្រ ទី៣	៦៩
អរុណវតីសូត្រ ទី៤	៧១
ព្រហ្មពោលទោស អភិភូភិក្ខុ	៧៣
អភិភូភិក្ខុពោលគាថា	៧៥
ភិក្ខុទាំងឡាយស្តាប់គាថារបស់អភិភូភិក្ខុ	៧៧

បរិនិព្វានសូត្រ ទី៥	៧៨
ទ្រង់ចូលឈាន មានបឋមឈានជាដើម	៧៩
ភាសិតរបស់ព្រះអនុរុទ្ធ	៨១
ឧទ្ទាននៃព្រហ្មបញ្ចក នោះគឺ	៨២
ឧទ្ទានក្នុងព្រហ្មសំយុត្តនោះគឺ	៨២
ព្រាហ្មណសំយុត្ត	៨៣
អរហន្តវគ្គទី ១	៨៣
ធនញ្ជានីសូត្រ ទី១	៨៣
សេចក្តីសរសើរព្រះមានព្រះភាគ	៨៥
អក្កោសកសូត្រ ទី២	៨៧
ភាសិតរបស់ព្រះមានព្រះភាគ	៨៩
ការក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ	៩១
អសុរិន្ទកសូត្រ ទី៣	៩១
ទ្រង់ជ្រាបចេតោបរិវិតក្ក របស់ ពិលង្គិកភារទ្វាជព្រាហ្មណ៍	៩៣
ពលិង្គកសូត្រ ទី៤	៩៣
អហឹសកសូត្រ ទី៥	៩៥
ជដាសូត្រ ទី៦	៩៦
សេចក្តីសរសើរព្រះមានព្រះភាគ	៩៧
សុទ្ធិកសូត្រ ទី៧	៩៨
អគ្គិកសូត្រ ទី៨	៩៩
កិរិយាបន្ទោបង់នូវការពោលគាថាដូចជាចម្រៀង	១០១
សុន្ទរិកសូត្រ ទី៩	១០២
ព្រាហ្មណ៍ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	១០៣

ទ្រង់ញុាំងព្រាហ្មណ៍ឲ្យចោលនូវបាយាសដែលសល់អំពីបូជា	១០៥
ឧបមាមានប្រការផ្សេងៗ	១០៧
ពហុធិតិសូត្រ ទី១០	១០៩
ពាក្យរបស់ព្រះមានព្រះភាគ	១១១
ការបានឧបសម្បទា	១១៣
បញ្ជីរឿងនៃអរហន្តវគ្គនោះគឺ	១១៤
ឧបាសកវគ្គទី ២	១១៥
កសិសូត្រ ទី១	១១៥
ទ្រង់បន្ទោបង់នូវការពោលគាថាដូចជាចម្រៀង	១១៧
ឧទយសូត្រ ទី២	១១៨
ទ្រង់ចូលទៅកាន់លំនៅ ឧទយព្រាហ្មណ៍	១១៩
ទេវហិតសូត្រ ទី៣	១២១
ទេវហិតព្រាហ្មណ៍ ចូលទៅគាល់ ព្រះមានព្រះភាគ	១២៣
មហាសាលសូត្រ ទី៤	១២៤
ព្រាហ្មណ៍រៀនគាថា	១២៥
មានត្ថទ្ធសូត្រ ទី៥	១២៩
បុច្ឆារបស់មានត្ថទ្ធព្រាហ្មណ៍	១៣១
បច្ចនិកសូត្រ ទី៦	១៣៣
ឯវកម្មិកសូត្រ ទី៧	១៣៥
កដ្ឋហារសូត្រ ទី៨	១៣៦
ការទ្វាជគោត្តព្រាហ្មណ៍ចូលទៅរកព្រះមានព្រះភាគ	១៣៧
សេចក្តីសរសើរចំពោះព្រះមានព្រះភាគ	១៣៩
មាតុបោសកសូត្រ ទី៩	១៤០

ភិក្ខុកសូត្រ ទី១០	១៤២
សង្គារវសូត្រ ទី១១	១៤៣
ភាពនៃព្រាហ្មណ៍សំគាល់ថាទឹកជារបស់បរិសុទ្ធិ	១៤៥
ខោមទុស្សសូត្រ ទី១២	១៤៦
សេចក្ដីសរសើរ ព្រះមានព្រះភាគ	១៤៧
ឧទ្ទាននៃឧបាសកវគ្គនោះគឺ	១៤៨
វង្គីសសំយុត្ត	១៤៩
និក្ខន្តសូត្រទី ១	១៤៩
ពាក្យបន្ទឹរបស់ព្រះវង្គីសៈ	១៥១
អរតិសូត្រទី ២	១៥២
ពាក្យបន្ទឹរបស់ព្រះវង្គីសៈ	១៥៣
បេសលាតិមញ្ញនាសូត្រទី៣	១៥៥
អានន្ទសូត្រទី ៤	១៥៧
សុភាសិតសូត្រទី ៥	១៥៩
សេចក្ដីសរសើរ ព្រះមានព្រះភាគ	១៦១
សារីបុត្តសូត្រទី ៦	១៦២
សេចក្ដីសរសើរ ព្រះសារីបុត្ត	១៦៣
បវារណាសូត្រទី ៧	១៦៤
សេចក្ដីសរសើរ ព្រះសារីបុត្ត	១៦៥
សេចក្ដីសរសើរ ព្រះមានព្រះភាគ	១៦៧
បរោសហស្សសូត្រទី ៨	១៦៩
សេចក្ដីសរសើរ ព្រះមានព្រះភាគ	១៧១
កោណ្ឌញ្ញសូត្រទី ៩	១៧៣

សេចក្តីសរសើរ ព្រះអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញ	១៧៥
មោគ្គល្លានសូត្រទី ១០	១៧៦
សេចក្តីសរសើរ ព្រះ មហាមោគ្គល្លាន	១៧៧
គគ្គរាសូត្រទី ១១	១៧៨
សេចក្តីសរសើរ ព្រះមានព្រះភាគ	១៧៩
វង្គីសសូត្រទី ១២	១៨០
ឧទ្ទាននៃវង្គីសសំយុត្តនោះគឺ	១៨២
វនសំយុត្ត	១៨៣
វិវេកសូត្រទី ១	១៨៣
ឧបដ្ឋានសូត្រទី ២	១៨៤
ពាក្យភិក្ខុពោលតបទេវតា	១៨៥
កស្សបគោត្តសូត្រទី ៣	១៨៧
សម្ពហុលសូត្រទី ៤	១៨៨
ទេវតាពោលប្រាប់ទេវតា	១៨៩
អានន្ទសូត្រទី ៥	១៩០
អនុរុទ្ធសូត្រទី ៦	១៩១
នាគទត្តសូត្រទី ៧	១៩៣
កុលឃរណីសូត្រទី ៨	១៩៤
អញ្ញតរភិក្ខុពោល	១៩៥
វជ្ជីបុត្តសូត្រទី ៩	១៩៦
ភិក្ខុជាអ្នកសា្វធ្យាយច្រើន	១៩៧
សជ្ឈាយសូត្រ ទី ១០	១៩៧
អយោនិសោមនសិការសូត្រទី ១១	១៩៩

មជ្ឈន្តិកសូត្រទី ១២	២០០
ភាពនៃភិក្ខុមានចិត្តរើរវាយជាដើម	២០១
បាកតិន្ទ្រិយសូត្រទី ១៣	២០១
បទុមបុប្ផសូត្រទី ១៤	២០៣
ពាក្យរបស់ទេវតា	២០៥
ឧទ្ទាននៃ វនសំយុត្តនោះដូច្នេះគឺ	២០៦
យក្ខសំយុត្ត	២០៧
ឥន្ទកសូត្រទី ១	២០៧
សក្កសូត្រទី ២	២០៨
សក្កយក្សចូលទៅរកព្រះមានព្រះភាគ	២០៩
សូចិលោមសូត្រទី ៣	២១០
សូចិលោមយក្សទូលសួរ	២១១
មណិភទ្ទសូត្រទី ៤	២១៣
សានុសូត្រទី ៥	២១៤
ពាក្យសានុសាមណេរ	២១៥
ព្រះអនុរុទ្ធសំដែងធម្មបទ	២១៧
បិយង្ករសូត្រទី៦	២១៧
បុនព្វសុសូត្រទី ៧	២១៨
ពាក្យយក្ខិនី	២១៩
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ អនាថបិណ្ឌិកគហបតី	២២១
សុទត្តសូត្រទី ៨	២២១
សំឡេងរបស់សិវកយក្ស	២២៣
សុក្កាភិក្ខុនីសំដែងធម៌	២២៧

បឋមសុក្កាសូត្រទី ៩	២២៧
ទុតិយសុក្កាសូត្រទី ១០	២២៨
ការប្រគេនចីវរដល់ ចីរាភិក្ខុនី	២២៩
ចីរាសូត្រទី ១១	២២៩
អាឡវកសូត្រទី១២	២៣០
ពាក្យរបស់អាឡវកយក្ស	២៣១
ការព្យាករណ៍នូវប្រស្នា	២៣៣
ឧទ្ទាននៃយក្ខសំយុត្តនោះគឺ	២៣៥
សក្កសំយុត្ត	២៣៦
សុវីរសូត្រទី ១	២៣៦
ពាក្យព្រះឥន្ទ្រ	២៣៧
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	២៣៩
សុសិមសូត្រទី ២	២៣៩
ពាក្យសក្កទេវរាជ	២៤១
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	២៤៣
ធជគ្គសូត្រទី ៣	២៤៣
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	២៤៥
ការរឮកនូវគុណ មានពុទ្ធគុណជាដើម	២៤៧
វេបចិត្តសូត្រទី ៤	២៤៩
ខន្តិនិង សោរច្ចៈ	២៥១
សុភាសិត ជយសូត្រទី ៥	២៥៤
ភាសិតនៃវេបចិត្ត	២៥៥
ពាក្យពោលនៃបរិស័ទ	២៥៩

កុលាវកសូត្រទី ៦	២៦០
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់អសុរ	២៦១
នទុព្ភិយសូត្រទី ៧	២៦២
ព្រះឥន្ទ្រនិងវិរោចន អសុរិន្ទ ចូលគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២៦៣
វិរោចនអសុរិន្ទសូត្រទី ៨	២៦៣
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	២៦៥
អារញ្ញកសូត្រទី ៩	២៦៥
រឿងធ្លាប់មានមកហើយ	២៦៧
សមុទ្ទកសូត្រទី ១០	២៦៧
ពាក្យសម្បថរបស់ពួកឥសី	២៦៩
ឧទ្ទាននៃសុវីរវគ្គនោះគឺ	២៧១
ទេវវគ្គ	២៧២
បឋមទេវសូត្រទី ១	២៧២
វត្តបទ៧ប្រការ	២៧៣
ទុតិយទេវសូត្រទី ២	២៧៤
វត្តបទ៧ប្រការ	២៧៥
គាថាបទវគ្គ	២៧៦
តតិយទេវសូត្រទី ៣	២៧៧
វត្តបទ៧ប្រការ	២៧៩
ទឡិទ្ទសូត្រទី ៤	២៨០
រឿងព្រេង	២៨១
សក្កទេវានមិន្ទចូលគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២៨៣
រាមណេយ្យកសូត្រទី ៥	២៨៣

យជមានសូត្រទី ៦	២៨៤
ទានមានផលច្រើន	២៨៥
វន្ទនសូត្រទី ៧	២៨៦
រឿងព្រេង	២៨៧
បឋមសក្កនមស្សនសូត្រទី ៨	២៨៧
កិរិយានមស្ការ របស់សក្កៈ	២៨៩
ទុតិយសក្កនមស្សនសូត្រទី ៩	២៩០
ការនមស្ការចំពោះព្រះមានព្រះភាគ	២៩១
តតិយសក្កនមស្សនសូត្រទី ១០	២៩៣
ការនមស្ការចំពោះព្រះមានព្រះភាគ	២៩៥
ឧទ្ទាននៃទេវវគ្គនោះគឺ	២៩៦
សក្កបញ្ចកៈ	២៩៧
យត្វាសូត្រ ទី ១	២៩៧
ទព្វណ្ណិយសូត្រទី ២	២៩៨
ពួកទេវតាចូលគាល់សក្កទេវរាជ	២៩៩
មាយាសូត្រទី ៣	៣០១
អច្ចយសូត្រទី៤	៣០៣
អក្កោធសូត្រទី ៥	៣០៥
ឧទ្ទានក្នុងសក្កបញ្ចកៈនោះគឺ	៣០៦
ក្នុងសគាថវគ្គមានសំយុត្ត ១១គឺ	៣០៦

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 031)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ និទានវគ្គ

តតិយភាគ

៣១

(**ព.ស. ២៥០៦**)

មាតិកា	លេខទំព័រ
អភិសមយសំយុត្ត	១
ពុទ្ធវគ្គ	១
បដិច្ចសមុប្បាទ	៣
ជាតិ	៥
វិញ្ញាណ	៧
សម្មាបដិបទា	៩
ហេតុឲ្យកើតកងទុក្ខ	១០
កិរិយារលត់កងទុក្ខ	១៥
អាហារវគ្គ	
កិរិយារលត់កងទុក្ខ	២៥
ការសាកសួររកអាហារ	២៧
កិរិយាមិនដឹងច្បាស់នូវជរានិងមរណៈ ជាដើម	៣១
ការសាកសួររក សម្មាទិដ្ឋិ	៣៥
ការសាកសួររក ធម្មកថិក	៣៧
អចេលកស្សបចូលទៅរកព្រះមានព្រះភាគ	៣៩

ការសាកសួររក សេចក្តីទុក្ខ	៤១
ការព្យាករណ៍ នូវសេចក្តីទុក្ខ	៤៣
ការបាននូវឧបសម្បទា	៤៥
ការសាកសួររក សេចក្តីទុក្ខ	៤៧
ការព្យាករណ៍ នូវសេចក្តីទុក្ខ	៤៩
សេចក្តីផ្សេងគ្នា នៃ ពាល និង បណ្ឌិត	៥១
បដិច្ចសមុប្បាទ	៥៣
ភាពនៃធម៌ដែលព្រះអរិយៈបានឃើញច្បាស់	៥៧
ទសពលវគ្គ	៥៩
ភាពនៃសេចក្តី សុខ និង ទុក្ខ	៦១
ភាពនៃសេចក្តីព្យាយាម	៦៣
ខយញ្ញាណ	៦៥
ឧបមាដោយទឹកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទីទាប	៦៩
ពាក្យនៃបរិព្វាជក	៧១
ព្រះអានន្ទចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៧៣
ព្រះពុទ្ធដិកានៃព្រះមានព្រះភាគ	៧៥
ពាក្យនៃព្រះអានន្ទ	៧៩
ទ្រង់ពោលនូវបដិច្ចសមុប្បន្នទធម៌	៨១
កិរិយាធ្វើនូវ កាយ វចី មនោ សង្ខារ	៨៧
ព្រះឧបវាណៈ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៨៩
ទ្រង់ពោលនូវបដិច្ចសមុប្បន្នទធម៌	៩១
កិរិយា ដឹងច្បាស់នូវជរានិងមរណៈ ជាដើម	៩៣
កិរិយាមិនកំណត់ដឹងនូវជរានិងមរណៈ ជាដើម	៩៧

កិរិយាមិនដឹងច្បាស់នូវជរានិងមរណៈ ជាដើម	៩៩
កឡារខត្តិវគ្គ	១០១
កឡារខត្តិយវគ្គពោលអំពីបុគ្គលមានធម៌ពិចារណាហើយ	១០៣
កឡារខត្តិយភិក្ខុចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	១០៩
ទ្រង់សួរបញ្ជាក់ព្រះសារីបុត្ត	១១១
ភពមានឧបាទាន ជាហេតុជាដើម	១១៣
វេទនា មានផស្សៈ ជាហេតុ ជាដើម	១១៥
ទ្រង់ប្រទាន សាធុការៈ	១១៧
ព្រះសារីបុត្តហៅ ភិក្ខុទាំងឡាយ	១១៩
កឡារខត្តិយភិក្ខុ ក្រាបទូល ព្រះមានព្រះភាគ	១២១
ពោលអំពីញាណវត្ថុ	១២៣
ពោលអំពី ជរា និង មរណៈ	១២៥
ឈ្មោះអរិយសាវ័ក	១២៧
សេចក្តីដឹងក្នុងអតីតកាលជាដើម	១២៩
ពោលអំពីញាណវត្ថុ	១៣១
ការសោកស្ងួររក ជរានិង មរណៈ	១៣៣
ការសោកស្ងួរ រកភព ជាដើម	១៣៥
ការសោកស្ងួរ រកសង្ខារ ជាដើម	១៣៩
ការរលត់នៃ អវិជ្ជា	១៤១
ការកើតឡើងនៃកងទុក្ខ	១៤៣
ឧទ្ទាន	១៤៩
គហបតិវគ្គ	១៥០
ភ័យប្រាំប្រការ	១៥១

អង្គនៃសោតាបត្តិ	១៥៣
ការព្យាករណ៍ខ្លួន	១៥៥
ការលត់នៃទុក្ខ	១៥៩
ហេតុនាំឲ្យកើតសង្ខារលោក	១៦០
ហេតុនាំឲ្យកើត កងទុក្ខ	១៦៣
ធម្មបរិយាយជាខាងដើមនៃ ព្រហ្មចរិយៈ	១៦៥
ជាណុស្សោណិព្រាហ្មណ៍ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	១៦៧
ហេតុនាំឲ្យកើត កងទុក្ខ	១៦៩
ហេតុនាំឲ្យកើតសង្ខារលោក	១៧១
ភាពនៃព្រះអរិយសាវ័កបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ	១៧៥
ការពិចារណារកកិរិយាអស់ទៅនៃសេចក្តីទុក្ខ	១៧៩
ការលះបង់ អវិជ្ជា	១៨១
ការសាកសួរ រកការតាក់តែង បុញ្ញាភិសង្ខារ ជាដើម	១៨៣
ការកើតឡើងនៃកងទុក្ខ	១៨៥
ឧបមាដោយគំនរភ្លើង	១៨៧
ការរលត់ទៅនៃកងទុក្ខ	១៨៩
ឧបមាដោយប្រទីបប្រេង	១៩១
ឧបមាដោយ ឈើធំ	១៩៣
ឧបមាដោយ ឈើខ្ចី	១៩៧
ហេតុនាំឲ្យកើតកងទុក្ខ	១៩៩
ជម្រៅរបស់បដិច្ចសមុប្បាទ	២០១
ឧបមាដោយ ឈើធំ	២០៣
ឧទ្ទាន	២០៥

ភាពនៃ មហាភូតទាំង បួន	២០៧
សេចក្តីនឿយណាយក្នុងកាយ	២០៩
ពោលអំពី ការកំណត់ទុកក្នុងចិត្ត នូវបដិច្ចសមុប្បាទធម៌	២១០
ការកើតឡើងនៃសុខវេទនាជាដើម	២១៣
ពោលអំពី កវឡឹការាហារ	២១៥
ពោលអំពី ផស្សាហារ	២១៧
ពោលអំពី វិញ្ញាណាហារ	២១៩
អាហារ បួនយ៉ាង	២២១
ឧបមាដោយដាង ជ្រលក់ ឬ ដាងគំនូរ	២២៣
គវឡឹការាហារ	២២៥
ឧបមាដោយផ្ទះ មានកំពូល ឬ សាលា	២២៧
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ព្រះមានព្រះភាគ	២២៩
ការលត់នៃកងទុក្ខ	២៣១
ឧបមាដោយផ្លូវផ្ទាចាស់	២៣៣
និយាយអំពីការពិចារណាបច្ច័យខាងក្នុង	២៣៥
ការញ៉ាំងតណ្ហាជាដើមឲ្យចម្រើន	២៤១
ឧបមាដោយផ្តិលពេញដោយសុរា	២៤៣
ការលះតណ្ហាជាដើម	២៤៥
ឧបមាដោយផ្តិលពេញដោយសុរា	២៤៧
ព្រះមហាកោដ្ឋិតចូលទៅរកព្រះសារីបុត្ត	២៤៩
ការសួររកជាតិជាដើម	២៥១
ឧបមាដោយបាច់បបុះ	២៥៣
ព្រះមុសិលត្ថេរ ជាដើម	២៥៥
ការសួររកជរា និង មរណៈជាដើម	២៥៧

ការសួររកជាតិជាដើម	២៦១
ឧបមាដោយបុរសដែលក្តៅក្រហាយ	២៦៣
ឧបមាដោយមហាសមុទ្រ	២៦៥
សុសិមបរិព្វាជកចូលទៅរកព្រះអានន្ទ	២៦៧
ពាក្យសួររបស់ សុសិមភិក្ខុ	២៦៩
ការសួររកចេតោបរិយញ្ញាណ	២៧១
ការសួររក ទិព្វចក្ខុញ្ញាណ	២៧៣
សុសិមភិក្ខុចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២៧៥
ការសួររករូបមិនទៀងជាដើម	២៧៧
ការនឿយណាយក្នុងរូបជាដើម	២៧៩
ការសួររកឥទ្ធិវិធី	២៨១
ការសួររកទិព្វចក្ខុ	២៨៣
សេចក្តីឧបមាដោយការចាប់ចោរ	២៨៥
ឧទ្ទាន	២៨៧
សមណព្រាហ្មណវគ្គ	២៨៨
សេចក្តីមិនដឹងនូវ ជរា និង មរណៈ ជាដើម	២៨៩
អន្តរបេយ្យាលៈ	២៩១
កិរិយាធ្វើនូវការសិក្សាជាដើម	២៩៣
អភិសមយវគ្គ	២៩៥
ឧបមាដោយស្រះបោក្ខរណី	២៩៧
ឧបមាដោយស្ទឹងធំ	២៩៩
ភាពនៃការបានធម្មចក្ខុមានប្រយោជន៍ច្រើន	៣០១
ឧបមាដោយស្តេចភ្នំសិនេរុ	៣០៧

ឧទ្ទាន	៣០៩

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 032) សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ និទានវគ្គ ចតុត្ថភាគ **៣២** (**ព.ស. ២៥០៦**) (*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្ងល់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*	

មាតិកា	*លេខទំព័រ*
ធាតុសំយុត្ត	១
នានត្តវគ្គ	១
និទានវគ្គ	២
ធាតុមានសភាពផ្សេងៗ	៣
ធាតុមានសភាពផ្សេងគ្នា	១១
ឧទ្ទាននៃនានត្តវគ្គនោះគឺ	១៩
សត្តធាតុវគ្គ	២០
អាភាធាតុជាដើម	២១
ការកើតឡើងនៃកាមវិតក្ក:ជាដើម	២៣
ការកើតឡើងនៃ នេក្ខម្មវិតក្ក:ជាដើម	២៥

ឧបមាដោយគប់ស្មៅ	២៧
អវិជ្ជាធាតុ	២៩
ការត្រូវគ្នាដោយធាតុ	៣១
ទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយ	៣៣
ពួកជនមានអធ្យាស្រ័យថោកទាបជាដើម	៣៥
ពួកជនមានអធ្យាស្រ័យល្អ ជាដើម	៣៧
ពួកជនមិនមានសទ្ធា ជាដើម	៣៩
ការត្រូវគ្នានៃជនមិនមានសទ្ធាជាដើម	៤១
ការត្រូវគ្នានៃជនមិនខ្មាសបាប ជាដើម	៤៧
ការត្រូវគ្នានៃជនមិនខ្លាចបាប ជាដើម	៤៩
ការត្រូវគ្នានៃជនខ្ជិលជាដើម	៥១
ឧទ្ទាននៃសត្តវគ្គនោះគឺ	៥២
ទសកម្មបថវគ្គ	៥៣
ការត្រូវគ្នានៃសត្វអ្នកសម្លាប់សត្វ ជាដើម	៥៥
ការត្រូវគ្នានៃសត្វមានទិដ្ឋិខុស ជាដើម	៥៩
ឧទ្ទាននៃសូត្រទាំង ៧ គឺ	៦១
ចតុធាតុវគ្គ	៦២
ការត្រិះរិះរបស់ព្រះពោធិសត្វ	៦៣
អានិសង្សនៃបឋវីធាតុ ជាដើម	៦៥
កិរិយាមិនដឹងច្បាស់នូវធាតុទាំង បួន ជាដើម	៦៩
ភាពនៃសេចក្តីសុខនៃ បឋវីធាតុ	៧១
កិរិយារលត់នៃ បឋវីធាតុ	៧៣
ការមិនដឹងច្បាស់នូវធាតុ បួន	៧៥

ការដឹងច្បាស់ បបវីធាតុ ជាដើម	៧៧
ឧទ្ទាននៃចតុទ្ធាតុវគ្គនោះគឺ	៧៨
អនមតគ្គសំយុត្ត	៧៩
តិណកដ្ឋវគ្គ	៧៩
ភាពនៃទឹកភ្នែកច្រើនជាង	៨១
ការសួររកកប្ប	៨៥
ឧបមាដោយគ្រាប់ស្ពៃ	៨៧
កប្បមានចំនួនច្រើនណាស់	៨៩
ការដល់នូវសរណៈ	៩១
និគមវេទនៈ	៩៣
ឧទ្ទាននៃតិណកដ្ឋវគ្គនោះគឺ	៩៥
ទុគ្គតវគ្គ	៩៦
ពួកបាវេយ្យកភក្ខុចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	៩៧
ទ្រង់ប្រទាននូវសាធុការ	៩៩
ភាពនៃបុគ្គលមិនធ្លាប់កើតជាបិតា	១០១
ទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយ	១០៣
ការនិយាយអំពីរឿងព្រេង	១០៥
ឈ្មោះភ្នំវេបុល្ល	១០៧
ឧទ្ទាននៃទុគ្គតវគ្គនោះគឺ	១១០
កស្សបសំយុត្ត	១១១
ភាពនៃបុគ្គលអ្នកសន្តោស	១១៣
ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមិនមានសេចក្តីព្យាយាមដុតកំដៅកិលេស	១១៥
ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមិនមានសេចក្តី ខ្លាចបាប	១១៧

ភាពនៃបុគ្គល មានសេចក្តី ខ្លាចបាប	១១៩
ភាពនៃភិក្ខុអ្នកចូលទៅកាន់ត្រកូល	១២១
ព្រះមហាកស្សបចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	១២៩
ការឃើញអំណាចប្រយោជន៍	១៣១
ព្រះមហាកស្សបចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	១៣៣
បុច្ឆារបស់ព្រះមានព្រះភាគ	១៣៥
ការទ្រង់ទទួលអត់ទោស	១៣៧
ភាពនៃសេចក្តីសាបសូន្យ	១៣៩
ភាពនៃសេចក្តី ចម្រើន	១៤៣
សេចក្តីសរសើរគុណ នៃការនៅក្នុងព្រៃជាដើម	១៤៥
សេចក្តី មិនសរសើរគុណ នៃការនៅក្នុងព្រៃជាដើម	១៤៧
បឋមជ្ឈាន	១៤៩
អាកាសានញ្ចាយតនជ្ឈាន	១៥១
ឥទ្ធិវិធៈ	១៥៣
បុព្វេនិវាសៈ	១៥៥
ទិព្វចក្ខុ	១៥៧
ពួកភិក្ខុនីចូលទៅរកព្រះមហាកស្សប	១៥៩
ឧបមាដោយឈ្មួញម្ជុល	១៦១
ការសួរបញ្ជាក់របស់ព្រះមហាកស្សប	១៦៣
ប្រយោជន៍នៃការបញ្ញត្តិតិកភោជន	១៦៥
សេចក្តីមិនពេញចិត្តរបស់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី	១៦៧
វាចារបស់ ព្រះមហាកស្សប	១៦៩
ការសោកសួររបស់ព្រះសារីបុត្ត	១៧៥
សេចក្តីមិនសាបសូន្យនៃព្រះសទ្ធម្ម	១៧៩

ឧទ្ទាននៃកស្សបសំយុត្តនោះគឺ	១៨០
លាភសក្ការសំយុត្ត	១៨១
សុទ្ធកវគ្គ	១៨១
លាភសក្ការៈ និងសេចក្ដីសរសើរជារបស់អាក្រក់	១៨៣
អធិប្បាយអំពីពាក្យថា ព្រាន ជាដើម	១៨៥
ឧបមាដោយសត្វកំពោធ	១៨៧
លាភសក្ការៈ និងសេចក្ដីសរសើរជារបស់អាក្រក់	១៨៩
ភាពនៃបុគ្គលត្រូវ សក្ការៈគ្របសង្កត់	១៩៣
ឧទ្ទាននៃសុទ្ធកវគ្គ នោះគឺ	១៩៥
បាតិវគ្គ	១៩៦
ភាពនៃបុគ្គលត្រូវ លាភសក្ការៈ និងសេចក្ដីសរសើរ គ្របសង្កត់	១៩៧
ឧទ្ទាននៃបាតុវគ្គនោះគឺ	១៩៨
មាតុគ្គាមវគ្គ	១៩៩
ភាពនៃសាវ័កជាខ្នាត	២០១
ការមិនដឹងអានិសង្ឃជាដើមនៃលាភសក្ការៈ និងសេចក្ដីសរសើរ	២០៣
លាភសក្ការៈ និងសេចក្ដីសរសើរជារបស់អាក្រក់	២០៥
ការសាកសួររបស់ព្រះអានន្ទ	២០៧
ឧទ្ទាននៃមាតុគ្គាមវគ្គនោះគឺ	២០៩
ភេទវគ្គ	២១០
ភាពនៃលាភសក្ការៈ និងសេចក្ដីសរសើរជារបស់អាក្រក់	២១១
ឧបមាដោយមេសេះ អស្សតរ	២១៣
ឧបមាដោយ ផ្លែកាច	២១៥
លាភសក្ការៈ និងសេចក្ដីសរសើរជារបស់អាក្រក់	២១៧

ឧទ្ទាននៃភេទវគ្គនោះគឺ	២១៩
រាហុលសំយុត្ត	២២០
អប្បមាទវគ្គ	២២០
ភាពមិនទៀងជាដើមនៃអាយតនៈ ទាំង៦	២២១
សេចក្តីនឿយណាយចំពោះចក្ខុវិញ្ញាណជាដើម	២២៣
សេចក្តីនឿយណាយចំពោះ ចក្ខុសម្ផស្ស ជាវេទនាជាដើម	២២៥
សេចក្តីនឿយណាយចំពោះ រូបតណ្ហា	២២៧
សេចក្តីនឿយណាយចំពោះ រូប ជាដើម	២២៩
ឧទ្ទាននៃ អប្បមាទវគ្គនោះគឺ	២៣០
អនុសយវគ្គ	២៣១
សេចក្តីមិនទៀងជាដើមនៃអាយតនៈទាំង៦	២៣៣
កាសួររកចិត្ត	២៣៥
ឧទ្ទាននៃ អនុសយវគ្គនោះគឺ	២៣៨
លក្ខណសំយុត្ត	២៣៩
អដ្ឋិសង្ខលិកវគ្គ	២៣៩
វិបាកនៃអ្នកសម្លាប់គោ	២៤១
វិបាកនៃអ្នកសម្លាប់ជ្រូក	២៤៣
វិបាកនៃអ្នក ញុះញង់គេ	២៤៥
ឧទ្ទាននៃ អដ្ឋិសង្ខលិកវគ្គ នោះគឺ	២៤៧
បារទារិកវគ្គ	២៤៨
វិបាកនៃស្រីមេមត់	២៤៩
វិបាករបស់សាមណេរលាមក	២៥១
ឧទ្ទាននៃ បារទារិកវគ្គ នោះគឺ	២៥៤

ឱបម្មសំយុត្ត	២៥៥
ឧបមាដោយចោលចូចទ្រព្យដោយ ផ្ទាំង	២៥៧
ឧបមាដោយ លំពែង	២៥៩
ឧបមាដោយ ខ្នាន់ធ្នូ	២៦១
ឧបមាដោយ សំភោរ	២៦៣
ឧបមាដោយ ពួកស្តេចលិច្ឆវី	២៦៥
ឧបមាដោយ ដំរី	២៦៧
ការមិនបានសង្រួមឥន្ទ្រិយ	២៧១
កតញ្ញូ កតវេទិតា	២៧៣
ឧទ្ទាននៃ ឱបម្មសំយុត្ត នោះគឺ	២៧៤
ភិក្ខុសំយុត្ត	២៧៥
បរិវិតក្ករបស់ព្រះសារីបុត្ត	២៧៧
ព្រះសារីបុត្តចូលទៅរកព្រះមហាមោគ្គល្លាន	២៧៩
ការសួររកភិក្ខុមានព្យាយាមប្រារព្ធ	២៨១
ភិក្ខុមិនមាមសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ	២៨៣
ទ្រង់ហៅពួកភិក្ខុ	២៨៥
ការញ៉ាំងពួកភិក្ខុឲ្យឃើញច្បាស់ដោយធម្មិកថា	២៨៩
ព្រះអានន្ទចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ	២៩១
ទ្រង់ប្រទានដល់ព្រះតិស្ស:	២៩៣
ភិក្ខុបាននាមជាថេរ:	២៩៥
និគមគាថា	២៩៩
និទានវគ្គ	៣០២
ឧទ្ទាននៃភិក្ខុសំយុត្ត នោះគឺ	៣០២

ឧទ្ទាននៃ សំយុត្ត នោះគឺ	៣០២

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 033)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ ខន្ធវារវគ្គ

បញ្ចមភាគ

៣៣

(ព.ស. ២៥០៦)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	*លេខទំព័រ*
ខន្ធសំយុត្ត	១
មូលបណ្ណាសកៈ នកុលបិតវគ្គ	១
រឿងនកុលបិតា គហបតី	១
រឿងទេវទហនិគម	១១
រឿង ហលិទ្ទិកានិ គហបតី ២ លើក	២០
រឿង សមាធិ	៣២
រឿង កាយវិវេក (សេចក្តីស្ងាត់ កាយ)	៣៧
រឿង សេចក្តីតក់ស្លុតព្រោះសេចក្តីប្រកាន់ ២ លើក	៣៧
រឿង ខន្ធ ជា អតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន	៤៥
ឧទ្ទាននៃនកុលបិតវគ្គនោះគឺ	៤៨

អនិច្ចវគ្គ	
ខន្ធមិនទៀង	៤៩
ជាទុក្ខ	៥០
ជាអនត្តា	៥០
ខន្ធមិនទៀងដទៃទៀត ៣	៥២
ខន្ធ ៣	
ទ្រង់ត្រាស់ដោយហេតុផង	៥៣
ឧទ្ទានក្នុងអនិច្ចវគ្គនោះគឺ	៥៦
ភារវគ្គ	៥៧
និយាយអំពីរបស់ធ្ងន់	៥៧
ការកំណត់ដឹង	៥៩
ភិក្ខុកាលដឹង	៦១
លះនង់ឆន្ទរាគ	៦១
អំពីអានិសង្ស ៣ លើក	៦២
សេចក្ដីត្រេកអរ	៧១
អំពីការកើត	៧២
ឫសគល់នៃទុក្ខ	៧៣
របស់បែកធ្លាយ	៧៣
ឧទ្ទានក្នុងភារវគ្គនោះគឺ	៧៤
នតុម្ហាកវគ្គ	៧៥
ទ្រង់សម្ដែងអំពីធម៌ដែលថា មិនមែនជារបស់អ្នកទាំងឡាយទេ មាន ពីរលើក	៧៥
អំពី អញ្ញតរភិក្ខុចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ សូមព្រះអង្គសំដែង	៧៨

ធម៌ដោយសង្ខេបមានពីរលើក	
អំពីព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់សួរធម៌ ចំពោះ អានន្ទ មានពីរលើក	៨៤
អំពីព្រះមានព្រះភាគ សំដែងអនុធម៌ ប្រមាណ ពីរៗ មានពីរលើក	៩១
ឧទ្ទានក្នុងនតុម្ហាកវគ្គនោះគឺ	៩៥
អត្តទីបវគ្គ	៩៦
និយាយអំពី ការយកខ្លួនជាទីពឹង	៩៦
អំពី បដិបទា	១០០
អំពីសេចក្តីមិនទៀងមានពីរលើក	១០២
អំពីការពិចារណាឃើញ	១០៥
អំពីខន្ធ	១០៨
អំពី សោណគហបតិបុត្ត មានពីរលើក	១១០
អំពីការអស់ទៅនៃសេចក្តីរីករាយមានពីរលើក	១១៧
ឧទ្ទាននៃអត្តទីបវគ្គនោះគឺ	១២១
ឧទ្ទាននៃមូលបណ្ណាសកវគ្គ នោះគឺ	
ឧបាយវគ្គ	១២២
និយាយអំពី ឧបាយ	១២២
ពូជ	១២៤
ឧបាទាន	១៣៣
បរិវដ្ដ:	
ហេតុ ៧ ប្រការ	១៤២
ព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ	១៥២
បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ	
មហាលិលិច្ឆវិរាជ	១៦០

រូបដែលភ្លើងឆេះរុងរឿង	១៦៦
សភាវៈ ៣ យ៉ាង មានគន្ធពាក្យជាដើម	១៦៦
ឧទ្ទាននៃឧបាយវគ្គនោះគឺ	១៧២
អរហន្តវគ្គ	១៧៣
និយាយអំពីភិក្ខុប្រកាន់	១៧៣
ភិក្ខុសំគាល់	
ភិក្ខុត្រេកអរ	
ខន្ធមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា មិនគួរជារបស់ខ្លួន	១៨១
តាំងនៅដោយអាការៈ ដែលបុគ្គលត្រេកអរ	១៨៦
ព្រះពុទ្ធ: ១	១៨៧
ព្រះ សុពុទ្ធ: ១	១៨៩
ឧទ្ទានក្នុងអរហន្តវគ្គនោះគឺ	១៩០
ខជ្ជនីយវគ្គ	១៩១
និយាយអំពីអានិសង្ស១	១៩១
អំពីការកើតនៃរូប មានពីរលើក	១៩១
អំពីការយល់ឃើញរបស់ព្រះអរហន្ត	
និង សមណព្រាហ្មណ៍ ដទៃទៀតមានពីរលើក	១៩៤
អំពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ប្រៀបដូចស្តេចសីហៈ១	១៩៧
អំពីការទំពាស៊ីដោយសាររូបជាដើម ១	២០៤
អំពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ស្តេចទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងក្រុងកបិលព័ស្តុ ១	២១១
អំពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់គង់ក្នុងនគរ បាលិលេយ្យ ១	២២០
អំពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់គង់ក្នុង ទីវាលនារាត្រីពេញបូណ៌មី ១	២៣១
ឧទ្ទានក្នុងខជ្ជនីយវគ្គនោះគឺ	២៤១

ថេរវគ្គ	២៤២
និយាយអំពីព្រះអានន្ទ	២៤២
ព្រះតិស្ស:	២៤៧
ព្រះយមក:	២៥១
ព្រះអនុរាធ	២៦៥
ព្រះវក្កលិ	២៧២
ព្រះអស្សជិ	២៨៥
ព្រះខេមក:	២៩១
ព្រះឆន្ន:	៣០៣
ព្រះរាហុលពីររឿង	៣១០
ឧទ្ទានក្នុងថេរវគ្គនោះគឺ	៣១៣
បុប្ផវគ្គ	៣១៤
និយាយអំពីស្ទឹង១	៣១៤
ផ្កាជលជាតិ ១	
ពពុះទឹក ១	៣២០
អាចម៍គោ ១	៣២៩
ចុងព្រះនខា ១	៣៣៥
សមុទ្រ ១	
ដង់ដោយ សម្រាប់ចង់ឆ្កែពីរលើក	៣៤០
ទូក ១	
សញ្ញា ១	៣៥២
ឧទ្ទាននៃបុប្ផវគ្គនោះគឺ	៣៥៧
ឧទ្ទាននៃវគ្គរបស់មជ្ឈិមបណ្ណាសក:នោះគឺ	៣៥៧

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 034) សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ ខន្ធវារវគ្គ ឆដ្ឋភាគ **៣៤** (**ព.ស. ២៥០៦**) (*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*	
មាតិកា	*លេខទំព័រ*

ខន្ធសំយុត្ត	១
អន្តវគ្គ	១ ដល់ ១២
ឧទ្ទាននៃអន្តវគ្គទី១ នោះគឺ ៖	
និយាយអំពីអន្តៈ គឺ ចំណែក ១ ទុក្ខ១ សក្កាយ ១	
ធម៌ដែលបុគ្គលគប្បីកំណត់ដឹង១	
ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ មាន ២ លើក	
សោតាបន្នបុគ្គល១	
ព្រះ អរហន្ត ១	
បុគ្គលលះបង់នូវសេចក្តីពិញចិត្ត ២ លើក	
ធម្មកថិកវគ្គ	១៣ ដល់ ៣១
ឧទ្ទាននៃធម្មកថិកវគ្គនោះគឺ ៖	
ពោលអំពី អវិជ្ជា ១	
វិជ្ជា ១	
ធម្មកថិក ២ លើក	
ចំណង ១	
បុគ្គល រួចចាកទុក្ខ ២ លើក	
សញ្ញោជនៈ ១	
ឧបាទាន១	
សីល១	
ភិក្ខុមានការចេះដឹង ១	
ភិក្ខុឈ្មោះ កប្បៈ ២ លើក	
អវិជ្ជាវគ្គ	៣២ ដល់ ៤៦

ឧទ្ទានក្នុងអវិជ្ជាវគ្គនោះគឺ ៖	
ពោលអំពី ការកើតឡើងជាធម្មតា ៣ លើក	
អំពី អានិសង្សដទៃទៀត ២ លើក	
អំពី ការកើតឡើង ២ លើក	
អំពី ព្រះកោដ្ឋិក ដទៃទៀត ៣ លើក	
កុក្កុឡវគ្គ	៤៧ ដល់ ៥៤
ឧទ្ទាននៃកុក្កុឡវគ្គនោះគឺ ៖	
ពោលអំពី បញ្ចក្ខន្ធក្តៅ ១	
អំពី បញ្ចក្ខន្ធ មិនទៀង ៣ លើក	
បញ្ចក្ខន្ធ ប្រកបដោយទុក្ខដទៃទៀត ៣ លើក	
បញ្ចក្ខន្ធ ប្រកបដោយ អនត្តា ៣ លើក	
កុលបុត្តរួចចាកទុក្ខ ២ លើក	
ទិដ្ឋិវគ្គ	៥៥ ដល់ ៧០
ឧទ្ទាននៃទិដ្ឋិវគ្គនោះគឺ ៖	
ពោលអំពី ទុក្ខ និង សុខ ប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង ១	
អំពី សេចក្តីប្រកាន់ថា នុះ របស់អញ ១	
នុះ ជាខ្លួន អញ ១	
អំពី សេចក្តីប្រកាន់ថា (បរិក្ខារ) មិនគប្បីមានដល់អញ ១	
អំពី មិច្ឆាទិដ្ឋិ ១	
សក្កាយទិដ្ឋិ ១	
អត្តានុទិដ្ឋិ ១	
អំពីសេចក្តីប្រកាន់មាន ២ លើក (នេះ)	
បញ្ចប់ដោយរឿងព្រះ អានន្ទ ១	

ចប់ តិបញ្ញាសកៈ ក្នុង និបាត នៃ ខន្ធវគ្គ	
ចប់ ខន្ធ សំយុត្ត ។	
រាធសំយុត្ត	៧១
មារវគ្គ	៧១ ដល់ ៨៥
ឧទ្ទានក្នុងមារវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី សេចក្តីស្លាប់ ១	
សត្វ ១	
ភវនេត្តិ ១	
ធម៌ដែលបុគ្គលគួរកំណត់ដឹង ១	
ពួក សមណៈ ២លើក	
សោតាបន្នបុគ្គល ១	
ព្រះ អរហន្ត ១	
សេចក្តី ពេញចិត្ត និងសេចក្តីត្រេកអរ ២លើក	
មារធម្មវគ្គ	៨៦ ដល់ ៩៣
ឧទ្ទានក្នុងមារធម្មវគ្គនោះគឺ ៖	
សំដែងអំពី មារ ១	
មារធម៌ ១	
អនិច្ចៈ ២ លើក	
ទុក្ខ ២ លើក	
អនត្តា ២ លើក	
ខយធម៌ ១	
វយធម៌ ១	

សមុទយធម៌ ១	
និរោធធម៌ ១	
អាយាចនវគ្គ	៩៦ ដល់ ៩៧
ឧទ្ទានក្នុងអាយាចនវគ្គនោះគឺ ៖	
សំដែងអំពីមារ ១	
មារធម៌ ១	
អនិច្ចៈ ២លើក	
ទុក្ខ ២លើក	
អនត្តា ២ លើក	
ខយធម៌ ១	
វយធម៌ ១	
សមុទយធម៌ ១	
និរោធធម៌ ១	
ឧបនិសិន្នវគ្គ	៩៨ ដល់ ១០១
ឧទ្ទានក្នុងឧបនិសិន្នវគ្គនោះគឺ ៖	
សម្ដែងអំពី មារ ១ មារធម៌១ អនិច្ចៈ២ លើក ទុក្ខ ២ លើក អនត្តា ២ លើក ខយធម៌១ វយធម៌១ សមុទយធម៌១ និរោធធម៌១ ត្រូវជា ១២ ។	
ទិដ្ឋិសំយុត្ត	១០២
សោតាបត្តិវគ្គ	១០២ដល់ ១៣៦
ចប់សោតាបត្តិវគ្គ ទី ១	
ចប់វេយ្យាករណ៍ ១៨	

ទិដ្ឋិសំយុត្ត បេយ្យាលៈ ទី ២	១៣៧ ដល់ ១៥៦
ចប់ទិដ្ឋិសំយុត្ត	១៥៦
ឱក្កន្តសំយុត្ត	១៥៧ ដល់ ១៦៥
ឧទ្ទាននៃឱក្កន្តសំយុត្តនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពី ចក្ខុ១	
រូប ១	
វិញ្ញាណ ១	
ផស្សៈ១	
វេទនា ១	
សញ្ញា១	
ចេតនា ១	
តណ្ហា ១	
ធាតុ១	
ខន្ធ១	
ឧប្បាទសំយុត្ត	១៦៦ ដល់ ១៧៤
ឧទ្ទាននៃឧប្បាទ សំយុត្តនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពី ចក្ខុ១ រូប ១ វិញ្ញាណ១ ផស្សៈ១ វេទនា ១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ តណ្ហា១ ធាតុ១ ខន្ធ១ ត្រូវ ជា ១០ៗ	
កិលេសសំយុត្ត	១៧៤ ដល់ ១៨០
ឧទ្ទាននៃកិលេសសំយុត្តនេះ គឺ ៖	
និយាយអំពី ចក្ខុ១ រូប ១ វិញ្ញាណ១ ផស្សៈ១ វេទនា១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ តណ្ហា១ ធាតុ១ ខន្ធ១ ត្រូវ ជា ១០ៗ	

សារីបុត្ត សំយុត្ត	១៨១ ដល់ ១៩២
ឧទ្ទាននៃសារីបុត្តសំយុត្តនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពីបឋមជ្ឈានប្រកបដោយវិវេក ១	
ទុតិយជ្ឈាន មិនមាន វិតក្កៈ ១	
តតិយជ្ឈានប្រាសចាក បីតិ ១	
ចតុត្ថជ្ឈាន ប្រកបដោយ ឧបេក្ខា ១	
អាកាសានញ្ចាយតនជ្ឈាន ១	
វិញ្ញាណញ្ចាយតនជ្ឈាន១	
អាកិញ្ចញ្ញាយតនជ្ឈាន ១	
នេវសញ្ញា នាសញ្ញា យតនជ្ឈាន ១	
សញ្ញាវេទយិតនិរោធ ជាគម្រប់ ៩	
គម្រប់ ១០ និង រឿង សុចិមុខីបរិព្វាជិកា ។	
នាគសំយុត្ត	១៩៣ ដល់ ២០៣
ឧទ្ទានក្នុងនាគសំយុត្តនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពីកំណើតនាគសុទ្ធ ១	
កំណើតនាគប្រសើរជាងគ្នាជាលំដាប់ ១	
នាគរក្សាឧបោសថ មាន ៤ លើក	
បុគ្គលនោះបានឮ កំណើតនាគ មាន ៤ លើក	
ឧបការទានមាន៤លើក ដែលទ្រង់ប្រកាសល្អហើយ ដោយរឿងនាគ។	
សុបណ្ណសំយុត្ត	២០៤ ដល់ ២០៩
ឧទ្ទានក្នុងសុបណ្ណសំយុត្តនោះ គឺ ៖	

និយាយអំពី កំណើតគ្រុឌសុទ្ធ ១	
គ្រុឌធាបនាគ បាន ១	
បុគ្គលធ្វើអំពើទាំងពីរ មាន ៤ លើក	
ឧបការទានមាន៤លើក ដែលទ្រង់ប្រកាសហើយ ដោយរឿងគ្រុឌ ។	
គន្ធព្វកាយសំយុត្ត	២១០ ដល់ ២១៩
ឧទ្ទាននៃគន្ធព្វកាយសំយុត្តនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពី គន្ធព្វកាយិកទេវតាសុទ្ធ ១	
សុចរិត ១	
អ្នកឲ្យទាន ១០ ពួកដទៃទៀត	
និង ឧបការទាន ១០ ដែលឲ្យកើតជា គន្ធព្វកាយិកទេវតា ដែលទ្រង់ប្រកាសហើយ ដោយ ប្រពៃ ។	
វលាហកសំយុត្ត	២២០ ដល់ ២២៧
ឧទ្ទានក្នុងវលាហកសំយុត្តនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពីការសំដែង នូវទេវតាជាពួក វលាហកៈ ១	
បុគ្គល ៥ ពួកប្រព្រឹត្តសុចរិត១	
ឧបការទាន ៥ លើក	
សីតវលាហកៈ ១	
ឧណ្ហវលាហកៈ ១	
អព្ភវលាហកៈ ១	
វាត វលាហកៈ ១	
វស្សវលាហកៈ ១	
វច្ឆគោត្តសំយុត្ត	២២៨ ដល់ ២៤០

នេះជាឧទ្ទាននៃវច្ឆគោត្តសំយុត្ត គឺ ៖	
និយាយអំពី ការមិនដឹង ១	
ការមិនឃើញ ១	
ការមិនត្រាស់ដឹង១	
ការមិនត្រាស់ដឹងតាម១	
ការមិនចាក់ធ្លុះចំពោះ ១	
ការមិនកំណត់១	
ការមិនចូលទៅកំណត់១	
ការមិនសំឡឹងលៃលក ១	
ការមិនពិចារណា ១	
ការមិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១	
សមាធិសំយុត្ត	២៤១ ដល់ ២៦៦
ឧទ្ទានក្នុងសមាធិសំយុត្តនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពី សមាធិ ១	
ការចូល សមាធិ ១	
ការតំកល់នូវសមាធិ ១	
ការចេញចាកសមាធិ ១	
ការធ្វើចិត្តឲ្យរីករាយ ស្រួលក្នុងសមាធិ ១	
អារម្មណ៍ក្នុងសមាធិ ១	
គោចរក្នុងសមាធិ ១	
ការកសាងសមាធិ ១	
ធ្វើដោយគោរពក្នុងសមាធិ ១	
ធ្វើឲ្យរឿយៗក្នុងសមាធិ១	

ទាំងធ្វើឲ្យសប្បាយក្នុងសមាធិ ១ ។	

***************************** ចប់ ភាគ ៣៤ *****************************

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 035) សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ សឡាយតនវគ្គ សត្តមភាគ **៣៥** (**ព.ស. ២៥០៦**) (*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*	
មាតិកា	**លេខទំព័រ**

បឋមបណ្ណាសកៈ	១
អនិច្ចវគ្គ	១ដល់ ១២
ឧទ្ទាននៃអនិច្ចវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពី(អាយតនៈ) មិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ទាំងខាងក្នុង និង ខាងក្រៅ ៣ លើក	
-និយាយអំពី(អាយតនៈ) ទាំងនោះ ទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅ (ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន) ដែលលោកពោល ៣លើកទៀត ដោយអំណាច អនិច្ចាទិលក្ខណៈ ។	
យមកវគ្គ	១៣ ដល់ ៣២
ឧទ្ទាននៃយមកវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពី ការត្រាស់ដឹងពីរលើក	
- អំពី អានិសង្ស ពីរលើកដទៃទៀត	
- អំពីចិត្ត មិនបានប្រព្រឹត្តកន្លង ដែនកិលេស និង វដ្តៈពីរលើក	
-អំពី ការត្រេកអរ ពីរលើក ដទៃទៀត	
-អំពី ការកើតឡើងពីរលើក	
ហេតុនោះទើបហៅថាវគ្គ ។	
សព្វវគ្គ	៣៣ ដល់ ៥៨
ឧទ្ទាននៃសព្វវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីវត្ថុទាំងពួង ១	
- អំពីការលះបង់ពីរលើក	
- អំពីកំណត់ដឹង មានពីរលើកដទៃទៀត	
- អំពីរបស់ក្តៅ ១	

- អំពីរបស់ខ្វាក់ ១	
- អំពីបដិបទា ដ៏សមគួរ ១	
- អំពីបដិបទា ជាទីសប្បាយ មានពីរលើក	
ហេតុនោះទើបហៅថាវគ្គ ។	
ជាតិធម្មវគ្គ	៥៩ ដល់ ៦២
ឧទ្ទាននៃជាតិធម្មវគ្គនោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីធម្ម១០យ៉ាងនោះគឺ ជាតិ១ព្យាធិ ១ មរណៈ ១ សោក១ សង្កិលេស១ ខយធម៌ ១ វយធម៌ ១ សមុទយធម៌១ និរោធធម៌ ១ ។	
អនិច្ចវគ្គ	៦៣ ដល់ ៦៦
ឧទ្ទាននៃអនិច្ចវគ្គនោះគឺ ៖	
-និយាយអំពី របស់ មិនទៀង ១	
- ជាទុក្ខ១	
-មិនមែនរបស់ខ្លួន ១	
- ដឹងឲ្យជាក់១	
-ត្រូវកំណត់ដឹង ១	
-ត្រូវតែលះបង់១	
-ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់១	
-ត្រូវកំណត់ដឹងដោយប្រាជ្ញាដ៏ក្រៃលែង១	
-ជាគ្រឿងបៀតបៀន១	
-ជាគ្រឿងអន្តរាយ១	
ហេតុនោះទើបចាត់ជា ១ វគ្គ ។	
************ចប់ បឋមបណ្ណាសកៈ ក្នុង សឡាយតនវគ្គ *********	

ឧទ្ទាននៃបឋមបណ្ណាសកៈនោះគឺ ៖	
សុទ្ធវគ្គ១ យមកវគ្គ១ សព្វវគ្គ១ ជរាវគ្គ១ អនិច្ចវគ្គជាគម្រប់ប្រាំ ១។	
លោកចាត់ជាមួយ បណ្ណាសកៈ តាម សឡាយតនវគ្គ នោះ ។	
ទុតិយបណ្ណាសកៈ	
អវិជ្ជាវគ្គ	៦៧ ដល់ ៧៦
ឧទ្ទាននៃអវិជ្ជាវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីអវិជ្ជា១	
-សញ្ញោជនៈ ពីរលើក	
-អាសវៈ ពីរលើក	
-អនុស័យ ពីរលើក	
-ការកំណត់ដឹង ១	
-ធម៌គ្របសង្កត់ពីរលើក	
ហេតុនោះទើបលោកចាត់ជា មួយវគ្គ ។	
មិគជាលវគ្គ	៧៧ដល់ ៩៩
ឧទ្ទាននៃមិគជាលវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីព្រះមិគជាលៈ មានអាយុ២លើក	
-អំពីព្រះ សមិទ្ធិ មានអាយុ ៤លើក	
-អំពីព្រះឧបសេន មានអាយុ១លើក	
-អំពីព្រះឧបវាណ មានអាយុ១លើក	
-អំពី អាការរបស់ផស្សៈ ៦ មាន ៣លើក ។	
គិលានវគ្គ	១០០ដល់ ១១៨
ឧទ្ទាននៃគិលានវគ្គ នោះគឺ ៖	

-និយាយអំពីភិក្ខុឈឺ មានអាយុ២លើក	
- អំពីព្រះរាធៈ មានអាយុ មាន៣លើក	
- អំពី អវិជ្ជា មាន ២លើក	
- អំពី ពួកភិក្ខុ១	
- អំពីលោក ១	
- អំពីព្រះ ផគ្គុនៈ មានអាយុ១ៗ	
ឆន្នវគ្គ	១១៩ ដល់ ១៥៣
ឧទ្ទាននៃឆ ន្នវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពីលោកបែកធ្លាយ១	
-លោកសូន្យ ១	
-ធម៌សង្ខេប១	
-ឆន្នត្ថេរ១	
-បុណ្ណត្ថេរ ១	
-ពាហិយត្ថេរ១	
-តណ្ហាជាគ្រឿងញាប់ញ័រ មាន២ លើក	
-ធម្មជាតជាគូៗ មាន២ លើក ៗ	
ឆ ឡវគ្គ	១៥៤ ដល់ ១៨៩
ឧទ្ទាននៃឆឡវគ្គ នោះគឺ ៖	
-និយាយអំពី ការរួបរួម ២ សូត្រ	
-ការសាបសូន្យ ១	
-ភិក្ខុអ្នកនៅដោយសេចក្តីប្រហែស១	
-ការសង្រួម១	
-សមាធិ១	

-ការស្ងប់ស្ងាត់១	
-របស់មិនមែនរបស់អ្នកទាំងឡាយមាន២សូត្រ	
-ឧទកវាមបុត្ត ១ ។	
*************ចប់ ទុតិយបណ្ណាសកៈ ក្នុង សឡាយតនវគ្គ *********	
ឧទ្ទាននៃទុតិយបណ្ណាសកៈនោះគឺ ៖	
-អវិជ្ជាវគ្គ១ មិគជាលវគ្គ១ គិលានវគ្គ១ ឆន្នវគ្គជាគម្រប់បួន១ ឆឡវគ្គ១ ។	
ហាសិបសូត្រនេះ ជាទុតិយបណ្ណាសកៈ ។	
តតិយបណ្ណាសកៈ	
យោគក្ខេមិវគ្គ	១៩០ ដល់ ២០៥
ឧទ្ទាននៃយោគក្ខេមិវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពីបុគ្គលមានសេចក្តីក្សេមចាកយោគៈ ១	
-អំពីសុខទុក្ខកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យ (ចក្ខុ)ជាដើម ១	
-អំពី កើតនិងរលត់នៃទុក្ខ១	
-អំពី កើតនិងរលត់នៃលោក១	
-អំពី សេចក្តីប្រកាន់ថាប្រសើរជាដើម ១	
-អំពី សំយោជនៈ ១	
-អំពី ឧបាទាន ១	
-អំពី បុគ្គលកំណត់ដឹង មាន ២ លើក	
-អំពី ភិក្ខុឈរអែបស្តាប់ធម៌ ១ ។	
លោកកាមគុណវគ្គ ទី ២	២០៧ ដល់ ២២៨
ឧទ្ទាន នៃលោកាមគុណវគ្គនោះគឺ	

-និយាយ អំពី អន្ទាក់មាន ២លើក	
- អំពី ទីបំផុតនៃលោក ១	
- អំពីកាមគុណ ១	
- ព្រះឥន្ទបញ្ចសិខគន្ធព្វបុត្ត១	
- ព្រះសារីបុត្ត ១	
- ព្រះរាហុល១	
- សំយោជនៈ១	
-ឧបាទាន១	
-ព្រោះហេតុនោះ ទើបហៅថា លោកកាមវគ្គ ។	
គហបតិវគ្គ	២៤៩ ដល់ ២៨២
ឧទ្ទាននៃគហបតិវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពី ឧគ្គគហបតី នៅក្រុងវេសាលី១	
-អំពីឧគ្គគហបតី អ្នកហត្ថិគ្រាម ក្នុងដែនវជ្ជី ១	
-អំពីព្រះមានព្រះភាគគង់នៅក្នុងក្រុង នាឡន្ទា១	
-អំពីព្រះបិណ្ឌោលភារទ្វាជត្ថេរ១	
-អំពីឃោសិត គហបតី១	
-អំពីហាលិទ្ទកានិគហបតី១	
-អំពីនកុលបិតាគហបតី១	
-អំពីលោហិច្ចព្រាហ្មណ៍១	
-អំពីវេរហញ្ចានិគោត្តាព្រាហ្មណី១ ។	
ទេវទហវគ្គ	២៨៥ ដល់ ៣០២
ឧទ្ទាននៃទេវទហវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពីព្រះមានព្រះភាគគង់ក្នុងទេវទហនិគម១	

-អំពីខណៈនៃការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌១	
-អំពីការទទួលត្រេកអរនូវអារម្មណ៍១	
-អំពីការមិនទទួលត្រេកអរនូវអារម្មណ៍ ដោយចិត្តមាន២ លើក	
-អំពីព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហេតុ នៃការកើតឡើង នៃអារម្មណ៍ មានរូបជាដើម ៣ លើក	
-អំពីអាយតនៈខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ ២លើក ។	
លោកាមគុណវគ្គ	៣០៥ ដល់ ៣២៦
ឧទ្ទាននៃ នវបុរាណវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពី កម្ម១	
-បដិបទាជាទីសប្បាយដើម្បីព្រះនិព្វាន ៤លើក	
-ភិក្ខុ មិនមានកិលេស ដូចជាកូនសិស្ស ១	
-ព្រហ្មចរិយៈ មានប្រយោជន៍អ្វី១	
-មានបរិយាយ ដែរឬ ១	
-ភិក្ខុបរិបូណ៌ ដោយឥន្រ្ទិយ១	
-ភិក្ខុគួរហៅថា ធម្មកថិក១ ។	
*************ចប់ តតិយបណ្ណាសកៈ ក្នុង សឡាយតនវគ្គ *********	
ឧទ្ទាននៃតតិយបណ្ណាសកៈនោះគឺ ៖	
-យោគក្ខេមិវគ្គ១	
-លោកកាមគុណវគ្គ១	
-គហបតិវគ្គ១	
-ទេវហវគ្គ១	
-នវបុរាណវគ្គ១	
-ហេតុនោះបានជាហៅថា តតិយបណ្ណាសកៈ ។	

ចតុត្ថបណ្ណាសកៈ	
នន្ទិក្ខយវគ្គ	៣២៧ ដល់ ៣៤០
ឧទ្ទាននៃនន្ទិក្ខយវគ្គនោះគឺ	
-ទ្រង់សំដែងនន្ទិក្ខយៈ ៤ លើក	
-ក្នុងជីវកម្ពវ័ន ២ លើក	
-កោដ្ឋិកត្ថេរ ៣ លើក	
-មិច្ឆាទិដ្ឋិ១	
-សក្កាយទិដ្ឋិ១	
អត្តានុទិដ្ឋិ១ ។	
សដ្ឋីបេយ្យាល	៣៤១ដល់ ៣៥៨
ឧទ្ទាននៃសដ្ឋីបេយ្យាលនោះគឺ	
-ទ្រង់សំដែងអំពីឆន្ទៈគួរលះបង់ ១៨លើក	
-អាយតនៈ ជា អតីត ២លើកផង ៩លើកផង	
-ទ្រង់សំដែងអនិច្ចធម៌១៨លើក	
-អាយតនៈ ខាងក្នុង និងខាងក្រៅ ៣ លើក	
-សដ្ឋីបេយ្យាល គឺព្រះពុទ្ធជាពូជពង្សនៃព្រះអាទិត្យ បានត្រាស់ហើយ ។	
************* ចប់ សូត្រ ៦០ *********	
សមុទ្ទវគ្គ	៣៥៩ដល់ ៣៩៣
ឧទ្ទាននៃសមុទ្ទវគ្គនោះគឺ	
-ព្រះអង្គសំដែងប្រៀបពី សមុទ្ទ ២ រឿង	
-រឿងព្រានសន្ទូច១	

-ប្រៀបដូចដើមឈើមានជ័រ ដូចទឹកដោះ១	
-រឿងព្រះមហាកោដ្ឋិកៈ១	
-រឿងព្រះកាមភូ១	
-រឿងព្រះឧទាយិ១	
-អាទិត្តបរិយាយជាគម្រប់ ប្រាំបី ១	
-ទ្រង់សំដែងពីដៃជើង និង សន្ទាក់ ២ រឿង	
-ហេតុដូច្នោះ ទើបហៅថា វគ្គ។	
អាសីវិសវគ្គ	៣៩៤ ដល់ ៤៦១
ឧទ្ទាននៃអាសីវិសវគ្គនោះគឺ	
-និយាយអំពី អាសីរពិស ១	
-អំពី រថ ១	
-អំពី អណ្ដើក ១	
-អំពី កំណាត់ឈើមាន ២ លើក	
-អំពីភិក្ខុមានចិត្តទទឹកដោយរាគៈ ១	
-អំពី ធម៌ជាទុក្ខ ១	
-អំពី ដើមចារ ១	
-អំពី ពិណ១	
-អំពី សត្វ ៦ពួក១	
-អំពីកណ្ដាប់ស្រូវដំណើប ១	
-អំពីសង្គ្រាមទេវតា និង អសុរ ១	
************ចប់ បណ្ណាសកៈទី ៤ ក្នុង សឡាយតនវគ្គ *********	
ឧទ្ទាននៃបណ្ណាសកៈ ទី ៤ នោះគឺ ៖	
-នន្ទិក្ខយវគ្គ១ សដ្ឋីបេយ្យាល១ សមុទ្ទវគ្គពោលអំពី ទឹក ១	

បណ្ណាសកៈទី ៤នេះ ព្រះមានព្រះភាគសំដែង ២ លើកហើយ ក្នុងពួកនិបាត ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 036)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ សឡាយតនវគ្គ

អដ្ឋមភាគ

៣៦

(ព.ស. ២៥០៦)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្ងង់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
វេទនាសំយុត្ត	
បឋមកសគាថវគ្គ	១
ឧទ្ទាននៃបឋមកសគាថវគ្គ នោះគឺ ៖	១ ដល់ ២៩
-និយាយអំពីពុទ្ធសាវកមានចិត្តតាំងមាំ ១	
-អំពីសុខវេទនា១	
-អំពីការលះបង់រាគានុស័យ ជាដើម១	
-អំពីបាតាលមានក្នុងមហាសមុទ្រ ១	
-អំពីការឃើញសុខវេទនា ថាជាទុក្ខជាដើម១	
-អំពី សុខវេទនា ជាដើម ប្រៀបដោយសរ ១	

-អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគស្តេចចូលទៅកាន់ គិលានសាលាមាន ២ លើក	
-អំពី វេទនា ៣ ជារបស់មិនទៀងជាដើម ១	
-អំពី វេទនា ៣ មានផស្សៈ ជាមូល ១ ។	
រហោគតវគ្គ	៣០
ឧទ្ទាននៃរហោគតវគ្គនោះគឺ ៖	៣០ ដល់ ៥៩
និយាយអំពីភិក្ខុសម្ងំនៅក្នុងទីស្ងាត់ ១	
និយាយអំពីខ្យល់បក់ទៅក្នុងទិស មាន២ លើក	
និយាយអំពីផ្ទះសំណាក់ ១	
អំពីព្រះអានន្ទទូលសួរ អំពីវេទនា មាន២ លើក	
អំពីភិក្ខុច្រើនរូប មាន២ លើក	
អំពីជាងឈើឈ្មោះកង្គៈ ១	
អំពីវេទនា មាន២ ជាដើម ចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ។	
អដ្ឋសតបរិយាយវគ្គ	៦១
ឧទ្ទាននៃអដ្ឋសតបរិយាយវគ្គនោះគឺ ៖	៦១ ដល់ ៨១
ពោលអំពី សិវកបរិព្វាជក១	
អំពីព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងធម្មបរិយាយ មាន មួយរយប្រាំបី ១	
អំពីភិក្ខុមួយរូបទូលសួរព្រះអង្គ ១	
អំពីកាលមុនដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹង ១	
អំពីញាណកើតឡើងដល់ព្រះអង្គ១	
អំពីសម្ពហុលភិក្ខុ ១	
អំពីសមណព្រាហ្មណ៍ មាន៣លើក	
អំពីវេទនាសុទ្ធ ១	

អំពីបីតិប្រកបដោយអាមិស និង ប្រាសចាកអាមិស ១ ។	
ចប់ វេទនា សំយុត្ត ។	
មាតុគាមសំយុត្ត	៨២
បេយ្យាលវគ្គ	៨២
ឧទ្ទាននៃបេយ្យាលវគ្គនោះគឺ ៖	៨២ ដល់ ៩៤
និយាយអំពីមាតុគ្រាមជាទីពេញចិត្ត និង មិនជាទីពេញចិត្ត របស់បុរស ២លើក	
អំពីអាវេណិកទុក្ខ ១	
អំពីមាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៣ យ៉ាង ១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធ ១	
អំពីមាតុគ្រាមក្រោធ ១	
ចងគំនុំ ១	
ច្រណែន ១	
កំណាញ់ ១	
អំពីមាតុគ្រាមប្រព្រឹត្តក្បត់ចិត្តប្តី ១	
ទ្រុស្តសីល ១	
ជាអ្នកមិនចេះដឹង ១	
មានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ១	
ភ្លេចស្មារតី ១	
វេរា៥ យ៉ាង ១ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយក្នុងកណ្ហបក្ខ (ចំណែកខ្មៅ) ចំពោះព្រះអនុរុទ្ធ ។	
អំពីមាតុគ្រាមមិនក្រោធ ១ មិនមានការចងគំនុំ១	

មិនមានសេចក្តីប្រណែន ១ មិនមានសេចក្តីកំណាញ់ ១ មិនប្រព្រឹត្តក្បត់ចិត្តប្តី ១ មានសីល ១ ជាអ្នកចេះដឹងច្រើន១ មានសេចក្តីព្យាយាម ១ មានសតិ ១ មានសីល ប្រាំ ១ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយទុកក្នុង សុក្កបក្ខ (ចំណែក ស) ចំពោះព្រះ អនុរុទ្ធ ។	
មាតុគ្គាមពលវគ្គ	៩៦
ឧទ្ទាននៃមាតុគ្គាមបលវគ្គនោះគឺ ៖	៩៦ ដល់ ១០៦
និយាយអំពីមាតុគ្រាមប្រកបដោយកម្លាំង ប្រាំ ជាអ្នកក្លៀវក្លា១	
អំពីមាតុគ្រាមបង្រ្កបប្តី១	
អំពីមាតុគ្រាមគ្របសង្កត់ប្តី ១	
អំពីមាតុគ្រាមប្រកបដោយអង្គ ១	
អំពីពួកញាតិឲ្យមាតុគ្រាមវិនាសជាគំរប់ប្រាំ ១	
អំពីហេតុ ១	
អំពីស្ថានពីរលើក	
អំពីមាតុគ្រាមក្លៀវក្លា ១	
អំពីអរិយសាវិកាចំរើនដោយសេចក្តី ចំរើន ១ រួមត្រូវជា ១០ ។	
ជម្ពុខាទកសំយុត្ត	១០៨
ឧទ្ទាននៃជម្ពុខាទកសំយុត្តនោះគឺ ៖	១០៨ ដល់ ១២៧
និយាយអំពី ព្រះនិព្វាន១	
អំពីព្រះ អរហន្ត ១	

អំពីធម្មវាទីបុគ្គល ១	
អំពីប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយៈដើម្បីប្រយោជន៍អ្វី ១	
អំពីការដកដង្ហើមចេញ ១	
អំពីការដកដង្ហើមចេញ ដ៏ឧត្តម ១	
អំពី វេទនា១ អំពីអាសវៈ១ អំពីអវិជ្ជា១ អំពីតណ្ហា១ អំពីឧឃៈ១	
អំពីឧបាទាន១ អំពីភព១ អំពីទុក្ខ១ អំពីសក្កាយ១ អំពីសេចក្តីត្រេកអរ ដែលបុព្វជិតធ្វើបានដោយកម្រ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ១ ។	
សាមណ្ឌកសំយុត្ត	១២៨ ដល់ ១៣០
មោគ្គល្លានសំយុត្ត	១៣១
ឧទ្ទាននៃមោគ្គល្លានសំយុត្តនោះគឺ ៖	១៣១ ដល់ ១៧៣
និយាយអំពីឈានដែលប្រកបដោយវិតក្ក១	
អំពីឈានដែល មិនមានវិតក្ក១	
អំពីការសោយសេចក្តីសុខដោយកាយ១	
អំពីកិរិយានៅព្រងើយកន្តើយ១	
អំពីអាកាសានញ្ចាយតនជ្ឈាន១	
អំពីវិញ្ញាណញ្ចាយតនជ្ឈាន១	
អំពីអាកិញ្ចញ្ញាយតនជ្ឈាន១	
អំពីនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនជ្ឈាន១	
អំពីចេតោសមាធិ មិនមាននិមិត្ត១	
អំពីសក្កទេវានមិន្ទ១	
អំពីចន្ទនទេវបុត្ត (ជាដើម) ១ រួបរួមជា ១១ ។	

ចិត្តគហបតិបុច្ឆាសំយុត្ត	១៧៤
ឧទ្ទាននៃចិត្តគហបតិបុច្ឆាសំយុត្តនោះគឺ ៖	១៧៤ ដល់ ២២៦
និយយអំពីសញ្ញោជនៈ១	
ព្រះឥសិទត្ត ២ លើក ព្រះមហកៈ១ ព្រះកាមភូ១ ព្រះគោទត្ត១ និគ្គណ្ឋនាដបុត្ត១ អចេលកស្សប១ ចិត្តគហបតិឈឺ១ ។	
គាមណិសំយុត្ត	២២៧
ឧទ្ទាននៃគាមណិសំយុត្តនោះគឺ ៖	២២៧ ដល់ ៣៤៩
និយាយអំពីចណ្ឌគាមណិ១	
អំពីតាលបុត្តគាមណិ១	
អំពីយោធាជីវគាមណិ១	
អំពីហត្ថារោហគាមណិ១	
អំពីអស្សារោហគាមណិ១	
អំពីពួកព្រាហ្មណ៍ស្រុកបច្ឆាភូមិ១	
អំពីការសម្តែងធម៌១	
អំពីការពិចារណា១	
អំពីសេចក្តីអនុគ្រោះត្រកូល១	
អំពីបណិចូឡកគាមណិ១	
អំពីគន្ធ...គាមណិ១	
អំពីរាសិយគាមណិ១	
អំពីបាដលិយគាមណិ១ ។	
អសង្ខតសំយុត្ត	៣៥០
បឋមវគ្គ	៣៥០

ឧទ្ទាននៃអសង្ខតសំយុត្តនោះគឺ ៖	៣៥០ ដល់ ៣៥៣
និយាយអំពីកាយគតាសតិ១	
សមថ: និងវិបស្សនា១	
សមាធិដែលប្រកបដោយវិតក្ក:ជាដើម១	
សមាធិមានសុញ្ញតសមាធិជាដើម១	
សតិបដ្ឋាន១	
សម្មប្បធាន១	
ឥទ្ធិបាទ១	
ឥន្ទ្រិយ១ ពល:១ ពោជ្ឈង្គ:១ ជា១១ និង អដ្ឋង្គិកមគ្គ ហៅថា ឧទ្ទាន នៃ អសង្ខតសំយុត្តនោះ ។	
អសង្ខតសំយុត្ត	៣៥៤
ទុតិយវគ្គ	៣៥៤
ឧទ្ទាននៃអសង្ខតសំយុត្តនោះគឺ ៖	៣៥៤ ដល់ ៣៧៥
និយាយអំពី អសង្ខតធម៌ ១	
ធម៌មិនបង្អោនទៅរក រាគាទិក្កិលេស១	
ធម៌មិនមាន អាសវៈ១	
ធម៌ពិត១	
ត្រើយគឺព្រះនិព្វាន ១	
ធម៌ល្អិត១ ធម៌ដែលសត្វ ឃើញដោយកម្រក្រៃពេក១ ធម៌មិនចាស់គ្រាំគ្រា១ ធម៌ទៀងទាត់១ ធម៌មិនវិនាស១ ធម៌ដែលមើលមិនឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ១ ធម៌គ្មានដំណើរយឺតយូរ១ ធម៌ស្ងប់១ ។	

ធម៌មិនស្ងាប់១ ធម៌ដ៏ថ្លៃថ្លា១ សិវធម៌ (ធម៌ជាទីសម្រាន្ត) ១ ធម៌ជាទីក្សេម១ ធម៌ជាទីក្ស័យតណ្ហា១ ធម៌ជាទីអស្ចារ្យ១ ធម៌មិនធ្លាប់មាន១ សេចក្តីមិនអន្តរាយ១ ធម៌មិនមានអន្តរាយ១ និព្វាន១ នេះព្រះសុគតទ្រង់សម្តែងទុកហើយ ។	
ធម៌មិនមានព្យាបាទ១ ធម៌ប្រាសចាកតម្រេក១ ធម៌បរិសុទ្ធ១ ធម៌ជាទីផុតចាកកិលេស១ ធម៌មិនមានអាល័យ១ ធម៌ជាទីពឹង១ ធម៌ជាទីពួន១ ធម៌ជាទីការពារ១ ធម៌ជាទីរឭក១ ធម៌ជាទីប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ ១ ។	
អព្យាកតសំយុត្ត	៣៧៦
ឧទ្ទាននៃអព្យាកតសំយុត្តនោះគឺ ៖	៣៧៦ ដល់ ៤៤០
ពោលអំពីនាងខេមាថេរី១	
អំពិអនុរាធត្ថេរ១	
អំពីព្រះសារីបុត្ត មាន ៣ លើក	
អំពីព្រះមហាកោដ្ឋិត១	
អំពីព្រះមហាមោគ្គល្លាន១	
អំពីវច្ឆគោត្តបរិព្វាជក១	
អំពីពួកសមណព្រាហ្មណ៍ប្រជុំគ្នា ក្នុង កុតុហលសាលា១	
អំពីព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ១	
អំពីព្រះសភិយកច្ចាន:១ ជាគំរប់ ១១ ។	
ឧទ្ទាននៃសឡាយតនវគ្គនោះគឺ ៖	៤៤០
សឡាយតនសំយុត្ត១ វេទនាសំយុត្ត១ មាតុគ្គាមសំយុតុត១ ជម្ពុខាទកសំយុត្ត១ សាមណ្ឌកសំយុត្ត១ មោគ្គល្លានសំយុត្ត១ ចិត្តគហបតិបុច្ឆាសំយុត្ត១ គាមណិសំយុត្ត១ អសង្ខតសំយុត្ត១	

អព្យាកតសំយុត្ត១ រួម ជា ១០ ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 037)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ

ខន្ធវារវគ្គ

៣៧

(ព.ស. ២៤៩៦)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
អវិជ្ជាវគ្គ	
ឧទ្ទាននៃអវិជ្ជាវគ្គនោះគឺ	១ ដល់ ២៧
និទានអំពីអវិជ្ជា១	
អំពីពាក់កណ្តាលនៃព្រហ្មចរិយៈ១	
អំពីព្រះសារីបុត្ត១	
អំពីជានុស្សោណិព្រាហ្មណ៍១	
អំពីប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយៈដើម្បីប្រយោជន៍អ្វី១	
អំពីភិក្ខុមួយរូបចូលទៅក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ២លើក	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគសម្តែងចែក អដ្ឋង្គិកមគ្គ១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូចចុងនៃស្រូវ១	

អំពីនន្ទិយបរិព្វាជក១ ។	
វិហារវគ្គ	២៨
ឧទ្ទាននៃវិហារវគ្គនោះគឺ	២៨ ដល់ ៣៧
និយាយអំពីវិហារធម៌របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគមាន២ លើក	
អំពីសេក្ខ១	
អំពីធម៌ ៨ យ៉ាងដែលបុគ្គលចម្រើនឲ្យច្រើនហើយ ដែលមិនទាន់កើតឡើង រមែងកើតឡើងមាន២លើក	
និយាយអំពីធម៌ ៨ យ៉ាងដែលបរិសុទ្ធ មាន២លើក	
អំពីធម៌ដែលព្រះភទ្ទដ៏មានអាយុ សួរព្រះអានន្ទក្នុង កុក្កុដារាម មាន ៣លើក ។	
មិច្ឆត្តវគ្គ	៣៨
ឧទ្ទាននៃមិច្ឆត្តវគ្គនោះគឺ	៣៨ ដល់ ៤៧
និយាយអំពីមិច្ឆត្ត១	
អំពីអកុសលធម៌១	
អំពីបដិបទាមាន២លើក	
អំពីចិត្តប្រៀបដូចក្អម១	
អំពីអរិយសម្មាសមាធិ១	
អំពីវេទនា១	
អំពីព្រះឧត្តិយដ៏មានអាយុ១ ។	
បដិបត្តិវគ្គ	៤៨
ឧទ្ទាននៃបដិបត្តិវគ្គនោះគឺ	៤៨ ដល់ ៥៧
ពោលអំពីសេចក្តីប្រតិបត្តិ១	

អំពីបុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ១	
អំពីការលះបង់១	
អំពីការដល់ត្រើយ គឺព្រះ និព្វាន ១	
អំពីសាមញ្ញគុណ មាន២ លើក	
អំពីព្រហ្មញ្ញគុណដទៃទៀត មាន២ លើក	
អំពីព្រហ្មចរិយៈ មាន២លើក ព្រោះហេតុនោះទើបហៅថា បដិបត្តិវគ្គ។	
អញ្ញតិត្ថិយវគ្គ	៥៨
ឧទ្ទាននៃអញ្ញតិត្ថិយវគ្គនោះគឺ	៥៨ ដល់ ៦២
ពោលអំពីការប្រាសចាករាគៈ១	
អំពីការលះសញ្ញោជនៈ១	
អំពីការដកចេញនូវអនុស័យ១	
អំពីការកំណត់ដឹងកាលដ៏វែងឆ្ងាយ១	
អំពីការអស់ទៅនៃអាសវៈ១	
អំពីការធ្វើឲ្យច្បាស់នូវវិជ្ជានិងវិមុត្តិ១	
អំពីញាណទស្សនៈ១	
អំពីអនុបាទា បរិនិព្វាន១ ទៀត ជាគំរប់ ៨ ។	
សុរិយបេយ្យាល	៦៣
ឧទ្ទាននៃសុរិយបេយ្យាលនោះគឺ	៦៣ ដល់ ៦៩
ពោលអំពីការបរិបូណ៌ដោយចិត្តល្អ១	
អំពីសីល១	
អំពីសេចក្តីពេញចិត្ត១	
អំពីការបរិបូណ៌ដោយចិត្តជ្រះថ្លា១	

អំពីការឃើញត្រូវ១	
អំពីសេចក្តីមិនប្រមាទ១	
អំពិយោនិសោមនសិការៈ១ទៀត ជាគំរប់ ៧ ។	
ឯកធម្មបេយ្យាល	៧០
ឧទ្ទាននៃឯកធម្មបេយ្យាលនោះគឺ	៧០ ដល់ ៧៥
ពោលអំពីកល្យាណមិត្ត១	
អំពីសីល១	
អំពីសេចក្តីពេញចិត្ត១	
អំពីការបរិបូណ៌ដោយចិត្តជ្រះថ្លា១	
អំពីការឃើញ១	
អំពីសេចក្តីមិនប្រមាទ១	
អំពិយោនិសោមនសិការៈ១ទៀត ជាគំរប់ ៧ ។	
នាហន្ទឯកធម្មបេយ្យាល	៧៦
ឧទ្ទាននៃនាហន្ទឯកធម្មបេយ្យាលនោះគឺ	៧៦ ដល់ ៨២
ពោលអំពីការបរិបូណ៌ដោយកល្យាណមិត្ត១	
អំពីសីល១	
អំពីសេចក្តីពេញចិត្ត១	
អំពីការបរិបូណ៌ដោយចិត្តជ្រះថ្លា១	
អំពីការឃើញត្រូវ១	
អំពីសេចក្តីមិនប្រមាទ១	
អំពិយោនិសោមនសិការៈ១ទៀត ជាគំរប់ ៧ ។	
គង្គាបេយ្យាល	៨៣

ឧទ្ទាននៃគង្គាបេយ្យាលនោះគឺ	៨៣ ដល់ ៩០
ពោលអំពីទន្លេហូរទៅកាន់ទិសខាងកើតមាន ៦ លើក	
អំពីទន្លេហូរទៅកាន់សមុទ្រ មាន ៦ លើក រួមជាធម៌មាន ១២ លើក ព្រោះហេតុនោះ ទើបហៅថា មួយវគ្គ ។	
និយាយអំពីមគ្គដែលអាស្រ័យសេចក្ដីស្ងប់ស្ងាត់ ដូចទន្លេដែលហូរទៅកាន់ទិសខាងកើត មានក្នុងគង្គាបេយ្យាល រួមជា ១២លើក ចាត់ជាចប់ ឧបមាទី១។	
គង្គាបេយ្យាលិ	៩១
ឧទ្ទាននៃគង្គាបេយ្យាលិនោះគឺ	៩១ ដល់ ១១០
ពោលអំពីទន្លេហូរទៅកាន់ទិសខាងកើតមាន ៦ លើក ហូរទៅកាន់សមុទ្រ មាន ៦ លើក ។ ៦ ពីរដង ត្រូវជា ១២ លើក ព្រោះហេតុនោះ ទើបហៅថា មួយវគ្គ ។	
ពោលអំពីមគ្គ ដែលបង្អោនទៅរកព្រះនិព្វាន មាន២១២លើក មាន ៦ លើកពីរដង រួមជា១២លើក ចាត់ជាចប់ឧបមាទី ៤ ។	
អប្បមាទវគ្គ	១១១
ឧទ្ទាននៃអប្បមាទវគ្គនោះគឺ	១១១ ដល់ ១២១
និយាយអំពីព្រះតថាគតប្រសើរជាងពួកសត្វ១	
អំពីស្នាមជើង (សត្វ) ១	
អំពី បង្គង់ផ្ទះ មានកំពូល១	
អំពីក្លិន នៃឫស ១	
អំពីក្លិន នៃខ្លឹម ១	
អំពីផ្កាម្លិះលា ១	

អំពីស្តេច ១	
អំពី ព្រះចន្ទ១	
ព្រះអាទិត្យ១	
អំពិសំពត់១ ត្រូវជា បទ គំរប់១០ ។ (បណ្ឌិតគប្បីពង្រីកសេចក្តីឲ្យពិស្តារត្រង់សេចក្តីដែលនិយាយអំពីព្រះតថាគតផងចុះ)។	
ពលករណីយវគ្គ	១២២
ឧទ្ទាននៃពលករណីយវគ្គនោះគឺ	១២២ ដល់ ១៤៥
និយាយអំពីការងារដែលត្រូវធ្វើដោយកម្លាំង១	
អំពីពីជគាមនិងភូតគាមដែលលូតលាស់១	
អំពីនាគអាស្រ័យនៅក្នុងភ្នំ១	
អំពីដើមឈើ១ អំពីក្អមផ្កាប់១ អំពីចុងស្រួចនៃស្រូវ១ អំពីខ្យល់ឯអាកាស១ អំពីភ្ញៀង២លើក អំពីនាវា១ អំពីពួកមនុស្សបកកាន់ផ្ទះសម្រាប់ទទួលភ្ញៀវ១ អំពីទន្លេគង្គា។	
ឯសនាវគ្គ	១៤៦
ឧទ្ទាននៃឯសនាវគ្គនោះគឺ	១៤៦ ដល់ ១៥៨
និយាយអមបិការស្វែងរក១	
អំបិការប្រកាន់១	
អំពីអាសវៈ១	
អំពីទុក្ខតាធម៌១	
អំពីសសរគោល៣យ៉ាង១	
អំពីមន្ទិល១	

អំពីសេចក្ដីលំបាក១	
អំពីវេទនា១	
អំពីការអស់ទៅនៃតណ្ហា២ លើក ។	
ឱឃវគ្គ	១៥៩
ឧទ្ទាននៃឱឃវគ្គនោះគឺ	១៥៩ ដល់ ១៦៧
និយាយអំពី ឱឃៈ (អន្លង់) ១	
អំពីយោគៈ (កិលេសជាគ្រឿងប្រកប) ១	
អំពីឧបាទាន១	
អំពី គន្ថៈ (កិលេសជាគ្រឿងដោតក្រង)១	
អំពីអនុសយៈ (កិលេសជាគ្រឿងដេកត្រាំ)១	
អំពីកាមគុណ១	
អំពីនីវរណៈ១	
អំពីខន្ធ១	
អំពីសញ្ញោជនៈជាចំណែកខាងក្រោម១ ខាងលើ១ ។	
ពោជ្ឈង្គសំយុត្ត	១៦៨
បព្វតវគ្គ	១៦៨
ឧទ្ទាននៃបព្វតវគ្គនោះគឺ	១៦៨ ដល់ ២០១
និយាយអំពីស្ដេចភ្នំឈ្មោះហិមវន្ត១	
កាយ១ សីល១ វត្ថរបស់ព្រះសារីបុត្ត១	
ភិក្ខុសួរនូវពាក្យថា ពោជ្ឈង្គ១	
បរិព្វាជកឈ្មោះកុណ្ឌលិយ១	
ផ្ទះមានកំពូល១	

ព្រះឧបវាណ១ និងការកើតឡើងនៃសត្តពោជ្ឈង្គ២ លើកដទៃទៀត ។	
គិលានវគ្គ	២០២
ឧទ្ទាននៃគិលានវគ្គនោះគឺ	២០២ ដល់ ២០៦
និយាយអំពីពួកសត្វ១	
ឧបមាដូចព្រះអាទិត្យមាន២រឿង	
ជម្ងឺមាន ៣ រឿងដទៃទៀត	
បុគ្គលដល់ត្រើយ១	
លះបង់ពោជ្ឈង្គ១	
មគ្គដ៏ប្រសើរ១	
ពោជ្ឈង្គប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីព្រះនិព្វាន១ ។	
ឧទាយិវគ្គ	២០៧
ឧទ្ទាននៃឧទាយិវគ្គនោះគឺ	២០៧ ដល់ ២៣៣
ពោលអំពីពោជ្ឈង្គប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីត្រាស់ដឹង១	
អំពីការសម្តែងពោជ្ឈង្គ១	
អំពីធម៌ជាហេតុ ជាទីតាំងនៃកាមរាគ១	
អំពីការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយមិនមានឧបាយប្រាជ្ញា១	
អំពី អបរិហានីយធម៌១	
អំពីការអស់ទៅនៃតណ្ហា១	
អំពីការ រលត់នៃតណ្ហា១	
អំពីការ ចាក់ទម្លុះនូវពគាទិក្កិលេស១	
អំពីទ្រង់មិនឃើញធម៌ដទៃ សូម្បីមួយ ១	
អំពីព្រះឧទាយិ ដ៏មានអាយុ ១ ។	

នីវរណវគ្គ	២៣៤
ឧទ្ទាននៃនីវរណវគ្គនោះគឺ	២៣៤ ដល់ ២៤៩
និយាយអំពីកុសលមាន ២លើក	
អំពីឧបក្កិលេស១	
អំពី អយោនិសោមនសិការៈ និង យោនិសោមនសិការៈ ២ លើក	
អំពីពោជ្ឈង្គទាំង ៧ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ១	
អំពីពោជ្ឈង្គទាំង ៧ មិនមែនជាគ្រឿងរាំង១	
អំពី អបរិហានីយធម៌១	
អំពីធម៌ ជាគ្រឿង បិទបាំង និងធម៌ជាគ្រឿងរាំង ប្រៀបដូចដើមឈើ ធំៗ ១	
អំពីនីវរណធម៌១ រួមទាំងអស់ជា ១០ ។	
ចក្កវត្តិវគ្គ	២៥០
ឧទ្ទាននៃចក្កវត្តិវគ្គនោះគឺ	២៥០ ដល់ ២៥៨
និយាយអំពីការលះបង់មាន ៣ ប្រការ ១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដោយស្តេច ចក្កពត្តិ១	
អំពី មគ្គ ជាំគ្រឿងញាំញី មារ និងសេនានៃមារ១	
អំពី ការប្រៀបដោយ មនុស្ស ឥតប្រាជ្ញា១ ដោយមនុស្សមានប្រាជ្ញា ១ ដោយមនុស្សកំសត់១ ដោយមនុស្សមិនកំសត់១ ដោយព្រះអាទិត្យរះឡើង១	
អំពីធម៌ជាអង្គ មានន ២ លើក រួមជា ១០ ។	
ពោជ្ឈង្គឆដ្ឋក	២៥៩
មានឧទ្ទានថា ៖	២៥៩ ដល់ ៣២០

គឺនិយាយអំពីអាហារ អំពីបរិយាយ អំពីភ្លើង អមពីផ្សាយមេត្តា អំពីរឿងសគារវព្រាហ្មណ៍ អំពីរឿង អភយរាជកុមារ សួរប្រស្នា នាភ្នំគិជ្ឈកូដ ។ (ចប់ពោជ្ឈង្គ ឆដ្ឋក ទី ៦)	
ពោជ្ឈង្គសំយុត្ត	៣២១
អានាបានវគ្គ ទី៧	៣២១ ដល់ ៣៣៤
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	
អដ្ឋិសញ្ញា ១ បុឡវកសញ្ញា១ វិនិលកសញ្ញា១ វិច្ឆិទ្ទកសញ្ញា១ ឧទ្ធុមាកសញ្ញា១ ជាគំរប់ប្រាំ មេត្តា១ ករុណា១ មុទិតា១ ឧបេក្ខា១ អានាបានៈ១ រួមទាំងអស់ជា ១០ ។	
និរោធវគ្គ ទី ៨	៣៣៥
អសុភសញ្ញា១ មរណសញ្ញា១ អាហារេបដិកូលសញ្ញា១ សព្វលោកេអនភិរតសញ្ញា១ អនិច្ចសញ្ញា១ អនិច្ចេទុក្ខសញ្ញា១ ទុក្ខេអនត្តសញ្ញា១ បហានសញ្ញា១ វិរាគសញ្ញា១ និរោធសញ្ញា១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា ១០ គត់ ។	
គង្គាបេយ្យាលទី ៩	៣៣៥
និយាយអំពីទន្លេគង្គា មានទំនាបទៅខាងកើត មាន ៦ លើក	
ទន្លេគង្គា មានទំនាបទៅរកសមុទ្រ ៦ លើក	
ទាំង ៦ លើក២ ដងនោះ រួមជា១២លើក ។ ហេតុនោះបានជាលោក ឲ្យឈ្មោះថាវគ្គ ។	
អប្បមាទវគ្គ ទី ១០	៣៣៦
ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពប់តាំងពីពួកសត្វមិនមានជើងក្តី	

មានជើង២ក្តី មានជើង៤ក្តី មានជើងច្រើនក្តី បណ្ឌិតត្រូវធ្វើឲ្យពិស្តាផងចុះ ។	
ព្រះតថាគតប្រសើរជាងសត្វទាំងអស់ ១ ស្នាមជើងដំរី ធំជាងស្នាមជើងសត្វទាំងអស់១ កំពូលផ្ទះខ្ពស់ជាងគ្រឿងផ្ទះទាំងអស់១ ក្លិនឫសស្លា ប្រសើរជាងក្លិនឫសទាំងអស់ ១ ក្លិនខ្លឹមចន្ទន៍ក្រហម ប្រសើរជាងក្លិនខ្លឹមទាំងអស់១ ក្លិនផ្កាម្លិះ ប្រសើរជាងក្លិនផ្កាទាំងអស់១ ស្តេចចក្កពត្តិ ប្រសើរជាងស្តេចទាំងអស់១ ពន្លឺព្រះចន្ទ ប្រសើរជាងពន្លឺផ្កាយទាំងអស់១ ព្រះអាទិត្យរុងរឿងក្នុងសរទសម័យ១ សំពត់កាសិកពស្ត្រ ប្រសើរជាងសមពត់ទាំងអស់១ ត្រូវជា ១០ គត់ ។	
ពលករណីយវគ្គ ទី ១១	៣៣៧
ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចការងារណាមួយដែលត្រូវធ្វើដោយកម្លាំង ដូច្នេះជាដើម បណ្ឌិតត្រូវសម្តែងឲ្យពិស្តាផងចុះ ។	
ការងារដែលត្រូវធ្វើដោយកម្លាំង១ ពិជគាម និងភូតគាម(អាស្រ័យផែនដីទើបលូតលាស់ឡើងបាន) ១ នាគ(អាស្រ័យភ្នំហិមពាន្ត ទើបចំរើនកាយបាន)១ ដើមឈើទ្រេតទៅទិសខាងកើត កាលបើគេកាត់គល់រមែងរលំទៅទិសខាងកើត១ ផ្ទាំងផ្កាប់ទឹកមិនដែលហូរចូល១ ចុងស្រួចនៃស្រូវ គេដាក់មិនស្រួល តែងមុតដៃជើង១ ខ្យល់លើអាកាស រមែងបក់ទៅគ្រប់ទិស១ អកាលមេឃ បក់ផាត់ធូលីឲ្យស្រឡះ១ ខ្យល់ព្យុះបក់ផាត់មហាមេឃឲ្យស្រឡះ១ ចំណងនាវាសមុទ្រតែងពុកផុយ១ ផ្ទះសម្រាប់អ្នកដំណើរ១ ទន្លេគង្គា (ដែលមានទំនាបទៅទិសខាងកើត មិនអាចអ្នកណាបំបែរឲ្យមានទំនាបទៅរកទិសខាងលិចវិញបាន) ១ ។ (ពលករណីយវគ្គ បណ្ឌិតត្រូវសំដែងឲ្យពិស្តារ តាមទំនងពោជ្ឈង្គនៃពោជ្ឈង្គសំយុត្តផងចុះ) ។	

ឯសនាវគ្គ ទី១២	៣៣៨
ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការស្វែងរកនេះមាន ៣យ៉ាង ។ ការស្វែងរក ៣ យ៉ាង តើដូចម្ដេចខ្លះ ។ ការស្វែងរក ៣ យ៉ាងនោះគឺ ៖ ការស្វែងរកកាម១ ការស្វែងរកភព១ ការស្វែងរកព្រហ្មចរិយ ជាមិច្ឆាទិដ្ឋិ១ ប៉ុណ្ណោះជាដើម បណ្ឌិតត្រូវធ្វើឲ្យពិស្ដាផងចុះ ។	
និយាយពីការស្វែងរកផ្សេងៗ១ អាសវៈ១ ភព១ ទុក្ខតាធម៌៣យ៉ាង១(កិលេស) ដូចសសរខឿន១ មន្ទិល១ សេចក្ដីលំបាក១ វេទនា១ តណ្ហា១ ។ (ឯសនាបេយ្យាលនៃពោជ្ឈង្គសំយុត្ត អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយត្រូវសម្ដែងឲ្យពិស្ដារតាមវិវេកនិស្សិតផងចុះ) ។	
ឱឃវគ្គ ទី ១៣	៣៤០
និយាយអំពី ឱឃៈ១ យោគៈ១ គន្ថៈ១ អនុស័យ១ កាមគុណ១ នីវរណៈ១ ខន្ធ១ ឧទ្ធម្ភាគិយសំយោជនៈ១ ។	
វគ្គទី ១៤	៣៤០
និយាយអំពីទន្លេគង្គាមានទំនាបទៅខាងកើត ៦លើក ទន្លេគង្គាមានទំនាបទៅរកសមុទ្រ ៦លើក ទាំង៦លើក២ ដង នោះ រួមជា១២លើក ហេតុនោះបានជាហៅថាវគ្គ ។ (គង្គាបេយ្យាល នៃពោជ្ឈង្គសំយុត្ត បណ្ឌិតត្រូវសម្ដែងឲ្យពិស្ដារតាមទំនងពាគៈ ផងចុះ) ។	
វគ្គ ទី ១៥	៣៤០
ព្រះតថាគតប្រសើរជាងសត្វទាំងអស់ ១ ស្នាមជើងដំរី ធំជាងស្នាមជើងសត្វទាំងអស់១ កំពូលផ្ទះខ្ពស់ជាងគ្រឿងផ្ទះទាំងអស់១	

ក្ងិនឫសស្កា ប្រសើរជាងក្ងិនឫសទាំងអស់ ១ ក្ងិនខ្លឹមចន្ទន៍ក្រហម ប្រសើរជាងក្ងិនខ្លឹមទាំងអស់១ ក្ងិនផ្កាម្ងិះ ប្រសើរជាងក្ងិនផ្កាទាំងអស់១ ស្តេចចក្កពត្តិ ប្រសើរជាងស្តេចទាំងអស់១ រស្មីព្រះចន្ទ ប្រសើរជាងរស្មិផ្កាយទាំងអស់១ ព្រះអាទិត្យរុងរឿងក្នុងសរទសម័យ១ សំពត់កាសិកពស្ត្រ ប្រសើរជាងសមពត់ទាំងអស់១ ត្រូវជា ១០ គត់ ។ (អប្បមាទវគ្គ ត្រូវសម្តែងឲ្យពិស្តារ តាមទំនងរាគ: ផងចុះ) ។	
វគ្គ ទី ១៦	៣៤១
ការងារដែលត្រូវធ្វើដោយកម្លាំង១ ពិជគាម និងភូតគាម(អាស្រ័យដីទើបលូតលាស់បាន) ១ នាគ(អាស្រ័យភ្នំហិមពាន្ត ទើបចំរើនធំបាន)១ ដើមឈើទ្រេតទៅទិសខាងកើត១ ឆ្នាំងផ្កាប់ ទឹកមិនដែលហូរចូល១ ចុងស្រួចនៃស្រូវ គេដាក់មិនស្រួល តែងមុតដៃជើង១ ខ្យល់លើអាកាស រមែងបក់ទៅគ្រប់ទិស១ អកាលមេឃ បក់ផាត់ផង់ធូលីឲ្យស្រឡះ ២លើក ចំណងនាវាសមុទ្រ រមែង ពុកផុយ១ ផ្ទះសម្រាប់អ្នកដំណើរ១ ទន្លេគង្គា (ដែលមានទំនាបទៅទិសខាងកើត មិនអាចអ្នកណាបំបែរឲ្យមានទំនាបទៅរកទិសខាងលិចវិញបាន) ១ ។ (ពលករណីយវគ្គ ពោជ្ឈង្គសំយុត្ត បណ្ឌិតត្រូវធ្វើឲ្យពិស្តារ តាមទំនងរាគ: ផងចុះ) ។	
ឯសនាវគ្គ នៃពោជ្ឈង្គសំយុត្តទី ១៧	៣៤២
និយាយអមពីការស្វែងរកផ្សេងៗ១ អាសវ:១ ភព១ ទុក្ខតាធម៌៣យ៉ាង១ (កិលេស) ឌូច សសរខឿន១ មន្ទិល១ សេចក្តីលំបាក១ វេទនា១ តណ្ហា១ ។	
វគ្គ ទី ១៨ (ចប់)	៣៤២

និយាយអំពី ឱឃៈ១ យោគៈ១ ឧបាទាន១ គន្ថៈ១ អនុស័យ១ កាមគុណ១ នីវរណៈ១ ខន្ធ១ ឧទ្ធម្ភាគិយសំយោជនៈ១ ។ (ឱឃវគ្គ បណ្ឌិតត្រូវសម្តែងឲ្យពិស្តារតាមទំនងនៃការលះបង់ រាគៈ ទោសៈ មោហៈ ជាទីបំផុតផងចុះ) ។ **មគ្គសំយុត្ត បណ្ឌិតបានធ្វើឲ្យពិស្តារហើយបែបណា ពោជ្ឈង្គសំយុត្ត ក៏ត្រូវសម្តែងឲ្យពិស្តារបែបនោះដែរ) ។**	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 038)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ

មហាវារវគ្គ

៣៨

(ព.ស. ២៤៩៦)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
សតិប្បដ្ឋានសំយុត្ត	
អម្ពបាលិវគ្គ	១ ដល់ ៤៣
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងអម្ពបាលិវនមាន ២ លើក	
អមពីភិក្ខុមានស្មារតី១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រាហ្មណគ្រាមឈ្មោះកោសល	

ក្នុងដែនកោសល១	
អំពីគំនរ អកុសល និង កុសល១	
អំពីសត្វខ្វែងធាបប្រចៀវ១	
អំពីប្រទេសដែលសត្វស្វា និង មនុស្សទៅបានដោយលំបាក១	
អំពីជនអ្នកចំអិននូវភត្ត១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្រះប្រឈូនដ៏ទម្ងន់១	
អំពីព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុចូលទៅកាន់លំនៅភិក្ខុនីមួយរូប ១ ។	
នាឡន្ទវគ្គ	៤៤
ឧទ្ទាននៃនាឡន្ទវគ្គនោះគឺ	៤៤ ដល់ ៧៦
និយាយអំពីមហាបុរស១	
អំពីរឿងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងក្រុងនាឡន្ទា១	
អំពីចន្ទសាមណេរ១	
អំពីរឿងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងនគរឧក្កវេលា១	
អំពីព្រះពាហិយៈ១	
អំពីព្រះឧត្តិយៈ១	
អំពីសតិប្បដ្ឋានជារបស់ប្រសើរ១	
អំពីសហម្បតិព្រហ្ម១ អំពីរឿងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងសេទកនិគម មានពីរលើក ។	
សីលដ្ឋិតិវគ្គ	៧៧
ឧទ្ទាននៃសីលដ្ឋិតិវគ្គនោះគឺ	៧៧ ដល់ ៩៦
និយាយអំពីសីល១ អំពីការស្ថិតនៅនៃព្រះសទ្ធម្ម១	
អំពីសេចក្តីសាបសូន្យនៃព្រះសទ្ធម្ម១	

អំពីសតិប្បដ្ឋានសុទ្ធ១	
អំពីព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ចូលទៅទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគ១	
អំពីបទេសភាវនា១	
អំពីសមត្តាភាវនា១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធដឹងច្បាស់នូវលោក១	
អំពីសិរីវឌ្ឍគហបតី១	
អំពីមានទិន្នគហបតី១ រួមជា១០ ។	
អននុស្សុតវគ្គ	៩៧
ឧទ្ទាននៃអននុស្សុតវគ្គនោះគឺ	៩៧ ដល់ ១១១
និយាយអំពីធម៌ដែលមិនធ្លាប់បានស្តាប់នោះ១	
អំពីការប្រាសចាកតម្រេក១	
អំពីសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ១	
អំពីសតិប្បដ្ឋានដែលបុគ្គលចំរើនហើយ១	
អំពីភិក្ខុត្រូវមានស្មារតី១	
អំពីអរហត្តផល១	
អំពីការលះបង់ឆន្ទៈ១	
អំពីការកំណត់ដឹងនូវកាយ១	
អំពីសតិប្បដ្ឋានភាវនា១	
អំពីការចែកនៃសតិប្បដ្ឋាន១ នោះត្រូវជា ១០ ។	
អមតវគ្គ	១១២
ឧទ្ទាននៃអមតវគ្គនោះគឺ	១១២ ដល់ ១២៦
ពោលអំពីអមតនិព្វាន១	
អំពីសេចក្តីកើតឡើងនៃសតិប្បដ្ឋាន១	

អំពីផ្លូវប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបរិសុទ្ធ១	
អំពីភិក្ខុមានស្មារតី១	
អំពីកុសលរាសី១	
អំពីការសង្រួមក្នុងបដិមោក្ខសំវរៈ១	
អំពីការលះបង់ទុច្ចរិត១	
អំពីពួកជនមានមិត្តអមាត្យជាដើម១	
អំពីវេទនា ៣ប្រការ១	
អំពីអាសវៈ ៣ប្រការ១ ។	
សតិប្បដ្ឋានសំយុត្ត គង្គាទិបេយ្យាល	១២៧
ឧទ្ទាននៃគង្គាទិបេយ្យាលនោះគឺ	១២៧ ដល់ ១២៩
ពោលអំពីទន្លេហូរទៅកាន់ទិសខាងកើត ៦ លើក ហូរទៅកាន់សមុទ្រ ៦ លើក ប្រាំមួយលើកពីរដង ត្រូវជា ១២ ហៅថាវគ្គ ។	
ឥន្ទ្រិយសំយុត្ត	១៣០
សុទ្ធិកវគ្គ	១៣០ ដល់ ១៤៣
ឧទ្ទាននៃសុទ្ធិកវគ្គនោះគឺ	
ពោលអំពីឥន្ទ្រិយសុទ្ធ១	
អំពីព្រះសោតាបន្នមានពីរលើក អំពីអរហន្តដទៃទៀតមានពីរលើក អំពីសមណព្រាហ្មណ៍១	
អំពីឥន្ទ្រិយដែលបណ្ឌិតគប្បីយល់ឃើញក្នុងអង្គនៃសោតាបត្តិមគ្គជាដើម១ អំពីការចែកឥន្ទ្រិយមានពីរលើកដទៃទៀត ។	
មុទុតរវគ្គ	១៤៤
ពោលអំពីអ្នកបានសម្រេចឥន្ទ្រិយទាំងប្រាំ១	១៤៤ ដល់ ១៥៥

អំពីឥន្ទ្រិយទាំងប្រាំ ដោយសង្ខេបមាន ៣ លើក ដោយពិស្តារដទៃទៀតមាន៣ លើក	
អំពីអ្នកប្រតិបត្តិដើម្បីបានមគ្គផល១	
អំពីឥន្ទ្រិយទាំង ៩ ជាដំណើរទៅកាន់សេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់១	
អំពីវិមុត្តិជាហេតុអស់ទៅនៃ អាសវៈទាំងឡាយ ១ ។	
ធម្មិន្ទ្រិយវគ្គ	១៥៦
ឧទ្ទាននៃធម្មិន្ទ្រិយវគ្គនោះគឺ	១៥៦ ដល់ ១៦៥
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនវិលមកកាន់ភពថ្មីទៀត១	
អំពីឥន្ទ្រិយ ៣ មានជីវិតិន្ទ្រិយជាទីបំផុត ១	
អំពីឥន្ទ្រិយ ៣ មាន អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយជាទីបំផុត ១	
អំពីការត្រាស់ដឹងតែម្យ៉ាង១	
អំពីឥន្ទ្រិយទាំង៦ សុទ្ធ១	
អំពីព្រះសោតា១	
អំពីព្រះអរហន្ត មាន២ លើក	
អំពី សមណព្រាហ្មណ៍ មាន២លើក ។	
សុខិន្ទ្រិយវគ្គ	១៦៦
ឧទ្ទាននៃសុខិន្ទ្រិយវគ្គនោះគឺ	១៦៦ ដល់ ១៨៦
និយាយអំពីឥន្ទ្រិយសុទ្ធ ១	
អំពីសោតាបន្នបុគ្គល១	
អំពីភិក្ខុជាអរហន្ត១	
អំពីសមណព្រាហ្មណ៍មានពីរលើក	
អំពីការចែកឥន្ទ្រិយ មាន ៣លើក	
អំពីសុខិន្ទ្រិយកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យផស្សៈដូចព្រនូតភ្លើង១	

អំពីភិក្ខុបានសម្រេចឈាន ១ ។	
ជរាវគ្គ	១៨៧
ឧទ្ទាននៃជរាវគ្គនោះគឺ	១៨៧ ដល់ ២១៥
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្រះជរា១	
អំពីឧណ្ណាភព្រាហ្មណ៍១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងក្រុងសាកេត១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងបុព្វកោដ្ឋកនគម១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងបុព្វារាម មាន ៤ លើក	
អំពីព្រះបិណ្ឌោលភារទ្វាជ:១	
អំពីអរិយសាវក អ្នកមានសទ្ធា១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា ១០ ។	
សូករខាតវគ្គ	២១៦
ឧទ្ទាននៃសូករខាតវគ្គនោះគឺ	២១៦ ដល់ ២៣៣
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងដែនកុសល ១ ក្នុងមល្លកជនបទ ១	
អំពីភិក្ខុជាសេក្ខបុគ្គល១	
អំពីស្នាមជើងដំរី១	
អំពីក្ងិនខ្លឹមចន្ទន៍១	
អំពីភិក្ខុស្ថិតនៅក្នុងធម៌រមែងញុំាងឥន្ទ្រិយទាំង ៥ ឲ្យចំរើន១	
អំពីសហម្បតិព្រហ្ម១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងសូករខាតគូហា ១	
អំពីការកើតឡើងនៃឥន្ទ្រិយ ២លើកទៀត ។	
ពោធិបក្ខិយវគ្គ	២៣៤

ឧទ្ទាននៃពោធិបក្ខិយវគ្គនោះគឺ	២៣៤ ដល់ ២៤២
និយាយអំពីចំរើនឥន្ទ្រិយ ដើម្បីលះបង់ សញ្ញោជនៈ១ ដើម្បីដកចោលនូវអនុស័យ១ ដើម្បីកំណត់ដឹងកាលយូរ១ ដើម្បីកិរិយាអស់ទៅនៃអាសវៈ១	
អំពីផល ២ លើក	
អំពីដើមឈើ ៤ លើក ហេតុនោះបានជាហៅថាវគ្គ។	
ឥន្ទ្រិយសំយុត្ត គង្គាទិបេយ្យាល	២៤៣
ឧទ្ទាននៃឥន្ទ្រិយសំយុត្តនោះគឺ	២៤៣ ដល់ ២៤៧
និយាយអំពីចំរើនឥន្ទ្រិយ ដើម្បីលះបង់ សញ្ញោជនៈ១ ដើម្បីដក អនុស័យ១ ដើម្បីកំណត់ដឹងកាលយូរ១ ដើម្បីកិរិយាអស់ទៅនៃអាសវៈ១	
អំពីផល ២ លើក១ អំពីអានិសង្សប្រាំពីរយ៉ាង១	
អំពីដើមឈើ ៤ លើក ហេតុនោះបានជាហៅថាវគ្គ។	
ចប់ ឥន្ទ្រិយសំយុត្ត ។	
សម្មប្បធានសំយុត្ត	២៤៨ ដល់ ២៥៤
ពលសំយុត្ត	២៥៥ ដល់ ២៥៨
ឥទ្ធិបាទសំយុត្ត	២៥៩
បាវាលវគ្គ	២៥៩ ដល់ ២៨១
ឧទ្ទាននៃបាវាលវគ្គនោះគឺ	
ឥទ្ធិបាទប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីចេញចាកវដ្ត១	
ឥទ្ធិបាទដែលបុគ្គលលះបង់១	

ឥទ្ធិបាទ ជាធម៌ដ៏ប្រសើរ១ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរំលត់ទុក្ខ១ ឲ្យសម្រេចឥទ្ធិប្បទេស១ សមត្តឫទ្ធិ១	
ពួកភិក្ខុ១ និង ភិក្ខុចំរើនឥទ្ធិបាទ១ ពុទ្ធញ្ញាណកើតឡើងហើយ១ បាវាលចេតិយ ១ ។	
បាសាទកម្បនវគ្គ	២៨២
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	២៨២ ដល់ ៣២២
និយាយអំពីបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ១	
អំពីឥទ្ធិបាទមានផលច្រើន១	
អំពី ឆន្ទៈ១	
អំពី ព្រះមោគ្គល្លាន១	
អំពី ព្រាហ្មណ៍១	
អំពីសមណព្រាហ្មណ៍ ២ លើក	
អពភក្ខុ១	
អំពីទេសនា១	
អំពីការចែកនូវឥទ្ធិបាទ១ ។	
អយោគុឡវគ្គ	៣២៣
ឧទ្ទាននៃអយោគុឡវគ្គនោះគឺ	៣២៣ ដល់ ៣៤៤
និយាយអំពីមគ្គ១	
អំពីកាយប្រៀបដូចដុំដែក១	
អំពីភិក្ខុចំរើន ឥទ្ធិបាទ១	
អំពីផលសុទ្ធមាន២ លើក	
អំពីព្រះអានន្ទមាន២លើក	

អំពីពួកភិក្ខុដទៃ មាន២លើក	
អំពីព្រះមោគ្គល្លាន ១	
អំពីព្រះតថាគត១ ។	
ឥទ្ធិបាទសំយុត្ត	៣៤៥
គង្គាទិបេយ្យាល	៣៤៥ ដល់ ៣៤៦
អនុរុទ្ធសំយុត្ត	៣៤៧
រហោគតវគ្គ	៣៤៧ ដល់ ៣៦៦
ឧទ្ទាននៃរហោគតវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីព្រះអនុរុទ្ធនៅក្នុងទីស្ងាត់	
ត្រិះរិះសតិប្បដ្ឋាន២លើក	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធនៅក្បែរ ឆ្នេរស្ទឹងសុតន្ទ១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធជាដើម នៅក្នុង កណ្ដកីវន ៣លើក	
អំពីការសំរើនសតិប្បដ្ឋាន ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអស់តណ្ហា១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធនៅក្នុងផ្ទះធ្វើដោយឈើស្រល់១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធ និង ព្រះសារីបុត្ត នៅក្នុង អម្ពបាលិវន១	
អំពីព្រះអនុរុទ្ធ មានអាពាធ១ ។	
ទុតិយវគ្គ	៣៦៧
ឧទ្ទាននៃទុតិយវគ្គនោះគឺ	៣៦៧ ដល់ ៣៧២
និយាយអំពីព្រះអនុរុទ្ធ រលឹកបាន ១ពាន់កប្ប១ អំពីបានឫទ្ធិ១ អំពីកំណត់ដឹងចិត្ត១ អំពីហេតុគួរ និង មិនគួរ១ អំពីកម្មសមាទាន ៣យ៉ាង១ អំពីដឹង បដិបទា១ អំពីដឹងលោក១ អំពីដឹងអធ្យាស្រ័យ	

ផ្សេងៗ១ អំពីដឹងឥន្ទ្រិយ១ អំពីដឹងត្រៃវិជ្ជា១ ។	
ចប់អនុរុទ្ធសំយុត្ត	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 039) សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ មហាវារវគ្គ ឯកាទសមភាគ **៣៩** (**ព.ស. ២៤៩៦**) (*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*	
មាតិកា	*លេខទំព័រ*
ឈានសំយុត្ត	១ ដល់ ៤
អានាបានស្សតិសំយុត្ត	៥
ឯកធម្មវគ្គទី១	៥ ដល់ ៣៤
ឧទ្ទានគឺបញ្ជីរឿងនៃឯកធម្មវគ្គនោះគឺ	
ពោលអំពីទ្រង់សម្តែងធម៌១ ដែលជាអង្គនៃធម៌ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង១	
អំពីអានាបានស្សតិសុទ្ធមានផល២ ប្រការ១	
អំពីអរិដ្ឋភិក្ខុ១ អំពីមហាកប្បិន១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដោយប្រទីបប្រេង១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅទៀបក្រុងវេសាលី១	

អំពីព្រះកិមិលៈ ដ៏មានអាយុ១ ។	
ទុតិយវគ្គ ទី២	៣៥
ឧទ្ទាននៃវគ្គទី២ នោះគឺ	៣៥ ដល់ ៦០
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងដងព្រៃឥច្ឆានង្គល១	
អំពីព្រះលោមសកំកិយៈ ដ៏មានអាយុ១	
អំពីព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ មាន២លើក	
អំពីភិក្ខុច្រើនរូបមាន ២លើក	
អំពីអានាបានស្សតិសមាធិ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីលះសញ្ញោជនៈ ១ ដើម្បីដកចោលនូវអនុសយក្កិលេស១ ដើម្បីកំណត់ដឹងនូវផ្លូវឆ្ងាយ គឺសង្សារ១ ដើម្បីអស់ទៅនៃអាសវៈ១ ។	
សោតាបត្តិសំយុត្ត	៦១
វេឡុទ្វារវគ្គ ទី១	៦១ ដល់ ១០៦
ឧទ្ទាននៃវេឡុទ្វារវគ្គ នោះគឺ	
និយាយអមស្តេចចក្រពត្តិ១	
សេចក្តីសុខជាទីប្រជុំចុះនៃព្រហ្មចរិយៈ១	
អំពីទាឃាវុឧបាសក១	
អំពីព្រះសារីបុត្តមាន២លើក	
អំពីនាយជាងឈើ១	
អំពីពួកព្រាហ្មណ៍ និង គហបតី អ្នកនៅក្នុងស្រុកវេឡុទ្វារ១	
អំពីរឿងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងផ្ទះដែលធ្វើដោយឥដ្ឋ មាន ៣ លើក ។	
រាជការាមវគ្គ ទី ២	១០៧

ឧទ្ទាននៃរាជការាមវគ្គ នោះគឺ	១០៧ ដល់ ១២៥
ពោលអំពីភិក្ខុនីមួយពាន់រូប ១	
អំពីព្រាហ្មណ៍១	
អំពីព្រះសារីបុត្ត និង ព្រះអានន្ទ១	
អំពីទុគ្គតិ និង សុគតិ មាន២ លើក	
អំពី មិត្រ និង អាមាត្យជាដើម មាន ២ លើក	
អំពីការត្រាច់ទៅកាន់ចារិក ក្នុងទេវលោក មាន ៣ លើក ។	
សរកានិវគ្គទី ៣	១២៦
ឧទ្ទាននៃសរកានិវគ្គ នោះគឺ	១២៦ ដល់ ១៧៩
សំដែងរឿង មហានាមសក្យ ២សូត្រ	
រឿង គោធាសក្យ ១សូត្រ	
សរកានិសក្យ ២សូត្រ	
សម្ដែងរឿងទ្រុស្តសីល ២សូត្រ	
រឿងពៀរដែលគួរខ្លាច ២សូត្រ	
សម្ដែងរឿង លិច្ឆវីមហាមាត្យ ឈ្មោះ នន្ទកៈ ជាគំរប់ ១០សូត្រ ហេតុនោះបានជាលោកចាត់ជា១ វគ្គ ។	
បុញ្ញាភិសន្ទវគ្គ ទី ៤	១៨០
ឧទ្ទាននៃសគាថកបុញ្ញាភិសន្ទវគ្គ នោះគឺ	១៨០ ដល់ ២០៩
សម្ដែងអំពីស្ទឹងគឺ បុណ្យ ៣ សូត្រ	
អំពីសោតាបន្នបុគ្គល មានទ្រព្យច្រើន ២ សូត្រ	
ចំពោះភិក្ខុ ១សូត្រ នន្ទិយសក្កៈ ១សូត្រ ភទ្ទិយសក្កៈ ១សូត្រ មហានាម ១សូត្រ គំរប់១០ និង សោតាបត្តិយង្គ ។	

សប្បញ្ញវគ្គ ទី ៦	២១០
ឧទ្ទាននៃសប្បញ្ញវគ្គ នោះគឺ	២១០ ដល់ ២២៣
ពុទ្ធភាសិតប្រកបដោយគាថា ១សូត្រ	
ភិក្ខុចាំវស្សារួចហើយ ១សូត្រ	
ធម្មទិន្នឧបាសក ១សូត្រ	
ឧបាសកឈឺ ១សូត្រ	
ផល ៤សូត្រ	
ការបានប្រាជ្ញា ១សូត្រ	
ចំរើនប្រាជ្ញា ១សូត្រ	
ការធ្វើឲ្យប្រាជ្ញាធំទូលាយ ១សូត្រ ។	
មហាបញ្ញវគ្គ ទី ៧	២២៤
ឧទ្ទាននៃមហាបញ្ញវគ្គ នោះគឺ	២២៤ ដល់ ២២៥
ធម៌ ៤ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រាជ្ញាធំ ១ ប្រាជ្ញាក្រាស់១ ប្រាជ្ញាទូលាយ១ ប្រាជ្ញាជ្រៅ១ ប្រាជ្ញាប្រមាណមិនបាន១ ប្រាជ្ញាដូចផែនដី១ ប្រាជ្ញាច្រើន១ ប្រាជ្ញាឆាប់១ ប្រាជ្ញារហ័ស១ ប្រាជ្ញារីករាយ១ ប្រាជ្ញាជាទីស្ទុះទៅ១ ប្រាជ្ញាក្លៀវក្លា១ ប្រាជ្ញាដ៏មោះមុត១ ។	
សច្ចសំយុត្ត	២២៦
សមាធិវគ្គ ទី១	២២៦ ដល់ ២៣៨
ឧទ្ទាននៃសមាធិវគ្គ នោះគឺ	
និយាយអំពីសមាធិ១	
អំពីការធ្វើសេចក្តីព្យាយាមក្នុងការពួនសម្ងំ១	
អំពីពួកកុលបុត្តមាន ២លើក	

អំពីពួកសមណៈព្រាហ្មណ៍មាន ២ លើក	
អំពីកុំឲ្យត្រិះរិះនូវ អកុសលវិតក្កៈ១	
អំពី កុំឲ្យគិតជា អកុសល១	
អំពីពោលពាក្យប្រកាន់ផ្សេងៗគ្នា១	
អំពី តិរច្ឆានកថា ១ ។	
ធម្មចក្កប្បវត្តនវគ្គទី ២	២៣៩
ឧទ្ទាននៃធម្មចក្កប្បវត្តនវគ្គ នោះគឺ	២៣៩ ដល់ ២៦០
ពោលអំពីព្រះតថាគតមាន ២ លើក	
អំពី ឧបាទានក្ខន្ធប្រាំ ១	
អំពី អាយតនៈប្រាំមួយ ១	
អំពី កិច្ចចាំអរិយសច្ច មាន២លើក	
អំពី អវិជ្ជា១ អំពីវិជ្ជា១ អរិយសច្ច មានវិតក្កៈ ជាដើម១	
អំពីធម្មជាតពិត ១ ។	
កោដិគាមវគ្គ ទី ៣	២៦១
ឧទ្ទាននៃកោដិគាមវគ្គនោះគឺ	២៦១ ដល់ ២៧២
ពោលអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងដែនវជ្ជីមាន២លើក	
អំពីឈ្មោះថា អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រោះត្រាស់ដឹងអរិយសច្ច១	
អំពីព្រះ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ត្រាស់ដឹងហើយ ក្នុងអតីតកាលជាដើម១	
អំពីការអស់ទៅនៃ អាសវៈ ១	
អំពីទ្រង់សម្តែងការអនុគ្រោះជន ជាមិត្រជាដើម១	
អំពីការទ្រង់សម្តែង ធម្មជាត ជារបស់ពិត១	
អំពីព្រះតថាគត ជាអរិយបុគ្គលក្នុងលោក១	
អំពីអរិយសច្ច ដែលបុគ្គលគួរត្រាស់ដឹង១	

អំពីព្រះគវម្បតិត្ថេរ១ ។	
សីលបាបណ្ណវគ្គទី ៤	២៧៣
ឧទ្ទាននៃសីលបាបណ្ណវគ្គនោះគឺ	២៧៣ ដល់ ២៨៩
ពោលអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុង សីសបាវន១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូចស្លឹកគគីជាដើម១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូច ដំបង១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូច ភ្លើងឆេះសំពត់១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូច បុរសដែលគេចាក់ដោយលំពែងរាប់រយ១	
អំពីការដោតពួកសត្វ ដោយឈើអណ្តោត១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូច ព្រះចន្ទ្រ និង ព្រះអាទិត្យ មាន ២ លើក	
អមពីសេចក្តីប្រៀបដូចសសរគោល១	
អំពីអ្នកលើក វាទៈ ១ ។	
បបាតវគ្គ ទី ៥	២៩០
ឧទ្ទាននៃបបាតវគ្គនោះគឺ	២៩០ ដល់ ៣១១
និយាយអំពីការគិត១	
អំពីជ្រោះ១	
អំពីសេចក្តីក្រហល់ក្រហាយ១	
អំពីសាលាមានកំពូល១	
អំពីទំលុះ សរសៃរោម១	
អំពី លោកន្តរ នរក ងងឹតសូន្យឈឹង១	
អំពី ច្បោះនឹម ២លើក	
អំពីស្តេចភ្នំឈ្មោះ សិនេរុ ដទៃ ២លើក ។	

អភិសមយវគ្គ ទី ៦	៣១១
ឧទ្ទាននៃអភិសមយវគ្គនោះគឺ	៣១១ ដល់ ៣២១
និយាយអំពីដីលើចុង ព្រះនខា ១	
អំពីស្រះបោក្ខរណី១	
អំពីទឹកដែលលាយច្រឡំ ដទៃទៀត	
អំពី ផែនដី ២ លើក	
អំពី សមុទ្រ ២ លើក	
អំពីដុំក្រួស ប្រៀបធៀបនឹងភ្នំ ២ លើក ។	
អាមកធញ្ញបេយ្យាល បឋមវគ្គ ទី ៧	៣២២
ឧទ្ទាន គឺ	៣២២ ដល់ ៣២៦
និយាយអំពីពួកសត្វដែលកើតក្រៅអំពី មនុស្ស មានប្រមាណច្រើន១	
អំពីពួកសត្វដែលកើតក្នុង បច្ចន្តិមជនបទ១	
អំពីពួកសត្វដែលប្រកបដោយ បញ្ញា១	
អំពីពួកសត្វដែល វៀរចាកសុរាមេរយ ១	
អំពីពួកសត្វដែលកើតក្នុងទឹក១	
អំពីពួកសត្វដែលប្រតិបត្តិល្អចំពោះមាតា១ បិតា១ សមណៈ១ ព្រាហ្មណ៍១	
អំពីសេចក្តីកោតក្រែងចំពោះបុគ្គលជាធំ ក្នុងត្រកូល១ ។	
អាមកធញ្ញបេយ្យាលទុតិយវគ្គ ទី ៨	៣២៧
ឧទ្ទាន គឺ	៣២៧ ដល់ ៣២៩
និយាយអំពីការវៀរចាកបាណាតិបាត១	
អទិន្នាទាន១ កាមេសុមិច្ឆាចារ១ មុសាវាទ១ បេសុញ្ញវាទ១	

ផរុសវាទ១ សម្ផប្បលាបៈ១	
ពីជគាម១ វិកាលភោជន១ គ្រឿងក្រអូប និង គ្រឿងលាប១ ។	
អាមកធញ្ញបេយ្យាលតតិយវគ្គ ទី ៩	៣៣០
ឧទ្ទាន គឺ	៣៣០ ដល់ ៣៣២
និយាយអំពី កិរិយារាំ១	
អំពីកិរិយា ដេកលើទីខ្ពស់ និង ទីដ៏ប្រសើរ១	
អំពីកិរិយា ទទួល ប្រាក់ និង មាស១	
អំពីកិរិយាទទួល ស្រូវ១	
អំពីកិរិយាទទួល សាច់១	
អំពីកិរិយាទទួល ស្រី និង ក្មេងស្រី១	
អំពីកិរិយាទទួល ទាសី និង ទាសៈ១	
អំពីកិរិយាទទួល ពពែ និង ចៀម១	
អំពីកិរិយាទទួល មាន់ ជ្រូក១	
អំពីកិរិយាទទួល ដំរី១ ។	
អាមកធញ្ញបេយ្យាលចតុត្ថវគ្គ ទី ១០	៣៣៣ ដល់ ៣៤០
ចប់ចតុត្ថវគ្គ ទី១០	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 040)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ឯក-ទុកនិបាត

បឋមភាគ

៤០

(ព.ស. ២៤៩៦)

មាតិកា	លេខទំព័រ
បាលិសម្តែងអំពីធម៌ពួកមួយៗជាដើម	
បាលិពួកធម៌មួយៗជាដើម វគ្គទី១	១
វគ្គទី ២	៤
វគ្គទី ៣	៨
វគ្គទី ៤	១២
វគ្គទី ៥	១៤
វគ្គទី ៦	១៩
វគ្គទី ៧	២២
វគ្គទី ៨	២៦
វគ្គទី ៩	៣០
វគ្គទី ១០	៣៤
វគ្គទី ១១	៤៣
វគ្គទី ១២	៤៦
ឯកបុគ្គលបាលិយំ បុគ្គលវគ្គោ	៤៩
ឯតទគ្គបាលិយំ បឋមោ វគ្គោ	៥៣
ទុតិយោ វគ្គោ	៥៣
តតិយោ វគ្គោ	៥៤
ចតុត្ថោ វគ្គោ	៥៥

បញ្ចមោ វគ្គោ	៥៥
ឆដ្ឋោ វគ្គោ	៥៦
សត្តមោ វគ្គោ	៥៧
អដ្ឋានបាលិយំ បឋមោ វគ្គោ	៥៩
ទុតិយោ វគ្គោ	៦២
តតិយោ វគ្គោ	៦៥
អបរស្សំ ឯកធម្មាទិបាលិយំ បឋមោ វគ្គោ	៦៨
ទុតិយោ វគ្គោ	៦៩
តតិយោ វគ្គោ	៧៥
ចតុត្ថោ វគ្គោ	៨០
បសាទករធម្មាទិបាលិយំ	៨៧
បឋមបណ្ណាសកេ បឋមោ កម្មករណវគ្គោ	១០៤
ទុតយោ អធិករណវគ្គោ	១១៤
អតិយោ ពាលវគ្គោ	១៣១
ចតុត្ថោ សមចិត្តវគ្គោ	១៣៦
បញ្ចមោ បរិសវគ្គោ	១៥៦
ទុតិយបណ្ណា សកេ បឋមោ បុគ្គលវគ្គោ	១៧១
ទុតិយោ សុខវគ្គោ	១៧៨
តតិយោ សនិមិត្តវគ្គោ	១៨៣
ចតុត្ថោ ធម្មវគ្គោ	១៨៦
បញ្ចមោ ពាលវគ្គោ	១៨៨
តតិយបណ្ណាសកេ បឋមោ អាសាវគ្គោ	១៩៥
ទុតិយោ អាចយានវគ្គោ	១៩៨
តតិយបណ្ណាសកេ តតិយោ ទានវគ្គោ	២០៥

ចតុត្ថោ សន្ធារវគ្គោ	២០៨
បញ្ចមោ សមាបត្តិវគ្គោ	២១២
បណ្ណាសកាសង្គហិតា សុត្តន្តា	២១៦

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (លេខសៀវភៅបិដក : 041)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ តិកនិបាត

ទុតិយភាគ

៤១

(ព.ស. ២៤៩៦)

មាតិកា	លេខទំព័រ
បឋមបណ្ណាសក ពាលវគ្គ	១
រថការវគ្គ	១៣
បុគ្គលវគ្គ	៤១
ទេវទូតវគ្គ	៧៧
ចូឡវគ្គ	១២០
ទុតិយបណ្ណាសក ព្រហ្មណវគ្គ	១៣២
មហាវគ្គ	១៧៩
អានន្ទវគ្គ	២៨៥
សមណវគ្គ	៣១៨
លោណផលវគ្គ	៣៤៦
តតិយបណ្ណាសក សម្ពោធិវគ្គ	៣៩០

អាបាយិកវគ្គ	៤០៨
កុសិនារវគ្គ	៤២៩
យោធាជីវវគ្គ	៤៥៣
មង្គលវគ្គ	៤៧២
ពួកសូត្រមិនសង្គ្រោះចូលក្នុង បណ្ណាសក	៤៧៨

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 042)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ចតុក្កនិបាត

តតិយភាគ

៤២

(**ព.ស. ២៤៩៦**)

មាតិកា	លេខទំព័រ
បឋមបណ្ណាសក ភណ្ឌគ្គាមវគ្គ ទី១	១

ចរវគ្គ ទី ២	៣១
ឧរុវេលវគ្គ ទី ៣	៤៩
ចក្កវគ្គ ទី ៤	៧៩
រោហិតស្សវគ្គ ទី ៥	១០៧
ទុតិយបណ្ណាសក បុញ្ញាភិសន្ទវគ្គ ទី១	១៣៣
បត្តកម្មវគ្គ ទី ២	១៦១
អបណ្ណកវគ្គ ទី ៣	១៨៩
មចលវគ្គ ទី ៤	២០៦
អសុរវគ្គ ទី ៥	២២៧
តតិយបណ្ណាសក វលាហកវគ្គ ទី ១	២៥៤
កេសីវគ្គ ទី ២	២៨២
ភយវគ្គ ទី ៣	៣០៥
បុគ្គលវគ្គ ទី ៤	៣៤០
អាភាវគ្គ ទី ៥	៣៥៣

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 043)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ចតុក្កនិបាត

ចតុត្ថភាគ

៤៣

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ

ចតុត្ថបណ្ណាសក	១
ឥន្ទ្រិយវគ្គ ទី ១	១
ឧទ្ទាននៃឥន្ទ្រិយវគ្គនោះគឺ	១ ដល់ ១៨
និយាយអំពីឥន្ទ្រិយ១	
អំពី ពលៈ ៣ គឺ សទ្ធាពលៈ១ បញ្ញាពលៈ១ សតិពលៈ១ និង បដិសង្ខានពលៈ១ ជាគំរប់ ៤	
អំពី កប្ប១ អំពីរោគ១ អំពីការសាបសូន្យ១ អំពីនាងភិក្ខុនី១ អំពីព្រះសុគត និងវិន័យរបស់ព្រះសុគត១ រួមត្រូវជា១០ ។	
បដិបទាវគ្គ ទី ២	១៩
ឧទ្ទាននៃបដិបទាវគ្គនោះគឺ	១៩ ដល់ ២០
និយាយអំពីបដិបទា៤ យ៉ាងដោយសង្ខេប១	
និយាយអំពីបដិបទា៤ យ៉ាងដោយពិស្តារ១	
និយាយអំពីបដិបទា៤យ៉ាង មានភិក្ខុពិចារណាឃើញថាមិនស្អាតជាដើម១	
អំពីបដិបទា៤យ៉ាង មានសេចក្តីអត់ធន់ជាដើម ២លើក	
អំពីបដិបទា រួមគ្នាដោយចំណែកពីរ ១	
អំពីព្រះ មោគ្គល្លាន១ អំពីព្រះសារីបុត្ត១	
អំពីសសង្ខារបរិនិព្វាយិជាដើម១	
អំពីការចំរើន សមាថៈ និង វិបស្សនាគូនឹងគ្នា១	
សញ្ចេតនិយវគ្គ ទី៣	៤១
ឧទ្ទាននៃសញ្ចេតនិយវគ្គនោះគឺ	៤១ ដល់ ៧២

សំដែងអំពីសញ្ចេតនា១	
ការចែកបដិសម្ភិទា១	
រឿងព្រះកោដ្ឋិតត្ថេរ១ ព្រះអានន្ទត្ថេរ ១ ព្រះឧបវានត្ថេរ១ គំរប់៩	
ការប្រាថ្នាយកតម្រាប់១	
រឿងព្រះរាហុលត្ថេរ១	
ការប្រៀបធៀបនឹងត្រពាំង១ ព្រះនិព្វាន១ មហាបទេស១ ក្នុង វគ្គ ។	
យោធាជីវវគ្គ ទី៤	៧៣
ឧទ្ទាននៃយោធាជីវវគ្គនោះគឺ	៧៣ ដល់ ១០៦
និយាយអំពីការប្រៀបធៀបនៃយោធាជីវៈ១	
ការជានាមិនបាន១	
របស់ដែលពួហើយ១	
ការមិនខ្លាចស្លាប់១ នឹងសមណសច្ចៈ១ ជាគំរប់ប្រាំ	
រឿងភិក្ខុផ្លាស១	
វស្សការព្រាហ្មណ៍ ១	
រឿង ឧបកៈ១	
ធម្មដែលត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់១	
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ១ ។	
មហាវគ្គ ទី ៥	១០៧
ឧទ្ទាននៃមហាវគ្គនោះគឺ	១០៧ ដល់ ១៩៧
និយាយអំពីអានិសង្សនៃធម៌ ដែលបានបញ្ចូនចិត្តស្តាប់១	
អំពីហេតុ ៤ យ៉ាង ១	
អំពីកន្ទិយលិច្ចវី១	

អំពីកោឡិយបុត្ត ក្នុងនិគមឈ្មោះ សាបុគិយ១	
អំពីវប្បសក្យៈ១	
អំពីសោឡ្ហលិច្ឆវី១	
អំពីមល្លិកាទេវី១	
អំពីបុគ្គលអ្នកព្យាយាមដុតកំដៅនូវខ្លួន១	
អំពីតណ្ហា១	
អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ១ រួមជា១០ ប្រការ ។	
បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គ	១៩៨
សប្បុរិសវគ្គ ទី១	១៩៨ ដល់ ២១៦
ឧទ្ទាននៃសប្បុរិសវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីសិក្ខាបទ១	
អំពីបុគ្គលមិនមានសទ្ធា១	
អំពីធម៌ ៧ នាំឲ្យវិនាស១	
មួយយ៉ាងទៀតនិយាយអំពី កម្មទាំង ១០ប្រការ១ អំពីមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ១ អំពីមគ្គ ១០ប្រការ១ អំពីបាបធម៌ ២ ប្រការ១	
អំពីបាបធម៌ ២ ប្រការ១ ដទៃទៀត១ ។	
សោភនវគ្គ ទី២	២១៧
ឧទ្ទាននៃសោភនវគ្គនោះគឺ	២១៧ ដល់ ២២២
និយាយអំពីការទ្រុស្តបរិសទ្យ និង ការធ្វើបរិសទ្យឲ្យល្អ១	
អំពីជនអ្នកប្រកបដោយធម៌ មានមិច្ឆាទិដ្ឋិជាដើម១	
អំពីជនអ្នកប្រកបដោយធម៌ មាន អកតញ្ញុតា ជាដើម១	

អំពីជនអ្នកប្រកបដោយធម៌ មានបាណាតិបាតជាដើម១	
អំពីជនអ្នកប្រកបដោយធម៌ ជាផ្លូវពីរប្រការ១	
អំពីគន្ធងនៃវោហារពីរយ៉ាង ដែលបុគ្គលពោលហើយ១	
អំពីជនអ្នកប្រកបដោយធម៌ មានហិរិ ជាដើម១	
អំពីជនអ្នកប្រកបដោយធម៌ មានការមិនមានបញ្ញា ជាដើម១ ។	
ទុច្ចរិតវគ្គ ទី ៣	២២៣
ឧទ្ទាននៃទុច្ចរិតវគ្គនោះគឺ	២២៣ ដល់ ២២៨
និយាយអំពីទុច្ចរិត១	
អំពីមិច្ឆាទិដ្ឋិ១	
អំពីបុគ្គលប្រកបដោយធម៌ មាន អកតញ្ញូតា ជាដើម១	
អំពីបុគ្គលប្រកបដោយធម៌ មានបាណាតិបាតជាដើម១	
អំពីផ្លូវពីរប្រការ១	
អំពីគន្ធងពាក្យពោលពីរប្រការ ដែលពោល ១	
អំពីបុគ្គលប្រកបដោយធម៌ មានសេចក្ដីខ្មាសបាបជាដើម១	
អំពីបុគ្គលប្រកបដោយធម៌ មាន មិនមានប្រាជ្ញា ជាដើម១	
អំពី អ្នកប្រាជ្ញ៤ពួក ១ ។	
កម្មវគ្គ ទី ៤	២២៩
ឧទ្ទាននៃកម្មវគ្គនោះគឺ	២២៩ ដល់ ២៤៨
និយាយអំពីកម្ម ៤ យ៉ាង ដោយសង្ខេបពិស្ដារ	
អំពីរឿង សោណកាយនមាណពពោលថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តកម្មទាំងពួងថាជា អកិរិយវាទ	
អំពីកម្ម ទាំងខ្មៅ ទាំងស ចែកជាសិក្ខាបទ	
អំពីកម្ម មិនខ្មៅមិនស បានដល់ អរិយមគ្គ	

អំពីកម្ម មិនខ្មៅមិនស បានដល់ ពោធិ្សផ្គ	
អំពីកម្ម ប្រកបដោយទោស ៤ យ៉ាង	
អំពីកម្ម មិនមានទោស ៤ យ៉ាង	
អំពី សមណ ៤ ពួក	
អំពី អានិសង្ស អាស្រ័យសប្បុរស ៤យ៉ាង ។	
អាបត្តិភយវគ្គ ទី ៥	២៤៩
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	២៤៩ ដល់ ២៦៤
អំពីភិក្ខុទំលាយសង្ឃ ៤យ៉ាង	
អំពីភ័យ កើតអំពី អាបត្តិ ៤យ៉ាង	
អំពីអានិសង្ស នៃព្រហ្មចរិយៈ ៤យ៉ាង មានសិក្ខា ជាអានិសង្ស ជាដើម	
អំពីដំណេក ៤យ៉ាង	
អំពី .....បុគ្គល៤ពួក	
អំពី ហេតុចំរើន បញ្ញា ៤យ៉ាង	
អំពី ធម៌ មានឧបការច្រើនដល់មនុស្ស ៤យ៉ាង	
អំពី វោហារ ៤យ៉ាង ទាំងពីរ ចំណែក ។	
អភិញ្ញាវគ្គ ទី ៦	២៦៥
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	២៦៥ ដល់ ២៧៧
និយាយអំពីអភិញ្ញាធម៌ ៤ប្រការ	
អំពីការស្វែងរក៤ ប្រការ	
អំពីសង្គហៈ៤ប្រការ	
អំពី មាលុង្ក្យបុត្រ	
អំពីត្រកូលស្ថិតស្ថេរ និងមិនស្ថិតស្ថេរ ដោយហេតុ៤ ប្រការ	

២រឿង	
អំពីសេះអាជានេយ្យ ប្រកបដោយអង្គ ៤ ជាសេះគួរដល់ព្រះរាជា	
អំពីពល ៤ ប្រការ	
អំពីភិក្ខុ មិនគួរនៅ និងគួរនៅ ក្នុងសេនាសនព្រៃបាន និង អំពីកម្មដែលឥតទោស និងមានទោស ។	
កម្មបទវគ្គ ទី៧	២៧៨ ដល់ ២៨៣
ពួកសូត្រដែលមិនសង្គ្រោះ ដោយបណ្ណាសក	២៨៤ ដល់ ២៨៦

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (លេខសៀវភៅបិដក : 044)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ បញ្ចកនិបាត

បញ្ចមភាគ

៤៤

មាតិកា	លេខទំព័រ
បឋមបណ្ណាសក	១

សេក្ខពលវគ្គ ទី ១	១
ពលវគ្គ ទី ២	១៨
បញ្ចង្គិកវគ្គ ទី ៣	២៨
សុមន វគ្គ ទី ៤	៦៣
មុណ្ឌរាជវគ្គ ទី ៥	៨៩
ទុតិយបណ្ណាសក	១៣០
នីវរណវគ្គ ទី១	១៣០
សញ្ញាវគ្គ ទី ២	១៦២
យោធាជីវវគ្គ ទី ៣	១៧២
ថេរវគ្គ ទី ៤	២៣២
កកុធវគ្គ ទី ៥	២៤៦

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 045)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ បញ្ចកនិបាត

ឆដ្ឋភាគ

៤៥

(ព.ស. ២៤៩៦)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្ងង់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
តតិយបណ្ណាសក	១
ផាសុវិហារវគ្គ	១
ឧទ្ទាននៃផាសុវិហារវគ្គ នោះគឺ	១ ដល់ ១៨
ធម៌ធ្វើឲ្យរៀនអត់១ ភិក្ខុដែលគេរង្កៀស១ ចោរ១ សមណសុខមាល១ ជាគំរប់៥	
និង ភិក្ខុនៅសប្បាយព្រះអានន្ទ១ ភិក្ខុប្រកបដោយសីលជាដើម១ ភិក្ខុប្រកបដោយសីលជាសេក្ខៈជាដើម១ ភិក្ខុត្រេចទៅបានក្នុងទិសទាំងបួន១ ភិក្ខុនៅក្នុងព្រៃ១ ។	
អន្ធកវិន្ទវគ្គ ទី២	១៩
ឧទ្ទាននៃអន្ធកវិន្ទវគ្គ នោះគឺ	១៩ ដល់ ២៩
និយាយអំពីភិក្ខុ ចូលទៅកាន់ត្រកូល១	
អំពីភិក្ខុ ជាបច្ឆាសមណៈ១ អំពីភិក្ខុមិនគួរចូលកាន់ សម្មាសមាធិ១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់ក្នុងអន្ធកវិន្ទគ្រាម១ អំពីសេចក្ដីកំណាញ់១	
អំពីសេចក្ដីសរសើរ១ អំពីភិក្ខុនីមានសេចក្ដីប្រណែន១	
អំពីសេចក្ដីយល់ខុស១ អំពីវាចា១ អំពីព្យាយាម១ ។	
គិលានវគ្គ ទី ៣	៣០
ឧទ្ទាននៃគិលានវគ្គនោះគឺ	៣០ ដល់ ៤០
និយាយអំពីភិក្ខុមានជម្ងឺ១	

អំពីដំកល់ស្មារតី១	
អំពីបុគ្គលបម្រើជម្ងឺ ២លើក	
អំពីអាយុ ២លើក	
អំពីបុគ្គលមិនគួរចេញចាកសង្ឃ១	
អំពីទុក្ខ១	
អំពីបុគ្គលជាអ្នកកម្រើក១ អំពីការបរិបូណ៌១ ។	
រាជវគ្គ ទី ៤	៤១
ឧទ្ទាននៃរាជវគ្គនោះគឺ	៤១ ដល់ ៧៤
អំពីស្តេចចក្រពត្តិញុំាងអាណាចក្រ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ១	
អំពីព្រះរាជបុត្រ ប្រព្រឹត្តិទៅតាមអាណាចក្រ ១	
អំពីស្តេចចក្រពត្តិ ជាធម្មរាជ១	
អំពីស្តេចចក្រពត្តិគង់នៅក្នុងទិស១	
អំពីសេចក្តីប្រាថ្នា ២ លើក	
អំពីបុគ្គលដេកលក់តិច១	
អំពីដំរីស៊ីនូវអាហារច្រើន១	
អំពីដំរី មិនអត់ធន់១	
អំពីដំរីជាសត្វ ប្រសប់ខាងការស្តាប់១ ។	
តិកណ្ឌកីវគ្គ ទី ៥	៧៥
ឧទ្ទាននៃតិកណ្ឌកីវគ្គនោះគឺ	៧៥ ដល់ ៩១
និយាយអំពីបុគ្គលឲ្យហើយ ត្រឡប់មើលងាយវិញ១	
អំពីភិក្ខុប្រារព្ធ១	
អំពីពួកលិច្ឆវីប្រជុំគ្នាក្នុងសារន្ទទចេតិយ១	
អំពីព្រះដមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង តិកណ្ឌកីវន១	

អំពីធម៌ដែលនាំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងនរក និងនាំឲ្យទៅកើតស្ថានសួគ៌១	
អំពីមិត្តគួរគប់រក និង មិនគួរគប់រក១	
អំពីអសប្បុរិសទាន១ អំពីសប្បុរិសទាន១	
អំពីភិក្ខុជាសមយវិមុត្ត ២ លើក ។	
(ចប់ បណ្ណាសកទី៣)	
បតុត្ថបណ្ណាសក	៩២
សទ្ធម្មវគ្គ ទី ១	៩២ ដល់ ១១៣
ឧទ្ទាននៃសទ្ធម្មវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីការទូន្មានខ្លួនដោយព្រះសទ្ធម្ម មាន៣លើក	
អំពីការសាបសូន្យនៃព្រះសទ្ធម្ម មាន៣លើក	
អំពី ពាក្យពោល អាក្រក់១	
អំពី សេចក្តី ញញើត ញញើម១	
អំពីព្រះ ឧទាយិ១	
អំពីធម៌ដែលបន្ទោបង់ដោយកម្រ១ ។	
អាឃាតវគ្គ ទី ២	១១៤
ឧទ្ទាននៃអាឃាតវគ្គនោះគឺ	១១៤ ដល់ ១៤៩
និយាយអំពីធម៌សម្រាប់កំចាត់បង់នូវ គំនុំ ២ លើក	
ភិក្ខុគួរ សាកច្ឆា១	
ភិក្ខុគួរដល់ សាជីវៈ១	
ការ បុច្ឆា១	
ការចូលសញ្ញាវេទយិតនិរោធ១	
ការដាស់តឿន១	

ភិក្ខុវិបត្តិចាកសីល១	
ការពិចារណាធម៌១	
រឿងព្រះភទ្ទជិ១ ។	
ឧបាសកវគ្គ	១៥០
ឧទ្ទាននៃឧបាសកវគ្គនោះគឺ	១៥០ ដល់ ១៨២
និយាយអំពីការញញើត ញញើម១	
ក្លៀវក្លា១	
នរក១	
ពៀរ១	
ចណ្ឌាលឧបាសក ជាគំរប់៥	
បីតិ១ ជំនួញ១ ពួកស្តេច១ គ្រហស្ថអ្នកស្លៀកស១ ភវេសីឧបាសក១ ។	
អរញ្ញវគ្គ	១៨៣
ឧទ្ទាននៃអរញ្ញវគ្គនោះគឺ	១៨៣ ដល់ ១៨៧
និយាយអំពីភិក្ខុប្រព្រឹត្តអារញ្ញិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត បំសុកូលិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្តរុក្ខមូលិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត សោសានិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត អព្ភោកាសិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត នេសជ្ជិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត យថាសន្ថតិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត ឯកាសនិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត ខលុបច្ឆាភត្តិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត បត្តបិណ្ឌិកង្គ១ ។	

ព្រាហ្មណវគ្គ	១៨៨
ឧទ្ទាននៃព្រាហ្មណវគ្គនោះគឺ	១៨៨ ដល់ ២៣៦
និយាយអំពី សោណព្រាហ្មណ៍ ១	
ទោណព្រាហ្មណ៍ ១	
សង្គារវព្រាហ្មណ៍ ១	
ការណបាលិព្រាហ្មណ៍ ១	
បិង្គិយានិព្រាហ្មណ៍ ១	
មហាសុបិន១	
រឿងភ្លៀង១	
វាចា១	
ត្រកូល១	
ធាតុទាំងឡាយដែលគួររលាស់ចេញ១ ។	
ចប់ បណ្ណាសក ទី ៤	
បញ្ចមបណ្ណាសក	២៣៧
កិមិលវគ្គ	២៣៧ ដល់ ២៤៥
ឧទ្ទាននៃកិមិលវគ្គនោះគឺ	
ពោលអំពីរឿង កិមិលត្ថេរ១	
អំពី អានិសង្សស្តាប់ធម៌១	
អំពីសេះអាជានេយ្យ១	
អំពីធម៌ ជាកម្លាំង១	
អំពីចំរើងនៃចិត្ត១	
អំពីចំណងនៃចិត្ត១	

អំពីអានិសង្សបបរ១	
អំពីឈើស្ទន់១	
អំពីការពោលធម៌ដោយសំឡេងច្រៀងវែង១	
អំពីការដេកលក់ ភ្លេចស្មារតី១ ។	
អក្កោសកវគ្គ	២៤៦
ឧទ្ទាននៃអក្កោសកវគ្គនោះគឺ	២៤៦ ដល់ ២៥៤
ពោលអំពីរឿងជេរប្រទេច១	
អំពីរឿង ប្រកួត ប្រកាន់១	
អំពីសីល១	
អំពីរឿង និយាយច្រើន១	
អំពីរឿង សេចក្តីមិនអត់ធន់ ២ រឿង	
អំពីរឿង សេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ២ រឿង	
អំពី ទោសក្នុងភ្លើង១	
អំពី ក្នុងដែន មធុរា ១ ។	
ទីឃចារិកវគ្គ	២៥៥
ឧទ្ទាននៃទីឃចារិកវគ្គនោះគឺ	២៥៥ ដល់ ២៦៣
និយាយអំពី ចារិកទៅកាន់ទីឆ្ងាយ ២ រឿង	
អំពីការនៅជាប់មិនដាច់១	
អំពីសេចក្តីកំណាញ់១	
អំពីការចូលទៅកាន់ត្រកូល ២ រឿង	
អំពី ភោគៈ១	
អំពី ភត្ត ១	
អំពីពស់វែក ២ រឿង ។	

អាវាសិកវគ្គ	២៦៤
ឧទ្ទាននៃអាវាសិកវគ្គនោះគឺ	២៦៤ ដល់ ២៧៣
និយាយអំពីភិក្ខុចៅអាវាស ដែលមិនគួរសរសើរ១	
អំពីចៅអាវាស មិនជាទីស្រឡាញ់ដល់ពួកសព្រហ្មចារ្យ ១	
អំពីចៅអាវាស ធ្វើអាវាសឲ្យល្អ១	
អំពីចៅអាវាស មានឧបការៈ ច្រើន១	
អំពីចៅអាវាស មានសេចក្តីអនុគ្រោះដល់គ្រហស្ថ១	
អំពីចៅអាវាស កើតក្នុងនរក ឬ ស្ថានសួគ៌ ដូចគេនាំយកទៅដាក់១	
អំពីចៅអាវាស ជាអ្នកពោលទោស ១	
អំពីចៅអាវាស ជាប់ក្នុង អាវាស និង ត្រកូល១	
អំពីចៅអាវាស មានសេចក្តីកំណាញ់ ជាគំរប់ បួន១	
អំពីចៅអាវាស មានកំណាញ់ ៥ យ៉ាង១ ។	
ទុច្ចរិតវគ្គ	២៧៤
ឧទ្ទាននៃទុច្ចរិតវគ្គនោះគឺ	២៧៤ ដល់ ២៨២
និយាយអំពីទោស និង អានិសង្សនៃ ទុច្ចរិត និង សុចរិត១	
អំពីកាយទុច្ចរិត និង កាយសុចរិត១	
អំពីវចីទុច្ចរិត និង វចីសុចរិត១	
អំពីមនោទុច្ចរិត និង មនោសុចរិត១	
អំពីទុច្ចរិតនិងសុចរិត ៤ លើកដទៃទៀត ជា ២ ដង	
អំពីព្រៃស្មសាន១	
អំពីសេចក្តីជ្រះថ្លាចំពោះបុគ្គល១ ។	
ចប់បណ្ណាសកទី៥	

ពួកសូត្រមិនសង្គ្រោះ ក្នុងវគ្គ	២៨៣ ដល់ ២៩៦

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 046)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ឆក្កនិបាត

សត្តមភាគ

៤៦

(ព.ស. ២៤៩៧)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្ងង់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ

បឋមបណ្ណាសក	១
អាហុនេយ្យវគ្គ	១ ដល់ ១៩
ឧទ្ទាននៃអាហុនេយ្យវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីអាហុនេយ្យបុគ្គល ២លើក	
អំពីឥន្ទ្រិយ១ ពលៈ១ សេះអាជានេយ្យ ៣លើក អនុត្តរិយៈ១ អនុស្សតិ១ មហានាមសក្កៈ១ រួមជា១០ ។	
សារាណីយាទិវគ្គ	២០
ឧទ្ទាននៃសារាណីយាទិវគ្គនោះគឺ	២០ ដល់ ៦១
និយាយអំពីសារាណីយធម៌ ២ លើក	
អំពីមេត្តា១	
អំពីកាលកិរិយាល្អ១ អំពីកាលកិរិយាក្តៅក្រហាយ១ អំពីរឿងនកុលបិតា១ អំពី ការមិនពិចារណានូវកុសលធម៌១ អំពី អ្នកសម្លាប់ត្រី១ អំពីមរណស្សតិ២លើក ត្រូវជា១០រឿង ។ អំពី អ្នកសម្លាប់ត្រី១ អំពីមរណស្សតិ២លើក ត្រូវជា១០រឿង ។	
អនុត្តរិយវគ្គ	៦២
ឧទ្ទាននៃអនុត្តរិយវគ្គនោះគឺ	៦២ ដល់ ១០១
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ជិតសាមគ្រាម១	
សូត្រ អបរិហានិយធម៌១	
សូត្រ ភ័យ ជាឈ្មោះរបស់ កាម១	
សូត្រ ភិក្ខុអាចទំលាយភ្នំហិមពាន្ត១	
សូត្រ ភិក្ខុរមែងស្អាត១	
សូត្រ ព្រះមហាកច្ចាយនៈ១	

សូត្រ សម័យ ២សូត្រ	
ឧទាយិត្ថេរ១ សូត្រ	
អនុត្តរិយៈ១សូត្រ ។	
សេក្ខបរិហានិយវគ្គ	១០២
ឧទ្ទាននៃសេក្ខបរិហានិយវគ្គនោះគឺ	១០២ ដល់ ១៣០
និយាយអំពីសេក្ខបរិហានិយធម៌១	
សេក្ខបរិហានិយធម៌ ២លើក	
សេចក្តីត្រិះរិះនៃព្រះមហាមោគ្គល្លាន១	
ធម៌ជាចំណែកនៃវិជ្ជា១	
មូលហេតុនៃវិវាទ១	
ការឲ្យទាន១	
មិនមានការធ្វើ (កម្ម) ដើម្បីខ្លួន១	
ហេតុឲ្យកើតកម្មទាំងឡាយ១	
ព្រះកិមិលៈទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគ១	
ព្រះសារីបុត្របង្ហាញគំនរឈើដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ១	
នាគិតត្ថេរ អ្នកបម្រើព្រះដ៏មានព្រះភាគ១ ។	
ធម្មិកវគ្គ	១៣១
ឧទ្ទាននៃធម្មិកវគ្គនោះគឺ	១៣១ ដល់ ១៨៨
និយាយអំពីនាគ១	
អំពីឧបាសិកាឈ្មោះ មិគសាលា១	
អំពី បំណុល១	
អំពី មហាចន្ទដ៏មានអាយុ១	
អំពីសន្ទិដ្ឋិកធម៌ ២ លើក	

អំពីព្រះខេមៈ១	
អំពីឥន្ទ្រិយ ១	
អំពីព្រះ អានន្ទ១	
អំពីពួកក្សត្រ១	
អំពី អប្បមាទធម៌១	
អំពី ធម្មិកត្ថេរ១	
ចប់ បឋមបណ្ណាសក ។	
## ទុតិយបណ្ណាសក	១៨៩
## មហាវគ្គ	១៨៩ ដល់ ២៨៣
ឧទ្ទាននៃមហាវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីរឿងព្រះថេរៈ ឈ្មោះ សោណៈ១ ព្រះថេរៈ ឈ្មោះ ផគ្គុណៈ ១ អភិជាតិ ៦ យ៉ាង១	
អាសវៈ ទាំងឡាយ១	
រឿងទារុកម្មិកៈជ្រះថ្លា នឹងភិក្ខុប្រាំរូប ១	
ចិត្តហត្ថិសារីបុត្ត១	
បេត្តយ្យបញ្ហា ក្នុង បរាចនវគ្គ ១	
ព្រះអានន្ទចុះទៅជម្រះខ្លួនក្នុងទឹកស្ទឹង ពាចិរវតី១	
និព្វេធិកបរិយាយ១	
ពលៈ ៦យ៉ាង១ ។	
## ទេវតាវគ្គ	២៨៤
ឧទ្ទាននៃទេវតាវគ្គនោះគឺ	២៨៤ ដល់ ២៩៨

និយាយអំពីអនាគាមិបុគ្គល១	
ព្រះអរហន្ត១	
មិត្ត១	
រឿងទេវតា១	
កាលបើមានហេតុ មិនគួរដល់នូវសេចក្តីដាក់ច្បាស់១	
កម្លាំង (ក្នុងសមាធិ) ១	
បឋមឈាន១	
ឈាន ២ លើកឯទៀត ១ ។	
អរហន្តវគ្គ	២៩៩
ឧទ្ទាននៃអរហន្តវគ្គនោះគឺ	២៩៩ ដល់ ៣០៨
និយាយអំពីការនូវជាទុក្ខ១	
មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ អរហន្ត១	
ឧត្តរិមនុស្សធម៌១	
សុខ និង សោមនស្សដ៏ច្រើន១	
ការត្រាស់ដឹង និងមិនត្រាស់ដឹង១	
ដល់នូវភាពជាធំ១	
ការទៅកើតក្នុងនរក ពីរលើក	
មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអត្តធម៌ និង គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអត្តធម៌ ១	
យប់និងថ្ងៃ រមែងមានមក ១ ។	
សីតិវគ្គ	៣០៩
ឧទ្ទាននៃសីតិវគ្គនោះគឺ	៣០៩ ដល់ ៣១៨
និយាយអំពីកិក្ខុ មិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសេចក្តីត្រជាក់១	

គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសេចក្តីត្រជាក់១	
ការពារពាំង១	
ស្តាប់ដោយគោរព១	
បុគ្គលត្រូវលះបង់ធម៌ ៦ យ៉ាង១	
បុគ្គលលះបង់ធម៌ ៦យ៉ាង ហើយ ១ មិនគួរធ្វើធម៌ ៦ យ៉ាង ឲ្យកើតឡើង១	
គោរពក្នុងព្រះ សាស្តា១	
មិនគួរប្រកាន់សង្ខារណាមួយ ១	
មិនគួរផ្តាច់ផ្តិលជីវិតមាតា ជាដើម១	
មិនគួរប្រកាន់សុខទុក្ខដោយការធ្វើខ្លួនឯង១ ។	
អានិសំសវគ្គ	៣១៩
ឧទ្ទាននៃអានិសំសវគ្គនោះគឺ	៣១៩ ដល់ ៣២៥
និយាយអំពីការ កើតប្រាកដ១	
អានិសង្ស១	
អនិច្ចសញ្ញា១	
ទុក្ខសញ្ញា១	
អនត្តសញ្ញា១	
ព្រះនិព្វាន១	
មានះ បី១	
មិនធ្វើនូវការបែក១	
ភពទាំងឡាយ១	
តណ្ហា១ ទាំងអស់ត្រូវជា ១០។	
ចប់ទុតិយបណ្ណាសក ។	

បណ្ណាសក សង្គហិតវគ្គ	៣២៦
ឧទ្ទាននៃតិកវគ្គនោះគឺ	៣២៦ ដល់ ៣៣១
និយាយអំពី រាគៈ ១ ទុច្ចរិត១ វិតក្កៈ១ សញ្ញា១ ធាតុ១ អស្សាទទិដ្ឋិ១ អរតិ១ តុដ្ឋិពីរលើក១ ឧទ្ធច្ចៈ១ ។	
វគ្គាសង្គហិតសុត្តន្ត	៣៣២ ដល់ ៣៣៧
(ចប់)	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 047) សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត អដ្ឋភាគ **៤៧** (**ព.ស. ២៥៥៨**) (*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*	
មាតិកា	លេខទំព័រ

បឋមបណ្ណាសក	១
ធនវគ្គ	១ ដល់ ១៣
ឧទ្ទាននៃធនវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីភិក្ខុ ជាទីស្រឡាញ់ និង មិនជាទីស្រឡាញ់ ពីរលើក	
កំឡាំង១ ទ្រព្យ១ (ទាំងសង្ខេប ទាំងពិស្តារ)	
ឧគ្គពជមហាមាត្យ១	
ការលះបង់ សញ្ញោជនៈ១ មានមច្ឆរិយៈជាទីបំផុត១ ។	
អនុសយវគ្គ	១៤
ឧទ្ទាននៃអនុសយវគ្គនោះគឺ	១៤ ដល់ ២៦
និយាយអំពីអនុសយពីរ លើក	
ត្រកូល១ បុគ្គលគួរបូជា១ បុគ្គលប្រៀបដូចអ្នកមុជទឹក១	
បុគ្គលអ្នកពិចារណាឃើញក្នុងសង្ខារធម៌ថា មិនទៀង១ ជាទុក្ខ១ ជាអនត្តា១	
ព្រះនិព្វាន១ និទ្ទសវត្ថុ១ ។	
វជ្ជីវគ្គ	២៧
ឧទ្ទាននៃវជ្ជីវគ្គនោះគឺ	២៧ ដល់ ៤១
និយាយអំពីសារន្ទទចេតិយ១	
វស្សការព្រាហ្មណ៍១ ភិក្ខុ១ ការងារ១ ធម្មជាតដែលគួរជឿ១ ធម៌ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹង១ សញ្ញា១ សេក្ខភិក្ខុ១ សេចក្តីសាបសូន្យ១ វិបត្តិ១ សេចក្តីចំរើន១ ។	
ទេវតាវគ្គ	៤២

ឧទ្ទាននៃទេវតាវគ្គនោះគឺ	៥២ ដល់ ៧៣
និយាយពីភិក្ខុ មិនមានសេចក្តីប្រមាទ១	
ភិក្ខុមានសេចក្តីខ្មាសបាប១	
ភិក្ខុអ្នកប្រដៅង៉ាយ ២លើក	
សំឡាញ់ ២ លើក	
បដិសម្ភិទា ២ លើក	
ភិក្ខុលុះអំណាចចិត្ត ២ លើក	
និទ្ទសវត្ថុ ២លើក ៗ	
មហាយញ្ញវគ្គ	៧៤
ឧទ្ទាននៃមហាយញ្ញវគ្គនោះគឺ	៧៤ ដល់ ១២៣
និយាយអំពី ចិត្ត១ បរិក្ខារ១ អំពីភ្លើង៤លើក អំពីសញ្ញា២លើកទៀត	
អំពីមេថុន១ អំពីសញ្ញោគៈ និង វិសញ្ញោគៈ១	
អំពី ទាន១ អំពីនន្ទមាតាឧបាសិកា១ រួមជា ១០ ៗ	
បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គ	១២៥
អព្យាកតវគ្គ	១២៥ ដល់ ១៨១
និយាយអំពីវត្ថុដែលគេមិនបានពោល១	
អំពីញាណគតិរបស់បុរស១	
អំពីភិក្ខុឈ្មោះតិស្សៈ១	
អំពីសេនាបតីឈ្មោះ សីហៈ១	
អំពីហេតុដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនបាច់រក្សា ជាគំរប់ប្រាំ	
អំពីព្រះកិមិលៈ១	

អំពីកិរិយា ៧ ពួក១	
អំពីសេចក្តីក្រោធ១ ។	
មហាវគ្គ	១៨២
ឧទ្ទាននៃមហាវគ្គនោះគឺ	១៨២ ដល់ ២៥៤
និយាយអំពី ហិរិ (ឱត្តប្បៈ)១ ព្រះអាទិត្យ១ ប្រៀបដូចជា នគរ១	
អ្នកដឹងនូវធម៌១ ដើមបារិច្ឆត្តកព្រឹក្ស១	
ធ្វើសក្ការៈគោរព១ ភាវនា១ គំនរភ្លើង១	
ពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់គ្រូសុនេត្តៈ១ របស់គ្រូអរកៈ១ ។	
វិនយវគ្គ	២៥៥
ឧទ្ទាននៃវិនយវគ្គនោះគឺ	២៥៥ ដល់ ២៦១
បាលី ១០ លើកមាននៅក្នុង អដ្ឋមវគ្គ គឺនិយាយអំពីភិក្ខុ ជាវិនយធរ បួនពួក១ ភិក្ខុជាវិនយធរ ដែលរុងរឿង បួនពួក១ ពាក្យប្រដៅ១ អធិករណសមថៈ១ ។	
វគ្គាសង្គហិត សុត្តន្ត	២៦២ ដល់ ២៦៨
(**ចប់**)	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក : 048* **)**

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ អដ្ឋកនិបាត

នវមភាគ

៤៨

(ព.ស. ២៤៩៨)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
បណ្ណាសក	១
មេត្តាវគ្គ	១ ដល់ ៤០
ឧទ្ទានក្នុងមេត្តាវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីមេត្តាចេតោសមាធិ១	
អំពីការបានបញ្ញាពីរលើក	
អំពីបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ពីរលើក	
អំពីបុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ពីរលើក	
អំពីលោកធម៌ និង ការប្រាសចាកលោកធម៌១	
អំពីទេវទត្ត១	
អំពីព្រះឧត្តរៈ១	
អំពីព្រះនន្ទៈ១	
អំពីសមណៈដូចជាសម្រាម១ ។	
មហាវគ្គ	៤១
ឧទ្ទាននៃមហាវគ្គនោះគឺ	៤១ ដល់ ១០៧
និយាយអំពីវេរញ្ជៈព្រាហ្មណ៍១	
អំពីសីហៈសេនាបតី១	
អំពីសេះអាជានេយ្យ១	

អំពីពុតត្បុតរបស់សេះ១	
អំពីមន្ទិល១	
អំពីកិច្ចដែលគួរធ្វើជាទូត១	
អំពីចំណងមានពីរលើក	
អំពីមហាពទអសុរ១	
អំពីឧបោសថ១ ។	
គហបតិវគ្គ	១០៨
ឧទ្ទាននៃគហបតិវគ្គនោះគឺ	១០៨ ដល់ ១៥៩
អំពីឧគ្គគហបតី ពីរលើក	
ហត្ថអាឡវកពីរលើក	
សក្កមហានាម១	
ជីវកកោមារភត្យ១	
កម្លាំងពីរលើក	
អក្ខណៈ១ ជាគំរប់១០ នឹងព្រះអនុរុទ្ធ ។	
ទានវគ្គ	១៦០
ឧទ្ទានក្នុងវគ្គនោះគឺ	១៦០ ដល់ ១៨២
និយាយអំពីទាន ពីរលើក	
អំពីទានវត្ថុ១	
អំពីបុញ្ញក្ខេត្ត១	
អំពីការលើកឡើងនៃទាន១	
អំពីបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ១	
អំពីសប្បុរសពីរលើក	
អំពីផល ដ៏ស្រោលជាផលទាំងអស់១	

អំពី អានិសង្ស១ ។	
ឧបោសថវគ្គ	១៨៣
ឧទ្ទានក្នុងឧបោសថវគ្គនោះគឺ	១៨៣ ដល់ ២២៨
និយាយអំពីការរក្សាឧបោសថយ៉ាងសង្ខេប១ ពិស្តារ១	
អំពីនាងវិសាខា១	
អំពីវាសេដ្ឋព្រាហ្មណ៍១ ជាគំរប់៩ នឹងនាងពោជ្ឈា	
អំពីព្រះ អនុរុទ្ធ១	
អំពីនាងវិសាខា១	
អំពី នកុលមាតា១	
អំពីកាឈ្នះលោកនេះ មានពីរលើក ។	
បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គ	២២៩
សន្ធានវគ្គ	២២៩ ដល់ ២៦៥
ឧទ្ទាននៃសទ្ធានវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីរឿងនាង មហាបជាបតិគោតមី១	
អំពីភិក្ខុគួរឲ្យឧវាទដល់ភិក្ខុនី១	
អំពីធម៌ដ៏សង្ខេប១	
អំពីទីឃជាណុកោឡិយបុត្ត១	
អំពីឧជ្ជយព្រាហ្មណ៍១	
អំពីភ័យ១	
អំពីអហុនេយ្យបុគ្គលមាន២ លើក	
អំពីបុគ្គល ៨ពួក មាន២ លើក ។	
ចាលវគ្គ	២៦៦

ឧទ្ទានក្នុងចាលវគ្គនោះគឺ	២៦៦ ដល់ ៣០៤
និយាយអំពីសេចក្តីប្រាថ្នា១	
ភិក្ខុដែលគួរ១	
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងធម៌ ដោយសង្ខេប១	
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ក្នុងគយាសីសប្រទេស១	
អភិកាយតនៈ១	
វិមោក្ខ១	
វោហារ ២ លើក	
បរិសទ្យ១	
ផែនដីកក្រើក១ ។	
យមកវគ្គ	៣០៥
ឧទ្ទានក្នុងយមកវគ្គនោះគឺ	៣០៥ ដល់ ៣២៧
និយាយពីភិក្ខុបរិបូរ ដោយអង្គពីរលើក	
សម្បទា១	
ភិក្ខុចំរើនមរណស្សតិដទៃទៀត១	
សេចក្តីប្រាថ្នាលាភ១	
គួរដល់ខ្លួន និង អ្នកដទៃ១	
សេចក្តីសាបសូន្យរបស់សេក្ខភិក្ខុ១	
កុសីតវត្ថុ១	
អារព្ភវត្ថុ១ ។	
សតិវគ្គ	៣២៨
ឧទ្ទានក្នុងសតិវគ្គនោះគឺ	៣២៨ ដល់ ៣៦៨

និយាយអំពីសតិសម្បជញ្ញៈ១	
អំពីរឿងបុណ្ណិយភិក្ខុ១	
អំពីធម៌ ជាមូល១	
អំពី មហាចោរ១	
អំពីព្រនាមព្រះតថាគត មានព្រះនាមថា សមណៈ ជាដើម១ ត្រូវជា ៩	
អំពីព្រះអង្គមិនចង់ជួបនឹងយសបរិវារ ១	
អំពីការផ្កាប់បាត្រ និង ផ្ងារបាត្រ១	
អំពីសេចក្តី ជ្រះថ្លា និង មិនជ្រះថ្លា១	
អំពីបដិសារណីយកម្ម១	
អំពីភិក្ខុប្រព្រឹត្តល្អ ១ ។	
បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គ ទី ៥	៣៦៩ ដល់ ៣៧២
(**ចប់**)	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 049)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ នវកនិបាត

នសមភាគ

៤៩

(ព.ស. ២៥៥៨)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ

បណ្ណាសក	១
សម្មោធវគ្គ ទី១	១ ដល់ ៤៣
ឧទ្ទានក្នុងសម្មោធវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីការគ្រាស់ដីង១	
អំពីនិស្ស័យ១	
អំពីមេឃិយត្ថេរ	
អំពីនន្ទកត្ថេរ	
អំពីពលៈ១	
អំពីការសេព១	
អំពីសុភវន្តបរិព្វាជក១	
អំពីសជ្ឈបរិព្វាជក១	
អំពីបុគ្គល១	
អំពីអហុនេយ្យបុគ្គល ១ ។	
សីហនាទវគ្គ ទី ២	៤៤
ឧទ្ទានក្នុងសីហនាទវគ្គនោះគឺ	៤៤ ដល់ ៨៣
និយាយអំពីការចាំរក្សាឧបោសថ១	
សឧបាទិសេស និង អនុបាទិសេស១	
ព្រះកោដ្ឋិតភិក្ខុ១	
ព្រះសមិទ្ធិភិក្ខុ១	
ការដួចដាបួស១	
សញ្ញា១ ត្រកូល១ មេត្តា១ ទេវតា១ វេលាមព្រាហ្មណ៍ ១ ។	
សត្តាវាសវគ្គ ទី ៣	៨៤

ឧទ្ទានក្នុងសត្តាវាសវគ្គនោះគឺ	៨៤ ដល់ ១១៤
និយាយអំពីហេតុដ៏ប្រសើរ១	
អំពីគោត្រ១	
អំពីតណ្ហាមូលកធម៌១	
អំពីវវត្ថសញ្ញា១	
អំពីការប្រៀបដោយសសរថ្ម១	
អំពីពៀរមានពីរលើក	
អំពីអាឃាតវត្ថុមានពីរលើក	
អំពីអនុបុព្វនិរោធ១ ។	
មហាវគ្គ ទី ៤	១១៥
ឧទ្ទានក្នុងមហាវគ្គនោះគឺ	១១៥ ដល់ ១៩៨
និយាយអំពី អនុបុព្វវិហារធម៌ ២ លើក	
ព្រះនិព្វាន១	
មេគោ១	
ឈាន ជាគំរប់៥	
ព្រះអានន្ទ១	
លោកាយតិកព្រាហ្មណ៍១	
សង្គ្រាម របស់ទេវតា និង អសុរ ១	
ដំរី ដ៏ប្រសើរ១	
តបុស្សគហបតី១ ។	
បញ្ចាលវគ្គ តី ៥	១៩៩
ឧទ្ទានក្នុងបញ្ចាលវគ្គនោះគឺ	១៩៩ ដល់ ២១០

និយាយអំពីបញ្ចាលចណ្ឌទេវបុត្រ១	
ការបៀតបៀនកាម១	
បញ្ញាវិមុត្ត១	
ឧភតោភាគវិមុត្តបុគ្គល១	
សន្ទិដ្ឋិកៈ មានពីរលើក	
និព្វាន១	
បរិនិព្វាន១	
តទង្គនិព្វាន១ និង ទិដ្ឋធម្មិកនិព្វាន ១ ។	
បណ្ណាសក សង្ហិវគ្គ	២១១
ខេមវគ្គ ទី ១	២១១ ដល់ ២១៤
ឧទ្ទានក្នុងខេមវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីសេចក្តីក្សេម១	
អ្នកដល់នូវសេចក្តីក្សេម១	
អមតៈ១ អ្នកដល់នូវ អមតៈ១	
ទីមិនមានភ័យ១ អ្នកដល់នូវទីមិនមានភ័យ១	
សេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់១ សេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ដោយលំដាប់១	
សេចក្តីរលត់១ សេចក្តីរលត់ដោយលំដាប់១ និងបុគ្គលលះបង់នូវធម៌៩យ៉ាង	
គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះ អរហត្ត១ ។	
សតិប្បដ្ឋានវគ្គ ទី២	២១៥
ឧទ្ទានក្នុងសតិប្បដ្ឋានវគ្គនោះគឺ	២១៥ ដល់ ២២៣
និយាយអំពីសិក្ខា១ នីវរណៈ១ កាម១ ឧបាទានក្ខន្ធ១	

សំយោជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម១ គតិ១ សេចក្តីកំណាញ់១	
សំយោជនៈ ជាចំណែកខាងលើ ជាគមរប់ ប្រាំបី១ សេចក្តីរឹងប៉ឹងនៃចិត្ត១ និង ចំណងរបស់ចិត្ត១ ។	
សម្មប្បធានវគ្គទី ៣	២២៤ ដល់ ២២៦
ឥទ្ធិបាទវគ្គទី៤	២២៧ ដល់ ២២៨
វគ្គ ទី ៥	២២៩ ដល់ ២៣០

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 050)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ឧសកនិបាត

ឯកាទសមភាគ

៥០

(ព.ស. ២៤៩៩)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
បឋមបណ្ណាសក	១
អានិសំសវគ្គទី១	១ ដល់ ៣១
ឧទ្ទាននៃអានិសំសវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីសីលមានប្រយោជន៍ដូចម្តេច១	
ចេតនា១	

អំពីសីល១	
អំពីការសោបសូន្យចាកឧបនិស្ស័យ១	
អំពីព្រះអានន្ទជាគំរប់ ៥	
អំពីសមាធិ១	
អំពីព្រះសារីបុត្ត១	
អំពីភិក្ខុមានសទ្ធា១	
អំពីសន្តវិមោក្ខ១	
អំពីភិក្ខុមានសទ្ធា ជាដើម១ ។	
នាថករណវគ្គទី២	៣២
ឧទ្ទាននៃនាថករណវគ្គនោះគឺ	៣២ ដល់ ៧២
និយាយអំពីសេនាសនៈ១	
អំពី អង្គ១	
អំពី សំយោជនៈ១	
អំពីចេតោខីលៈ១	
អំពី អប្បមាទ១	
អំពី អហុនេយ្យ១	
អំពីនាថករណធម៌ មានពីរលើក	
អំពីអរិយវាសៈ មានពីរលើក ។	
មហាវគ្គ ទី៣	៧៣
ឧទ្ទាននៃមហាវគ្គនោះគឺ	៧៣ ដល់ ១៥៣
និយាយអំពីសត្វសីហៈ១	
អធិមុត្តបទ១	
អំពីធម៌ ដែលត្រូវលះដោយកាយ១	

ព្រះចុន្ទត្ថេរ១	
កសិណាយតនៈ១	
ឧបាសិកាឈ្មោះកាលី១	
មហាបញ្ហាពីរលើក	
ព្រះបាទ បសេនទិកោសលពីរលើក ដទៃទៀត ។	
ឧបាលិវគ្គ ទី ៤	១៥៤
ឧទ្ទាននៃឧបាលិវគ្គនោះគឺ	១៥៤ ដល់ ១៦៦
និយាយអំពីព្រះឧបាលិ១	
ឧព្ភាហិកាកម្មវាចា១	
ភិក្ខុគួរឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រ១	
ភិក្ខុគួរឲ្យនិស្ស័យ១	
ភិក្ខុគួរឲ្យ សាមណេរបំរើ១	
សង្ឃភេទ ២ លើក	
សង្ឃភេទ ២ លើក ដទៃទៀត ដែលព្រះឧបាលិ និង អានន្ទទូលសួរ ។	
អក្កោសវគ្គ ទី៥	១៦៧
ឧទ្ទាននៃអក្កោសវគ្គនោះគឺ	១៦៧ ដល់ ១៩៨
និយាយអំពី វិវាទ១ វិវាទមូលពីរលើក	
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងនគរកុសិនារា១	
ទោសក្នុងការចូលក្នុងរាជបុរី១	
សក្យឧបាសក១	
លិច្ឆវីឈ្មោះមហាលិ១	
ធម៌ដែលបព្វជិតគួរពិចារណារឿយៗ១	
ធម៌ដែលឋិតនៅក្នុងសរីរៈ១	

ពួកភិក្ខុអ្នកមានសេចក្ដីប្រកួតប្រកាន់គ្នា១ ។	
សចិត្តវគ្គ ទី ១	១៩៩
ឧទ្ទាននៃសចិត្តវគ្គនោះគឺ	១៩៩ ដល់ ២៤៥
និយាយអំពីការឈ្លាសក្នុងវារៈចិត្តរបស់ខ្លួន១	
អំពីព្រះសារីបុត្ត១អំពីការតាំងនៅដដែល១	
អំពីសមថៈ១	
អំពីបរិហានៈ១	
អំពីសញ្ញាពីរលើក	
អំពីធម៌ ជាមូល១	
ចិត្តសន្សំដោយបព្វជ្ជា១	
អាពាធ១ ។	
យមកវគ្គ ទី ២	២៤៦
ឧទ្ទាននៃយមកវគ្គនោះគឺ	២៤៦ ដល់ ២៨៧
និយាយអំពី អវិជ្ជា១ តណ្ហា១ (ការសម្រេចព្រះនិព្វាន)១	
សេចក្ដីជ្រះថ្លាមិនញាប់ញ័រ ក្នុងព្រះតថាគត១	
សេចក្ដីសុខ ពីរលើក	
ពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាច់ទៅកាន់និគមឈ្មោះ នឡកបានៈ ពីរលើក និង វត្ថុកថា ដទៃទៀត ពីរលើក ។	
អាកង្ខវគ្គ ទី ៣	២៨៨
ឧទ្ទាននៃអាកង្ខវគ្គនោះគឺ	២៨៨ ដល់ ៣២៨
និយាយអំពីសេចក្ដីប្រាថ្នា១	
អំពីធម៌ ជាបន្ទា១	

អំពីធម៌ ជាទីប្រាថ្នា១	
អំពីសេចក្តីចំរើន១	
អំពីមិគសាលាឧបាសិកា១	
អំពីបុគ្គលមិនគួរលះបង់១	
អំពី ក្អែក១	
អំពីពួកនិគ្រន្ថ១	
អំពីវត្ថុ ១០ យ៉ាង មាន (ពីរលើក) ១ៗ	
ទុតិយបណ្ណាសក	៣២៩
ថេរវគ្គ ទី ៨	៣២៩
ឧទ្ទាននៃថេរវគ្គនោះគឺ	៣២៩ ដល់ ៣៨២
និយាយអំពីព្រះវាហុនត្ថេរ ១	
ព្រះអានន្ទត្ថេរ១	
ព្រះបុណ្ណិយត្ថេរ១	
ការពោលអួត អរហត្តផល១	
ភិក្ខុពោលអួត១	
ការស្មានហួសហេតុ១	
អធិករណ៍១	
កោកាលិកភិក្ខុ១	
កំឡាំង១ ៗ	
ឧបាសកវគ្គ ទី ៥	៣៨៣
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	៣៨៣ ដល់ ៤៥៧
និយាយអំពីបុគ្គលអ្នកបរិភោគកាម១	

អំពីភ័យ និង ពៀរ៥យ៉ាង ១	
អំពី ទិដ្ឋិ១	
អំពីវជ្ជិយមាហិតគហបតី និង ឧត្តិយបរិព្វាជក ទាំងពីរ	
អំពីកោកនុទបរិព្វាជក១	
អំពីភិក្ខុអ្នកគួរទទួលគ្រឿងបូជា១	
អំពីភិក្ខុជាថេរៈ១	
អំពីឧបាលំ ដ៏មានអាយុ១	
អំពីបុគ្គលដែលមិនគួរ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ អរហត្ត១ ។	
ចប់ ទុតិយបណ្ណាសក ទី ២	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 051)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

ទ្វាទសមភាគ

៥១

(ព.ស. ២៥០០)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ

តតិយបណ្ណាសក	១
សមណសញ្ញាវគ្គទី១	១ ដល់ ២៧
ឧទ្ទាននៃសមណសញ្ញាវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីសេចក្តីសំគាល់របស់សមណៈ១	
អំពីការចំរើនពោជ្ឈង្គទាំង៧ ជាបច្ច័យឲ្យបានបំពេញមូវវិជ្ជា ៣យ៉ាង ១	
អំពីមិនបានស្ពានស្ទួត់ ព្រោះអាស្រ័យ មច្ឆត្តៈ១	
អំពីការបានស្ពានស្ទួត់ ព្រោះអាស្រ័យ សម្មត្តៈ១	
អំពីវិជ្ជា ជាប្រធានក្នុងការជួបប្រសព្វនូវកុសលធម៌១	
អំពីការលោងឆ្អឹង ក្នុងទក្ខិណាជនបទ១	
អំពីពេទ្យអ្នកឲ្យថ្នាំបញ្ចុះ១	
អំពីពេទ្យអ្នកឲ្យថ្នាំក្អួក១	
អំពីធម៌ដែលគប្បីកំចាត់ មាន ២ លើក ។	
បច្ចោរោហណិវគ្គ ទី២	២៨
ឧទ្ទាននៃបច្ចោរោហិណវគ្គនោះគឺ	២៨ ដល់ ៦១
និយាយអំពី សេចក្តីចំរើន១	
សភាពមិនមែនធម៌១	
អជិតបរិព្វាជក១	
សគារវព្រាហ្មណ៍១	
ធម៌ជាត្រើយខាងអាយ ២ លើក	
ការជំរះបាប១	
ប្រធានសម្មាទិដ្ឋិ ប្រៀបដោយព្រះអាទិត្យ១	

ធម៌ធ្វើឲ្យអស់ទៅនៃអាសវៈ១ ។	
បារិសុទ្ធិវគ្គ ទី ៣	៦២ ដល់ ៦៦
សាធុវគ្គទី ៤	៦៧ ដល់ ៧៤
អរិយមគ្គវគ្គ ទី៥	៧៥ ដល់ ៨២
ចប់ អរិយមគ្គទី ៥	
ចតុត្ថបណ្ណាសក	៨៣
បុគ្គលវគ្គ ទី១	៨៣ ដល់ ៨៥
ជាណុស្សោណិវគ្គ ទី ២	៨៦ ដល់ ១៤៥
សុន្ទរវគ្គទី ៣	១៤៦ ដល់ ១៥៣
សេដ្ឋវគ្គ ទី ៤	១៥៤ ដល់ ១៥៩
សេវិតព្វាសេវិតព្វវគ្គ ទី ៥	១៦០ ដល់ ១៦២
ចប់ ចតុត្ថ បណ្ណាសកទី ៤	
បញ្ចមបណ្ណាសក	១៦៣
បឋមវគ្គទី១	១៦៣ ដល់ ២០៤
ទុតិយវគ្គ ទី ២	២០៥ ដល់ ២២២
ចប់ បណ្ណាសកទី៥	
ចប់ ទសកនិបាត	
សុត្តន្តបិដក	
អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកនិបាត	

និស្សយវគ្គ ទី ១	២២៣ ដល់ ២៦២
ទុតិយវគ្គ ទី ២	២៦៣ ដល់ ៣៤២
(ចប់)	

សន្លឹក ចន្លុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 052)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ខុទ្ទកបាឋ ធម្មបទគាថា

ខុទ្ទកបាឋ បឋមភាគ

៥២

(ព.ស. ២៥០០)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
ខុទ្ទកបាឋ សរណគមន៍	១
ខុទ្ទកបាឋ សិក្ខាបទ ១០	១ ដល់ ២
ខុទ្ទកបាឋ អាការៈ ៣២	២ ដល់ ៣
ខុទ្ទកបាឋ សាមណេរបញ្ហា	៣
មង្គលសូត្រ	៤ ដល់ ៦
ខុទ្ទកបាឋ រតនសូត្រ	៦ ដល់ ១២
ខុទ្ទកបាឋ តិរោកុឌ្ឌកណ្ឌ	១២ ដល់ ១៥
ខុទ្ទកបាឋ និធកណ្ឌ	១៥ ដល់ ១៨
ខុទ្ទកបាឋ ករណីយមេត្តសូត្រ	១៨ ដល់ ២៨
ធម្មបទគាថា ចិត្តវគ្គទី៣	២៨ ដល់ ៣០
ធម្មបទគាថា បុប្ផវគ្គទី៤	៣០ ដល់ ៣៣

ធម្មបទគាថា ពាលវគ្គទី៥	៣៤ ដល់ ៣៧
ធម្មបទគាថា បណ្ឌិតវគ្គទី៦	៣៧ ដល់ ៤០
ធម្មបទគាថា អរហន្តវគ្គទី៧	៤០ ដល់ ៤៣
ធម្មបទគាថា សហស្សវគ្គទី៨	៤៣ ដល់ ៤៦
ធម្មបទគាថា បាបវគ្គទី ៩	៤៦ ដល់ ៤៩
ធម្មបទគាថា ទណ្ឌវគ្គទី១០	៤៩ ដល់ ៥២
ធម្មបទគាថា ជរាវគ្គទី១១	៥២ ដល់ ៥៤
ធម្មបទគាថា អត្តវគ្គទី១២	៥៥ ដល់ ៥៧
ធម្មបទគាថា លោកវគ្គទី១៣	៥៧ ដល់ ៥៩
ធម្មបទគាថា ពុទ្ធវគ្គទី១៤	៥៩ ដល់ ៦២
ធម្មបទគាថា សុខវគ្គទី១៥	៦៣ ដល់ ៦៥
ធម្មបទគាថា បិយវគ្គទី១៦	៦៥ ដល់ ៦៧
ធម្មបទគាថា កោធវគ្គទី១៧	៦៧ ដល់ ៧០
ធម្មបទគាថា មលវគ្គទី១៨	៧០ ដល់ ៧៤
ធម្មបទគាថា ធម្មដ្ឋវគ្គទី១៩	៧៥ ដល់ ៧៨
ធម្មបទគាថា មគ្គវគ្គទី២០	៧៨ ដល់ ៨១
ធម្មបទគាថា បកិណ្ណកវគ្គទី២១	៨១ ដល់ ៨៤
ធម្មបទគាថា និរយវគ្គទី២២	៨៥ ដល់ ៨៨

ធម្មបទគាថា នាគវគ្គទី២៣	៨៨ ដល់ ៩១
ធម្មបទគាថា តណ្ហាវគ្គទី២៤	៩១ ដល់ ៩៧
ធម្មបទគាថា ភិក្ខុវគ្គទី២៥	៩៨ ដល់ ១០១
ធម្មបទគាថា ព្រាហ្មណវគ្គទី២៦	១០២ ដល់ ១១០
ឧទ្ទាននៃធម្មបទគាថាគឺ	១១១ ដល់ ១១២
ចប់ធម្មបទ	
សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ	១១៣
ឧទាន ពោធិវគ្គទី១	១១៣ ដល់ ១៣២
ឧទ្ទាននៃពោធិវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីព្រះមានព្រះភាគ គង់ក្រោមពោធិព្រឹក្ស ៣លើក	
ព្រះមានព្រះភាគ គង់ក្រោមដើមអជបាលនិគ្រោធ ១	
ព្រះថេរៈច្រើនអង្គ១	
ព្រះមហាកស្សប១	
ព្រះមានព្រះភាគ គង់នៅជិតក្រុងបាវា១	
ព្រះសង្គាមជិត្តេរ១	
ពួកជដិល១	
ពាហិយទារុចិរិយបុរស១ រួមទាំងអស់ជា ១០ រឿង ។	
ឧទាន មុច្ចលិន្ទវគ្គទី២	១៣៣
ឧទ្ទាននៃមុច្ចលិន្ទវគ្គនោះគឺ	១៣៣ ដល់ ១៥៨
និយាយអំពីព្រះមានព្រះភាគ គង់ទៀបគល់រាំង១	
អំពីព្រះរាជា១	

អំពីការវាយពស់ដោយដម្បង១	
អំពីគ្រឿងសក្ការៈ១	
អំពីឥច្ឆានង្គលឧបាសក១	
អំពីប្រពន្ធព្រាហ្មណ៍មានគភ៌១	
អំពីកូនតូច១	
អំពីកោលិយធីតាឈ្មោះ សុប្បវាសា១	
អំពីនាងវិសាខា១	
អំពីព្រះភទ្ទិយត្ថេរ (ជាបុត្ត) នាង សាកិយានី ឈ្មោះ កាលិគោធា១ ។	
ឧទាន នន្ទវគ្គទី ៣	១៥៩
ឧទ្ទាននៃនន្ទវគ្គនោះគឺ	១៥៩ ដល់ ១៩១
និយាយអំពីផលនៃកម្មចាស់១	
ព្រះនន្ទ១	
ព្រះ យសោជៈ១	
ព្រះសារីបុត្ត១	
ព្រះកោលិត (មោគ្គល្លាន)១	
ព្រះបិលិន្ទវច្ឆៈ១	
ព្រះកស្សប១	
ពួកភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាត១	
សិល្បៈ១	
សត្វលោក១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា១០។	
ឧទាន មេឃិយវគ្គ ទី ៤	១៩២
ឧទ្ទាននៃមេឃិយវគ្គនោះគឺ	១៩២ ដល់ ២២៤
និយាយអំពីរឿងមេឃិយៈ១	

ពួកភិក្ខុដែលមានចិត្តអណ្តែតអណ្តូង១	
នាយគោបាល១	
ព្រះសារីបុត្តអង្គុយក្នុងទីវាលក្នុងរាត្រីខាងខ្នើត១	
ពុទ្ធនាគ និង ហត្ថីនាគ១ ជាគំរប់៥	
ព្រះបិណ្ឌោលភារទ្វាជ:១	
ព្រះសារីបុត្ត១	
នាងបរិព្វាជិកាឈ្មោះសុន្ទរី១ ជាគំរប់ ៨	
ព្រះឧបសេនវង្គន្តបុត្ត១	
ព្រះសារីបុត្ត១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា១០ៗ	
ឧទាន សោណត្ថេរវគ្គ ទី ៥	២២៥
ឧទ្ទាននៃសោណត្ថេរវគ្គនោះគឺ	២២៥ ដល់ ២៦៣
និយាយអំពីព្រះបាទបសេនទិកោសល១	
ពុទ្ធមាតាមានព្រះជន្មាយុតិច១	
សុប្បពុទ្ធកុដ្ឋិ១	
ពួកកុមារ១	
ឧបោសថ១	
សោណកុដិកណ្ណ:១	
កង្ខារេវត:១	
ព្រះអានន្ទ១	
មាណពច្រើននាក់ មានវាចាកោកកាក១	
ចូឡបន្ថកភិក្ខុ១ ៗ	
ឧទាន ជច្ចន្ធវគ្គទី៦	២៦៤
ឧទ្ទាននៃជច្ចន្ធវគ្គនោះគឺ	២៦៤ ដល់ ៣០៦

និយាយអំពីការដាក់អាយុសង្ខារ១	
អំពីព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ចេញអំពីទីស្ងាត់១	
អំពីរាគាទិក្កិលេសមានហើយ១	
អំពីពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ទាស់ទែងគ្នា អាស្រ័យទិដ្ឋិ១	
អំពីពួកសមណព្រាហ្មណ៍ មានលិទ្ធិផ្សេងៗ១	
អំពីការជាប់នៅក្នុងទិដ្ឋិទាំងនោះ១	
អំពីសុភូតិ ជាគំរប់ ប្រាំពីរ ១	
អំពីការត្រេកអរក្នុងស្រីផ្កាមាស១	
អំពីសត្វ មមាច គំរប់ ប្រាំបួន១	
អំពីព្រះតថាគតទាំងឡាយ កើតឡើងក្នុងលោក ជាគំរប់ ១០ ។	
ឧទាន ចូឡវគ្គទី៧	៣០៧
ឧទ្ទាននៃចូឡវគ្គនោះគឺ	៣០៧ ដល់ ៣១៩
និយាយអំព្រះកុណ្ឌកភទ្ទិយៈ មាន២លើក	
អំពីជនជាប់ក្នុងកាម មាន ២ លើក	
អំពីព្រះកុណ្ឌកភទ្ទិយៈ ១	
អំពីការអស់តណ្ហា ១	
អំពីការអស់ បបញ្ចសញ្ញា១	
អំពីព្រះកច្ចានៈ ១	
អំពីអណ្តូង១	
អំពីព្រះបាទ ឧទេន១ ។	
ឧទាន បាដលិគ្គាមិយវគ្គ ទី ៨	៣២០
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	៣២០ ដល់ ៣៥៤
ពោលអំពីព្រះនិព្វាន ៤ លើក	

អំពីចុន្ទកម្មាបុត្ត ១	
អំពីពួក ឧបាសកឧបាសិកា អ្នកបាដលិគ្រាម១	
អំពីផ្លូវបែកជាពីរ ១	
អំពីនាងវិសាខា១ ព្រមទាំងព្រះថេរៈ ទព្វមល្លបុត្ត ២ លើក រួមជា ១០ ។	
ចប់ ឧទាន	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 053) **សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ឥតិវុត្តកៈ** **ទុតិយភាគ** **៥៣** (**ព.ស. ២៥០០**) (*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។	
មាតិកា	**លេខទំព័រ**
ឯកនិបាត	១
បឋមវគ្គ	១ ដល់ ៩
ឧទ្ទាននៃបាដិភោគវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពី រាគៈ១ ទោសៈ១ មោហៈ១ សេចក្តីក្រោធ១ សេចក្តីលុបគុណ១ មានះ១ ហេតុទាំងពួង១ មានះ១	

ភគៈ ទោសៈ ២ទៀត អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយពោលថាជា បឋមវគ្គ ។	
ទុតិយវគ្គ	១០ ដល់ ១៩
ឧទ្ទាននៃទុតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអមតី មោហៈ១ សេចក្ដីក្រោធ១ សេចក្ដីលុបគុណ១ សេចក្ដីវង្វេង១ កាម១ សេក្ខៈមានពីរលើក ការបំបែក១ សេចក្ដីត្រេកអរ១ បុគ្គល១ លោកពោលថាជាវគ្គទី២ ។	
តតិយវគ្គ	២០ ដល់ ៣០
ឧទ្ទាននៃតតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីចិត្ត១ ចំរើនឈាន១ ប្រយោជន៍ទាំងពីរ ១ គំនរឆ្អឹងដូចជាភ្នំវេបុល្ល១ សម្បជានមុសាវាទ១ ទាន១ ការចំរើនមេត្តា១ ព្រះសូត្រទាំងឡាយក្នុងធម៌មួយៗ គឺ ព្រះសូត្រ (ខាងចុង) ៧សូត្រ ព្រះសូត្រខាងដើម ២០សូត្រ សង្គ្រោះជាសូត្រ ២៧ សូត្រ។ **(ចប់ ឯកនិបាត)**	
ទុតិយបាត	៣១
បឋមវគ្គ	៣១ ដល់ ៤១
ឧទ្ទាននៃបឋមវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីភិក្ខុប្រកបដោយធម៌២ មាន២លើក ធម៌ដុតកំដៅ១ ធម៌មិនបានដុតកំដៅ១ ប្រយោជន៍ក្នុងបរលោក មាន២លើក ភិក្ខុមានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស១ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយៈ មិនមែនដើម្បីកុហក មាន២លើក	

ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌២យ៉ាង រមែងមានសេចក្តីសុខ និង សោមនស្ស១ ទាំងអម្បាលនោះត្រូវជា ១០ ។	
ទុតិយវគ្គ	៤២ ដល់ ៥៩
ឧទ្ទាននៃទុតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីឥន្ទ្រិយមានពីរលើក តបនិយធម៌មានពីរលើក សីល និងរឿងដទៃទៀត មានពីរលើក អំពីមិនមានឧត្តប្បៈ១ រឿងកុហកមានពីរលើក សំវេជនីយ១ ត្រូវជា ១០ អំពី វិតក្កៈ១ ទេសនា១ វិជ្ជា១ បញ្ញា១ និង ធម៌១ ត្រូវជា ៥ អំពីអជាតធម៌១ ធាតុ១ ទីសម្ពុំ១ សិក្ខា១ ជាតរិយធម៌១ អបាយ១ ទិដ្ឋិ១ ត្រូវជា២២ ដែលលោកបានប្រកាសទុកហើយ ។ (**ចប់ទុកនិបាត**)	
តិកនិបាត	៦០
បឋមវគ្គ	៦០ ដល់ ៦៨
ឧទ្ទាននៃបឋមវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីមូល១ ធាតុ១ វេទនាពីរលើក ការស្វែងរកពីរលើក អាសវៈពីរលើក តណ្ហា១ វិស័យនៃមារ១ លោកពោលថា បឋមវគ្គ ជាវគ្គដ៏ឧត្តម ។	
ទុតិយវគ្គ	៦៩ ដល់ ៧៨
ឧទ្ទាននៃទុតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ១ ចក្ខុ១ ឥន្ទ្រិយ១ កាល១ ចរិត ២លើក សេចក្តីស្អាត១ ការស្ងប់ស្ងៀម១ រាគៈ២លើក លោកពោលនូវគ្គទី២ ថាជាវគ្គដ៏ឧត្តម	

តតិយវគ្គ	៧៩ ដល់ ៩៦
ឧទ្ទាននៃតតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីទិដ្ឋិ២ លើក និស្សរណីយធាតុ១ រូបជ្ឈាន និង អរូបជ្ឈាន១ បុគ្គល១ បុគ្គលប្រៀបដោយមេឃមិនបង្អុរភ្លៀង១ សេចក្តីសុខ១ ការបែកធ្លាយ១ ជាតុ១ សេចក្តីសាបសូន្យ១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា១០ ។	
ចតុត្ថវគ្គ	៩៧ ដល់ ១១៥
ឧទ្ទាននៃចតុត្ថវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពី វិតក្កៈ១ សក្ការៈ១ សំឡេង១ ទេពបុត្ត១ បុគ្គលក្នុងលោក១ អសុភ១ ធម៌១ ងងឹត១ មន្ទិល១ ទេវទត្ត១ ត្រូវជា១០ ។	
បញ្ចមវគ្គ	១១៦ ដល់ ១៣២
ឧទ្ទាននៃបញ្ចមវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីសេចក្តីជ្រះថ្លា១ ការចិញ្ចឹមជីវិត១ សង្ឃាដី១ ភ្លើង១ ការពិចារណា១ ការកើតឡើងនៃកាម១ កាមយោគៈ១ សីលល្អ១ ទាន១ ព្រាហ្មណ៍ដោយធម៌១ ត្រូវជា១០ ។ (**ចប់តិកនិបាត**)	
ចតុក្កនិបាត	១៣៣ ដល់ ១៥៧
ឧទ្ទាននៃចតុក្កនិបាតនោះគឺ	
និយាយអំពីព្រះមានព្រះភាគជាព្រាហ្មណ៍១ វត្ថុងាយបាន៤យ៉ាង១ ការអស់ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គលអ្នកដឹង១ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍១ ពួកភិក្ខុមានសីល១ តណ្ហា១ ត្រកូលដែលនៅរួមនឹងព្រហ្មជាដើម១ ពួកព្រាហ្មណ៍ និង គហបតីមាន	

ឧបការៈច្រើន១ ពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើឲ្យគេស្ញើបជាដើម១ បុរសត្រូវទឹកស្ទឹងកួច១ អកុសលវិតក្កៈកើតដល់ភិក្ខុកំពុងដើរទៅជាដើម១ ភិក្ខុមានសីលបរិបូណ៌ជាដើម១ ព្រះតថាគតត្រាស់ដឹងនូវលោក១ រួមជា ១៣ រឿង ។ ក្នុងឥតិវុត្តកៈ មានសូត្រ ១១២ ។ **ចប់ ឥតិវុត្តកៈ**	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 054)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ សុត្តនិបាត

តតិយភាគ

៥៤

(ព.ស. ២៥០១)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
ឧរគវគ្គ ទី១	១ ដល់ ៧២
ឧទ្ទាននៃឧរគវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីការប្រៀបដោយសត្វពស់១	
និយាយគោបាល១	
បុគ្គលប្រៀបដូចកុយរមាស១	
កសិការទ្វាជព្រាហ្មណ៍១ ចន្ទ១ សេចក្តីវិនាស១	

បុគ្គលថោកទាប១ មេត្តា១ ហេមវតយក្ស១ អាឡវកយក្ស១ អំពីការលះ១ មុនី១ រួមជា១២ ហៅថា ឧរគវគ្គ ។	
ចូឡវគ្គទី២	៧៣ ដល់ ១៣០
ឧទ្ទាននៃចូឡវគ្គនោះគឺ	
រតនសូត្រ១ អាមគន្ធសូត្រ១ ហិរិសូត្រ១ មង្គលសូត្រ១ សូចិលោមសូត្រ១ កបិលសូត្រ១ ឬ ធម្មចរិយសូត្រ១ ព្រាហ្មណធម្មិកសូត្រ១ នាវាសូត្រ១ កឹសីលសូត្រ១ ឧដ្ឋានសូត្រ១ រាហុលសូត្រ១ វង្គីសសូត្រ១ សម្មាបរិព្វាជនិយសូត្រ១ ធម្មិកសូត្រ១ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយបាន ពោលនូវចូឡវគ្គថា មានសូត្រ ១៤ ដូច្នេះឯង ។	
មហាវគ្គទី៣	១៣១ ដល់ ២៦៤
ឧទ្ទានក្នុងទ្វយតានុបស្សនាសូត្រនោះគឺ	
និយាយអំពីចតុរារិយសច្ច១ ឧបធិ១ អវិជ្ជា១ សង្ខារ១ វិញ្ញាណ១ ជាគម្រប់ប្រាំ ផស្សៈ ១ វេទនា១ តណ្ហា១ ឧបាទាន១ អារម្ភៈ (ព្យាយាម)១ អាហារ១ សេចក្ដីញាប់ញ័រ១ ការរន្ធត់១ រូប១ សច្ច១ ទុក្ខ១ ជា ១៦ ។ **ចប់ មហាវគ្គទី៣**	
ឧទ្ទាននៃមហាវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីបព្វជ្ជាសូត្រ១ បធានសូត្រ១ សុភាសិតសូត្រ១ សុន្ទរិកភារទ្វាជសូត្រ១ មាឃសូត្រ១ សភិយសូត្រ១ សេលសូត្រ១ សល្លសូត្រ១ សេដ្ឋសូត្រ១ កោកាលិកសូត្រ១ នាឡកសូត្រ១	

ទុយតានុបស្សនាសូត្រ១ សូត្រទាំង១២ នោះហៅថា មហាវគ្គ ។	
អដ្ឋកវគ្គទី៤	២៦៥ ដល់ ៣២៤
ឧទ្ទាននៃអដ្ឋកវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីកាមសូត្រ១ គុហដ្ឋកសូត្រ១ សុទ្ធដ្ឋកសូត្រ១ បរមដ្ឋកសូត្រ១ ជរាសូត្រ១ តិស្សមេត្តេយ្យសូត្រ១ បសូរសូត្រ១ មាគន្ទិយសូត្រ១ បុរាភេទសូត្រ១ កលហវិវាទសូត្រ១ វិយូហសូត្រ២ តុវដកសូត្រ១ អត្តទណ្ឌសូត្រ១ សារីបុត្តសូត្រ១ សូត្រទាំង១៦នោះ មានក្នុង អដ្ឋកវគ្គទាំងអស់ ដោយប្រការដូច្នេះ ។	
បារាយនវគ្គទី៥	៣២៥ ដល់ ៣៧១
ឧទ្ទាននៃសូត្រ ក្នុងសុត្តនិបាត	
ឧរគសូត្រ១ ធនិយសូត្រ១ ខគ្គវិសាណសូត្រ១ កសិភារទ្វាជសូត្រ១ ចន្ទសូត្រ១ បរាភវសូត្រ១ វសលសូត្រ១ករណិយមេត្តសូត្រ១ ហេមវតសូត្រ១ អាឡវកយក្ខសូត្រ១ វិជយសូត្រ១ មុនិសូត្រ ជាសូត្រដ៏ប្រសើរ១។ វគ្គដ៏ប្រសើរថ្ងៃថ្លាតាំងនៅជាដំបូង ជាវគ្គទ្រទ្រង់នូវសូត្រ១២ លោកចែកទុកល្អហើយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់មានចក្ខុប្រាស់ចាក មន្ទិល ទ្រង់សម្តែងទុកហើយ យើងឮមកថាឧរគវគ្គ ជាវគ្គដ៏ប្រសើរ ។	
ឧទ្ទាននៃព្រះសូត្រ ក្នុងសត្តនិបាត	៣៧២ ដល់ ៣៧៦

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 055)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ថុ

ចតុត្ថភាគ

៥៥

(ព.ស. ២៥០០)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
បីឋវគ្គទី១	១ ដល់ ៣២
ឧទ្ទាននៃបីឋវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីបីឋវិមាន៥ នាវាវិមាន៣ បទីបវិមាន១ តិលទក្ខិណវិមាន១ បតិព្វវិមាន២ សុណិសាវិមាន២ ឧត្តរាវិមាន១ សិរិមាវិមាន១ បេសការិយវិមាន១ លោកហៅថាវគ្គ ដូច្នេះឯង ។	
ចិត្តលតាវគ្គ ទី២	៣៣ ដល់ ៤៩
ឧទ្ទាននៃចិត្តលតាវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីទាសីវិមាន១ លខុមាវិមាន១ អាចាមទាយិកាវិមាន១ ចណ្ឌាលិវិមាន១ ភទ្ទិត្ថិកាវិមាន១ សោណទិន្នាវិមាន១ ឧបោសថវិមាន១ សុនិទ្ទាវិមាន១ សុទិន្នាវិមាន១ ភិក្ខាទាយិកាវិមាន២លើក លោកហៅថាវគ្គ ដូច្នេះឯង ។	
បារិច្ឆត្តកវគ្គទី៣	៥០ ដល់ ៨៣
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	

និយាយអំពីឧឡារវិមាន១ ឧច្ឆុវិមាន១ បល្លង្កវិមាន១ លតាវិមាន១ គុត្តិលវិមាន១ ទទ្ទល្លវិមាន១ សេសវតីវិមាន១ មល្លិកាវិមាន១ វិសាលក្ខិវិមាន១ បារិច្ឆត្តកវិមាន១ ព្រោះហេតុនោះ ទើបហៅថាវគ្គ ។	
មញ្ជិដ្ឋកវគ្គទី៤	៨៤ ដល់ ១០៩
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីមញ្ជិដ្ឋវិមាន១ បភស្សរវិមាន១ នាគវិមាន១ អលោមវិមាន១ កញ្ជិកទាយិកាវិមាន១ វិហារវិមាន១ ចតុរិត្ថិវិមាន១ អម្ពវិមាន១ បីតវិមាន១ ឧច្ឆុវិមាន១ វន្ទនវិមាន១ រជ្ជុមាលាវិមាន១ ហេតុនោះបានជា ហៅថាវគ្គ ។	
មហារថវគ្គទី៥	១១០ ដល់ ១៤៤
ឧទ្ទាននៃមហារថវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីមណ្ឌូកទេវបុត្តវិមាន១ រេវតីវិមាន១ ឆត្តមាណវកវិមាន១ កក្កដរសទាយកវិមាន១ ទ្វារបាលកវិមាន១	
ករណីយវិមាន២ សុចិវិមាន២ នាគវិមាន៣ រថវិមាន២ (វគ្គនេះ) ជាវគ្គ ទី៥ តែជាវគ្គទី១ ប៉ែកខាងបុរស ។	
បាយាសិកវគ្គទី៦	១៤៥ ដល់ ១៥៥
ឧទ្ទាននៃបាយាសិកវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពី អគារិយវិមាន២លើក ផលទាយកវិមាន១	
ឧបស្សយទាយកវិមាន ២លើក ភិក្ខាទាយកវិមាន១ យវបាលកវិមាន១ កុណ្ឌលិវិមាន២ លើក (ឧត្តរវិមាន) រឿងឧត្តរមាណព អ្នកបម្រើរបស់ព្រះបាទបាយាសិ១ ។	
សុនិក្ខិត្តវគ្គទី ៧	១៥៦ ដល់ ១៩១

ឧទ្ទាន	
និយាយអំពីបុរសកំសត់២លើក រឿងបុរសធ្វើវិហារទាន២លើក រឿងបុរសស៊ីឈ្នួល១ រឿងនាយគោបាល១ រឿងសេះកណ្ឋក:១ រឿងអនេកវណ្ណទេវបុត្រ១ រឿងមដ្ឋកុណ្ឌលី១ រឿងសេរិស្សកវិមាន១ រឿងសុនិក្ខិត្តវិមាន១ ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 056) សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បេតវត្ថុ ថេរគាថា បញ្ចមភាគ ៥៦ (ព.ស. ២៥០៦) (*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។	
មាតិកា	លេខទំព័រ
ឧរគវគ្គ ទី១	១ ដល់ ២០
ឧទ្ទាន	
រឿងខេត្តូបមាប្រេត (ព្រះអរហន្តប្រៀបដូចស្រែ)១	
រឿង(សូករប្រេត) ប្រេតមានសម្បុរកាយល្អ១ ជា២លើក	
រឿង (បូតិមុខប្រេត)១ រឿងបិដ្ឋធិតលិកប្រេត១ រឿងតិរោកុឌ្ឌប្រេត១ រឿងបុត្តខាទិកប្រេត១ (ស្រីប្រេតស៊ីកូនឯង) ២ លើក រឿងគោណប្រេត១ រឿងមហាបេសការប្រេត ស៊ីនូវគូថ១ រឿងខល្លាតប្រេតនៅក្នុងវិមាន១ រឿងនាគប្រេត១ រឿងឧរគប្រេត១	

ឧទ្ទានក្នុងវគ្គជាបឋម មានរឿង១២ យ៉ាងនេះឯង ។	
ឧព្វរីវគ្គ ទី២	២១ ដល់ ៦៥
ឧទ្ទាន	
រឿងសំសារមោចកប្រេត (ប្រេតស្ដមកើតពោគលឿង)១ រឿងស្រីប្រេតជាមាតានៃព្រះសារីបុត្តត្ថេរ១	
រឿងនាងមត្តាប្រេត(ដែលនៅរួមប្ដីនៃនាងតិស្សា)១ រឿងនន្ទាប្រេត១ រឿងមដ្ឋកុណ្ឌលីប្រេត១ រឿងកណ្ហប្រេត១ រឿងធនបាលប្រេត១ រឿងចូឡសេដ្ឋីប្រេត១ រឿងអង្កុរប្រេត១ រឿងនាងឧត្តរមាតុប្រេត១ រឿងសុត្តប្រេត១ រឿងកណ្ណមុណ្ឌប្រេត១ រឿងឧព្វរីប្រេត១ ។	
ចូឡវគ្គទី៣	៦៦ ដល់ ៨៩
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពីរឿង អភិជ្ជមានប្រេត១ រឿងសានុវាសិប្រេត១ រឿងរថការីប្រេត១ រឿងកុសប្រេត១ រឿងកុមារប្រេត១ រឿងសេរិនីប្រេត១ រឿងមិគលុទ្ទប្រេត២លើក រឿងកូដវិនិច្ឆយកប្រេត ស៊ីសាច់ខ្នងរបស់ខ្លួន១ រឿងធាតុវិវណ្ណប្រេតឃាត់ការបូជា១ ព្រោះហេតុនោះទើបចាត់ជាវគ្គ ។	
មហាវគ្គទី៤	៩០ ដល់ ១៣៤
ឧទ្ទាននៃមហាវគ្គទី៤ នោះគឺ	
និយាយអំពីរឿងអម្ពសក្ខរប្រេត១ សេរិស្សកប្រេត១ នន្ទិកាប្រេត១ រេវតីប្រេត១ ឧច្ឆុខាទកប្រេត១ កុមារប្រេត១ រាជបុត្តប្រេត១ គូថខាទកប្រេត២លើក គណប្រេត១ បាដលិបុត្តប្រេត១	

អម្ពវនប្រេត១ អក្ខរុក្ខប្រេត១ ភោគសំហរប្រេត១ សេដ្ឋីបុត្តប្រេត១ សេដ្ឋីកូដសហស្សប្រេត១ ហេតុនោះបានជាលោកហៅថាវគ្គ ។	
ថេរគាថា	១៣៥
ឯកនិបាត បឋមវគ្គ (វគ្គទី១)	១៣៥ ដល់ ១៣៨
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពីសុភូតិត្ថេរ១ មហាកោដ្ឋិតត្ថេរ១ កង្ខារេវតត្ថេរ១ បុណ្ណមន្តានិបុត្ត១ ទព្វមល្លបុត្រ១ សិតវនិយត្ថេរ១ ភល្លិយត្ថេរ១ វីរត្ថេរ១ បិលិន្ទវច្ឆត្ថេរ១ បុណ្ណមាសត្ថេរ១ អ្នកកំចាត់បង់ងងឹត១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី២	១៣៩ ដល់ ១៤១
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពីចូឡវច្ឆត្ថេរ១ មហាវច្ឆត្ថេរ១ វនវច្ឆត្ថេរ១	
សីវកសាមណេរ កុណ្ឌធានត្ថេរ១ ពេលដ្ឋសីសត្ថេរ១ ទាសកត្ថេរ១	
លំដាប់អំពីនោះទៅមុខទៀត គឺសិង្គាលបិតិកត្ថេរ១ កុឡត្ថេរ១ អជិតត្ថេរ១ រួមជា១០ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៣	១៤២ ដល់ ១៤៤
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពីនិគ្រោធត្ថេរ១ ចិត្តកត្ថេរ១ គោសាលត្ថេរ១ សុគន្ធត្ថេរ១ នន្ទិយត្ថេរ១ អភយត្ថេរ១ លោមសកង្គិយត្ថេរ១ ជម្ពុគាមិកបុត្តត្ថេរ១ ហារិតត្ថេរ១ ឧត្តិយត្ថេរ ជាឥសី១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៤	១៤៥ ដល់ ១៤៨

ឧទ្ទាន	
និយាយអំពីគហុរតិរិយត្ថេរ១ សុប្បិយត្ថេរ១ សោបាកត្ថេរ១ បោសិយត្ថេរ១ សាមញ្ញកានិត្ថេរ១ កុមាបុត្តត្ថេរ១ កុមាបុត្តសហាយកត្ថេរ១ គវម្បតិត្ថេរ១ តិស្សត្ថេរ១ វឌ្ឍមានត្ថេរ ជាអ្នកមានយសច្រើន១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៥	១៤៩ ដល់ ១៥២
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពី សិរីវឌ្ឍត្ថេរ១ ខទិរវនិយរេវតត្ថេរ១ សុមង្គលត្ថេរ១ សានុត្ថេរ១ រមណីយវិហារិត្ថេរ១ សមិទ្ធិត្ថេរ១ ឧជ្ជយត្ថេរ១ សញ្ជយត្ថេរ១ រាមណេយ្យកត្ថេរ១ វិមលត្ថេរ អ្នកលះបង់កិលេស១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៦	១៥៣ ដល់ ១៥៦
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពីគោធិកត្ថេរ១ សុពាហុត្ថេរ១ វល្លិយត្ថេរ១ ឧត្តិយត្ថេរ ជាឥសី១ អញ្ជនាវនិយត្ថេរ១ កុដិវិហារិត្ថេរ ២ លើក រមណិយកុដិកត្ថេរ១ កោសល្លវិហារិត្ថេរ១ សីវលិត្ថេរ១ ។	
ឯកនិបាត សត្តមវគ្គ (វគ្គទី៧)	១៥៦ ដល់ ១៥៨
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពី វប្បត្ថេរ១ វជ្ជិបុត្តកត្ថេរ១ បក្ខត្ថេរ១ វិមលកោណ្ឌញ្ញត្ថេរ១ ឧក្ខេបកដវច្ឆត្ថេរ១ មេឃិយត្ថេរ១ ឯកធម្មសវនិយត្ថេរ១ ឯកុទានត្ថេរ១ ឆន្នត្ថេរ១ បុណ្ណត្ថេរ ជាអ្នកមានកម្លាំងច្រើន១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៨	១៥៩ ដល់ ១៦១

ឧទ្ទាន	
និយាយអំពី វច្ឆបាលត្ថេរ១ អាតុមត្ថេរ១ មាណវត្ថេរ ជាឥសី១ សុយាមនត្ថេរ១ សុសារទត្ថេរ១ បិយញ្ជហត្ថេរ១ ហត្ថារោហបុត្តត្ថេរ១ មេណ្ឌសិរត្ថេរ១ រក្ខិតត្ថេរ១ ព្រះថេរឈ្មោះឧគ្គៈ១	
ឯកនិបាត វគ្គទី៩	១៦២ ដល់ ១៦៤
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពី សមិតិគុត្តត្ថេរ ១ កស្សបត្ថេរ១ សីហត្ថេរ១ នីតត្ថេរ១	
សុនាគត្ថេរ១ នាគិតត្ថេរ១ បវិដ្ឋត្ថេរ១ អជ្ជុនៈឥសី១ ទេវសភត្ថេរ១ សាមិទត្តត្ថេរ១ មានកំឡាំងច្រើន១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី១០ (ទសមវគ្គ)	១៦៥ ដល់ ១៦៧
ឧទ្ទាន	
នយាយអំពី បរិបុណ្ណត្ថេរ១ វិជយត្ថេរ១ ឯរកត្ថេរ១ មេត្តជិត្ថេរ ជាអ្នកប្រាជ្ញ១ ចក្ខុបាលត្ថេរ១ ខណ្ឌសុមនត្ថេរ១ តិស្សត្ថេរ១ អភយត្ថេរ១ ឧត្តិយត្ថេមានបញ្ញាច្រើន១ ទេវសភត្ថេរ១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី១១ (ឯកាទសមវគ្គ)	១៦៨ ដល់ ១៧០
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពី ពេលដ្ឋកានិត្ថេរ១ សេតុច្ឆត្ថេរ១ ពន្ធុរត្ថេរ១ ខិតកត្ថេរ១ ជាឥសី១ មលិតវម្ភត្ថេរ១ សុហេមន្តត្ថេរ១ ធម្មសំវរត្ថេរ១ ធម្មសដបិតុត្ថេរ១ សង្ឃរក្ខិតត្ថេរ១ ឧសភត្ថេរ ជាមហាមុនី១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី១២ (ទ្វាទសមវគ្គ)	១៧១ ដល់ ១៧៣
ឧទ្ទាន	
និយាយអំពី ជេន្តត្ថេរ១ វច្ឆគោត្តត្ថេរ១ វនវច្ឆត្ថេរ អ្នកមាននាមដ៏	

ប្រសើរ១ អធិមុត្តត្ថេរ១ មហានាមត្ថេរ១ បារាបរិយត្ថេរ១ យសត្ថេរ១ កិម្ពិលត្ថេរ១ វជ្ជីបុត្តត្ថេរ១ ឥសិទត្តត្ថេរ ជាអ្នកមានយសធំ១ ។	
ឧទ្ទានក្នុង ឯកនិបាតនោះគឺ	
ព្រះថេរៈ១២០អង្គ មានសោឡសកិច្ចធ្វើរួចហើយ ជាអ្នកមិនមានអាសវៈ ដែលព្រះសព្វញ្ញូតិកាចារ្យ អ្នកស្វែងរកនូវគុណធំ បានរួបរួមទុកដោយល្អ ក្នុងឯកនិបាត ។ **(ចប់ ឯកនិបាត)**	
ទុកនិបាត	១៧៤ ដល់ ១៩៥
ឧទ្ទាននៃ ទុកនិបាតនោះគឺ	
គាថាក្នុងទុកនិបាត មាន៩៨ ព្រះថេរៈ៤៩អង្គ អ្នកឈ្លាសក្នុងន័យបានពោលហើយ ។	
តិកនិបាត	១៩៦ ដល់ ២០៤
ឧទ្ទាននៃ តិកនិបាតនោះគឺ	
និយាយអំពីលោកអ្នកស្វែងរកគុណ គឺ អង្គណិការទ្វាជត្ថេរ១ បច្ចយត្ថេរ១ ពាកុលត្ថេរ១ ធនិយត្ថេរ១ មាតង្គបុត្តត្ថេរ១ ខុជ្ជសោភិតត្ថេរ១ វារណត្ថេរ១ ម្យ៉ាងទៀតលោកអ្នកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន គឺ បស្សិកត្ថេរ១ យសោជត្ថេរ១ សាដិមត្តិយត្ថេរ១ ឧបាលិត្ថេរ១ ឧត្តរបាលត្ថេរ១ អភិភូតត្ថេរ១ គោតមត្ថេរ១ ហារិតត្ថេរ១ វិមលត្ថេរ១ ព្រះថេរៈទាំងឡាយ ១៦ អង្គ បានសម្តែងនូវគាថា ៤៨ ដែលមកក្នុងតិកនិបាត ។	

ចតុក្កនិបាត	២០៥ ដល់ ២១៣
ឧទ្ទាននៃ ចតុក្កនិបាតនោះគឺ	
និយាយអំពីថេរទាំងឡាយ ជាសាវកនៃព្រះពុទ្ធ ១០ អង្គនេះគឺ នាគសមលត្ថេរ១ ភគុត្ថេរ១ សភិយត្ថេរ១ នន្ទកត្ថេរ១ ជម្ពុកត្ថេរ១ សេនកត្ថេរ១ សម្ភូតត្ថេរ១ រាហុលត្ថេរ១ ចន្ទនត្ថេរ១ ។ ព្រះថេរៈ ៣ អង្គទៀត គឺ ធម្មិកត្ថេរ១ សប្បកត្ថេរ១ មុទិតត្ថេរ១ ឯគាថាមាន ៥២ ចំណែកខាងព្រះថេរៈទាំងអស់មាន ១៣ អង្គ ។	
បញ្ចកនិបាត	២១៤ ដល់ ២២៤
ឧទ្ទាននៃ បញ្ចកនិបាតនោះគឺ	
គាថា ៦៥ ក្នុងគាថាទាំងនោះព្រះថេរៈ ១២ អង្គសំដែងគឺ រាជទត្តត្ថេរ១ សុភូតត្ថេរ១ គិរិមានន្ទត្ថេរ១ វឌ្ឍត្ថេរ១ នទីកស្សបត្ថេរ១ គយាកស្សបត្ថេរ១ វក្កលិត្ថេរ១ វិជិតសេនត្ថេរ១ យសទត្តត្ថេរ១ សោណកុដិកណ្ណត្ថេរ១ កោសិយត្ថេរ១ ។	
ឆក្កនិបាត	២២៥ ដល់ ២៣៨
ឧទ្ទាននៃ ឆក្កនិបាតនោះគឺ	
និយាយអំពី ឧរុវេលកស្សបត្ថេរ១ តិកិច្ឆកានិត្ថេរ១ មហានាគត្ថេរ១ កុល្លត្ថេរ១ មាលុង្ក្យបុត្តត្ថេរ១ សប្បទាសត្ថេរ១ កាតិយានត្ថេរ១ មិគជាលត្ថេរ១ ជេន្តបុរោហិតបុត្តត្ថេរ១ សុមនត្ថេរ១ ន្ហាតមុនិត្ថេរ១ ព្រហ្មទត្តត្ថេរ១ សិរិមណ្ឌលត្ថេរ១ សព្វកាមត្ថេរ១ ក្នុងឆក្កនិបាតនេះ ព្រះថេរៈ ១៤ អង្គ (បានពោល) គាថា ៨៤ ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 057) សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ថេរគាថា ថេរីគាថា ឆដ្ឋភាគ **៥៧** (**ព.ស. ២៥០៣**) (*) ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្ងល់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។	
មាតិកា	លេខទំព័រ
ថេរគាថា	
សត្តកនិបាត	១ ដល់ ៦
ឧទ្ទាន	
ព្រះថេរៈ៥ អង្គ គឺសុន្ទរសមុទ្ទត្ថេរ ១ លកុណ្ឋកភទ្ទិត្ថេរ ១ ភទ្ទត្ថេរ ១ សោបាកត្ថេរ ១ សរភង្គមហាឥសី ១ ពោលនូវគាថា ៣៥ ក្នុងសត្តកនិបាត ។	
អដ្ឋកនិបាត	៧ ដល់ ១០
ឧទ្ទាន	
ព្រះថេរ ៣ អង្គ គឺ មហាកច្ចាយនត្ថេរ ១ សិរិមិត្តត្ថេរ ១ មហាបន្ថកត្ថេរ ១ បានសំដែងគាថាទាំងឡាយ ២៤ ក្នុងអដ្ឋកនិបាត ។	
នវកនិបាត	១១ ដល់ ១៣
ឧទ្ទាន	

ព្រះភូតត្ថេរ តែមួយអង្គឯង ដូចជាកុយរមាស ជាអ្នកឃើញពិត បានសំដែងគាថា ៩ ដែលមកក្នុងនវកនិបាត ។	
ទសកនិបាត	១៤ ដល់ ២៥
ឧទ្ទាន	
ព្រះថេរៈ ទាំងឡាយ ៧ អង្គនេះគឺ កាឡុទាយិត្ថេរ ១ ឯកវិហារិត្ថេរ ១ មហាកប្បិនត្ថេរ ១ ចូឡបន្ថកត្ថេរ ១ កប្បត្ថេរ ១ ឧបសេនវង្គន្តបុត្តត្ថេរ ១ គោតមត្ថេរ ១ (បានពោល) នូវគាថា ទាំងឡាយ ៧០ ក្នុង ទសកនិបាតនេះ ។	
ឯកាទសកនិបាត	២៦ ដល់ ២៧
ឧទ្ទាន	
អំពីសង្កិច្ចត្ថេរ តែមួយអង្គឯង លោកមានកិច្ចធ្វើស្រេចហើយ មិនមានអាសវៈ ពោលនូវគាថា ១១នោះ ក្នុង ឯកាទសកនិបាត ។	
ទ្វាទសកនិបាត	២៨ ដល់ ៣១
ឧទ្ទាន	
ព្រះថេរៈ ទាំងឡាយ ២ អង្គនេះ គឺ សីលវត្ថេរ ១ សុនីតត្ថេរ ១ សុទ្ធតែមានរិទ្ធិច្រើន បានពោលនូវគាថា ២៤ ក្នុងទ្វាទសកនិបាត ។	
តេរសកនិបាត	៣២ ដល់ ៣៤
ឧទ្ទាន	
ព្រះសោណកោឡិវិសត្ថេរ តែម្នាក់ឯង ជាអ្នកមានឫទ្ធិច្រើន ពោលនូវគាថា១៣ ដែលមកក្នុង តេរសកនិបាតនេះ ។	
ចុទ្ទសកនិបាត	៣៥ ដល់ ៣៩

ឧទ្ទាន	
ព្រះថេរៈ ពីរអង្គនេះ គឺ រេវត ១ គោទត្ត ១ ជាអ្នកមានឫទ្ធិច្រើន បានពោលនូវគាថា ២៨ ដែលមកក្នុង ចទ្ទសកនិបាតនេះ ។	
សោឡសកនិបាត	៤០ ដល់ ៤៤
ឧទ្ទាន	
ព្រះថេរៈ ពីរអង្គ អ្នកមានឫទ្ធិច្រើននោះ គឺ ព្រះកោណ្ឌញ្ញ ១ ព្រះឧទាយី ១ ពោលនូវគាថា ៣២ ក្នុង សោឡសកនិបាត ។	
វិសតិនិបាត	៤៥ ដល់ ៨៣
ឧទ្ទាន	
ព្រះថេរៈ ១០ អង្គនេះ គឺ អធិមុត្តត្ថេរ ១ បារាសរិយត្ថេរ ១ តេលុកានិត្ថេរ ១ រដ្ឋបាលត្ថេរ ១ មាលុង្ក្យបុត្តត្ថេរ ១ សេលត្ថេរ ១ ភទ្ទិយត្ថេរ ១ អង្គុលិមាលត្ថេរ ១ អនុរុទ្ធត្ថេរ ១ មានទិព្វចក្ខុ១ បារាសរិយត្ថេរ ១ បានសំដែងគាថា២០០ លើស ៤៥ ដែលមកក្នុង វិសតិនិបាត ។	
តិសនិបាត	៨៤ ដល់ ៩៨
ឧទ្ទាន	
ព្រះថេរៈ ៣ អង្គនេះ គឺ ព្រះបុស្សៈ ១ ព្រះឧបតិស្សៈ១ ព្រះអានន្ទ១ លោកបានសំដែងគាថាដែលបានពោលទុក ក្នុងទីនោះ ១០៥ គាថា ។	
ចត្តាឡីសនិបាត	៩៩ ដល់ ១០៤
ឧទ្ទាន	

ក្នុងចត្តាឡីសនិបាត (នេះ) ព្រះថេរៈព្រះនាម មហាកស្សប តែមួយព្រះអង្គឯង បានសំដែងនូវគាថាទាំងឡាយ៤២ ។	
បញ្ញាសនិបាត	១០៦ ដល់ ១១៩
ឧទ្ទាន	
ក្នុងបញ្ញាសនិបាតនោះ ព្រះតាលបុដត្ថេរ អ្នកបរិសុទ្ធ ១ អង្គ ពោលនូវគាថាទាំងឡាយ ៥៥ ។	
សេដ្ឋិកនិបាត	១២០ ដល់ ១២៩
ឧទ្ទាន	
ព្រះមោគ្គល្លានត្ថេរ មានឫទ្ធិច្រើន តែមួយអង្គឯង សំដែងនូវកាថាទាំងឡាយ ក្នុងសដ្ឋនិបាត គាថាទាំងនោះមានចំនួន ៦៨ គាថា ។	
មហានិបាត	១៣០ ដល់ ១៤៣
ឧទ្ទាន	
ក្នុងសត្តកនិបាតព្រះវង្គិសត្ថេរ អ្នកមានបដិភាណ តែមួយអង្គឯង ឥតមានព្រះថេរៈឯទៀតឡើយ (បានសំដែង) នូវគាថាទាំងឡាយ ៧១ ។ គាថាទាំងនោះមាន ១៣៦០ ព្រះថេរៈទាំងអស់ ២៦៤ អង្គ ជាបុត្ររបស់ព្រះពុទ្ធ មិនមានអាសវៈ បានបន្លឺសីហនាទ សំដែងហើយ បានដល់នូវទីបំផុតដ៏ក្សេមក្សាន្ត និព្វានហើយ ដូចជាគំនរភ្លើងរលត់ហើយ ។ **(ចប់ ថេរគាថា)**	
ថេរីគាថា	
ឯកនិបាត	១៤៤ ដល់ ១៤៨

ទុកនិបាត	១៤៩ ដល់ ១៥២
តិកនិបាត	១៥៣ ដល់ ១៥៧
ចតុក្កនិបាត	១៥៨
បញ្ចកនិបាត	១៥៩ ដល់ ១៦៨
ឆក្កនិបាត	១៦៩ ដល់ ១៧៦
សត្តនិបាត	១៧៧ ដល់ ១៨០
អដ្ឋនិបាត	១៨១ ដល់ ១៨២
នវកនិបាត	១៨៣ ដល់ ១៨៤
ឯកាទសកនិបាត	១៨៥ ដល់ ១៨៦
ទ្វាទសកនិបាត	១៨៧ ដល់ ១៨៨
សោឡសកនិបាត	១៨៩ ដល់ ១៩០
វិសតិនិបាត	១៩១ ដល់ ២១០
តិសនិបាត	២១១ ដល់ ២១៧
ចត្តាឡីសនិបាត	២១៨ ដល់ ២២៥
មហានិបាត	២២៦ ដល់ ២៣៨
(ចប់ថេរីគាថា)	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 058)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ជាតក

សត្តមភាគ

៥៨

(ព.ស. ២៥០១)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
ឯកនិបាត	១
អបណ្ណកវគ្គ	១ ដល់ ៤
ឧទ្ទាននៃអបណ្ណកវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីបុគ្គលខ្លះប្រកាន់ហេតុមិនខុសដ៏ប្រសើរ ក្នុងអបណ្ណកជាតក ១ វណ្ណុបថជាតក១ សេរិវវាណិជជាតក ១ បុគ្គលមានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងពិចារណា ក្នុងចុល្លកសេដ្ឋីជាតក ១ តណ្ឌុលនាឡិជាតក ១ បុគ្គលមានហិរិ ក្នុងទេវធម្មជាតក ១ ព្រះរាជបុត្ត ក្នុងកដ្ឋហារិជាតក ១ គាមណិជាតក ១ មឃទេវជាតក ១ ជនណាមិនរក្សាជនដទៃ ក្នុងសុខវិហារិជាតក ១ ត្រូវជា ១០ ជាតក ។	
សីលវគ្គ	៥ ដល់ ៩
ឧទ្ទាននៃសីលវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី លក្ខណជាតក ១ ម្រឹគឈ្មោះសាខៈ (ក្នុងនិគ្រោធមិគជាតក) ១ ចូរតិះដៀល (ក្នុងកណ្ឌិនជាតក) ១ មិនលាមកជាង	

រសទាំងឡាយ (ក្នុងវាតមិគជាតក) ១ ខរាទិយជាតក ១ ម្រិគបញ្ឆោតព្រានព្រៃ (ក្នុង តិបល្លត្ថមិគជាតក) ១ មាលុតជាតក ១ បុគ្គលមិនត្រូវសម្លាប់សត្វដទៃ (ក្នុងមតកភត្ត ជាតក) ១ ការរួច (ក្នុង អាយាចិតភត្ត ជាតក) ១ នឡបានជាតក ១ ត្រូវជា១០ ។	
កុរុង្គវគ្គ	១១ ដល់ ១៤
ឧទ្ទាននៃកុរុង្គវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីកុរុង្គមិគជាតក ១ កុក្កុរជាតក ១ គោជាជានីយជាតក ១ សេះដ៏ប្រសើរ (ក្នុង អាជញ្ញជាតក) ១ សេះសាមញ្ញ និងសេះដ៏ប្រសើរ (ក្នុងតិត្ថជាតក) ១ មហិឡាមុជាតក ១ អភិណ្ហជាតក ១ បុគ្គល មិនត្រូវពោលពាក្យមិនគាប់ចិត្ត (ក្នុងនន្ទិវិសាលជាតក) ១ គោកណ្ហ អូសនូវធុរៈ (ក្នុងកណ្ហជាតក)១ មុណិកជាតក ១ ត្រូវជា១០ ។	
កុលាវកវគ្គ	១៥ ដល់ ១៨
ឧទ្ទាននៃកុលាវកវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី មាតលី (ក្នុងកុលាវកជាតក)១ ជីតា(ក្នុងនច្ចជាតក)១ ពួកបក្សីដ៏ប្រសើរ (ក្នុងសម្មោទមាជាតក) ១ ត្រីឈ្មោលទៅដោយ តម្រេក (ក្នុងមច្ឆជាតក) ១ មេឃា (ក្នុងវដ្តជាតក)១ ដើមឈើដុះលើ ផែនដី (ក្នុងសកុណជាតក)១ បុគ្គលចំរើន (ក្នុងតិត្តិរជាតក)១ ក្តាមផ្លាសវៃក្នុងពកជាតក១ នន្ទជាតក១ ដុំបាយដ៏ប្រសើរ ក្នុងខទិរង្គារជាតក១ ត្រូវជា ១០ ។	
អត្ថកាមវគ្គ	១៩ ដល់ ២២
ឧទ្ទាននៃអត្ថកាមវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីមិត្តវិន្ទកៈ (ក្នុងលោសកជាតក)១ កបោតកជាតក ១	

វេឡុកជាតក១ បុគ្គលល្ងង់ខ្លៅ (ក្នុងមកសជាតក)១ រោហិណីជាតក១ ស្វា (ក្នុងអារាមទូសកជាតក)១ វារុណិទូសកជាតក ១ ចោរនៅក្នុងដែនចេតៈ (ក្នុងវេទព្វជាតក)១ ផ្កាយ(ក្នុងនក្ខត្តជាតក)១ ការបូជា (ក្នុងទុម្មេធជាតក)១ ត្រូវជា ១០ ។	
អាសីសវគ្គ	២៣ ដល់ ២៦
ឧទ្ទាននៃអាសីសវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីអ្នកប្រាថ្នាប្រាថ្នាយ៉ាងណា ប្រយោជន៍កើតយ៉ាងនោះ (ក្នុងមហាសីលជាតក) ១ ការឡើងអំពីទឹកមកកាន់គោក (ក្នុងចូឡជនកជាតក) ១ សុរា (ក្នុងបុណ្ណបាតិជាតក) ១ ឈើមានផ្លែមិនស្រួល (ក្នុងផលជាតក)១ បុរសមានចិត្តមិនរួញរា(ក្នុងបញ្ចាវុធជាតក)១ បុរសមានចិត្តរីករាយ (ក្នុងបញ្ចនក្ខន្ធជាតក)១ ធម៌៤ (ក្នុងវានរិន្ទជាតក)១ ធម៌៣ (ក្នុងតយោធម្មជាតក)១ ការបានកហាបណៈ មួយរយ (ក្នុងភេរិវាទជាតក) ១ ផ្ទុំស័ង្ខបានភោគៈ (ក្នុងសង្ខធមនជាតក) ១ ត្រូវជា១០ ។	
ឥត្ថីវគ្គ	២៧ ដល់ ៣០
ឧទ្ទាននៃឥត្ថីវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីភ្លើងឆេះគ្រប់យ៉ាង (ក្នុងអសាតមន្តជាតក) ១ ពណ៌ដ៏ប្រសើរ (ក្នុងអណ្ឌភូតជាតក)១ ស្រីជាអ្នកញុះញង់បំបែលបំបាក់មិត្ត (ក្នុងតក្កជាតក)១ ការត្រេកអរ (ក្នុងទុរាជានជាតក) ១ ស្ទឹង (ក្នុងអនភិរតិជាតក)១ នាងមុទុលក្ខណា (ក្នុងមុទុលក្ខណជាតក)១ បងប្អូន (ក្នុងឧច្ឆង្គជាតក)១ ចិត្ត (ក្នុងសាកេតជាតក) ១ ពិស (ក្នុងវិសវន្តជាតក) ១ សេចក្តីលះប្រពៃ(កង៌កទាលជាតក) ១ ត្រូវជា ១០ ។	

វរុណវគ្គ	៣១ ដល់ ៣៤
ឧទ្ទាននៃវរុណវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីវរុណជាតក១ អកតញ្ញូ (ក្នុងសីលវនាគជាតក)១ ពាក្យពិតដ៏ប្រសើរ (ក្នុងសច្ចង្កិរជាតក) ១ ឈើម្ចាស់ព្រៃ (ក្នុងរុក្ខធម្មជាតក) ១ ការធ្វើឲ្យផ្គរឲ្យលាន់(ក្នុងមច្ឆជាតក) ១ ករុណា (ក្នុងអសង្កិយជាតក) ១ ថ្មអណ្តែត (ក្នុងមហាសុបិនជាតក) ១ ឥល្លិសសេដ្ឋី (ក្នុងឥល្លិសជាតក) ១ ស្គរ (ក្នុងខរស្សរជាតក) ១ គ្រឿងសំអុយសម្រាប់ហូរចេញ (ក្នុងភីមសេនជាតក) ១ ត្រូវជា១០ ។	
អបាយិម្ហវគ្គ	៣៦ ដល់ ៣៩
ឧទ្ទាននៃអបាយិម្ហវគ្គនោះគឺ ៖	
យើងបានផឹកសុរា (ក្នុងសុរាបានជាតក) ១ ប្រាសាទកែវមណី (ក្នុងមិត្តវិន្ទជាតក) ១ ៧ជំហាន (ក្នុងកាឡកណ្ណិជាតក) ១ ធម៌៦ (ក្នុងអត្ថស្សទ្វារជាតក) ១ ទោសក្នុងអនាគត (ក្នុងកិម្បកជាតក) ១ ពស់មានសីល (ក្នុងសីលវិមំសជាតក) ១ ការប្រកាន់មង្គល (ក្នុងមង្គលជាតក) ១ វាចាលាមក (ក្នុងសារម្ភជាតក) ១ ភ្នោរមាស ១០០ (ក្នុងកុហកជាតក) ១ ប្រយោជន៍ដែលគេធ្វើតបវិញ (ក្នុង អកតញ្ញូជាតក) ១ ត្រូវជា ១០ ។	
លិត្តវគ្គ	៤១ ដល់ ៤៤
ឧទ្ទាននៃលិត្តវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីការលេបកូនស្កា (ក្នុងលិត្តជាតក) ១ បុរសមានវាចាមិនពោយរាយ (ក្នុងមហាសារជាតក) ១ មេម្រឹគ (ក្នុងវិស្សាសភោជនជាតក) ១ ប្រតិបត្តិដើម្បីមោនៈ (ក្នុងលោមហំសជាតក) ១ សង្ខារមិនទៀង	

(ក្នុង មហាសុទស្សនជាតក) ១ ភាជន៍ប្រេង (ក្នុង តេលបត្តជាតក) ១ ទាសីឈ្មោះនាងរក្សាទ្រព្យ (ក្នុងនាមសិទ្ធិជាតក) ១ អតិបណ្ឌិតពាណិជ (ក្នុងកូដវាណិជជាតក) ១ ជនដាំងពាន់នាក់ (ក្នុងបរោសហស្សជាតក) ១ របស់មិនឆ្ងាញ់ (ក្នុងអសាតរូបជាតក) ១ ត្រូវជា ១០ ។	
បរោសតវគ្គ	៤៦ ដល់ ៤៩
ឧទ្ទាននៃបរោសតវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីបុគ្គល ដាំងមួយរយ ១ បុគ្គលជាទីពឹង១ បុគ្គលមានពៀរ ១ ចក្រវិល ១ ដំរីប្រសើរ ១ រស់នៅជាសុខ ១ សិល្ប: ១ ស្រីអ្នកស្រុក ពាហិយ: ១ នកណ្ឌក ១ ស្រីចាស់ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ហំសិវគ្គ	៥០ ដល់ ៥៣
ឧទ្ទាននៃហំសិវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីគទ្រកបណ្ឌា ១ សដូវ១ យេកហាបណ: ១ ត្រីឈ្មោះ ពហុចិន្តិ ១ មេបក្សី ១ អំពើដែលធ្វើជ្រុល ១ ហួសវេលា ១ គុណវិសេស ១ មាន់គ្មានអាចារ្យ ១ អ្នកប្រាជ្ញពោល ១ ត្រូវជា ១០ ។	
កុសនាឡិវគ្គ	៥៤ ដល់ ៥៧
ឧទ្ទាននៃកុសនាឡិវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី កុសនាឡិជាតក ១ យស ១ ទឹកដោះជូរ ១ ស្វាយ ១ ទាស: ឈ្មោះកដាហក: ជាគំរប់ប្រាំ ១ ទឹកដោះស្រស់ ១ វិឡារវគ្គ១ ចចកមានកំប៉ោយ ១ កណ្ដាស់អាក្រក់ ១ ព្រាហ្មណ៍ជាកោសិយគោត្រ ១ ត្រូវជា ១០ ។	

អសម្បទានវគ្គ	៥៨ ដល់ ៦២
ឧទ្ទាននៃអសម្បទានវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីវត្ថុតាមមាន តាមបាន ១ យក្ខិនី ១ ទីក្រេម ១ អាកស្សរមហាព្រហ្ម ដូចក្នុងបពោសកបញ្ហា ១ អាកស្សរមហាព្រហ្ម ១ទៀត ហង្សឧត្តមប្រសើរ ១ ឆ្មា ១ ជដា១ ព្រានបាត់សំពត់ ១ ក្អែក ១ ត្រូវជា ១០ ។	
កកណ្ដកវគ្គ	៦៣ ដល់ ៦៦
ឧទ្ទាននៃកកណ្ដកវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីបុគ្គលដល់នូវសេចក្ដីសុខ ១ ដំបងប្រសើរ ១ ខួរក្បាល ១ កន្ទុយ ១ សេកឈ្មោះរាធៈ ដ៏ប្រសើរជាគំរប់ប្រាំ ១ សមុទ្ទ ១ មហោស្រពខែកត្តិក ១ ពោះដំរី ១ ឈើដុះ ៤ធ្នាប់ ១ ខ្លាដ៏ប្រសើរ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ឧទ្ទាននៃវគ្គ ក្នុងឯកនិបាតនោះគឺ ៖	៦៧
អបណ្ណកវគ្គ ១ សីលវគ្គ១ កុរុង្គវគ្គ ១ កុលាវកវគ្គ ១ អត្ថកាមវគ្គជាគំរប់ប្រាំ ១ អសិសវគ្គ ១ ឥត្ថីវគ្គ ១ វរុណវគ្គ ១ អបាយិម្ហវគ្គ ១ លិត្តវគ្គ ១ ត្រូវជា ១០ បរោសកវគ្គ ១ ហំសិវគ្គ ១ កុសនាឡិវគ្គ ១ អសម្បទានវគ្គ ១ កកណ្ដកវគ្គ ១ ក្នុងឯកនិបាតប្រដាប់ (ដោយវគ្គដូច្នេះឯង) ។	
ចប់ឯកនិបាត	
ទុកនិបាត	៦៨
ទឡ្ហវគ្គ ទី ១	៦៨ ដល់ ៧៥

ឧទាននៃទឡ្ហវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីព្រះបាទពល្ហិកៈ ដ៏ប្រសើរ ១ ភ្នំប្រាក់ ១ សូករៈ ១ នាគប្រសើរជាងពស់ ១ បិតាឈ្មោះភគ្គៈ១ ជាគំរប់ ៥ សេនាធំ ១ ចចកប្រសើរ ១ សេះឈ្មោះសុហនុដ៏ឧត្តម ១ ក្អែក១ វិនីលកៈ១ ត្រូវជា ១០ ។	
សន្ថវវគ្គ	៧៦ ដល់ ៨១
ឧទាននៃសន្ថវវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីឥន្ទសមានតាបស ១ ខ្ទមស្មឹក ១ ព្រះរាជាសុសីមៈ ១ ត្នោត ១ ស្តាជាជលាពុជ ១ ឧបសាឡ្ហកព្រាហ្មណ៍ ១ ភិក្ខុ ១ ប្រចៀបដ៏ប្រសើរ ១ មេត្តាដ៏ប្រសើរ ១ បង្ហួយក្រអើតក្រអោង ១ ត្រូវជា ១០ ។	
កល្យាណធម្មវគ្គ	៨២ ដល់ ៨៧
ឧទាននៃកល្យាណធម្មវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីសមញ្ញាល្អ ១ មិគាធិភូ ឬ សីហៈ ជាធំជាងម្រឹគ ១ មាណព ១ ទឹកច្រើន ១ សំពះព្រះអាទិត្យ ១ សណ្តែក ១ ផ្ទៃទម្លាប់ ១ ភក់ ១ មាណពឈ្មោះសកធម្ម ១ ទានដែលឲ្យបាន ដោយក្រពេក ១ ត្រូវជា ១០ ។	
អសទិសវគ្គ	៨៨ ដល់ ៩៣
ឧទាននៃអសទិសវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីខ្នាន់ធ្នូរ ១ កុញ្ជរ ១ មានរសតិច ១ គង្វាលសេះឈ្មោះ គិរិទត្ត ១ ចិត្តថ្លាជាចិត្តប្រសើរ ១ ព្រះរាជាទធិវាហនៈ ១ ចចកជម្ពូ	

កៈ ១ សត្វមានក្រចកជាសីហៈ ១ ស្រូវសំទូង ១ នាគដ៏ប្រសើរ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
វុហកវគ្គ	៩៤ ដល់ ១០០
ឧទាននៃវុហកវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីវុហកព្រាហ្មណ៍ ១ ស្រីមានរូបល្អ ១ បុរសដែលគេប្រហារដោយអម្រែ១ ទេវតាព្រាត់ប្រាស១ ស្រះបោក្ខរណី ១ ជាគំរប់៥ តពីនោះមក ពួកឈ្មួញរួចពីអារក្សទឹក១ ញញឹម ១ ការមកអស់កាលដ៏យូរ ១ ជម្រុក ១ សរីរៈ ១ ត្រូវជា ១០ ជាតក។	
នតំទឡ្ហវគ្គ	១០១ ដល់ ១០៧
ឧទាននៃនតំទឡ្ហវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីចំណងមាំ ១ ហង្សប្រសើរ ១ ស្តេចនាគឈ្មោះវិរូបក្ខៈ ១	
ក្អែកគោកឈ្មោះ សវិដ្ឋកៈ ១ ត្រីដ៏ប្រសើរ ១ ប្រើស ១ ស្តេចឈ្មោះ អស្សកៈ ១ ផ្លែស្វាយដ៏ប្រសើរ ១ មាន់ ១ សសេះ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ពីរណត្ថម្ភកវគ្គ	១០៨ ដល់ ១១៤
ឧទាននៃពីរណត្ថម្ភកវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីគុម្ពស្មៅរណ្ដាសដ៏ប្រសើរ ១ អ្នករបាំ ១ ស្តេចកុរុ ដ៏ឧត្តមប្រសើរ ១ ស្ទឹងពេញដោយទឹក ១ បុគ្គលនិយាយច្រើន ១ ភ្លើង ១ ព្រៃធំ ១ សត្វកណ្តុរ ១ មនុស្សដោះយារ ១ មនុស្សកំព្រា ១ ត្រូវជា ១០ ។	
កាសាវវគ្គ	១១៥ ដល់ ១២២
ឧទាននៃកាសាវវគ្គនោះគឺ ៖	

និយាយអំពីសំពត់ដ៏ប្រសើរ ១ ពាក្យរបស់អាចារ្យ ១ ផ្លែឈើអស់ហើយ ១ ធម៌ដ៏ប្រសើរ ៤ យ៉ាង ១ បុរសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ១ សត្វក្អែក ១ ពួកជនក្នុងដែនមគធៈ ១ ដែន៣ កន្លែង ១ ដំរីដ៏ប្រសើរស្រែកសំទារ ១ ទង់ដ៏ប្រសើរ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ឧបាហនវគ្គ	១២៣ ដល់ ១៣០
ឧទាននៃឧបាហនវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីស្បែកជើងប្រសើរ ១ បុរសគម ១ ក្រពើត្រូវប្បូកមុត ១ ព្រះរាជធីតាឈ្មោះអសិតាភូ ១ សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ប្រសើរឧត្តម ១ បទតែមួយ ១ មាត់លប ១ ស្តេចឈ្មោះបិង្គលៈ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
សិគាលវគ្គ	១៣១ ដល់ ១៣៧
ឧទាននៃសិគាលវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីស្តេច ចចក ១ សុនខ ១ ព្រះឥន្ទ្រៈកោសីយ ១ បុគ្គលប្រាថ្នា ១ បុគ្គលអ្នកស៊ីនូវកាល ១ ទានដ៏ប្រសើរ ១ ព្រះរាជកុមារពេបព្រះឧស្ស ១ នាយសារថី ១ ព្រៃស្វាយ ១ ស្វារជាំ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ឧទាននៃវគ្គ គឺ ៖	១៣៧
និយាយអំពីទឡ្ហវគ្គ ១ សន្ថវវគ្គដទៃ ១ កល្យាណវគ្គ ១ អសទិសវគ្គ១ រុហកវគ្គ ១ នតំទឡ្ហវគ្គ ១ ពីរណត្ថម្ភកវគ្គ ១ កាសាវវគ្គ ១ ឧបាហនវគ្គ ១ សិគាលវគ្គ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ចប់ទុកនិបាត	
តិកនិបាត	

សង្កប្បវគ្គ	១៣៨ ដល់ ១៤៧
ឧទាននៃសិគាលវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីដាវ សរ ប្រសើរ ១ លូ មួយក្ដាប់ ១ កែវមណី ១ ស្ដេចសេះ ១ សត្វហើរ ឮដ៏អាកាស ១ ពសមានពិសដ៏ក្លៀវក្លា ១ ស្ដេចទ្រង់ព្រះនាមជនសន្ធៈ ១ ក្បៀវគហាបណៈ ១ តាបសឈ្មោះ តិរិតិវច្ឆៈ ១ ទូតរបស់ផ្ទៃ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
បទុមវគ្គ	១៤៨ ដល់ ១៥៦
ឧទាននៃបទុមវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីផ្កាឈូកដ៏ឧត្ដម ១ ដំរីមានសិរី ១ សមុទ្រធំ ១ ប្រាសាទ ១ ព្រួញដ៏ប្រសើរ ១ លាញ៉ីឈ្មោះកទ្ទលី ១ ដំរី ១ ដើមឈើ ១ វាចារីង៉រូស ១ ស្ដេចមៀម ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ឧទបានវគ្គ	១៥៧ ដល់ ១៦៥
ឧទាននៃឧទបានវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីអណ្ដូងទឹកដ៏ប្រសើរ ១ ខ្លាក្នុងព្រៃ ១ ស្វា ១ កុកមាន សិរ ១ កុកដ៏រលើបល្អ ១ ជនាធិបតីល្អ ១ ព្រាមឈ្មោះរោមកៈ ១ ស្វាប្រទូស្ដ ១ សត្វចចាត ១ ការធ្វើកញ្ចប់ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
អព្ភន្តរវគ្គ	១៦៦ ដល់ ១៧៥
ឧទាននៃអព្ភន្តរវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីផ្លៃឈើអព្ភន្តរៈ ១ ព្រះរាជាព្រះនាម កំសៈ ១ ជ្រូកដ៏ប្រសើរ និង ម្រឹគគឺខ្លា ១ កែវមណី ១ ជ្រូកនៅក្នុងគុហា កែវមណី ១ ជ្រូកឈ្មោះ សាលុក ១ ការប្រៀនប្រដៅ ១ ត្រីដ៏ប្រសើរ	

១ កុណ្ឌលកែវមណី ១ សីល ១ ត្រូវជា ១០ ។	
កុម្ភវគ្គ	១៧៦ ដល់ ១៨៤
ឧទាននៃកុម្ភវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីផ្ទាំងដ៏ប្រសើរ ១ ស្តេចក្អែកឈ្មោះសុបត្ត: ១ រូបកាយដែលសន្មតថាស្អាត ១ ក្អែកមានសំឡេងក្រឡៅ ១ ចចកមាន កដូចឧសក ១ សមុទ្រជាម្ចាស់នៃទន្លេ ១ ប្រពន្ធផ្ទាស ១ ស្វាចាស់ ១ ល្បែងរបស់ស្វា ១ កុក ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ឧទាននៃវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីសង្កប្បវគ្គ ១ បុទុមវគ្គ ១ ឧទបានវគ្គ ១ ជាគំរប់ បី ១ អម្ពន្តរវគ្គ ១ កុម្ភវគ្គ ១ (ទាំងអស់នេះ) រួមបញ្ចូល ក្នុងតតិកនិបាត ។	
ចប់តិកនិបាត	
ចតុក្កនិបាត	
កាលិង្គវគ្គ	១៨៥ ដល់ ១៩៦
ឧទាននៃកាលិង្គវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី ការបើកទ្វារ ១ ជនមិនឲ្យ ១ កាមគុណដ៏មាំមួន ១ នាគឈ្មោះទទ្ទរ: ១ អំពើបាបមិនមានស្ងាត់កំបាំង ១ ផ្លែពុទ្រា ១ ដើមចារ ១ ការធ្វើអំពើដ៏ប្រសើរ ១ អំពើលាមក ១ ផែនដីមាន សមុទ្រព័ទ្ធជុំវិញ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
បុចិមន្ទវគ្គ	១៩៧ ដល់ ២០៧
ឧទាននៃបុចិមន្ទវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី ចោរ ១ កស្សបតាបស ១ តាបសខន្តិវាទី ១ ការរស់នៅអាក្រក់ ១ សំដីអាក្រក់ ១ ទន្សាយ ១ បុគ្គលស្លាប់ ១ វេសន្តកាល១	

ការរស់នៅជាសុខ ១ ព្រះរាជាមិនលះបង់នូវរបស់ ដែលលះបង់ងាយ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
កុដិទូសកវគ្គ	២០៨ ដល់ ២១៨
ឧទាននៃកុដិទូសកវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីក្បាលនិងដៃជើង របស់ស្វាដូចមនុស្ស ១ ប្រទេសធ្វើនូវសំឡេងថា ទុទ្ទុកៈ ១ បុគ្គលអ្នកសូម ១ សត្វពពៃប្រសើរ ១ សត្វទន្សោងប្រសើរ ១ ការមិនល្អដោយកាយ ១ ទន្ទេរឈ្មោះ កេបុកៈ ១ ស្រីចំរើនប្រសើរ ១ សេកឈ្មោះរាធៈ ១ សីលប្រសើរ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
កោកិលវគ្គ	២១៩ ដល់ ២២៩
ឧទាននៃកោកិលវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីបុគ្គលនិយាយហួសប្រមាណ ១ បុគ្គលផ្ចាញ់ខ្លួនឯង ១ ព្ររាជាប្រសើរក្នុងរថកណ្ដាលព្រៃ ១ គោដើរវៀច ១ ឆ្កែចចក ១ ស្ដេចត្រាស់ថាស្មៅ ១ ជើងតាំងជាអាសនៈដ៏ប្រសើរ ១ អង្ករ ១ សត្វក្អោក ១ វិសយ្ហសេដ្ឋី ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ចុល្លកុណាលវគ្គ	២៣០ ដល់ ២៤១
ឧទាននៃចុល្លណាលវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីស្រីធ្វើសេចក្ដីត្រេកអរ ដល់ពួកបុរស ១ ព្រះពោធិសត្វបានរើខ្លួន ១ មេក្រៀលនៅក្នុងដំណាក់ស្ដេច ១ វត្ថុធ្វើសក់ឲ្យខ្មៅ ១ ភ្លើងដ៏ប្រសើរ ១ រសទាំងឡាយ ១ ញញួរដែកដ៏ប្រសើរ ១ ការចេញអំពីព្រៃ ១ នាយសារថី ១ ប្រហារដោយដៃ ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ឧទាននៃវគ្គក្នុងចតុក្កនិបាតនោះគឺ ៖	២៤១

កាលិង្គវគ្គ ១ បុចិមន្ទវគ្គ ១ កុដិទូសកវគ្គ ១ កោកិលវគ្គ ១ ចុល្លកុណាលវគ្គ ១ គំរប់ជា ៥ លោកសំដែងល្អ ហើយ ។	
ចប់ចតុក្កនិបាត ។	

សន្លឹក ចន្លុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 059) **សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ជាតក** **អដ្ឋមភាគ** **៥៩** **(ព.ស. ២៥១២)** (*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*	
មាតិកា	*លេខទំព័រ*
បញ្ចកនិបាត	
មណិកុណ្ឌលវគ្គទី ១	*១ ដល់ ១៥*
ឧទ្ទាននៃជាតកនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីជេន និង កែវមណីដ៏ប្រសើរ ដែលសាបសូន្យ ១ អ្នកប្រួតស្មៅ យកស្មៅខ្ចី (ឲ្យគោស្វាប់) ១ បុគ្គលវង្វេងដូចបុគ្គលថ្នាយសំពៅ ១ បុគ្គលលះបង់សរីរៈ ដូចពស់លះបង់សំណាក ១ ព្រះរាជាឈ្មោះយដកុមារ ១ ជ្រោះភ្នំ ១ កុញ្ជរ ១ មហេសីបំផ្លាញនូវសេចកល្តីចំរើន១ ម្រឹគ ១ ការត្រេកអនូវកូន១ រួមជា ១០ ។	

វណ្ណារោហវគ្គ	១៦ ដល់ ២៦
អឌ្ឍវគ្គ	២៧ ដល់ ៣៣
ឧទ្ទានវគ្គ មានក្នុងបញ្ចកនិបាតនោះគឺ ៖	៣៤
អំពីមណិកុណ្ឌលវគ្គ (និយាយអំពីបុគ្គលសាបសូន្យ ចាកដែន ជាដើម) វណ្ណារោហវគ្គ អំពីវគ្គខាងលើមិនស្មើគ្នា វគ្គទាំងឡាយ ២០ ដែលព្រះសុគត សំដែងទុកល្អហើយ ហៅថា ជាតក ព្រះសង្គីតិកាចារ្យ បានសំដែងនូវភាគ នៃព្រហ្មចរិយធម៌ ដ៏ប្រសើរ របស់ព្រះគាថាទាំងឡាយ មានអត្ថព្រមទាំងព្យញ្ជនៈ (បរិបូណ៌) ។	
ចប់ បញ្ចកនិបាត ។	
ឆក្កនិបាត ជាតក	
អាវារិយវគ្គទី ១	៣៥ ដល់ ៥៣
ឧទ្ទាននៃអាវារិយវគ្គនោះគឺ ៖	
(អំពីអាវារិយជាតក) មានពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ប្រសើរលើរថ សូមព្រះអង្គកុំខ្វាល់ ១ សេតកេតុជាតក ដ៏ប្រសើរ ១ ទទីមុខជាតក ១ នេរុជាតក ១ (អាសង្កជាតក) ១ ទៀត ការមិន ត្រេកអរ ១ សិរីទេវធីតា ១ មាន់មានស្លាបដ៏ប្រសើរ វិចិត្រ ១ ក្អែកសំដែងធម៌ ១ ម្រឹគឈ្មោះ នន្ទិយៈ១ ត្រូវជា ១០ ។	
ខរបុត្តវគ្គទី ២	៥៤ ដល់ ៦៩
ឧទ្ទាននៃខរបុត្តវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីអ្នកចូរមើលចុះ (ជាដើម) ១ ព្រមទាំងម្លូល ១ តុណ្ឌិលជាតក ១ ម្រឹគក្តាម ១ សត្វស្លាបដ៏ប្រសើរឈ្មោះ	

មយូកៈ ជាគំរប់ ៩ ផ្លង់អញ្ជលី១ ផ្កាឈូក ១ កណ្តាលព្រៃ ១ សត្វចាប ១ ព្រាបដ៏ប្រសើរ ១ រួមជា ១០ ។	
ឧទ្ទាននៃវគ្គក្នុងឆក្កនិបាតនោះគឺ ៖	
ខ្ញុំនឹងសំដែងនូវវគ្គ ក្នុងឆក្កនិបាត ដ៏ប្រសើរថ្លៃថ្លា វគ្គទាំងពីរ គឺអាវារិយវគ្គ និង ខរបុត្តវគ្គ មានពាក្យថា សូចិជាតក មានព្យញ្ជនៈ ដ៏ល្អ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងហើយ ។	
ចប់ ឆក្កនិបាត ។	
សត្តកនិបាត	
កុក្កុវគ្គ ទី ១	៧១ ដល់ ៨៩
ឧទ្ទាននៃជាតក ក្នុងកុក្កុវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីកំពូលដ៏ប្រសើរ ១ បំពង់ព្រួញដ៏ប្រសើរ ១ សុតនជាតក ១ ត្មាត ១ ត្រីធ្លិន ១ ដាវកើតក្នុងស្រុក ទសណ្ណកៈ ១ សេនកបណ្ឌិត ១ យាចក ១ បុគ្គលមានពៀរ១ ពកព្រហ្ម ១ ត្រូវជា ១០ ។	
គន្ធារវគ្គ ទី ២	៩១ ដល់ ១១១
ឧទ្ទាននៃជាតកនោះ គឺ ៖	១១២
និយាយអំពីការលះស្រុកដ៏ប្រសើរ ១ ស្វាធំ ១ កគ្គវៈស្ទួនផ្ទាំង១ ស្តេចព្រះនាមទទ្ធធម្មៈ ១ ដំរី ១ សក់ដ៏ប្រសើរ ១ នាគ ១ វិធូរបណ្ឌិត ១ កាលជនភ្ញាក់រលឹក ១ ព្រះរាជាមានអធ្យាស្រ័យជាកុសល១ បវន្តបទាសៈ១ ។ ក្នុងសត្តកនិបាតនោះ មានឧទ្ទាននៃវគ្គ (ដូច្នេះ) កាលខ្ញុំសូមពោលនូវវគ្គ ក្នុងសត្តកនិបាត ចូរអ្នកស្តាប់វគ្គ ពីរ គឺ កុក្កុវគ្គ ១	

គន្ធារវគ្គ ១ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ទ្រង់ត្រាស់ទុកហើយ ។	
ចប់ សត្តកនិបាត ។	
អដ្ឋកនិបាត	
កច្ចានិវគ្គទី ៣	១១៣ ដល់ ១៣៤
ឧទ្ទាននៃកច្ចានិវគ្គនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពីកច្ចានីបរិសុទ្ធ មិនមានមន្ទិល ទ្រទ្រង់សំពត់ ១ សម្រែកស្តេចកុក ១ គ្រឿងប្រដាប់មាស ១ ការទ្រទ្រង់នូវអាជ្ញា ១ ផែនដីដូចរងើកភ្លើង ១ ស្តេចចេតិយៈ ១ កាលទេវិលតាបស ១ ផ្ទះត្រូវភ្លើងឆេះ ១ ទន្ទេគង្គា ១ មេពពៃ ១ រួមត្រូវជា ១០ ។	
ចប់ អដ្ឋកនិបាត ។	
នវកនិបាត	១៣៥ ដល់ ១៦១
ឧទ្ទាននៃនវកនិបាតនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពីត្មាតដ៏ប្រសើរ ១ ជនស្មើគ្នា ១ ហង្សដ៏ប្រសើរ ១ កំណាប់ព្រៃ ១ ហរិតបកុមារ ១ អ្នករបាំឈ្មោះបាតលិកៈ ១ បុគ្គលមិនចាស់ មិនស្លាប់ ១ ក្អែក ១ ការអត់ទ្រាំ ១ (អ្នកទាំង ៣នាក់មក) ពីណា ១ ការក្រឡេកមើល ១ ទទា ១ រួមត្រូវជា ១២ ។	
ចប់ នវកនិបាត ។	
ទសកនិបាត	១៦២ ដល់ ២០៩
ឧទ្ទាននៃទសកនិបាតនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពីកុះពែងនៃនគរដ៏មាំមួន ១ កណ្ហតាបស ១ ស្តេច	

ធនញ្ជយ ១ សង្ខព្រាហ្មណ៍ ១ ព្រះរាជាពារាណសី ១ តាបសជ្រះថ្លា ចំពោះព្រហ្មចរិយធម៌ អស់ ៧ ថ្ងៃ ១ សាខកុមារ ១ តក្កលជាតក១ មហាធម្មបាលជាតក ១ កុក្កុដជាតក ១ មដ្ឋកុណ្ឌលិជាតក ១ អ្នកឲ្យនូវភោជន ១ ចក្កវាកជាតក ១ ភូរិបណ្ហាជាតក ១ ប្រកបដោយសេចក្តីសួស្តី ១ ឃតបណ្ឌិត ជាតក ១ ។ **ចប់ទសកនិបាត**	
ឯកាទសកនិបាត	២១០ ដល់ ២៣៦
ឧទ្ទាននៃឯកាទសកនិបាតនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពី ដំរីដ៏ប្រសើរ ចិញ្ចឹមមាតា ១ ព្រះរាជាព្រះនាម ជុណ្ហៈ១ ធម្មទេវបុត្ត ១ ព្រះរាជាព្រះនាមឧទយៈ ១ ទឹកផឹក ១ ព្រះរាជាព្រះនាមយុធញ្ជ័យ ១ ព្រះរាជាព្រះនាមទសរថ ១ ព្រះរាជាព្រះនាម សំវរៈ ១ សំពៅត្រឡប់កាន់ត្រើយ ១ ត្រូវជា ៩ ជាតក ។	
ចប់ឯកាទសកនិបាត	
ទ្វាទសកនិបាត	២៣៧ ដល់ ២៦៦
ឧទ្ទាននៃទ្វាទសកនិបាតនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពីស្ត្រីចិត្តស្រាល ១ រុក្ខទេវតាឈ្មោះភទ្ទសាល ១ ពួកជនភ្នួរពស់ ១ កាម១ ហេតុ ១០យ៉ាង ១ ឆ្កែខ្មៅ ១ កោសិយសេដ្ឋី ១ ពពែដ៏ប្រសើរ ១ មហាបទុមកុមារ ១ មិត្រដ៏ប្រសើរ១ រួមត្រូវជា ១០ ។	
ចប់ទ្វាទសកនិបាត	
តេរសនិបាត	២៦៧ ដល់ ៣០២

ឧទ្ទាននៃតេរសនិបាតនោះ គឺ ៖	
និយាយអំពីស្វាយដ៏ប្រសើរ ១ ដីង ១ ហង្សដ៏ប្រសើរ១ ការនៅក្នុងព្រៃ ១ ទូតជាគំរប់ ៥ កាលីង្គពោធិព្រឹក្ស ១ អកិត្តិតាបស ១ តក្ការិយបុរោហិត ១ ម្រឹគមាស ១ សរកម្រឹក ១ ។ **ចប់តេរស និបាត**	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 060) សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ជាតក នវមភាគ **៦០** (**ព.ស. ២៥១២**) (*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*	
មាតិកា	*លេខទំព័រ*
បកិណ្ណកនិបាតជាតក	*១ ដល់ ៦០*
ឧទាននៃបកិណ្ណកនិបាតនោះគឺ៖	
និយាយអំពីសេក ១ កិន្នរ១ គប់ភ្លើង១ ជដិលដណ្តប់ស្បែកខ្លា ឃ្មុំទាំងក្រុចក ១ ក្រអៅឈូក១ អគ្គមហេសី១ ព្រាបដ៏ប្រសើរ ១ ក្ងោក ១ ជ្រូកឈ្មោះគច្ចក:១ ពាណិជ ១ សាគិនរាជ ១ ព្រាហ្មណ៍១ ចង្វាន់ឲ្យតៗគ្នា១ ។	

វិសតិនិបាតឃាតក	៦២ ដល់ ១៤៨
ឧទាននៃវិសតិនិបាតនោះគឺៈ	១៤៨
មាតង្គជាតក ១ ចិត្តសម្ភូតជាតក ១ សិវិរាជជាតក ១ សិរិមន្តជាតក ១ រោហនមិគជាតក ១ ហង្សជាតក ១ សត្តិគុម្ពជាតក ១ កល្លាភិយជាតក ១ សោមនស្សជាតក ១ ចម្បេយ្យជាតក ១ មហាបលោភនជាតក ១ បញ្ចបណ្ឌិតជាតក ១ ហត្ថិបាលជាតក ១ អយោឃរជាតក ១ ។	
តិសនិបាត	១៤៩ ដល់ ២២២
ឧទាននៃតិសនិបាតនោះគឺៈ	
និយាយអំពីនន្ទជាតក ១ កិម្ភជាតក ១ ជយទ្ទិសជាតក ១ ឆទ្ទន្តជាតក ១ សម្ភវជាតក ១ មហាកបិជាតក ១ ទករក្ខសជាតក ១ នាគដ៏ប្រសើរឈ្មោះបណ្ឌរកៈ ១ សម្ពុលាជាតក ១ តិណ្ឌុកជាតក ១ ។	
ចត្តាលីសនិបាតជាតក	២២៣ ដល់ ២៧៥
ឧទាននៃចត្តាលីសនិបាតនោះគឺៈ	
និយាយអំពីសេកជាអ្នកប្រាជ្ញ ឈ្មោះជម្ពុកៈ ១ ពួកព្រះរាជាមានកុណ្ឌល១ ជាតកនាងអលម្ពុសា ជាកញ្ញាដ៏ប្រសើរ ១ អរិន្ទមរាជដ៏ប្រសើរ ព្រះនាមសុតសោម ១ ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 061)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ជាតក

ឧសមភាគ

៦១

(ព.ស. ២៥១៣)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
បញ្ញាសនិបាត	១ ដល់ ៤១
ឧទ្ទាននៃបញ្ញាសនិបាតនោះគឺ ៖	
និទ្ទេសទី ១ ប្រកបដោយនាងរាជធីតាព្រះនាម នឡិនិកា ១ និទ្ទេសទី ២ ប្រកបដោយ សេដ្ឋីធីតា ឈ្មោះ ឧម្មាទន្តី ដ៏ប្រសើរ ១ និទ្ទេសទី ៣ ប្រកបដោយ តាបសមានសិរី ឈ្មោះ ពោធិ ១ និទ្ទេស ទាំងបី ដ៏ល្អ (នេះ) ព្រះជិនស្រីទ្រង់សំដែងទុក មកហើយ ។	
សដ្ឋិនិបាត	៤២ ដល់ ៦៣
ឧទ្ទាននៃសដ្ឋិនិបាតនោះគឺ ៖	
អ្នកទាំងឡាយចូរស្តាប់ភាសិត របស់ខ្ញុំ ក្នុងសដ្ឋិនិបាត បន្ទាប់ពី បញ្ញាសនិបាតនោះគឺ និយាយអំពីឈ្មោះជាតកដ៏ប្រសើរ ដែលហៅថា សោណកតាបស និង ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាម អរិន្ទមៈ ១ ព្រះរាជាដ៏ប្រសើរក្នុង រថ ដែលយើងពោលហើយដូច្នោះ និង សង្កិច្ចតសី ១ ។	

# សត្តតិនិបាតជាតក	៦៤ ដល់ ៩៦
ឧទ្ទាននៃសត្តតិនិបាតនោះគឺ ៖	
រឿងព្រះរាជាដ៏ប្រសើរក្នុងក្រុងសាវត្ថី ក្នុងនិបាតដ៏ប្រសើរគំរប់ ចិតសិប និងរឿងសោណតាបស និង នន្ទតាបស ដ៏ប្រសើរក្នុងសូត្រគំរប់ ចិតសិប ។	
# អសីតិនិបាតជាតក	៩៧ ដល់ ២១៤
ឧទ្ទាននៃជាតកនោះគឺ ៖	២១៤
ចុល្លហង្សឈ្មោះ សុមុខៈ ១ មហាហង្សដ៏ប្រសើរ១ តាបសឲ្យនូវសុធាភោជនដ៏ប្រសើរដទៃ ១ ស្តេចបក្សីឈ្មោះកុណាល ១ ព្រះរាជាដ៏ប្រសើរព្រះនាម សុតសោម ១ ។	

ន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 062)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ

ជាតកសមភាគ

៦២

(ព.ស. ២៥០៣)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
មហានិបាតជាតក	១
តេមិយជាតក ទី ១	១ ដល់ ២០
មហាជនកជាតក ទី២	២១ ដល់ ៤៨
សុវណ្ណសាមជាតក ទី ៣	៤៩ ដល់ ៦៧
នេមិរាជជាតក ទី ៤	៦៨ ដល់ ១០១
មហោសធជាតក ទី ៥	១០២ ដល់ ១៣៤
ភូរិទត្តជាតក ទី ៦	១៣៥ ដល់ ១៧២
ចន្ទកុមារជាតក ទី ៧	១៧៣ ដល់ ២១៥

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 063)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ជាតក

ទ្វាទសមភាគ

៦៣

(**ព.ស. ២៥០៣**)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្ងល់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	*លេខទំព័រ*
មហានិបាតជាតក	*១*
មហានារទកស្សបជាតក ទី ៨	*១ ដល់ ៣៣*
វិធុរជាតក ទី ៩	*៣៣ ដល់ ៩៤*
វេស្សន្តរជាតក ទី ១០	*៩៤ ដល់ ២១៧*
ចប់ មហានិបាត	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 064)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

បឋមភាគ

៦៤

(**ព.ស. ២៥០៤**)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។	
មាតិកា	លេខទំព័រ
តេរសមភាគ អដ្ឋកវគ្គ	១
កាមសុត្តនិទ្ទេស ទី ១	១ ដល់ ៤០
គុហដ្ឋកសុត្តនិទ្ទេស ទី ២	៤១ ដល់ ១១៣
ទុដ្ឋកសុត្តនិទ្ទេស ទី ៣	១១៤ ដល់ ១៥៦
សុទ្ធដ្ឋកសុត្តនិទ្ទេស ទី ៤	១៥៧ ដល់ ១៩២
បរមដ្ឋកសុត្តនិទ្ទេស ទី ៥	១៩៣ ដល់ ២២០
ជរាសុត្តនិទ្ទេស ទី ៦	២២១ ដល់ ២៦១
តិស្សមេត្តេយ្យសុត្តនិទ្ទេស ទី ៧	២៦២ ដល់ ៣០៤
បសូរសុត្តនិទ្ទេស ទី ៨	៣០៥ ដល់ ៣៤២

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក : 065*)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

ទុតិយភាគ

៦៥

(**ព.ស. ២៥០៣**)

មាតិកា	លេខទំព័រ
មហានិទ្ទេស	
មាគន្ទិយសុត្តនិទ្ទេស ទី ៩	១ ដល់ ៥០
បុរាភេទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១០	៥១ ដល់ ១៤១
កលហវិវាទសុត្តនិទ្ទេស ទី ១១	១៤២ ដល់ ២០៤
ចូឡវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១២	២០៥ ដល់ ២៤៦
មហាវិយូហសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៣	២៤៧ ដល់ ៣១៤

សន្លឹក ចន្លុះប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 066)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ មហានិទ្ទេស

តតិយភាគ

៦៦

(ព.ស. ២៥០៣)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
តុវដកសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៤	១ ដល់ ១២០

អត្ថទណ្ឌសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៥	១២១ ដល់ ២១១
សារីបុត្តសុត្តនិទ្ទេស ទី ១៦	២១៣ ដល់ ៣៤៤
ចប់ សុត្តនិទ្ទេសទាំង ១៦ **ក្នុង អដ្ឋកវគ្គ ។**	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 067)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ ខន្ធវារវគ្គ

ឆដ្ឋភាគ

៦៧

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្ងងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
ខន្ធសំយុត្ត	
អន្តវគ្គ (ទី ១)	៣ ដល់ ១២
ឧទ្ទាននៃអន្តវគ្គនោះគឺ ៖	
និយាយអមបិ អន្ត គឺចំណែក ១ ទុក្ខ ១ សក្កាយ ១ ធម៌ដែលបុគ្គលគប្បីកំណត់ដឹង១ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ មាន ២ លើក សោតាបន្នបុគ្គល ១ ព្រះអរហន្ត ១ បុគ្គលលះបង់នូវសេចក្ដីពេញចិត្ត ២លើក ។	
ធម្មកថិកវគ្គ (ទី ២)	១៣ ដល់ ៣១
ឧទ្ទាននៃធម្មកថិកវគ្គនោះគឺ ៖	
ពោលអំពីអវិជ្ជា ១ វិជ្ជា ១ ធម្មកថិក ២ លើក ចំណង ១ បុគ្គលរួចចាកទុក្ខ២ លើក សញ្ញោជនៈ ១ ឧបាទាន១ សីល ១ ភិក្ខុមានការចេះដឹង ១ ភិក្ខុឈ្មោះកប្បៈ ២ លើក។	
អវិជ្ជាវគ្គ (ទី ៣)	៣២ ដល់ ៤៦
ឧទ្ទាននៃអវិជ្ជាវគ្គនោះគឺ ៖	

ពោលអំពីការកើតឡើងជាធម្មតា ៣ លើក អំពីអានិសង្សដទៃទៀត ២ លើក អំពីការកើតឡើង ២ លើក អំពីព្រះកោដ្ឋិកៈដទៃទៀត ៣ លើក ។	
កុក្កុឡវគ្គ (ទី៤)	៤៧ ដល់ ៥៤
ឧទ្ទាននៃកុក្កុឡវគ្គនោះគឺ ៖	
ពោលអំពីបញ្ចក្ខន្ធក្តៅ ១ អំពីអំពីបញ្ចក្ខន្ធ មិនទៀង ៣ លើក បញ្ចក្ខន្ធ ប្រកបដោយទុក្ខដទៃទៀត ៣ លើក បញ្ចក្ខន្ធ ប្រកបដោយ អនត្តា ៣លើក កុលបុត្តរួចចាកទុក្ខ ២ លើក ។	
ទិដ្ឋិវគ្គ (ទី ៥)	៥៥ ដល់ ៧០
ឧទ្ទាននៃទិដ្ឋិវគ្គនោះគឺ ៖	
ពោលអំពី សុខ និង ទុក្ខ ប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង ១ អំពីសេចក្តីប្រកាន់ថា នុះរបស់អញ១ នុះជាខ្លួនអញ ១ អំពីសេចក្តីប្រកាន់ថា (បរិក្ខារ) មិនគប្បីមានដល់អញ ១ អំពីមិច្ឆាទិដ្ឋិ ១ សក្កាយទិដ្ឋិ១ អត្តានុទិដ្ឋិ ១ អំពីសេចក្តីប្រកាន់ មាន ២ លើក វគ្គ (នេះ) បន្ថ្រប់ដោយរឿងព្រះអានន្ទ ១ ។	
ចប់ចុល្លបុណ្ណាសកៈ ។	
ឧទ្ទាននៃវគ្គនៃបណ្ណាសកៈនោះគឺ ៖	
អន្តវគ្គ ធម្មកថិកវគ្គ អវិជ្ជាវគ្គ កុក្កុឡវគ្គ ទិដ្ឋិវគ្គ ជាគម្រប់ ៥ បញ្ញាសកទី ៣ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហើយ ព្រោះហេតុនោះទើបហៅថា និបាត ។	
ចប់ តិបញ្ញាសកៈ ក្នុង និបាត នៃ ខន្ធវគ្គ **ចប់ ខន្ធ សំយុត្ត ។**	

ពលសំយុត្ត	
មារវគ្គ (ទី១)	៧១ ដល់ ៨៥
ឧទ្ទានក្នុងមារវគ្គនោះ គឺ	
និយាយអំពីសេចក្តីស្លាប់ ១ សត្វ ១ ភវនេត្តិ ១ ធម៌ដែលបុគ្គលគួរកំណត់ដឹង១ ពួកសមណៈ ២លើក សោតាបន្នបុគ្គល ១ ព្រះអរហន្ត ១ សេចក្តីពេញចិត្ត និង សេចក្តីត្រេកអរ ២ លើក ។	
មារធម្មវគ្គ (ទី ២)	៨៦ ដល់ ៩៣
ឧទ្ទានក្នុងមារធម្មវគ្គនោះ គឺ	
សំដែងអំពីមារ ១ មារធម៌ ១ អនិច្ចៈ ២លើក ទុក្ខៈ ២លើក អនត្តា ២លើក ខយធម៌ ១ វយធម៌ ១ សមុទយធម៌ ១ និរោធធម៌ ១ ត្រូវ ជា ១២ ។	
អាយាចនវគ្គ (ទី ៣)	៩៤ ដល់ ៩៧
ឧទ្ទានក្នុងអាយាចនវគ្គនោះ គឺ	
សំដែងអំពីមារ ១ មារធម៌ ១ អនិច្ចៈ ២លើក ទុក្ខៈ ២លើក អនត្តា ២លើក ខយធម៌ ១ វយធម៌ ១ សមុទយធម៌ ១ និរោធធម៌ ១ ត្រូវ ជា ១២ ។	
ឧបនិសិន្នវគ្គ (ទី ៤)	៩៨ ដល់ ១០១
ឧទ្ទានក្នុងឧបនិសិន្នវគ្គនោះ គឺ	
សំដែងអំពីមារ ១ មារធម៌ ១ អនិច្ចៈ ២លើក ទុក្ខៈ ២លើក អនត្តា ២លើក ខយធម៌ ១ វយធម៌ ១ សមុទយធម៌ ១ និរោធធម៌ ១ ត្រូវ ជា ១២ ។	

ចប់ រាធសំយុត្ត ។	
ទិដ្ឋិសំយុត្ត	
សោតាបត្តិវគ្គ (ទី ១)	១០២ ដល់ ១៣៦
ទិដ្ឋិសំយុត្តិបេយ្យាលៈ (ទី ២)	១៣៧ ដល់ ១៤៥
បេយ្យាល (ទី ៣)	១៤៥ ដល់ ១៥៦
ឱក្កន្តសំយុត្ត	១៥៧ ដល់ ១៦៥
ឧទ្ទាននៃ ឱក្កន្តសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី ចក្ខុ ១ រូប ១ វិញ្ញាណ ១ ផស្សៈ ១ វេទនា១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ តណ្ហា ១ ធាតុ ១ ខន្ធ ១ ត្រូវ ជា ១០ ។	
ឧប្បាទសំយុត្ត	១៦៦ ដល់ ១៧៤
ឧទ្ទាននៃ ឧប្បាទសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី ចក្ខុ ១ រូប ១ វិញ្ញាណ ១ ផស្សៈ ១ វេទនា១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ តណ្ហា ១ ធាតុ ១ ខន្ធ ១ ត្រូវ ជា ១០ ។	
កិលេសសំយុត្ត	១៧៥ ដល់ ១៨០
ឧទ្ទាននៃ កិលេសសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពី ចក្ខុ ១ រូប ១ វិញ្ញាណ ១ ផស្សៈ ១ វេទនា១ សញ្ញា ១ ចេតនា ១ តណ្ហា ១ ធាតុ ១ ខន្ធ ១ ត្រូវ ជា ១០ ។	
សារីបុត្តសំយុត្ត	១៨១ ដល់ ១៩២
ឧទ្ទាននៃ សារីបុត្តសំយុត្តនោះគឺ ៖	

និយាយអំពី បឋមជ្ឈានប្រកបដោយវិវេក ១ ទុតិយជ្ឈានមិនមានវិតក្កៈ ១ តតិយជ្ឈាន ប្រាសចាកបីតិ ១ ចតុត្ថជ្ឈានប្រកបដោយឧបេក្ខា ១ អាកាសានញ្ចាយតនជ្ឈាន ១ វិញ្ញាណញ្ចាយតនជ្ឈាន ១ អាកិញ្ចញ្ញាយតនជ្ឈាន ១ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនជ្ឈាន ១ សញ្ញាវេទយិតនិរោធ ជាគម្រប់ប្រាំបួន ១ គម្រប់ ១០ និងរឿងសូចិមុខីបរិព្វាជិកា ។	
នាគសំយុត្ត	១៩៣ ដល់ ២០៣
ឧទ្ទាននៃ នាគសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីកំណើតនាគសុទ្ធ ១ កំណើតនាគប្រសើរជាងគ្នាជាលំដាប់ ១ នាគរក្សាឧបោសថមាន ៤លើក បុគ្គលនោះបានឮកំណើតនាគមាន៤ លើក ឧបការទានមាន ៤ លើក ដែលទ្រង់ប្រកាសល្អហើយដោយរឿងនាគ ។	
សុបណ្ណសំយុត្ត	២០៤ ដល់ ២០៩
ឧទ្ទាននៃ សុបណ្ណសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីកំណើតគ្រុឌសុទ្ធ ១ គ្រុឌឆាបនាគបាន ១ បុគ្គលធ្វើអំពើទាំងពីរ មាន៤លើក ឧបការទានមាន ៤ លើក ដែលទ្រង់ប្រកាសហើយដោយរឿងគ្រុឌ ។	
គន្ធព្វកាយសំយុត្ត	២១០ ដល់ ២១៩
ឧទ្ទាននៃ គន្ធព្វកាយសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីគន្ធព្វកាយិកទេវតាសុទ្ធ ១ សុចរិត ១ អ្នកឲ្យទាន ១០ ពួកដទៃទៀត និង ឧបការទាន ១០ ដែលឲ្យកើតជាគន្ធព្វកាយិកទេវតា ដែលទ្រង់ប្រកាសហើយដោយប្រពៃ ។	

វលាហកសំយុត្ត	២២០ ដល់ ២២៧
ឧទ្ទាននៃ វលាហកសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីការសំដែងនូវទេវតា ជាពួកវលាហកៈ ១ បុគ្គល ៥ ពួក ប្រព្រឹត្តសុចរិត ១ ឧបការទាន៥ លើក សីតវលាហកៈ ១ ឧណ្ហវលាហកៈ ១ អព្ភវលាហកៈ ១ វាតវលាហកៈ ១ វស្សវលាហកៈ ១ ។	
វច្ឆគោត្តសំយុត្ត	២២៨ ដល់ ២៤០
ឧទ្ទាននៃ វច្ឆគោត្តសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីការមិនដឹង ១ ការមិនឃើញ ១ ការមិនត្រាស់ដឹង ១ ការមិនត្រាស់ដឹងតាម ១ ការមិនចាក់ធ្លុះចំពោះ ១ ការមិនកំណត់ ១ ការមិនចូលទៅកំណត់១ ការមិនសំឡឹងលៃលក១ ការមិនពិចារណា ១ ការមិនចូលទៅពិចារណា ១ ការមិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ ។	
សមាធិសំយុត្ត	២៤១ ដល់ ២៦៦
ឧទ្ទាននៃ សមាធិសំយុត្តនោះគឺ ៖	
និយាយអំពីសមាធិ ១ ការចូលសមាធិ ១ ការតាំងតល់នូវសមាធិ ១ ការចេញចាកសមាធិ ១ ការធ្វើចិត្តឲ្យរីករាយស្រួលក្នុងសមាធិ ១ អារម្មណ៍ក្នុងសមាធិ ១ គោចរក្នុងសមាធិ ១ ការកសាងសមាធិ ១ ធ្វើដោយគោរពក្នុងសមាធិ ១ ធ្វើឲ្យរឿយៗក្នុងសមាធិ ១ ទាំងធ្វើឲ្យសប្បាយក្នុងសមាធិ ១ ។	
ឧទ្ទាននៃ វគ្គ ក្នុងសំយុត្តទាំងនោះគឺ ៖	

និយាយអំពី នកុលបិតាវគ្គ ១ អនិច្ចវគ្គ ១ ភារវគ្គ ១ នគុម្ហាកវគ្គ ១ អត្តទីបវគ្គ ១ លោកចាត់ជាបឋមបណ្ណាសកៈ (មូលបណ្ណាសកៈ)។ ឧបាយវគ្គ ១ អរហន្តវគ្គ ១ ខជ្ជនីយវគ្គ ១ ថេរវគ្គ ១ ជាគម្រប់ ៥ និង បុប្ផវគ្គ ដែលលោកសំដែងហើយថា ជាមជ្ឈិមបណ្ណាសកៈ ។ អន្តវគ្គ ១ ធម្មកថិកវគ្គ១ អវិជ្ជាវគ្គ ១ កុក្កុលវគ្គ ១ ជាគម្រប់ ៥ និងទិដ្ឋិវគ្គ លោកចាត់ជា តតិយបណ្ណាសកៈ (ចូឡបណ្ណាសកៈក៏បាន) ហៅថានិបាត ក៏បាន ។ ខន្ធសំយុត្ត ១ ឧប្បាទសំយុត្ត ១ កិលេសសំយុត្ត១ សារីបុត្តសំយុត្ត១ នាគសំយុត្ត១ សុបណ្ណសំយុត្ត ១ គន្ធព្វកាយិកសំយុត្ត ១ ពលាហសំយុត្ត ១ វច្ឆគោត្តសំយុត្ត ១ សមាធិសំយុត្ត ១ ត្រូវជា ១៣សំយុត្ត ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 068)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

ទុតិយភាគ

៦៨

(ព.ស. ២៥០៥)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
ឧទយមាណវកបញ្ហានិទ្ទេស	១ ដល់ ២២
បោសាលមាណវកបញ្ហានិទ្ទេស	២៣ ដល់ ៤៤

មោឃរាជមាណវកប្បញ្ហានិទ្ទេស	៤៥ ដល់ ៨៤
បិង្គិយមាណវកប្បញ្ហានិទ្ទេស	៨៥ ដល់ ១០០
សោឡសមាណវកប្បញ្ហានិគមនិទ្ទេស	១០១ ដល់ ១៩០
ខគ្គវិសាណសុត្តនិទ្ទេស	១៩១ ដល់ ៣៨៣

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 069)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

បឋមភាគ

៦៩

(**ព.ស. ២៥០៥**)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
មាតិកា	១ ដល់ ៥
មហាវគ្គ ញាណកថា	៦ ដល់ ៣០២

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 070)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ទុតិយភាគ

៧០

(ព.ស. ២៥០៥)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
មហាវគ្គ ទិដ្ឋិកថា	១ ដល់ ៨២
មហាវគ្គ អានាបានកថា	៨៣ ដល់ ១៨៩
មហាវគ្គ ឥន្ទ្រិយកថា	១៩០ ដល់ ២៧៩
មហាវគ្គ វិមោក្ខកថា	២៨០ ដល់ ៣៧៨
មហាវគ្គ គតិកថា	៣៧៩ ដល់ ៣៩២
មហាវគ្គ កម្មកថា	៣៩៣ ដល់ ៣៩៧
មហាវគ្គ វិបល្លាសកថា	៣៩៨ ដល់ ៤០១
មហាវគ្គ មគ្គកថា	៤០២ ដល់ ៤០៩

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 071)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

តតិយភាគ

៧១

(ព.ស. ២៥០៥)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្ងង់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
មហាវគ្គ	
មណ្ឌបេយ្យកថា	១ ដល់ ១៣
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺ ៖	
ក្នុងវគ្គនោះមាន ញាណ ១ ទិដ្ឋិ ១ ការដកដង្ហើមចេញ ១ ឥន្ទ្រិយ ១ វិមោក្ខ ជាគំរប់ប្រាំ ១ គតិ ១ កម្ម ១ វិបល្លាស ១ មគ្គ ១ ដប់ នឹងសភាពថ្វា ។ និកាយដ៏ប្រសើរនេះ លោកដំកល់ទុកហើយ មិនមានធម៌ដទៃស្មើ ផង ជាដំបូងផង សំខាន់ផង ជាមគ្គដ៏ប្រសើរផង។	
យុគនទ្ធវគ្គ	
យុគនទ្ធកថា	១៥ ដល់ ៤០
សច្ចកថា	៤១ ដល់ ៦៣
ពោជ្ឈង្គកថា	៦៤ ដល់ ៩៦

មេត្តាកថា	៩៧ ដល់ ១១៨
វិរាគកថា	១១៩ ដល់ ១៣១
បដិសម្ភិទាកថា	១៣២ ដល់ ១៨២
(ចប់លោកុត្តរកថា)	
ពលកថា	១៨៣ ដល់ ២០២
សុញ្ញកថា	២០៣ ដល់ ២១៩
ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះគឺៈ	២១៩
យុគនទ្ធកថា ១ សច្ចកថា ១ ពោជ្ឈង្គកថា ១ មេត្តាកថា ១ វិរាគកថា ១ ជាគំរប់ ៥ បដិសម្ភិទាកថា ១ ធម្មចក្កកថា ១ លោកុត្តរកថា ១ ពលកថា ១ សុញ្ញកថា ១ ត្រូវជា ១០ ។ វគ្គទីពីរនុះ ជាពួកដ៏ប្រសើរ ឥតមានពួកដទៃស្មើរឡើយ ជាមគ្គដ៏ប្រសើរ ថ្លៃថ្លា ដែលព្រះសង្គីតិកាចារ្យរចនាទុកហើយ ។	
បញ្ញាវគ្គ	
មហាបញ្ញាកថា	២២០ ដល់ ២៦៣
ឥទ្ធិកថា	២៦៤ ដល់ ២៨៥
អភិសមយកថា	២៨៦ ដល់ ២៩៤
វិវេកកថា	២៩៥ ដល់ ៣០៨
ចរិយាកថា	៣០៩ ដល់ ៣១១
បាដិហារិយកថា	៣១២ ដល់ ៣១៧

សមសីសកថា	៣១៨ ដល់ ៣២០
សតិប្បដ្ឋានកថា	៣២១ ដល់ ៣២៨
វិបស្សនាកថា	៣២៩ ដល់៣៤៤
មាតិកកថា	៣៤៥ ដល់ ៣៥២
ឧទ្ទានក្នុងបដិសម្ភទាបករណនោះ គឺ ៖	
ញាណ ១ ទិដ្ឋិ ១ អស្សាសៈ ១ ឥន្ទ្រិយ ១ ជាគម្រប់ ៥ នឹងវិមោក្ខៈ គតិ ១ កម្ម ១ វិបល្លាស ១ មគ្គ ១ ជាគម្រប់ ១០ នឹងមណ្ឌៈ យុគនទ្ធៈ ១ សច្ចៈ ១ ពោជ្ឈង្គ ១ មេត្តា ១ ជាគម្រប់ ៥ នឹងវិរាគៈ បដិសម្ភិទា ១ ធម្មចក្ក ១ លោកុត្តរៈ ១ ពលៈ ១ ជាគម្រប់ ១០ នឹងសុញ្ញៈ បញ្ញា ១ ឥទ្ធិ ១ អភិសមយៈ ១ វិវេក ១ ជាគម្រប់ ៥ នឹងចរិយា បាដិហារិយៈ ១ សមសីសៈ ១ សតិប្បដ្ឋាន ១ វិបស្សនា ១ ជាគម្រប់ ១០ នឹងមាតិកា ។ វគ្គទាំង ៣ ដែលមាន ក្នុងបដិសម្ភិទាបករណៈ ជាវគ្គដ៏ទូលាយជ្រាលជ្រៅ ក្នុងផ្លូវមានន័យមិនមានទីបំផុត មានឧបមាដោយសាគរ ឬ ដូចពពកដែលដេរដាស់ដោយផ្កាយ ឬក៏ដូចជាស្រះដ៏ទូលាយ ជាវគ្គបំភ្លឺញាណរបស់ពួកព្រះយោគី ទាំងដើម្បីទូលាយ (គំនិត ប្រាជ្ញា ស្មារតី) របស់ពួកលោកអ្នកសំដែងធម៌ ។	៣៥៣ ដល់ ៣៥៤
(ចប់ បដិសម្ភិទា តែប៉ុណ្ណេះ)	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 072)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

បឋមភាគ

៧២

(ព.ស. ២៥០៦)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
ពុទ្ធវគ្គទី ១	១ ដល់ ១២៣
ឧទ្ទាន៖	
រឿងព្រះពុទ្ធ ១ ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធ ១ ព្រះសារីបុត្ត ១ កោលិត គឺព្រះមោគ្គល្លាន ១ ព្រះកស្សប ១ ព្រះអនុរុទ្ធ ១ ព្រះបុណ្ណត្ថេរ ១ ព្រះឧបាលិ ១ ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ ១ ព្រះបិណ្ឌោលភារទ្វាជៈ ១ ព្រះរេវតៈ ១ ព្រះអានន្ទជាបណ្ឌិត ១ ឯគាថា ៦៥០ សុទ្ធតែជាគាថាពេញលេញទាំងអស់ ។	
សីហាសនិយវគ្គទិ ២	១២៤ ដល់ ១៥០
ឧទ្ទាន៖	
រឿងព្រះសីហាសនទាយកត្ថេរ ១ ព្រះឯកត្ថម្ភិកត្ថេរ ១ ព្រះនន្ទត្ថេរ ១ ព្រះចុល្លបន្ថកត្ថេរ ១ ព្រះបិលិន្ទវច្ឆត្ថេរ ១ ព្រះរាហុលត្ថេរ ១ ព្រះឧបសេនវង្គន្តបុត្តត្ថេរ ១ ព្រះរដ្ឋបាលត្ថេរ ១ ព្រះសោបាកត្ថេរ ១ ព្រះសុមង្គលត្ថេរ ១ ត្រូវជា ១០រឿង ជាវគ្គគំរប់ពីរ ថាដែលលោកសម្តែងហើយ ក្នុងវគ្គនោះ មាន ១៣៧ គាថា ។	

សុភូតិវគ្គ ទី ៣	១៥១ ដល់ ១៨៣
ឧទ្ទានៈ	
រឿងព្រះសុភូតិ ១ ព្រះឧបវាណៈ ១ ព្រះតីណិសរណាគមនិយៈ ១ ព្រះបញ្ចសីលសមាទានិយៈ ១ ព្រះអន្នសំសាវកៈ ១ ព្រះធូបទាយកៈ ១ ព្រះបុឡិនបូជកៈ ១ ព្រះឧត្តិយៈ ១ ។ ព្រះឯកញ្ចលិកៈ១ ព្រះខោមទាយកៈ១ ត្រូវជា ១០ រឿង គាថាទាំងឡាយ (ដែលព្រះថេរៈទាំងនោះ) បានពោលហើយ ប្រមូលរួមទាំងអស់ ត្រូវជា ១៨៥ ក្នុង តតិយវគ្គ ។	
កុណ្ឌធានវគ្គ ទី ៤	១៨៥ ដល់ ២០៦
ឧទ្ទានៈ	
កុណ្ឌធានត្ថេរ ១ សាគតត្ថេរ ១ កច្ចាយនត្ថេរ ១ កាឡុទាយិត្ថេរ ១ មោឃរាជត្ថេរ ១ អធិមុត្តកត្ថេរ ១ លសុណទាយកត្ថេរ ១ អាយាគទាយកត្ថេរ ១ ធម្មចក្កិកត្ថេរ ១ កប្បរុក្ខិយត្ថេរ ១ ជាគំរប់ ១០ មានគាថា ១១២ ។	
ឧបាលិវគ្គ ទី ៥	២០៧ ដល់ ២៣៣
ឧទ្ទានៈ	
ឧបាលិត្ថេរាបទាន ១ សោណកោដិវេស្សត្ថេរាបទាន ១ ភទ្ទិយកាឡិគោធាយបុត្តត្ថេរាបទាន ១ សន្និដ្ឋាបកត្ថេរាបទាន ១ បញ្ចហត្ថិយត្ថេរាបទាន ១ មទុមច្ចទនិយត្ថេរាបទាន ១ សយនទាយកត្ថេរាបទាន ១ ចង្កមទាយកត្ថេរាបទាន ១ សុភទ្ទត្ថេរាបទាន ១ ចុន្ទត្ថេរាបទាន ១ ក្នុងវគ្គនោះ មាន ១៤៤ គាថា ។	

វីជនីវគ្គ ទី ៦ និង សកចិត្តនិយវគ្គ ទី ៧	២៣៥ ដល់ ២៦៨
ឧទ្ទានៈ	
វិធូបនទាយកត្ថេរាបទាន ១ សតរំសិយត្ថេរាបទាន ១ សយនទាយកត្ថេរាបទាន ១ គន្ធោទកទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឱបវុយ្ហត្ថេរាបទាន ១ សបរិវាសនត្ថេរាបទាន ១ បញ្ចទីបកត្ថេរាបទាន ១ ធជទាយកត្ថេរាបទាន ១ បច្ចាគមនិយត្ថេរាបទាន ១ បរប្បសាទកត្ថេរាបទាន ១ ភិសទាយកត្ថេរាបទាន ១ សុចិន្តិតត្ថេរាបទាន ១ វត្ថទាយកត្ថេរាបទាន ១ អម្ពទាយកត្ថេរាបទាន ១ សុមនត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផចង្កោដិយត្ថេរាបទាន ១	
នាគសមាលវគ្គ ទី ៨	២៦៩ ដល់ ២៨៤
ឧទ្ទានៈ	
នាគសមាលត្ថេរាបទាន ១ បទសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ សុសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ កិសាលុវទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯកសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ តិណសន្ថារទាយកត្ថេរាបទាន ១ សូចិទាយកត្ថេរាបទាន ១ បាដលិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឋិតញ្ជលិយត្ថេរាបទាន ១ តិណិបទុមិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៧៥ ។	
តិមិរបុប្ផិយវគ្គ ទី ៩	២៨៥ ដល់ ២៩៦
ឧទ្ទានៈ	
តិមិរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ គតសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ និបន្នញ្ជលិកត្ថេរាបទាន ១ អធោបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១	

វិសិសញ្ញកត្ថេរាបទាន ២ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ ពោធិសិញ្ចកត្ថេរាបទាន ១ បទុមបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថាចំនួន ៥៦ លោកបាន សម្តែងហើយ ។	
សុធាវគ្គ ទី ១០	២៩៨ ដល់ ៣១០
ឧទ្ទាន ៖	
សុធាបិណ្ឌិយត្ថេរាបទាន ១ សុបីបិយត្ថេរាបទាន ១ អឌ្ឍចេលកត្ថេរាបទាន ១ សូចិទាយកត្ថេរាបទាន ១ គន្ធមាលិយត្ថេរាបទាន ១ តិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ វេយ្យាវច្ចកត្ថេរាបទាន ១ ពុទ្ធុបដ្ឋាកត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថាមានចំនួន ៩០ គត់ ដែលលោកសម្តែងហើយ ក្នុងវគ្គ នេះ ។	
ឧទ្ទាននៃវគ្គ	
ពុទ្ធវគ្គ ជាបឋម ១ សីហាសនិយវគ្គ ១ សុភូតិវគ្គ ១ កណ្ឌធានវគ្គ ១ ឧបាលិវគ្គ១ វីជនីវគ្គ ១ សកចិត្តនិយវគ្គ ១ នាគសមាលវគ្គ ១ តិមិរបុប្ផិយវគ្គ ១ ជាគមរប់ ១០ និង សុធាវគ្គ មាន គាថា ១៤៥៥ ។	
ចប់ពុទ្ធវគ្គទសកៈ	
ចប់បឋម សតកៈ	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 073)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

ទុតិយភាគ

៧៣

(ព.ស. ២៥០៦)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
ភិក្ខទាយិវគ្គ ទី ១១	១ ដល់ ១៣
ឧទាន ៖	
ភិក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ១ ញាណសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ១ ឧប្បលហត្ថិយត្ថេរាបទាន ១ បទបូជកត្ថេរាបទាន ១ មុដ្ឋិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទកបូជកត្ថេរាបទាន ១ នឡមាលិយត្ថេរាបទាន ១ អាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ១ ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ១ រេណុបូជកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៦៦ ។	
មហាបរិវារវគ្គ ទី ១២	១៥ ដល់ ៣១
ឧទាន ៖	
មហាបរិវារត្ថេរាបទាន ១ សុមង្គលត្ថេរាបទាន ១ សរណគមនិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកាសនិយត្ថេរាបទាន ១ សុវណ្ណបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១	

បច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ ជាតិបូជកត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថា ៩០ គត់ ពួកអ្នកប្រាជ្ញបានរាប់ជាក់ច្បាស់ហើយ ។	
សេរេយ្យវគ្គ ទី ១៣	៣២ ដល់ ៤០
ឧទ្ទាន	
សេរេយ្យកត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផថូបិយត្ថេរាបទាន ១ បាយាសទាយកត្ថេរាបទាន ១ គន្ធោទកិយត្ថេរាបទាន ១ ថោមកត្ថេរាបទាន ១ ឬ សម្មុខាថវិកត្ថេរាបទាន ១ កុសុមាសនិយត្ថេរាបទាន ១ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ញាណសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ គន្ធបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ បទុមបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មាន គាថា ១០៥ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ បានរាប់ហើយ ។	
សោភិតវគ្គ ទី ១៤	៤១ ដល់ ៦៤
ឧទ្ទាន ៖	
សោភិតត្ថេរាបទាន ១ សុទស្សនត្ថេរាបទាន ១ ចន្ទនបូជកត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផឆទនិយត្ថេរាបទាន ១ រហោសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ១ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អត្ថសន្ទស្សកត្ថេរាបទាន ១ ឯកវំសនិយត្ថេរាបទាន ១ សាលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ជាគម្រប់ ១០ គាថា ៧២ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ បានគណនាហើយ ។	
ឆត្តវគ្គ ទី ១៥	៦៥ ដល់ ៧៥
ឧទ្ទាន ៖	
អធិឆត្តិយត្ថេរាបទាន១ ថម្ភារោបកត្ថេរាបទាន១	

វេទិការកត្ថេរាបទាន ១ សបរិវារិយត្ថេរាបទាន ១ ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អនុលោមទាយកត្ថេរាបទាន ១ មគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ១ ផលកទាយកត្ថេរាបទាន ១ វដំសកិយត្ថេរាបទាន ១ បល្លង្កទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៥៦ អ្នកប្រាជ្ញបានពោលទុកហើយ ។	
ពន្ធុជីវកវគ្គ ទី ១៦	៧៧ ដល់ ៨៧
ឧទ្ទាន ៖	
ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ១ តម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ វីថិសម្មជ្ជកត្ថេរាបទាន ១ កក្ការុបូជកត្ថេរាបទាន ១ មន្ទារវបុប្ផបូជកត្ថេរាបទាន ១ កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ តិណសូលកត្ថេរាបទាន ១ នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ បុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កុមុទទាយកត្ថេរាបទាន ១ គាថា (ទាំងនេះ) មាន ៥៦ ដែលលោកសម្ដែងទុកហើយ ។	
សុបារិចរិយវគ្គ ទី ១៧	៨៩ ដល់ ៩៩
ឧទ្ទាន ៖	
សុបារិចរិយត្ថេរាបទាន ១ កណវេរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ខជ្ជទាយកត្ថេរាបទាន ១ ទេសបូជកត្ថេរាបទាន ១ កណិការច្ឆទនិយត្ថេរាបទាន ១ សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ១ យូថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ទុស្សទាយកត្ថេរាបទាន ១ សមាទបកត្ថេរាបទាន ១ បញ្ចង្គុលិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៥៤ ។	
កុមុទវគ្គ ទី ១៨	១០១ ដល់ ១១១

ឧទ្ទាន ៖	
កុមុទមាលិយត្ថេរាបទាន ១ និស្សេណិទាយកត្ថេរាបទាន ១ រត្តិយបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទបានទាយកត្ថេរាបទាន ១ សីហាសនទាយកត្ថេរាបទាន ១ មគ្គទត្តិកត្ថេរាបទាន ១ ឯកទីបិយត្ថេរាបទាន ១ បណិបូជកត្ថេរាបទាន ១ តិកិច្ឆកត្ថេរាបទាន ១ សង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤៩ ។	
កុដជបុប្ផិយវគ្គ ទី ១៩	១១២ ដល់ ១២២
ឧទ្ទាន ៖	
កុដជបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ១ កោតុម្ពរិយត្ថេរាបទាន ១ បញ្ចហត្ថិយត្ថេរាបទាន ១ ឥសិមុគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ១ ពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯកចិន្តិកត្ថេរាបទាន ១ តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកចារិយត្ថេរាបទាន ១ តិវណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៦០ ដែលលោកសម្តែងទុកហើយ ។	
តមាលបុប្ផិយវគ្គ ទី ២០	១២៤ ដល់ ១៣៤
ឧទ្ទាន ៖	១៣៥
តមាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ តិណសន្ថារទាយកត្ថេរាបទាន ១ ខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរាបទាន ១ អសោកបូជកត្ថេរាបទាន ១ អង្កោលកត្ថេរាបទាន ១ កិសលយបូជកត្ថេរាបទាន ១ តិន្ទុកទាយកត្ថេរាបទាន ១ គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរាបទាន ១ តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ យូថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១	

មានគាថា ៥៨ ។	
មួយទៀត ឧទ្ទាននៃវគ្គ	១៣៥
ភិក្ខុទាយិវគ្គ មហាបរិវារវគ្គ សេរេយ្យវគ្គ ១ សោភិតវគ្គ ១ ឆត្តវគ្គ ១ ពន្ធុជីវកវគ្គ ១ សុបារិចរិយវគ្គ ១ កុមុទវគ្គ ១ កុដជវគ្គ ១ តមាលបុប្ផិយវគ្គ ១ ត្រូវជា ១០ វគ្គ មាន គាថា ៦៦៦ ។	
ចប់ ភិក្ខុវគ្គ តសកៈ និង ទុតិយសតកៈ	
កណិការបុប្ផិយវគ្គ ទី ២១	១៣៦ ដល់ ១៤៥
ឧទ្ទាន ៖	
កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មិនេលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កិកណិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ តរណិយត្ថេរាបទាន ១ និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទកទាយកត្ថេរាបទាន ១ សលឡមាលិយត្ថេរាបទាន ១ កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អាធារទាយកត្ថេរាបទាន ១ បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ១ មាន គាថា ៤៨ ។	
ហត្ថិវគ្គ ទី ២២	១៤៧ ដល់ ១៥៧
ឧទ្ទាន ៖	
ហត្ថិទាយកត្ថេរាបទាន ១ បានធិនទាយកត្ថេរាបទាន ១ សច្ចសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ ឯកសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ រំសិសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ សន្ធិតត្ថេរាបទាន ១ តាលវណ្ដទាយកត្ថេរាបទាន ១ អក្កន្តសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ១ បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៥៤ ។	

អាលម្ពនទាយកវគ្គ ទី ២៣	១៥៩ ដល់ ១៦៨
ឧទ្ទាន ៖	
អាលម្ពនទាយកត្ថេរាបទាន ១ អជិនទាយកត្ថេរាបទាន ១ ទ្វេរតនិយត្ថេរាបទាន ១ អារក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ១ អព្យាធិកត្ថេរាបទាន ១ វកុលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ សោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរាបទាន ១ មិញ្ជវដំសកិយត្ថេរាបទាន ១ សុកតាវេឡិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកវន្ទនិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៥៥ ដែលពួកអ្នកប្រាជ្ញឃើញនូវប្រយោជន៍ បានរាប់ហើយ ។	
ឧទកាសនទាយិវគ្គ ទី ២៤	១៧០ ដល់ ១៧៨
ឧទ្ទាន ៖	
ឧទកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ១ ភាជនទាយកត្ថេរាបទាន ១ សាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កិលញ្ជទាយកត្ថេរាបទាន ១ វេទិទាយកត្ថេរាបទាន ១ វណ្ណការកត្ថេរាបទាន ១ បិយាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អម្ពយាគទាយកត្ថេរាបទាន ១ ជគតិការកត្ថេរាបទាន ២ វាសិទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៣៨ ។	
តុវរទាយិវគ្គ ទី ២៥	១៧៩ ដល់ ១៨៦
ឧទ្ទាន ៖	
តុវរដ្ឋិទាយកត្ថេរាបទាន ១ នាគកេសរិយត្ថេរាបទាន ១ នឡិនទាយកត្ថេរាបទាន ១ វិរវិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កុដិធូបកត្ថេរាបទាន ១ បត្តទាយកត្ថេរាបទាន ១	

ធាតុបូជកត្ថេរាបទាន ១ សត្តសត្តលិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទ្ទាលទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៣៧ ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយបាន គណនាហើយ ។	
ថោមកវគ្គ ទី ២៦	១៨៨ ដល់ ១៩៦
ឧទ្ទាន ៖	
ថោមកត្ថេរាបទាន ១ ភិក្ខាទាយកត្ថេរាបទាន ១ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ សត្តបាដលិយត្ថេរាបទាន ១ ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទាន ១ មញ្ជរិបូជកត្ថេរាបទាន ១ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ១ កុដិទាយកត្ថេរាបទាន ១ អគ្គបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤១ ដែលអ្នកប្រាជ្ញរាប់ហើយក្នុងវគ្គនេះ ។	
បទុមុក្ខេបវគ្គ ទី ២៧	១៩៨ ដល់ ២០៧
ឧទ្ទាន ៖	
អាកាសុក្ខិបិយត្ថេរាបទាន ១ តេលមក្ខិយត្ថេរាបទាន ១ អឌ្ឍចន្ទិយត្ថេរាបទាន ១ ទីបទាយកត្ថេរាបទាន ១ វិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ១ មច្ឆទាយកត្ថេរាបទាន ១ ជវហង្សកត្ថេរាបទាន ១ សលឡបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧបាគតហាសនិយត្ថេរាបទាន ១ តរណិយត្ថេរាបទាន ១ ត្រូវជា១០ ឯគាថាមាន ៤១ លោកអ្នកប្រាជ្ញបានរាប់ហើយក្នុង វគ្គនេះ ។	
សុវណ្ណពិព្វោហនវគ្គ ទី ២៨	២០៩ ដល់ ២១៧
ឧទ្ទាន ៖	

សុវណ្ណពិព្វោហនិយត្ថេរាបទាន ១ តិលមុដ្ឋិយត្ថេរាបទាន ១ ចង្កោដកិយត្ថេរាបទាន ១ អព្ភញ្ជនទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯកញ្ជលិយត្ថេរាបទាន ១ បោត្ថទាយកត្ថេរាបទាន ១ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ អាលុវទាយកត្ថេរាបទាន ១ បុណ្ឌរីកត្ថេរាបទាន ១ តរណិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤២ ដែលអ្នកប្រាជ្ញរាប់ហើយ ។	
ចប់ ភាណវារៈ ទី ១១	
បណ្ណទាយកវគ្គទី២៩	២១៩ ដល់ ២២៩
ឧទ្ទាន ៖	
បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ១ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ បច្ចុគ្គមនិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មឃវបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ១ អបទានិយត្ថេរាបទាន ១ សត្តាហបព្វជិតត្ថេរាបទាន ១ ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ១ បុព្វង្គមនិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤៨ ដែលអ្នកប្រាជ្ញសម្តែងទុកហើយ ។	
ចិតកបូជកវគ្គ ទី ៣០	២៣០ ដល់ ២៣៩
ឧទ្ទាន ៖	
ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផធារកត្ថេរាបទាន ១ ឆត្តទាយកត្ថេរាបទាន ១ សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ គោសីសនិក្ខេបកត្ថេរាបទាន ១ បទបូជកត្ថេរាបទាន ១ ទេសកិត្តិកត្ថេរាបទាន ១ សរណគមនិយត្ថេរាបទាន ១ អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរាបទាន ១ អនុសំសាវកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤៧ ឧលពួកអ្នកប្រាជ្ញរាប់ហើយ ។	

មួយទៀត ឧទ្ទាននៃវគ្គ	
កណិការបុប្ផិយវគ្គ ១ ហត្ថិវគ្គ ១ អាលម្ពនទាយកវគ្គ ១ ឧទកាសនទាយិវគ្គ ១ តុវរទាយិវគ្គ ១ ថោមកវគ្គ ១ ឧក្ខេបវគ្គ ១ សីសុបធានវគ្គ ១ បណ្ណទាយវគ្គ ១ ចិតកបូជកវគ្គ ១ ក្នុងវគ្គនេះមានគាថា ៤៥១ ដោយសព្វគ្រប់ ។ គាថាទាំងអស់ ១២៥ ផង លើសពីនោះ ៧២ ទៀតផង នៃបទ ១៣០ ដែលអ្នកប្រាជ្ញជាអ្នកឃើញនូវប្រយោជន៍ បានរាប់ឃើញហើយ ។	
ចប់ សតក: ទី ៣០ ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*) (លេខសៀវភៅបិដក : 074) សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន តតិយភាគ **៧៤** (**ព.ស. ២៥០៦**) (*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។	
មាតិកា	លេខទំព័រ
បទុមកេសរិយវគ្គ ទី ៣១	១ ដល់ ១២
ឧទ្ទាន	
បទុមកេសរិយត្ថេរាបទាន ១ សព្វគន្ធិយត្ថេរាបទាន ១ បរមន្នទាយកត្ថេរាបទាន ១ ធម្មសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ១ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ សម្បសាទិកត្ថេរាបទាន ១	

អាពមទាយកត្ថេរាបទាន ១ អនុលេបទាយកត្ថេរាបទាន ១ ពុទ្ធសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ១ បព្ភារទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៩១ ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ បានគណនាហើយ ។	
អារក្ខទាយវគ្គ ទី ៣២	១៣ ដល់ ២៤
ឧទ្ទាន	
អារក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ១ ភោជនទាយកត្ថេរាបទាន ១ គតសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ បទុមិយត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផាសនទាយកត្ថេរាបទាន ១ អាសនត្ថវិកត្ថេរាបទាន ១ សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ តិរំសិយត្ថេរាបទាន ១ នាលិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កុមុទមាលិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៩៧ ។	
ឧម្មាបុប្ផិយវគ្គ ទី ៣៣	២៥ ដល់ ៤៣
ឧទ្ទាន	
ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ បូឡិនបូជកត្ថេរាបទាន ១ ហាសជនកត្ថេរាបទាន ១ យញ្ញសាមិកត្ថេរាបទាន ១ និមិត្តសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ អន្នសំសាវកត្ថេរាបទាន ១ និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ សុមនាវេឡិយត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផច្ឆត្តិយត្ថេរាបទាន ១ សបរិវារច្ឆត្តទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៧០០ ។	
គន្ធោទកវគ្គ ទី ៣៤	៤៤ ដល់ ៦៧
ឧទ្ទាន	
គន្ធធូបិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទកបូជកត្ថេរាបទាន ១	

បុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកទុស្សទាយកត្ថេរាបទាន ១ ផុសិ្សតកម្មិយត្ថេរាបទាន ១ បកង្ករត្ថេរាបទាន ១ តិណកុដិទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឧត្តរេយ្យទាយកត្ថេរាបទាន ១ ធម្មស្សវនិយត្ថេរាបទាន ១ ឧក្ខិត្តបទុមិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថាជាប់គ្នាទាំងអស់ ១០១ផង ៤៤ផង (១៤៥) ។	
ឯកបទុមវគ្គ ទី ៣៥	៦៨ ដល់ ៧៩
ឧទ្ទាន	
ឯកបទុមិយត្ថេរាបទាន ១ តីណុប្បលមាលិយត្ថេរាបទាន ១ ធជទាយកត្ថេរាបទាន ១ តីណិកិង្កណិបូជកត្ថេរាបទាន ១ នឡាគារិកត្ថេរាបទាន ១ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ បទុមបូជកត្ថេរាបទាន ១ តិណមុដ្ឋិទាយកត្ថេរាបទាន ១ តិន្ទុកផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯកញ្ជលិយត្ថេរាបទាន ១ ចំនួនគាថា ៦៦គាថា ដែលពួកអ្នកប្រាជ្ញរាប់ឃើញហើយ ។	
សទ្ទសញ្ញិកវគ្គ ទី ៣៦	៨១ ដល់ ៩០
ឧទ្ទាន	
សទ្ទសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ១ យវកលាបិយត្ថេរាបទាន ១ កឹសុកបូជកត្ថេរាបទាន ១ សកោដកកោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អាលម្ពលន ឬ ទណ្ឌទាយកត្ថេរាបទាន ១ អម្ពយាគុទាយកត្ថេរាបទាន ១ បុដកបូជកត្ថេរាបទាន ១ វច្ឆទាយិកត្ថេរាបទាន ១ សរណាគមនិយត្ថេរាបទាន ១ បិណ្ឌបាតិកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤០ ។	
មន្ទារវបុប្ផិយវគ្គ ទី ៣៧	៩១ ដល់ ៩៩

ឧទ្ទាន	
មន្ទារវិយត្ថេរាបទាន ១ កក្ការុបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ភិសមុឡាលទាយកត្ថេរាបទាន ១ កេសរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អង្កោលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទ្ទាលកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ តិមិរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ សលឡបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤០ ។	
ពោធិវន្ទនវគ្គ ទី ៣៨	១០០ ដល់ ១១១
ឧទ្ទាន	
ពោធិវន្ទកត្ថេរាបទាន ១ បាដលិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ តីណុប្បលមាលិយត្ថេរាបទាន ១ បត្តិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ សត្តបុណ្ណិយត្ថេរាបទាន ១ គន្ធមុដ្ឋិយត្ថេរាបទាន ១ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ សុមនតាលវណ្តិយត្ថេរាបទាន ១ សុមនទាមិយត្ថេរាបទាន ១ កាសុមារិផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៥៩ ។	
អម្ពដផលវគ្គ ទី ៣៩	១១២ ដល់ ១២៩
ឧទ្ទាន	
អម្ពដផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ លពុជទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឧទុម្ពរផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ មិលក្ខុផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ផារុសផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ វល្លិផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ កទលិផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ជនសផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ សោណកោដិវិសត្ថេរាបទាន ១ បព្វកម្មបិលោតាបទាន នៃព្រះ ពុទ្ធជាបុគ្គលស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ១ មានគាថា ៩១ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ	

បានរាប់ឃើញហើយ ។	
ចប់ភាណវារៈ ទី ១៤	
បិលិន្ទវគ្គ ទី ៤០	១៣០ ដល់ ២១៣
ឧទ្ទាន	២១៣
មលិន្ទវច្ឆត្ថេរាបទាន ១ សេលត្ថេរាបទាន ១ សព្វកិត្តិកត្ថេរាបទាន ១ មធុទាយកត្ថេរាបទាន ១ បទុមកូដាគារិកត្ថេរាបទាន ១ ពក្កុលត្ថេរាបទាន ១ គិរិមានន្ទត្ថេរាបទាន ១ សលឡមណ្ឌបិយត្ថេរាបទាន ១ សព្វទាយកត្ថេរាបទាន ១ អជិតត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថា លោករាបឃើញ បាន៥២៥ គាថា ។	
មួយទៀតឧទ្ទាននៃវគ្គ	២១៤
បទុមកេសរិយវគ្គ ១ អារក្ខទាយកវគ្គ ១ ឧម្មាបុប្ផិយវគ្គ ១ គន្ធោទកវគ្គ ១ ឯកបទុមវគ្គ ១ សទ្ទសញ្ញិកវគ្គ ១ មន្ទារវបុប្ផិយវគ្គ ១ ពោធិវន្ទនវគ្គ ១ អម្ពដផលវគ្គ ១ បិលិន្ទវគ្គ ១ ចំណែកគាថា លោករាប់ឃើញ បាន ១១៧៤ គាថា ។	
ចប់សតកៈ ទី ៤	
មេត្តេយ្យវគ្គ ទី ៤១	២១៥ ដល់ ២៧៤
ឧទ្ទាន	
តិស្សមេត្តេយ្យត្ថេរាបទាន ១ បុណ្ណកត្ថេរាបទាន ១ មេត្តគុត្ថេរាបទាន ១ ធោតកត្ថេរាបទាន ១ ឧបសីវត្ថេរាបទាន ១ នន្ទកត្ថេរាបទាន ១ ហេមកត្ថេរាបទាន ១ ជាគំរប់ ៧ ក្នុងអបទាន នោះ ។ តោទេយ្យត្ថេរាបទាន ១ ជតុកណ្ណិកត្ថេរាបទាន ១ ឧទេនត្ថេរាបទាន ១ សុទ្ធតែមានយសច្រើន ក្នុងមេត្តេយ្យវគ្គនេះ	

មានគាថា ៣៨៣ ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 075)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

ចតុត្ថភាគ

៧៥

(ព.ស. ២៥០៦)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
ភទ្ទាលិ វគ្គទី៤២	១ ដល់ ៣៦
ឧទ្ទាន ៖	
ឧទ្ទាលិត្ថេរាបទាន ១ ឯកច្ឆត្តិយត្ថេរាបទាន ១ តិណសូលកឆាទនិយត្ថេរាបទាន ១ មធុមំសទាយកត្ថេរាបទាន ១ នាគបល្លវកត្ថេរាបទាន ១ ឯកទីបិយត្ថេរាបទាន ១ ឧច្ឆង្គបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ យាគុទាយកត្ថេរាបទាន ១ បត្ថោទនទាយកត្ថេរាបទាន ១ មញ្ចទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថារាប់ទៅឃើញមានចំនួន ២២១ គាថា ។	

សកឹសម្មជ្ជក វគ្គទី៤៣	៣៨ ដល់ ៦៩
ឧទ្ទាន ៖	
កសីម្មជ្ជកត្ថេរាបទាន ១ ឯកទុស្សទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ១ សត្តកទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឃដមណ្ឌទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯកធម្មស្សវនិយត្ថេរាបទាន ១ សុចិន្តិតត្ថេរាបទាន ១ សោណ្ណកឹកណិយត្ថេរាបទាន ១ សោវណ្ណកោន្តរិកត្ថេរាបទាន ១ ក្នុងសកឹសម្មជ្ជកវគ្គនេះ មានគាថា ១៧២ ។	
ឯកវិហារ វគ្គ ទី៤៤	៧១ ដល់ ៨៩
ឧទ្ទាន ៖	
ឯកវិហារិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកសង្ខិយត្ថេរាបទាន ១ បាដិហិរសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ ញាណត្ថវិកត្ថេរាបទាន ១ ឧច្ឆុខណ្ឌិកត្ថេរាបទាន ១ កលម្ពទាយកត្ថេរាបទាន ១ អម្ពាដកទាយកត្ថេរាបទាន ១ ហរីតកិទាយកត្ថេរាបទាន ១ អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរាបទាន ១ ជម្ពុផលិយត្ថេរាបទាន ១ ជាគំរប់ ១០ គាថាចំនួន ៨៦ អ្នកប្រាជ្ញបានរាប់ឃើញហើយ ។	
វិភេទកិ វគ្គទី៤៥	៩០ ដល់ ១០៦
ឧទ្ទាន ៖	
វិភេទកពីជិយត្ថេរាបទាន ១ កោលទាយកត្ថេរាបទាន ១ វេលុផលលិយត្ថេរាបទាន ១ ភល្លាទកទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អម្ពាដកិយត្ថេរាបទាន ១ សីហាសនិកត្ថេរាបទាន ១ បាទបីឋិយត្ថេរាបទាន ១	

វេទិយការកត្ថេរាបទាន ១ ពោធិឃរការកត្ថេរាបទាន ១ គាថាទាំងឡាយ ដែលលោកសម្តែងទុកហើយ ក្នុងវគ្គនេះ រាប់ទៅឃើញទាំងអស់ មានចំនួន ៧៩ គាថា ។	
ផគតិ វគ្គទី៤៦	១០៧ ដល់ ១២០
ឧទ្ទាន ៖	
ជគតិទាយកត្ថេរាបទាន ១ មោរហត្ថិយត្ថេរាបទាន ១ សីហាសនពីជិយត្ថេរាបទាន ១ តិណុក្កធារិយត្ថេរាបទាន ១ អក្កមនទាយកត្ថេរាបទាន ១ វនកោរណ្ឌិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកច្ឆត្តិយត្ថេរាបទាន ១ ជាតិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ សត្តិបណ្ណិយត្ថេរាបទាន ១ គន្ធបូជកត្ថេរាបទាន ជាគម្រប់ ១០ ឯគាថាមានចំណួន ៦៧ ដែលពួកអ្នកប្រាជ្ញរាប់ឃើញហើយ ។	
សាលបុប្ផិ វគ្គទី៤៧	១២១ ដល់ ១៣៥
ឧទ្ទាន ៖	
សាលកុសុមិយត្ថេរាបទាន ១ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ ចិតកនិព្វាបកត្ថេរាបទាន ១ សេតុទាយកត្ថេរាបទាន ១ តាលវណ្ដិយត្ថេរាបទាន ១ អវដផលិយត្ថេរាបទាន ១ លពុជទាយកត្ថេរាបទាន ១ មិលក្ខុផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ សយម្ពុជិកាណិយត្ថេរាបទាន ១ និមិត្តព្យាករណិយត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថា ៧២ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ បានរាប់ឃើញហើយ ។	
នឡហាលិ វគ្គទី៤៨	១៣៦ ដល់ ១៥៥
ឧទ្ទាន ៖	
នឡមាលិយត្ថេរាបទាន ១ បណិបូជកត្ថេរាបទាន ១	

ឧក្ខាសតិកត្ថេរាបទាន ១ រីជនិយត្ថេរាបទាន ១ កុម្មាសទាយត្ថេរាបទាន ១ កុសដ្ឋកទាយកត្ថេរាបទាន ១ គិរិបុន្នាគិយត្ថេរាបទាន ១ វល្លិការផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ បានធិទាយកត្ថេរាបទាន ១ បុឡិនចង្កមិយត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថាមានចំនួន ៩៥ ពួកអ្នកប្រាជ្ញរាប់ឃើញហើយ ។	
បង្សុកូល វគ្គទី៤៩	១៥៦ ដល់ ១៩៨
ឧទ្ទាន ៖	
បង្សុកូលសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ ភិសទាយកត្ថេរាបទាន ១ ញាណត្ថវិកត្ថេរាបទាន ១ ចន្ទនមាលិយត្ថេរាបទាន ១ ធាតុបូជកត្ថេរាបទាន ១ បុឡិនុប្បាទកត្ថេរាបទាន ១ តរណិយត្ថេរាបទាន ១ ធម្មរុចិត្ថេរាបទាន ១ សាលមណ្ឌបិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ២១៩ ។	
កឹកណិបុប្ផ វគ្គទី៥០	១៩៩ ដល់ ២២០
ឧទ្ទាន ៖	
កឹកណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ បិសុកូលបូជកត្ថេរាបទាន ១ កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កឹសុកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧបឌ្ឍទុស្សទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឃតមណ្ឌទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឧទកទាយកត្ថេរាបទាន ១ បុឡិនថូបិយត្ថេរាបទាន ១ នឡកុដិកទាយកត្ថេរាបទាន ១ ជាគំរប់ ៩ បិយាលផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថាមានចំនួន ១០១ និងលើសពីនោះ ៩ គាថាទៀត ។	
មួយទៀត ឧទ្ទាននៃវគ្គ	២២០

មេត្តេយ្យវគ្គ ១ ភទ្ទាលិវគ្គ ១ សកឹសម្មជ្ជកវគ្គ ១ ឯកវិហារិវគ្គ ១ វិភេទកវគ្គ ១ ជគតិវគ្គ ១ សាលបុប្ផិយវគ្គ ១ ។ នឡមាលិវគ្គ ១ បំសុកូលវគ្គ ១ កឹកណិបុប្ផិវគ្គ ១ ឯគាថា មានចំនួន ១៤៨២ គាថា ។	
កណិការ វគ្គទី៥១	២២១ ដល់ ២៤១
ឧទ្ទាន ៖	
តីណិកណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកបត្តទាយកត្ថេរាបទាន ១ កាសុមារិកផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ អវដផលិយត្ថេរាបទាន ១ ចារផលិយត្ថេរាបទាន ១ មាតុលុង្គផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ អជ្ជេលផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ អមោរជលិយត្ថេរាបទាន ១ តាលផលិយត្ថេរាបទាន ១ នាលិកេរផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ គាថាតាមដែលលោករាប់ទៅឃើញ មាន ចំណួន ១០១គាថា មិនមានការខ្វះ និង ការលើស ។	
ផលទាយក វគ្គទី៥២	២៤២ ដល់ ២៥៨
ឧទ្ទាន ៖	
កុរញ្ជិយផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ កបិដ្ឋផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ កោសុម្ពផលិយត្ថេរាបទាន ១ កេតកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អជ្ជុនបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កុដជបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឃោសសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ សព្វផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ បទុមធារិយត្ថេរាបទាន ១ រូបរួមគាថាក្នុងវគ្គនេះ មាន ៨៣ គាថា ។	
តណិទាលក វគ្គទី៥៣	២៥៩ ដល់ ២៨២

ឧទ្ទាន ៖	
តិណមុដ្ឋទាយកត្ថេរាបទាន ១ វេច្ចកទាយកត្ថេរាបទាន ១ សរណាគមនិយត្ថេរាបទាន ១ អព្ភញ្ជនទាយកត្ថេរាបទាន ១ សុបដទាយកត្ថេរាបទាន ១ ទណ្ឌទាយកត្ថេរាបទាន ១ គិរិនេលបូជកត្ថេរាបទាន ១ ពោធិសម្មជ្ជកត្ថេរាបទាន ១ អាមណ្ឌផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ សុគន្ធត្ថេរាបទាន ១ ជាទី ១០ ឯគាថាក្នុងវគ្គនេះ មាន២២០ លោករាប់ហើយដោយសព្វគ្រប់ ។	
កច្ចាយន វគ្គទី៥៤	២៨៦ ដល់ ៣៥៤
ឧទ្ទាន ៖	
មហាកច្ចាយនត្ថេរាបទាន ១ វក្កលិត្ថេរាបទាន ១ មហាកប្បិនត្ថេរាបទាន ១ ទព្វមល្លបុត្តត្ថេរាបទាន ១ កុមារកស្សបត្ថេរាបទាន ១ ពាហិយត្ថេរាបទាន ១ មហាកោដ្ឋិកត្ថេរាបទាន ១ ឧរុវេលកស្សបត្ថេរាបទាន ១ រាធត្ថេរាបទាន ១ មោឃរាជបណ្ឌិតត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៣៦២ ដែលព្រះសង្គីតិកាចារ្យ បានប្រមូលទុកហើយ ។	
ភទ្ទិយ វគ្គទី៥៥	៣៥៥ ដល់ ៤១៣
ឧទ្ទាន ៖	៤១៣
ភទ្ទិយត្ថេរាបទាន ១ រេវតត្ថេរាបទាន ១ សីវលិត្ថេរាបទាន អ្នកមានលាភច្រើន ១ វង្គីសត្ថេរាបទាន ១ នន្ទកត្ថេរាបទាន ១ កាឡុទាយិត្ថេរាបទាន ១ អភយត្ថេរាបទាន ១ ។ លោមសតិយត្ថេរាបទាន ១ វនវច្ឆត្ថេរាបទាន ១ចូឡសុគន្ធត្ថេរាបទាន ជាគំរប់ ១០ ក្នុងផ្ទៃនៃវគ្គនោះ មានគាថា	

៣១៦ ។	
ម្យ៉ាងទៀត ឧទ្ទាន នៃវគ្គ ៖	៤១៤
កណិកាវគ្គ ១ ផលទាយកវគ្គ ១ តិណទាយកវគ្គ ១ កច្ចាយនវគ្គ ១ ភទ្ទិយវគ្គ ១ រាប់ជា គាថា មានចំនួន ២០ ។ អបទានទាំងឡាយ លោកសម្តែងថា មានគាថា ៩០០ ផង ៨៤ ផង ៥៥៦ ផង ។ គាថាទាំងឡាយនោះ ព្រមទាំង ឧទ្ទាន មានចំនួន ៦២១៨ គាថា ។	
ចប់ ពុទ្ធាបទាន បច្ចេកពុទ្ធាបទាន និង ថេរាបទាន ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 076) សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន បញ្ចមភាគ **៧៦** (**ព.ស. ២៥០៧**) (*) ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។	
មាតិកា	លេខទំព័រ
ថេរិយាបទាន	
សុមេធាវគ្គ ទី ១	១ ដល់ ២៣

ឧទ្ទាន	
សិមេធាថេរិយាបទាន ១ មេខលទាយិកាថេរិយាបទាន ១ មណ្ឌបទាយិកាថេរិយាបទាន ១ សង្កមនទាថេរិយាបទាន ១ នឡមាលិកាថេរិយាបទាន ១ កបិណ្ឌបាតទាយិកាថេរិយាបទាន ១ សក្កឧប្បលមាលិកាថេរិយាបទាន ១ បញ្ចទីបិកាថេរិយាបទាន ១ ឧទកទាយិកាថេរិយាបទាន ១ ក្នុងវគ្គនេះមានគាថា ១១៨ ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយរាប់ឃើញហើយ ។	
ឯកុបោសថ វគ្គទី២	២៥ ដល់ ១១៧
ឧទ្ទាន	
ឯកុបោសថិកាថេរិយាបទាន ១ សឡលបុប្ផិកាថេរិយាបទាន ១ មោទកទាយិកាថេរិយាបទាន ១ ឯកាសនទាយិកាថេរិយាបទាន ១ បញ្ចទីបទាយិកាថេរិយាបទាន ១ នឡមាលិកាថេរិយាបទាន ១ បដាបតិគោតមីថេរិយាបទាន ១ ខេមាថេរិយាបទាន ១ ឧប្បលវណ្ណាថេរិយាបទាន ១ បដាចារាថេរិយាបទាន ១ មានគាថា ៥០៩ គាថា ។	
កុណ្ឌលកេស វគ្គទី៣	១១៨ ដល់ ២០២
ឧទ្ទាន	
កណ្ឌលកេសិថេរិយាបទាន ១ កិសាគោតមីថេរិយាបទាន ១ ធម្មទិន្នាថេរិយាបទាន ១ សកុលាថេរិយាបទាន ១ នន្ទាថេរិយាបទាន ១ សោណាថេរិយាបទាន ១ ភទ្ទកាបិលានីថេរិយាបទាន ១ យសោធរាថេរិយាបទាន ១ ទសសហស្សថេរីនមបទាន១ អដ្ឋារសថេរីសហស្សនមបទាន១ មានគាថា ចំនួន ៤៧៨ ។	

ខត្តិយកញ្ញា វគ្គទី ៤	២០៣ ដល់ ២៤៧
ឧទ្ទាន	
អដ្ឋារសសហស្សខត្តិយកញ្ញាថេរីនមបទាន ១ ចតុរាសីតិសហស្សព្រាហ្មណកញ្ញាថេរីនមបទាន១ ឧប្បលទាយិកាថេរិយាបទាន ១ សិង្គាលមាតាថេរិយាបទាន ១ សុក្កាថេរិយាបទាន ១ អតិរូបនន្ទាថេរិយាបទាន ១ អឌ្ឍកាសីថេរិយាបទាន ១ បុណ្ណិកាថេរិយាបទាន ១ អម្ពបាលីថេរិយាបទាន ១ សេលាថេរិយាបទាន ១ ។	
ចប់ អបទាន ។	

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 077)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ពុទ្ធវំសៈ

ចរិយាបិដក

៧៧

(ព.ស. ២៥០៧)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ឬ ចម្ងង់ពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
វគ្គបឋមនកណ្ឌ	១ ដល់ ២១

ទីបង្ករ ពុទ្ធវង្ស ទី ១	២១ ដល់ ៥៩
កោណ្ឌញ្ញ ពុទ្ធវង្ស ទី ២	៥៩ ដល់ ៦៦
មង្គល ពុទ្ធវង្ស ទី ៣	៦៦ ដល់ ៧៣
សមេន ពុទ្ធវង្ស ទី ៤	៧៤ ដល់ ៨១
រេវត ពុទ្ធវង្ស ទី ៥	៨២ ដល់ ៨៩
សោភិត ពុទ្ធវង្ស ទី ៦	៨៩ ដល់ ៩៧
អនោមទស្សិ ពុទ្ធវង្ស ទី ៧	៩៧ ដល់ ១០៤
បទុម ពុទ្ធវង្ស ទី ៨	១០៤ ដល់ ១១៣
នារទ ពុទ្ធវង្ស ទី ៩	១១៤ ដល់ ១២០
បទុមុត្តរ ពុទ្ធវង្ស ទី ១០	១២០ ដល់ ១២៧
សុមេធ ពុទ្ធវង្ស ទី ១១	១២៨ ដល់ ១៣៥
សុជាត ពុទ្ធវង្ស ទី ១២	១៣៥ ដល់ ១៤៣
បិយទស្សិ ពុទ្ធវង្ស ទី ១៣	១៤៣ ដល់ ១៥០
អត្ថទស្សិ ពុទ្ធវង្ស ទី ១៤	១៥០ ដល់ ១៥៧
ធម្មទស្សិ ពុទ្ធវង្ស ទី ១៥	១៥៧ ដល់ ១៦៤
សិទ្ធត្ថ ពុទ្ធវង្ស ទី ១៦	១៦៤ ដល់ ១៧០
តិស្ស ពុទ្ធវង្ស ទី ១៧	១៧១ ដល់ ១៧៧
បុស្ស ពុទ្ធវង្ស ទី ១៨	១៧៨ ដល់ ១៨៣
វិបស្សិ ពុទ្ធវង្ស ទី ១៩	១៨៤ ដល់ ១៩១
សិខិ ពុទ្ធវង្ស ទី ២០	១៩១ ដល់ ១៩៨
វេស្សភូ ពុទ្ធវង្ស ទី ២១	១៩៨ ដល់ ២០៣
កកុសន្ធ ពុទ្ធវង្ស ទី ២២	២០៤ ដល់ ២១២
កោនាគមន ពុទ្ធវង្ស ទី ២៣	២១២ ដល់ ២១៩
កស្សប ពុទ្ធវង្ស ទី ២៤	២២០ ដល់ ២២៨

គោតម ពុទ្ធវង្ស ទី ២៥	២២៨ ដល់ ២៣២
ពុទ្ធប្បកិណ្ណកកណ្ឌ ពុទ្ធវង្ស ទី ២៦	២៣៣ ដល់ ២៣៦
ធាតុភាជនីយកថា ពុទ្ធវង្ស ទី ២៧	២៣៦ ដល់ ២៣៨
ចប់ពុទ្ធវង្ស ។	
សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ្យ ចរិយាបិដក	២៣៩ ដល់ ២៦៦
ឧទ្ទាន ៖	
អកិត្តិចរិយា ទី ១ សង្ខព្រាហ្មណ៍ចរិយាទី ២ កុរុធម្មចរិយា ទី ៣ មហាសុទស្សចរិយា ទី ៤ មហាគោវិន្ទចរិយា ទី ៥ នេសមិរាជចរិយា ទី ៦ ចន្ទកុមារចរិយា ទី ៧ សិវិរាជចរិយា ទី ៨ វេស្សន្តរចរិយា ទី ៩ សសបណ្ឌិតចរិយា ទី ១០ ។ បុគ្គលណាបាន ឲ្យទានដ៏ប្រសើរទាំងឡាយនោះ ក្នុងកាលនោះ បុគ្គលនោះ គឺ តថាគតហ្នឹងឯង ។ ការបរិចាកនូវទេយ្យធម៌ទាំងឡាយនោះ ជា បរិក្ខារនៃទាន ការបរិចាគនូវទានដ៏ប្រសើរទាំងឡាយនោះ ជាបារមី នៃទាន (ហេតុនោះ) បានជាតថាគត ឲ្យនូវជីវិតដល់យាចក ហើយ បំពេញនូវបារមីនេះ ។	
សីលបារមីតា	២៦៧ ដល់ ២៨៣
ឧទ្ទាន ៖	
សិលវនាគចរិយា ទី ១ ភូរិទត្តចរិយាទី ២ ចម្បេយ្យចរិយា ទី ៣ ចូឡពោធិចរិយាទី ៤ មហិសរាជចរិយាទី ៥ រុរុមិគចរិយាទី ៦ មាតង្គចរិយាទី ៧ ធម្មទេវបុត្តចរិយាទី ៨ ជយទិសចរិយាទី ៩ សង្ខបាលចរិយាទី ១០ ។	
នេក្ខម្មាទិបារមិតា	២៨៤ ដល់៣០៨

ឧទ្ទាន ៖	៣០៨ ដល់ ៣១០
យុធញ្ជយចរិយា ទី ១ សោមនស្សចរិយា ទី ២ អយោឃចរិយា ទី ៣ ភឹសចរិយា ទី ៤ សោណនន្ទបណ្ឌិតចរិយា ទី ៥ មូគផក្ខចរិយា ទី ៦ កបិលរាចរិយា ទី ៧ សច្ចសវ្ហយបណ្ឌិតចរិយា ទី ៨ វដ្តកបោតកចរិយា ទី ៩ មច្ឆរាជចរិយា ទី ១០ កណ្ហទីបាយនចរិយា ទី ១១ សុតសោមចរិយា ទី ១២ សុវណ្ណសាមចរិយា ទី ១៣ ឯករាជចរិយា ទី ១៤ មហាលោមហំសចរិយា ទី ១៥ ។ ព្រះមហេសីសម្ពុទ្ធ ទ្រង់សម្តែងហើយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។	
តថាគតរង់ទុក្ខច្រើនប្រការ សោយសម្បត្តិច្រើនប្រការ ក្នុងភពតូច ភពធំ ដូចបានរៀបរាប់មកយ៉ាងនេះ ហើយបានសម្រេចនូវ សម្ពោធិញ្ញាណដ៏ឧត្តម ។ តថាគតបានឲ្យទាន ដែលព្រះពោធិសត្វគប្បីឲ្យ ទាំងបំពេញសីល មិនមានសេសសល់ ហើយចេញទៅកាន់មហាភិនិស្រ្កម បានដល់បារមី សម្រេចនូវ សម្ពោធិញ្ញាណដ៏ឧត្តម ។ តថាគតបានសាកសួរបណ្ឌិតទាំងឡាយ បានធ្វើព្យាយាមដ៏ឧត្តម បានដល់ខន្តិបារមី ហើយសម្រេចសម្ពោធិញ្ញាណដ៏ឧត្តម ។ តថាគតបានធ្វើអធិដ្ឋានយ៉ាងមាំ បានរក្សាសច្ចៈ បានដល់មេត្តាបារមី ហើយសម្រេចសម្ពោធិញ្ញាណដ៏ឧត្តម ។ តថាគតមានចិត្តស្មើក្នុងលោកធម៌ទាំងពួង គឺ លាភ អលាភ យស អយស សេចក្តីរាប់អាន និងសេចក្តីមើលងាយ ហើយសម្រេចសម្ពោធិញ្ញាណដ៏ឧត្តម ។ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវកោសជ្ជៈ ថាជាភ័យ គួរឃើញនូវការ	៣០៨ ដល់ ៣១០

ប្រារព្ធព្យាយាម ថាជាសេចក្តីក្សេម ហើយប្រឹងប្រែងព្យាយាមចុះ នេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធ ។ អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវការទាស់ទែង ថាជាភ័យ គួរឃើញនូវការមិនទាស់ទែង ថាជាសេចក្តីក្សេម ហើយចូរព្រមព្រៀងគ្នា ទាំងជាបុគ្គលមានពាក្យពិរោះរកគ្នាចុះ ។ មួយទៀត អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីប្រមាទ ថាជាភ័យ គួរឃើញនូវសេចក្តីមិនប្រមាទ ថាជាសេចក្តីក្សេម ហើយចូរចម្រើនមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ចុះ នេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធ ។ បានឮថាព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សរសើរ នូវបុព្វចរិយារបស់ព្រះអង្គ ហើយសម្តែងនូវ ធម្មបរិយាយ ឈ្មោះ ពុទ្ធាបទាន ដោយប្រការដូច្នេះ ។	
សមោធានកថា	៣១០ ដល់ ៣១៤
ចប់ ចរិយាបិដក	